

प्रकारतयाभानात् प्रतियोगितावद्येदकघटकनरकत्वाद्दोष्टविषयनावच्छेदकत्वस्योपलक्षण
तयाशक्तिग्रहेभानमविरुद्धं न च प्रमेयत्वादेरपि उपलक्षणते या भानमविरुद्धमिति प्रमेयत्वा-
देरुपलक्षणतया न रकत्वाद्यनुगम कल्कथनस्वीक्रियन्ते विनिगमकाभावादिति वाच्यं सुखा-
द्यसाधनत्वस्य विध्यर्थविरहेण प्रमेयत्वादेः सुखतत्वादिसाधारण्येनोक्त रूपस्येत्यस्यैव विनिगम-
कत्वात् न च नाप्तयोर्भावात् सुखाद्यसाधनत्वं बोधकत्वौषपत्तौ विध्यर्थत्वेषति विरहइति वाच्यं
न स्य विध्यर्थत्वे तत्तार्यणा धुनिकानां भुञ्जीत्यादि प्रयोगाय तेन । इति व्युत्पत्तिवादः समाप्तः ॥
॥ छ ॥ ॐ ! संभवत् ॥ ॐ ॥ छ ॥ १८ ॥ २५ ॥ मी० ॥ त्रैलोक्यम् ॥ ६ ॥ वारमुक्ता ॥ ७ ॥

प्रसंगोद्गारः यत्तुवलवदनिष्ठासाधनत्वनलौकिकविधयः किंतुनकलेजइत्यादिश्रुतेः प्रामाण्या
 पपनयेवैदिकलिङ्गः एवमदर्थकतातत्रापिबलवदनिष्ठनरकमेव तादृश्यणार्थः अतदृष्टोत्पत्तिना
 तरियम्रमादेः कदाचिन्हेषविषयनयानयागादौविध्यर्थवाद इति तदपि न शाकं न भुजोतेत्यादि
 वैयकुवाक्यवलवदनिष्ठजनकत्वनिषेधपरत्वविनाप्रामाण्यानुपपत्तेः तत्रापिरोगाजनकत्वे वि
 धयस्तदभावोक्त्यावोधनइति चेत् रिक्तार्थनगच्छत् पुण्येनोद्बुद्धिदिसादि ज्योतिःशास्त्र
 वचनस्पनैकः पर्वतमारोहेदित्योदिवाकास्मचैकागतिः तत्रास्मिन्विशिष्यतत्तदनिष्ठासाधनत्वस्य
 विधिप्रत्ययार्थत्वे शक्त्यानन्त्यप्रसंगो व्युत्पत्त्यनुपपत्तिश्च अत्रैवदतिद्वेषयिष्यतावच्छेदकत्वात् पल
 क्षितनरकत्वाद्याश्रयसाधनतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावकूटेतदृशाभावत्वेनानुगतेनैकैवविधि
 प्रत्ययसशक्तिः उपलब्धक्षणीभूतद्वेषविषयतावच्छेदकत्वेपरित्यज्यनरकाद्यसाधनत्वप्रतीयते
 कुत्रचिन्नरकासाधनत्वे कुत्रचिद्भगासाधनत्वप्रतीयतइत्यत्रतात्पर्यमेव नियामकं प्रति यो गितायाः

षतज्जन्यतयाज्ञाते सति फलांस्यादित्यत्र श्रुत्यर्थं संकोचो वेति रेण्युक्तदृष्टेर्विरोधिनी तथापि नरकवैरि
 वधयोरेकतरप्रतिष्ठेन म्यहेतुत्वाग्रहदशायां तयोर्वलवत्तद्वैषणं गयोर्युगपत्संभव एव यत्तु दोषागपश्रु
 घातस्सनरकासाधनतया माहि स्यादित्यत्रा वैधहिर्मेव विवक्षि तेति स्थेन स्सनरकांसाधनत्वाय पादन
 नदपिन तावता षि अभिचारविधया तया त्वस्य दुर्वारत्वात् अथ खंडप्राक्तिमत्त्वम्यानिष्ठासाधनत्व
 विनिर्माणैकनक्तचिद्विधिवो धोपगमेष्वेतच्छागमालभतेत्यादाकचित्तरित्यागसंभवात् अविरोधेन मा
 हि स्यादित्यत्र श्रुत्यर्थं संकोचो न स्यादिति साख्यमतमेव साधो यद्वृत्तिवैस्यादेव अविरोधेपि ब्राह्म
 णेभ्यो दधिदोयेतां तं क्रौडिन्यायेत्यत्रैव सामान्यविधेशेषेतरपरत्वं व्युत्पत्तिरिति सांख्यिक
 दित्यत्र संकोचः अथवा कथंचिद्वाधकापनयसंभवेनौत्सर्गिकार्थपरित्याग इति हि सा निषेधार्थको
 चैर्नैवोपपत्तौ नश्चेतच्छागमालभते तेत्यादौ विधिप्रत्ययस्वलवदनिष्ठासाधनत्वार्थपरित्याग इत्यर्थः ।
 अथ यागपाकादिजन्यश्रमादावपि कदाचित्कस्य विद्वत्तद्वैषादयात् यजेतपचेनेत्यादौ अप्रामाण्य

वलवद्वेषविषयाजनकत्वरूपकत्ववदनिष्ठाननुबंधित्वघटकहेषानुदयाततादृशकामनाविशि
ष्टवृत्तिवलवद्वेषविषयाजनकत्वश्रुतिवाक्यान् प्रत्येकं तद्वर्णनेऽवाधितमेव वैरिवधेऽल्पा
दरागवतस्तज्जन्यनैकैवल्यवत्तद्वेषानुत्पत्त्यातादृशनरकस्यवैरिवधोत्कटकामनाविशिष्टवृत्तिहे
षाविषयत्वात् नस्यैकदाएकत्र वर्तमानयोरेकतरमपरविशिष्टवृत्तीर्तिभिश्चाणासूनाभिर्भ्य
वर्णनंतदधिर्नवलवत्तद्वेषविषयदुःस्वजनकत्वप्रतियोगिकाभावस्यातिप्रसक्ततयावल्वतद्वेष
विषयविषयदुःस्वजनकत्वत्वावच्छिन्नाभावस्यवाच्यतास्वीकारपुरुषमिश्रीक्षीयवत्तद्वेषविषयदुःस्व
जनकत्वाभावस्यप्रत्ययासंभवात् तादृशदुःस्वजनकत्वेऽभावचूचिदशक्तिस्त्रिकारेविशिष्टशक्तिः
स्वीकारपरित्यागात् एवंयत्रोत्कटरागोयदानत्रैबनोत्कटरद्वेषस्तदतज्जन्येफलेऽल्पादरागदशायाच
तज्जन्यदुःस्वरूपफलान्तरैऽल्पाद्वेषेन किंचिद्वेषकमिति वैरिवधेऽल्पादरागदशायाचश्येनजन्यन
रकेवलवद्वेषोदरपवादएव असुवाफलविशेषोत्कटरागघटिताउपायनोचरेत्कटरागसामर्थीतत्र

कपतावच्छेदकत्वपर्योप्तवगाहिज्ञानस्य हेतुत्वात्. अन्यथा विशिष्टस्वर्गोदिवाचकस्वर्गोदिपदाहिना लक्षण
केवलं सुखत्वादि प्रकारकशाब्दबोधापत्तेः. यदि त्रिकेवलसुखत्वादिना स्वर्गोदिरूपसुखबोधो लक्षणम
नरेण स्वर्गोदिपदादि त एव. नैष्यते परं सुखांतरवोधस्तत्र शक्तिविरहादिनिशक्तावच्छेदकता
पर्योप्तवगाहित्वमनुपयोगी. मुच्यते तदापि वलवर्दानिष्ठानुबोधित्वविशिष्टसुखाधनत्वस्य
शक्यतायाश्चेन्न निश्चयैरिव धेसाधनत्वस्य वतवदनिष्ठानुबोधित्वविशिष्टसुखाधनत्वस्य
प्रत्ययावाच्यतया तत्रानिर्वाह एव. यनु. श्येनं स्यादृष्टाघारकत्वघृष्टिर्हि सा लक्षणा नाक्रान्ततया वलवदः
खाजनकत्वमिति मतान्तरम्. तदसत्तया सति श्येनेतात्त्विकप्रवृत्तिव्युत्पत्त्या यत्नवतदुःखाप्रयोजकत्वं
ज्ञानस्यैव प्रवृत्तिहेतुत्वं. अत एव गतव्यतया तस्यैव विध्यर्थताया आवश्यकत्वेन श्येनेतद्वाधाच्छ्रुतेः
माण्यप्रसङ्गतादवस्थानं. शक्यत्वं हि सात्वतिरहेऽपि अभिचारतयानरकजनकत्वस्य दुर्बारत्वाच्च यनु
अभिचरन्नि तस्यैव विध्यगोचरप्रवलकामनाविशिष्टाश्च नया तादृशकामनाविशिष्टस्यैव पुरुषस्य

गमनाविरहात्पृथगेव वत्सवदनिष्ठा ननु वंधिताया वाच्यत्वम् न च वलवदनिष्ठा ननु वंधित्वेष्टसाधनत्व
स्य विशेष्यत्वे विधिवाक्यतः क्रियाविशेष्यकेष्टसाधनज्ञानासंभवात् क्रियागोचरचित्कीर्षाद्यर्थविधिवा
क्यजशाब्दबोधोत्तरमिष्टसुधर्मत्वप्रकारकक्रियाविशेष्यकज्ञानोत्तरकत्पनीयमितिनदकल्पनप्रयुक्त
लाघवमेव वलवदनिष्ठानैमुक्तधत्वस्य विशेषणत्वे विनिगमकमिति वाङ्मन् क्रियायां वलवदनिष्ठा साधने
त्वज्ञानस्यापि तद्वैचित्र्ये तत्तया वलवदनिष्ठा साधनत्वस्येष्टसाधनत्वेषणत्वमने क्रियाविशेष्यके
न त्प्रकारकज्ञानात्तरस्फुल्लनीयतया मतद्वयेकल्पना साम्यात् यदि च वलवदनिष्ठा साधनत्वज्ञानमेव हे
षसामग्रीत्वेनैच्छाप्रतिबंधकननु तदसाधनत्वज्ञानमिच्छाहेतुस्तदोक्तस्याविशेष्यविशेषणभावे विनिग
मकस्य संभवेऽपि विशिष्टस्य वाच्यत्वेऽनेन विध्यर्थवादेन तद्विधायकश्रुद्धेर्द्राण्यप्रसंगदतिशक्तिभेदस्य
प्रेयनेकेवत्वेऽस्य धनतावोधस्य चोपगमआवश्यकः मणि कृतापि विशिष्टस्य वाच्यत्वेऽनेन वि
ध्यर्थवाधेन तद्वैचित्र्ये वलवदनिष्ठा साधनत्वस्याभ्रमंलिरिते तदभावे विशिष्टशक्तिपक्षेन संभवति विशिष्टशक्ते
विशेषणविनिर्माकेन विशेष्याशाभासकत्वात् तत्तद्वैचित्र्येऽप्येकशब्दबोधेन तद्वैचित्र्ये

क्रियाविशेषणतयाभानसंभवइतिवाच्यं व्युत्पत्तिवैचित्र्यात्तदुपपत्तेः शल्पभेदेपि व्युत्पत्तिभेदेवाधका
भावात् अत्रैव प्राचीनैराख्यातार्थस्येव हेतुः कर्मप्रत्ययस्य लेक्रियाविशेषणतयाभानमुपपत्तेः एवं क्वचित्
त्याकादमिदं सर्वत्रयागपाकादौ तौ किं के प्रमाणदेव कृति साधता बोधो निर्वहतीति वदति न कलजेन
क्षयेदित्यादि निषेधविधेः प्रामाण्यानुमेयतः वलवदनिष्ठाननुबंधित्वस्य विध्यर्थत्वप्रवेशः निषिद्धेपिक
लेजभणादौ तृप्तादिरूपेष्टसाधनत्वसत्वेन तदभावस्य तत्राबोधने प्राभाण्यनुपपत्तेः वलवद निष्ठाननु
बंधित्वस्य विधित्वेन स्याभावोवलवदनिष्ठनरकानुबंधित्वेन तत्कर्मण्येवाधितो बोध्यत इति तत्प्रामाण्या
पपत्तिः वलवदनिष्ठाननुबंधित्वस्य साधनताविशेषणतया कीदृशत्वे विशिष्टाभावस्यैव शब्दबोधेभान
सोपि विशेषणयतो वा धितः कलजभक्षणदौ विशिष्टाभावो बोध्यत इति तत्त्वलिङ्गकानुमानगम्योव
लवदनिष्ठाननुबंधित्वरूपस्यैव तदुपपत्तिरिति वाच्यं प्रवृत्तकमिव निवर्तकमपि शीर्षं प्रतिवाक्यात्परंपरयेष्टमनु
साक्षात् एतन्मते च न तादृशं प्रवृत्तकमिव निवर्तकमपि शीर्षं प्रतिवाक्यात्परंपरयेष्टमनु
न नर्थविशेषणतया निष्ठाननुबंधित्वान्वयासंभवात् वस्तुतो विशिष्टशक्तौ विशेष्यविशेषणभावविविनि

शोचादिमत्वमेव सहकारिणुं फलकामनापितदसत्त्वेऽपि प्रत्यवायोत्पत्तेः सर्वसिद्धत्वात् एतेन संवलिता धि
कारानुपगमेशोचादिष्वन्यं फलकामनावतोदैवान्निस्पाकरणं प्रत्यवायजनयेदिति निरस्तम् अतएव नित्य
काम्यजनयंतीव्रतादौ फलकामनया अधिका रत्वस्पर्धसिद्धतया शोचादिभूतः फलकामनासिद्धिजस्य तद्वृ
रणं प्रत्यवायजनयतीति आप्तयेत् न चैतन् न वेदेतेति वाक्प्रामाण्यानुरोधेनैव साधनत्वस्य विधयं त्वमावृष्ट
कैः कृति साध्यत्वादिमिति चेत् यदेतद्नादौ कृति साध्यत्वाद्यभावस्य नानात्राधेनैव साधनत्वस्याप्रामाण्यापत्तेः कृति सा
धतायाश्च विधित्वेनियुक्तिर्कृतदनेगीकारेऽपि कृते राख्यात सामान्यार्थेनैव प्रत्ययस्यापि तदर्थकतया
पचैतेत्यादौ कृतेः पाकानुकूलत्वभावनस्यावश्यकतया र्थात्माकादावपि कृति साध्यता भानात् कृति साधनाया वि
धित्वेऽपि तत्तत्कालतत्तत्पुरुषविशेषेऽपि तत्कृति साध्यता विषयकस्य प्रवर्तकत्वात् न स्पृशाद्वौ धोतरमेव स्वीकार
णीयतया विधिवाक्यजशब्दबोधतः साक्षात् कृत्यनिर्वाहान् असुवासाध्यतासंबन्धेनैवाख्यात सामान्यो
र्थकृतेः क्रिदृशो विधिप्रत्ययजन्यबोधेभानेऽन्यवर्तिकाचिकीर्षापि साध्यतासंबन्धेन कृतिप्रकारिकोक्रियत्वेव
नच लडादिस्थलेऽप्यार्याता र्थकृतेः क्रियाविशेष्यतयैव भानमिति व्युत्पत्तेः क्लृप्तत्वात् यच्चैतेत्यादौ नतस्याः

नादेवप्रवृत्तिनिर्वाहः इत्येवसंध्यस्तु नैदौतत्कालावच्छिन्नशोचादिकमेवाधिकारो ननु फलकामनाप्रि-
अतः फलवृत्तिश्च न्यस्यापिशोचादिमनःसंधौ वैदग्ध्यकारणप्रत्यवायजनकं फलकामनायास्तत्राधिकारत्वेन भ-
ङ्गन्यस्यानधिकारितया न दकरणेन प्रत्यवायमावहेत् न च मुमुक्षापवादो न स्वर्गादिरूपफलकामनायाः
कदोचिदसंभवेपिनरकाभावरूपफले नियमत एवेच्छा संभवतीति न शोचदिसतः संध्यावदनाद्यकरा-
णास्य प्रत्यवायजनकत्वानुषङ्गितिरिति वाच्यम् नरकाद्यनुपस्थित्यैव तदभावोक्तो न तद्विच्छा विरहोपपन्ने
रित्याहुः न दसन् ध्वंसादेरेत्यताभावविरोधिताया निष्प्रमाणकर्तव्यो नरकाभिलाभा वस्यैव प्रायश्चित्तसंध्या
वदनादिफलत्वसंभवादिषु संभूतताज्ञानाद्यदित प्रवृत्तिसामग्र्या अस्ति हेतुः कारणान्तरकल्पनापेक्षया गुरु-
शरीरक्षेमसाधनताज्ञानस्यैव सर्वत्र प्रवृत्तिहेतुतेति नृडादृष्टत्वादिप्रतीतिधर्मात्स्वरूपसंबंधरूपविश्लेष-
रूपस्य क्षेमसाधारणसाधनत्वस्यैव प्रगमेन च्छरीरगौरवस्याभावोच्चेति नित्यस्थलेशोचादिफलकामनेन योहा-
भयोरधिकारत्वेपि प्रत्येकमेव तयोरधिकारितानुमितं तयो रिति फलकामना अन्यसापिशोचादिमनोधि-
कारितया तस्यापि नित्याकारणप्रत्यवायजनकं अथवासंध्यावदनाकरणेन प्रत्यवायजननेधि कारैकदेश

निषेगिविकल्पप्रसेनफलत्वासेभवान् अतन्ताभावस्वप्रतियोगिविरोधितयाकदाचित्पापान्तरेण यस्मिन्नरकटुः
स्वजनितं जनिष्यते वा तदात्मन्यसद्वा चित्तेन चोभयोः फलत्वासे भवात् स्वेमसाधनयोश्च गुरुशरीरत्वेन प्रसृत्य
नुपयोगित्वात् यदपि मंडलीकुलीदित्यादिवाक्यप्राप्तेऽप्यवारणा येष्टसाधनत्वस्य विध्यत्वे भाववृणक्तमिति
नैदपिन मंडलीकैरणादिजन्यते ह सादिरूपफलेपि केदाचित्कस्मचिदिष्टस्य धेभस्ता भ्रमेण च्छोत्तया मंडली
करणादावपीष्टसाधनत्वधेनेष्टसाधनत्वविध्यर्थतामतेऽपि न ह्यज्ञस्योक्तस्योक्तवृणक्तनया इष्टापतेः स्वा
र्गकामो मंडलीकुर्योदि निलोकाजम्यवोधे च स्वर्गकामनायामंडलीकैरणादिनिर्दिष्टकर्मव्यत्वप्रयोजकत्वभावेन
नदर्थवाधेन तदाकाप्राप्तये योपतेः न चैष्टसाधनत्वस्य विधिप्रत्ययार्थत्वात् यणभेस्वर्गकामो यजेतेत्यादिवा
क्वाद्यागादौ प्रवृत्त्यनुषपतिः तत्राभावे गोचरद्वेषघटितसामग्र्यसंभवात्त्यागाच्च भावस्मरकादिरूपदृष्टि
साधनत्वाभावात् दृष्टसाधनत्ववोधकप्रमाणाभावेन तज्ज्ञानघटितसामग्र्या अपि भवन्मते दुर्घटत्वादित्तिवो
चम इष्टस्य धृत्यस्य विध्यर्थता विरहेऽप्यस्योक्तार्थेन न स्वर्गकामना धीन कृत्तिसाध्यमितीतरवाधवलात्सुर्गो
कामकृत्तिसाध्यता न्वयिता वच्छेदकतस्य स्वर्गसाधनत्वस्या कविधिजन्यवोधेभानां द्यागादा विष्टसाधनता ज्ञा

वच्छिन्नस्वर्गसाधनताबोधस्तस्यानित्यस्थलेपिविशेषधर्मप्रकारकस्वर्गसाधनबोधसमवातः उक्तप्रवृत्तिमाह
गन्तव्यत्वं स्वर्गसाधनमित्याच्यम् बहुलितेनैकस्मिन्साध्यविश्वजिद्योगेनतद्गामपश्चादिफलोद्देशेनप्रवृत्त्यनु
पपत्तेः महिधः स्वर्गफलतात्पर्येनिश्चयसंध्यावदनादौचाल्यायामध्येत्रामादिफलोद्देशेनापिप्रवृत्त्युपपत्तेः त
द्विधेः स्वर्गपरत्वनिश्चययोगात् स्वर्गोद्दिफलकामनारहितैर्मुमुक्षुभिरपि संध्यावदनाद्याचरणोद्भूतप्रवृत्तिमा
मग्रीकल्यनस्यावश्यकत्वाच्च तादृशसामग्रीविनाप्रायश्चित्तादिविद्यासाधनेप्रवृत्त्यनिर्वाहाच्च नचतत्रापिपाप
ध्वंसेष्टसाधनताज्ञानात्यवृत्तिनिर्वहति मुहुः स्वाभावितरगोचरेच्छायादृष्टसाधनज्ञानस्यनियमतोपेक्षायांनि
ष्फलपापध्वसंसेष्टत्वासेभवात् नरेकसाधनगोचरेष्टसाधनद्वयागोचरेच्छानरेकत्वोपगमेस्मत्समीहिताया
मिष्टसाधनत्वज्ञानाघटितप्रवृत्तिस्वामग्रीसाधनविवादात् कृत्तिसाध्यताज्ञानसहितैश्च सामान्यसामग्रीतश्चिकी
र्षीत्यतैः निष्फलेपिसंध्यावदनादौनिर्वाहेणप्रवृत्त्युपपत्तिः नचनरकानुत्पादएवप्रायश्चित्तस्य संध्यावदमा
देष्टव्यफलमितीष्टसाधनताज्ञानघटितैवप्रवृत्तिसामग्रीभरकहेष्टवताचतदनुत्पादेनियमतएवेच्छेति तेषांनि
त्यसंध्यावदनाघनुष्ठा नमुपपद्यते अयमेष्वतत्रानुष्ठीयते इतिवाच्यम् नरकानुत्पादस्यतस्यागभावात्कस्यप्रभ

यत्रानेत्येवार्थवादादपिन फलौपस्थितिस्तत्राफिफलाभावनिश्चायकप्रमाणभावाद्योग्यतासंशयसंभवेन फलसाधनत्ववत्प्रत्ययोलिङादितः संभवत्येव न च तद्वोद्यो नोपयोगी निष्फलतया ज्ञाते चैतत्प्रवृत्तिवारणायेष्टसाधनताज्ञानस्य प्रवृत्तिहेतुतावश्यकत्वेन स्मितविधेः प्रवृत्तिनिर्वाहयतस्य फलसाधनतावोधकतायाश्चावश्यकत्वादिति चेन्न संभ्रामुपासने ये च सततं संश्रितव्रताः इति श्रुतौ सौम्यस्मिन्निश्रुतेः कदाचित् ससंभ्रामवदनादिवाधस्तेन स्वीयसंधावदने ब्रह्मलोकावाप्तिफलानुपधानस्योन्निश्चिततस्मात्प्रहरहः संध्यावदने ब्रह्मलोकावाप्ति साधनतावोधोपेतस्य संभ्रावदने प्रवृत्त्यनिर्वाहान्न यन्न च नित्येकशिष्यफलवोधकोर्थवादादिर्नास्ति तत्राविधिप्रत्यये अदृष्टत्वेन फलसाधनतावोधस्य जननेऽपि इच्छाविषयताऽवच्छेदकस्वर्गत्वादिरूपविशेषधर्मप्रकारेण फलवैषयकतया धनतावोधस्यानिर्वाहेण प्रवृत्त्यनिर्वाहत् इष्टसाधनताज्ञानाघटितकारणभूमिर्मात्मिकायाः संध्यावदनाद्यभावगोचरनरकादिसाधनताज्ञानाधीनतद्गोचरदृष्टघटितसामग्र्यवसंध्रावदोद्गोप्रवृत्तेकताया उपगतमित्यन्विस्पृश्ये इष्टसाधनतावोधस्यानुपयोगितायादुर्वोत्पातः न च विश्वजितायजिते तत्र विशिष्टफलाश्रवणैरप्यथा स्वर्गकामपदस्याध्याहारेण तत्समभिव्याहारात् विशेषस्वरूप

तदप्यसतः कार्यस्पकार्यतावच्छेदकं रूपिणो वनिवेशनीयतया तदुपस्थित्यपेक्षं ध्रौव्यात् न च संवेधं संको-
चप्रमेयत्वेनैव कोर्पप्रवेशः संभवतो निमाच्येष्टि न्यनीयस्वर्गवन्निष्ठाभावप्रतियोगिता त्वस्यागुरोवच्छेदकत्वं
संभवैविजीर्तोयस्वर्गोयसमवायसंवेधेन न मेयवन्निष्ठाभावप्रतियोगिता त्वत्वरूपगुरुधर्मवच्छिन्नाभावाप्रसिद्धे-
एतेन स्वर्गत्वमेव यागजन्यतावच्छेदकं अथ वच्छेदकता घटकसमवायसंवेध-
पिनिरस्तमः तादृशसंवेधे निशेषो वेणोष्टता वच्छेदकविशिष्टस्य प्रमाणा मरावेधसु यत्तत्र शक्तिनिश्चयासंभवात्
न हि समभिवाह्यत फलवो धीकपदोपस्थाप्यता वच्छेदकत्वरूपोपलक्षणाधर्मोपस्थित्या स्वर्गत्वा दोना शक्तिग्रहे-
भानेन तथोपलक्षणीभूततादृशपदोपस्थाप्यता वच्छेदकसंवेधत्वेन विजातीयैर्विगतिश्च समवायादेरपि तत्र भो-
न संभवः स्वर्गपदाच्छुद्धसमवायेनैव स्वर्गत्वविशिष्टस्योपलक्षिते विशिष्टसंभवायेन स्वर्गत्वविशिष्टस्य स्वर्ग-
पदार्थत्वोपगमेलक्षणाप्रसंगतं शुद्धसमवायेन स्वर्गत्वविशिष्टविषयकत्वं मनावतो न धिकारप्रसंगतं भो-
मासकास्तु अहरहः संख्यामुपासीतैत्यादौ नित्यतया निष्कले संध्योपासनादाविष्टसाधनत्वस्यायोग्यत्वेन न्दया
संभवाच्चेष्टसाधनत्वलिङ्गः अथ संख्यावदनादेरप्यर्थवादोपस्थापितव्रह्मलोकबासादिफलसाधनत्वमव्याहनम्

त्वावच्छिन्नैकारणताघटककाधिकरणदिपदार्थे च खंडशः शक्तिरूपेयाः आकाशावशाच्चाधिकरणरूपमस्मि
धर्मैर्विजातीयस्वर्गनिरूपितसमवायस्यसंबंधतया भानात्तादृशकार्यसंबंधघटितकारणतायाः शाब्दबोधेभा
नमुपगतव्यम् न तु तादृशसंबंधात्तर्भावेन शक्तिरिविनकाचिदनुपपत्तिरिति वाच्यम् एवं सति संसर्गतात्पर्यज्ञा
नानुरोधेन तादृशसंसर्गोपस्थित्यपेक्षयादुर्वचत्वात् न च तत्संसर्गाविशेषणविशिष्टविशेष्यपूतत्वात् न मे
संसर्गभाननियामकः तत्रापि च संसर्गः संसर्गद्वनतुविशेषणमिति न ज्ञात्वा ये सति तस्मिन् विषये विशिष्टनि
शेष्यस्य वाक्यार्थत्वेन पूर्वमभिहितं न यातत्परत्वात् तद्वद्वोधात् पूर्वमसंभवमिति तत्र तत्संबंधविषयता निरूपि
तविशेषणादिविषयताशालिवोधपरत्वात् न तस्यैव हेतुन यातत्र संसर्गस्य विशेषणमया तदुपस्थिते रावश्यक
त्वात् एवं विजातीयस्वर्गनिरूपितसमवायसंबंधेन स्वर्गत्वावच्छेदेन जन्यत्वेन पगमिस्वर्गत्वस्याश्वमेधजन्यत्वस्य
मानाधिकरणमात्रमेव हि शब्देनापि प्रतीयते न तु स्वर्गत्वस्य जन्यत्वावच्छेदकत्वमस्माभ्यां दसंभवाच्चैत्यभि
भिन्नग्रंथविरोधः यस्तु वैजात्यमेव कार्यतावच्छेदकत्वं संवन्धविधयेव कारणताघटककार्यतावच्छेदकधर्म
विशिष्टनिरूपितकार्यतावच्छेदकसंबन्धेन कार्यवन्निष्ठाभावाप्रतियोगित्वस्य कारणताशरीरे निवेश्यमस्ति

गादिधर्मिकतादृशकारणताग्रहस्पष्टमिति हेतुतावाच्यानदपेक्षयाचस्वर्गादिधर्मिकनियतोत्तरवर्तिनकब्धि
 दकधर्मकृत्ययागादिसाध्यताज्ञानस्य प्रवृत्तिहेतुत्वैतादृशसाध्यताविशिष्टेष्टमात्रस्वविध्यत्वेचलाघवभूता
 दृशसाध्यताया निरुक्तसाधनांतर्गतत्वादितौष्टसाधनत्वस्वविध्यर्थत्वप्रवर्तकत्वेन न्याहनेत. एवं यत्र कारणो
 वच्छेदकधर्मोऽप्यनुपस्थितो निप्रसक्ते नष्टुन ह निमाबाधर्मैराकारणमुपलक्षितं नृशब्दात्कारणताग्रहा नुपपत्ति
 श्वेति निरस्तम्. व्यापकताघटितकारणतायाः साध्यता मपेक्ष्यागरो यस्या एवोक्तो दोषप्रवर्तकत्वादिसंभवात्. ता
 दृशसाधनताशरीरे व्यापकता वच्छेदकत्वेनैव कारणता वच्छेदकप्रवेशा न द्वे हे विप्रिषक्तं दुपस्थित्यनुपयोगाच्चेति
 विजातीयस्वर्गनिरूपितसमव्याप्यवस्वर्गादिनिष्ठयागादिजन्यता वच्छेदकसंबन्धः न था च वैजात्यस्य संबन्ध
 घटकतयैव व्यापकताशरीरे निवेशा न्नोपस्थित्यपेक्षाप्रवाकारणताविघटकस्य भिचारावकाश इत्यहुः न दस्र
 तं विजातीयस्वर्गनिरूपितसमवायत्वेन संबधतायां नानाभावात्तादृशसंबन्धघटिनव्यापकताया विधिप्रत्यया
 र्थत्वेन स्पस्वर्गादिनिष्ठवैजात्यभेदेन शक्तिवाहुत्वं प्रसंगात्. तादृशकार्यसंबन्धघटिनेष्टकारणतायाश्च प्रमाणो
 तरेण प्रत्यायितत्वात्. तत्र शक्तिग्रहानुपपत्त्या शाब्दबुद्धौ तद्गानानुपपत्तेश्च न चैष्टता वच्छेदकत्वोपलक्षितमस्मिन्

व्यवहितोत्तरक्षणवच्छिन्नस्वाश्रयनिष्ठत्वसंबंधेन वस्तुनः स्वर्गनिष्ठधर्मवच्छिन्नरूपितनियतपूर्ववर्ति
तावच्छेदकधर्मवत्त्वमेव स्वर्ग कारणत्वं नियतपूर्ववर्तितावच्छेदकत्वेकाव्यवहितपूर्वकालावच्छिन्नवृत्तिस्त्रिभा
वधटितदेशिकव्यापकतायाः स्वाश्रयत्वस्वाश्रयनिरूपितव्यापारत्ववत्त्वान्यत्र संबन्धेनावच्छेदकमेव व्यापक
त्वनिरूपकतावच्छेदकरूपतायास्त्यस्य विशिष्टानुपस्थितावपि स्वर्गधर्मे तेन ज्ञानसंभवत्वेन व्यापकतावच्छेदकाभादप्र
तियोगितायास्वरूपतोवच्छेदककौटिप्रविष्टाया अपि जाते व्यापकताया भार्गव्यधर्मत्वादिना भानेन बाधकम्
स्वर्गधर्मत्वादेरुपलक्षणतया भानात् प्रति योगितासंबंधेन प्रति योगिप्रकारकसिद्धेन एव प्रति योगि कोटावुपल
क्षणप्रकाराभा न नियमात् प्रकृतेचकारणताशरीरघटकाभावस्वप्रतियोगिती प्रकौराभा न नियमात् अतए
व स्वरूपतोवन्निर्वायवच्छिन्नाभावप्रतियोगिताकाभावस्ववन्निर्वायवच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकत्वोपलक्षि
तधर्मावच्छिन्नाभावत्वेन लक्षणप्रवेश स्वसंभवदुक्तिकता इत्यमेव चेष्टतावच्छेदकधर्माणामुपलक्षण
तेनेष्टतावच्छेदकत्वेन व्यापकताघटकाभावप्रतियोगितावच्छेदककोट्यप्रविष्टेनापीष्टतावच्छेदकधर्माणामुपल
साधारणशक्तिग्रहेभानमुपपद्यमदिति एतेन नियानोत्तरवर्तितावच्छेदकधर्मवत्त्वमेव कलस्य विध्यतामतेषाम्

तावच्छेदकं अर्थवशं संपन्नत्वात् एवं सति घटत्वावच्छिन्नफलार्थी तं त्वादौ कथं न प्रवर्तते तं त्वादेरपि घटत्वादि
पलक्षितजन्यत्वसत्त्वादिविशिष्टनिरूपितद्रव्यत्ववच्छिन्नसाधनासत्त्वादिति चेत् फलानुपधाननिश्चयान्नस्य
स्वान्त्येर्गप्रतिषेधकत्वात् फलोपधायकसाधनत्वस्य वा विधिप्रत्ययार्थतया घटकामस्तुमुपाददीति
त्वादित्येन प्रयोगः न च तथापि स्वर्गत्वादेर्गोति निष्ठकारणतां घटकव्यापकत्वा निरूपकतानवच्छेदकतया स्वर्ग
तावच्छिन्ननिरूपितव्यापकतां घटककारणताया वाधः स्वर्गोति निष्ठकार्यता कच्छेदकै जात्यस्य च कारणता प्र
होत्तरकालकत्वेन प्रागनुपस्थित्या नूदवच्छिन्ननिरूपितव्यापकता बोधासंभवश्चेति स्वर्गकाम इत्यादौ विध्यर्थे बो
धानुपपत्तिर्द्वौ वैति वाच्यम् स्वरूपसंबंधरूपाया एव कारणताया विध्यर्थे बोधायगमात् अन्यथा सिद्धिनिरू
पकतानवच्छेदकनियतोत्तरवर्तितावच्छेदकधर्मवत्स्वर्गकत्वमेव स्वर्गकारणत्वम् नियतोत्तरवर्तितावच्छेद
कश्च धर्मो विशिष्य उत्तरकालकस्यो जातिविशेष एव नियतोत्तरवर्तितावच्छेदकत्वेन सामान्यरूपेण शाब्दबुद्धे
भासते नियतोत्तरवर्तितावच्छेदकत्वं च कारणतावच्छेदकत्वाभिमतधर्मावच्छिन्नतद्वापाराभावाधिकशाखाया
विशिष्टोत्पत्तिक्षणवच्छिन्नाधिकारणानिरूपकतानवच्छेदकत्वं अधिकारणता वैशिष्ट्यं च स्वावच्छेदकप्रमाण

कारकशाब्दधीहेतुत्वपगमेति प्रसंगान्नवकाशात् वस्तुतस्मादृशकामनाचिषयतावच्छेदकत्वोपलब्धिनिसि
र्गत्वादिविशिष्टसाधनत्वेशक्तिस्वीकारात्सर्वसामञ्जस्य नचस्वर्गत्वादिविशिष्टसाधनत्वस्यविधिप्रत्ययवाच्यत्वेन
संभवति स्वर्गत्वाद्देर्गंगास्नानादिजन्यस्वर्गादिसाधारण्येनयागादिव्यमतामन्त्रेच्छेदकनयायागादौस्वर्गत्वादि
विशिष्टसाधनत्ववाधात् नहिजन्यतानवच्छेदकधर्मोजन्यत्वरूपकेविशेषणमितिवाच्यम् स्वर्गत्वाद्देःशक्य
विशेषणत्वेपितदुपलक्षितवैजात्यनिरूपितजनकतायायागादाववाधितायाः स्वर्गादिजनकतात्वेनविधिप्र
त्ययतोभानसंभवात् घटत्वादिविशिष्टवाचकप्रदघटितातघटद्रव्यत्वत्वेनैवजायमानोत्पादिवाक्यातघटत्वाद्युप
लक्षितघटादिविशेष्यकत्वभानवत् तच्चतद्धर्मोवच्छिन्ननिरूपिततत्साधनत्वज्ञानेविनातद्धर्मप्रकारकफल
च्छाधीनप्रवृत्त्यनिर्वाह्यनिराक्षमं वहित्वादिप्रकारकेच्छातोपितृणादिसमवर्धनेऽभ्रातप्रकृतेरानुभविकत्वा
तभूयः सुस्वार्थिनामपिप्रमविनाक्रियाविशेषेप्रवृत्तेश्च नद्धर्मोवच्छिन्नफलार्थिप्रवृत्तौतद्धर्मप्रकारेणभासमी
नफलेप्रतिसाधनताज्ञानस्येवप्रवर्तकत्वात् सर्वधर्मः कार्यतावच्छेदकतयाभासताकायोशोऽपलक्षणनिर्यवै
त्यन्यदेतत् नहिवहित्वादिकेतृणाद्विजुत्यतावच्छेदकव्यभिचारिसाधारणत्वान्नवाभूयस्त्वादिककस्यचिजन्म

याप्रयोगेणान्ध्याप्रयोगः प्राप्तागिष्कांनामिष्टत्वज्ञानस्याप्रवर्तकत्वेपिशक्यफलानुगमार्थतस्पर्शकता त्रस्तु
 तुः अशक्यसेवतस्पर्शक्यानुगमकतोसर्वनामस्त्वत्तेषु द्विस्त्य त्वत्तेन रूपेण फलानां संकेतविषयताविर्भक्त
 कासंभवात् न तस्य संकेतविषयत्वोपगमिष्यथानतस्य बाज्यता तथा प्रपचितमन्यत्र अत्र वेष्टत्वस्पर्शाद्वि
 धेभानां द्विशिष्येष्टतावच्छेदकस्वर्गत्वादिप्रकारेण शाब्दबोधोत्पत्त्याविधिवाक्यात्प्रवर्तकज्ञाननिर्वाहः यत्
 इष्टत्वेन फलभागेनैव स्वर्गकामादिपदैकदेशोपस्थितस्वर्गत्वावच्छिन्नस्य विध्यर्थकोदेशोऽदृष्टेऽभेदात्प्रवर्तकज्ञान
 निर्वाह इति तदपिन सत्कृतिशब्देकदेशोऽतएव न न्वयनियमात् स्वर्गत्वादिप्रकारेण कथमनाधोन प्रवृत्तौ स्वर्ग
 त्वादिविशेषितफलसाधनताज्ञानस्य हेतुतयाऽभेदेन स्वर्गोद्विशेषितफलत्वस्य धनताज्ञानस्यानुपयोगित्वाच्च अ
 भेदेन स्वर्गोद्विप्रकारकस्वर्गोदीष्टसाधनताज्ञानमपि स्वर्गत्वादिप्रकारकप्रवृत्तौ हेतुः अतएव स्वर्गोद्विप्रकारेण
 त्वादितः प्रवृत्तिरिति तु न युक्तम् स्वर्गत्वप्रकारककामनाया अद्विकारत्वाश्रयणतः अथेष्टत्वस्पर्शक्योपलक्षणत्वे
 तदंशाननिर्वाहेपि स्वर्गत्वादेशक्यस्वभानन्वसंभवति अशक्यस्य भानोपगमेति प्रसंगादिति चेत् स्वर्गत्वाद्यप्रसिद्धि
 के समभिवाचनकामनाविषयत्वज्ञानसहकृतस्य तादृशकामनाविषयतावच्छिन्नशक्तिज्ञानस्य स्वर्गत्वनिर्दिष्ट

वनापरोक्षतायामपिलिङः साधुत्वेण लुप्तमोवेत्यादिज्ञापकत्वमुपायकारोक्तं संगच्छते. अन्यथा निद्रादिदृशायां स्वकर्तृकं गमनादिक्रियायाः स्वपरोक्षत्वसंभवेन ज्ञापकत्वा संगतैरित्याहुः कलिगेदृष्टोसि नोहं कलिगानि जगा मेत्यादौ वत्पतापद्मवस्य लेख्ये तत्रैरणक्रियाया अपरोक्षत्वेपिलिङुविधानात्. तादृशज्ञापकवलेन व्याजने कि रणावलीमित्यत्र लिः साधुत्वे पंषादनमुपायकतामयुक्तमेवेति बोध्यम्. अतः तापद्मवशावधितपरोक्तविपरीतबोधनाय तदुपप्रतिपादकाभावः प्रतिपादनेच्छा. कलिगाधिकरणाकदर्शनादेरुपपादककलिगमन्नादिकं तेन विना तदसंभवात्. आत्यं तापद्मवः स्वरूपसंज्ञैवल्लिङसाधुतानियामकः लिङुलोपोविधिरर्थः परप्रद्वत्यर्थेन त्रयोगात्. विधिः प्रवर्तकज्ञानविषयो धर्मः स च धर्मो न्यायनये कृति साधुत्वं तुल्यवदनिष्ठाननुबधित्वसहित मिष्टसाधनत्वं च. ओदनः कामः पंचे त्वर्गकामो यजेतेत्यादावोदनस्वर्गोदिरूपप्रत्युत्फलतत्साधनत्वाक्यागादिक्रियायां प्रतीयते. तादृशफलानां च तन्न द्रुपेण लिङादिशक्यतावच्छेदककोटिप्रवेशे शक्त्या न तं सर्वसाधारण्येन न्युत्पत्त्यनुदयेनापूर्वफलसाधनबोधनिर्बोहश्चेति दृष्टत्वेन तेषामनुगमः दृष्टत्वं समभिव्याहृतपदोपस्थापित काममनाविषयत्वं. अन्नः स्वर्गकामः पंचेतेत्यादौ शक्तिभ्रमश्च न्यस्य नौदनादि साधुनत्वधीनवानतन्तात्पर्येणै

निवाच्यम् विक्लिप्ताद्वैवततद्वृत्तिवाभावोपगमात् अयाक्षीदित्यादौ लुङोतीतकालोर्थः तस्मिन्पादो
 तार्थसम्पन्नार्थककृत्पादावन्वयः तस्य च संवध आधेयत्वं अथवा कालिकविशेषणतयेवातीतत्वलुङोर्थः
 आश्रयतासंवधे न च तस्य कृत्पादावन्वयः कालोतर्भावस्य व्यर्थत्वात् अतीतत्वं तर्तमानध्वंसप्रतियोगित्वे वा
 स्तुतोवर्तमानध्वंस एवलुङ्गद्यर्थः तस्य प्रतिप्रयोगितासंवधे न कृत्पादावन्वयः मध्यदशायामपाक्षीदित्यादि प्रया
 गवारणामुक्तरीत्यो ध्यः लुङ् प्रत्ययस्यातीतवदनद्यतनत्वमप्यर्थः अद्यप्येव तस्य च दित्यपि निविरहात् अभूत्प
 द्वादावेनद्यतनत्वसत्वेऽपि तदविवक्षयान्न लुङ् प्रत्ययेन लुङ् वाधः अतोऽप्यनद्यतनत्वबोधकत्वं लुङ् प्रत्ययस्या
 वश्यकं स्वरूपसदनद्यतनत्वस्य लुङ् साधुता निया मकत्वेऽनद्यतनत्वस्य संस्तु स नो विवक्षा मा भ्रष्टोक्तं स्थला
 लुङ् वारणानुपपत्तेः ददमप्यनद्यतनत्वं प्रकृतशब्दप्रयोगाधिकरणदिनाद्यनित्वं अथवा स्वोभयेणानद्यतन
 त्वेन लुङ् अर्थः किं नु तादृशदिनाद्यक्षणहृत्तिर्ध्वंसप्रतियोगित्वरूपे अनद्यतनातीतत्वं विशिष्टमेवातीतत्वमना
 द्यतनत्वं परोक्षत्वं च लिटोर्थः अध्यास्तसर्वतु सुखामयो धामित्यादौ परोक्षत्वसत्वेऽपि परोक्षत्वाविवक्षयः न लि
 ट् परोक्षत्वं वक्तुः साक्षात्काराविवक्षयत्वं केचित्तु ख भिन्नकर्तृकर्तृकत्वं मेव परोक्षत्वमत एव लिङ्गमतमपरुखा संभ

यते तादृशवोधं जनकताया अयुत्यच्चत्वात् येनोक्तातिप्रसंगः स्यात् किन्तु पाक आकाशकर्मकया कक्षत्वाभा
वमानघटद्वयादिसमूहात्स्वनवोध एवोक्तस्य त्वेवैत्रेयाकर्तृत्वाभाववोधाच्चाप्रामाण्यप्रसंगः अस्तु वा त
त्राभावो न्वितक्रियाकर्तृत्वाभावविषयकोऽसमूहो न्नैव न रूप एववोधस्तथापि न दर्शितातिप्रसंगः तादृशवोधे
न्ययितावच्छेदकावच्छेदेन प्रथमाभावभाननियमात् पाकत्वावच्छेदेन च तदुत्पादिकर्मकत्वाभावान्वरूपोप
ताविरहात् अर्ध आकाशं न पश्यतीत्यादावपीदृशो गतिः अथ यत्तदुत्पादिकर्मको यत्पुरुषकर्तृकः पौष्पोऽप्रसि
द्धस्तत्पुरुषे न्यकर्मकपाककर्तृत्वस्य तदुत्पादो चाप्यपुरुषपच्यमानत्वादिभ्रमदृशो यो तत्तदुत्पन्नमयं न पश्यतीत्या
दिवाक्यवोधकताया अनुभवसिद्धत्वेनापाकर्तृमशक्यत्वात्त्रोक्तप्रकारः शोधीयान् विरोधि निश्चयसत्त्वेन तत्पु
रुषेपाककर्तृत्वसामान्याभावस्य पाकत्वावच्छेदेन तदुत्पन्नकर्मकत्वभावस्य च प्रतीत्यसंभवादिति चेन्न तत्र तादृ
शवाक्यस्य तादृशवाक्यस्य एकाभावावगाहिभ्रमजनकत्वोपगमात् न च सर्वत्रैव न दृश्यमानो विनियेन प्रयासैव
फल्यमिति वाच्यम् विशेषदर्शिभिरप्रतारकैरपि तथाविधवाक्यप्रयोगात् तस्य प्रसिद्धार्थकतासंपादनस्यापि
शक्यत्वात् न च तत्तदुत्पादिकर्मकत्वं तन्निष्ठविक्रितिजनकत्वं तदपि वा प्रसिद्धमिति कथं पाके तदभावप्रत्ययद्वे

कमप्रसिद्धतदानींचैत्रादनेनपश्यतीतिप्रयोगानुपपत्तेःअनामतचैत्रीयोदनकपाकानुकूलकृत्यप्रसि
 द्धातदस्सवप्रत्यायनासंभवात्नचाभावकालान्वयोपगमेपियत्तदुल्लस्यत्पादिकर्मकपाकएवाप्रसिद्धस्तद्व्यासा
 द्विपूरस्येतत्तेदुलेनपश्यतीत्यादिवाक्यस्याप्रमाणत्वापत्तिःप्रतियोग्यप्रसिद्धेदुर्वीरत्वादितितत्रपाकेतद्व्यक्ति
 कर्मकत्वाभावएवनावोध्यतइतिउपगतव्याचोक्तस्थलेपितनत्याकेचैत्रीयोत्कर्मकत्वाभावबोधोपगमेनोपप
 त्तिरितिवाच्यंपाकेतत्कर्मकत्वाभावबोधोपगमेतादृशपाकानुकूलानागतेकृतैःकर्तैरिभोनस्योपगतव्यत
 यातदुनरेकदाचिदपियेननपश्यतेतीदृशशकर्तृसमभिव्याहृतदर्शितवाक्यस्यप्रमाणत्वापपादनासंभवात्
 अगत्यातुयत्कर्मकोयत्कर्तृकःपाकोप्रसिद्धस्तदृशकर्मकर्तृघटितार्थकनअपदवहाक्यस्यायोग्यतोपगम्यते
 केचित्तुतत्रापिपाकेतत्कर्मकत्वाभावस्यतादृशेचकर्तरिपाककृत्यभावस्सबोधमुपगम्यप्रमाणमुपपादयं
 तितात्पर्यसत्वेएकेनपिनत्राभावहूयबोधनसंभवात्नचैवेतदुल्लमात्रपचतिपश्यतिवाचैत्रोपितेदुल्लमयं
 नपचतिनपश्यतीतिप्रयोगःसातन्त्रतदुल्लकर्मकपाकानुकूलवर्तमानादिकृत्यभावबोधादितिवाच्यमयतःसुभ
 वर्थप्रतियोगिकस्वार्थीभावान्वितक्रियाकर्तृत्वाभावबोधत्वनत्रःआकाशनपचतिघटइत्यादावपिनेस्वीक्रि

मादाय न पश्यतीत्यादि प्रयोग प्रसंगात् न च पश्यत्यप्यनागत यत्किंचित्कालावच्छेदेन वर्तमानमभावमादाय
न पश्यतीति प्रयोगो दुर्वोर एवेति वाच्यम् अनागते कालावच्छिन्नत्वं हि तत्र वर्तमानक्षणध्वंसावच्छिन्नत्वं ता
दृशध्वंसतिष्ठा अवच्छेदकताऽनवच्छिन्ना आस्ता अनागत कृतिमति च पुंसित दभाव हतौ वर्तमानक्षणाध्व
सरूपकालः प्रतियोगीवृत्तावप्यवच्छेदक इति विरोधभजनाय तादृशकृत्यं नवच्छेदकाचोतरकालावच्छि
न्न एवावच्छेदक उपेय इति नोक्ता विप्रसंग इत्युक्त्युक्ता अनागतत्वस्य यथास्तु दीयर्थत्वं तथा घपस्य त्रिप
क्त्यर्चनघतनकालावच्छिन्नत्वस्याभावेऽश्वः पश्यत्यप्यघतनागतमकीलावच्छिन्नपाककृत्यभावमादा
यवानपक्वेति प्रयोगवारणा प्रकृतशब्दप्रयोगाधिकरणदिनध्वंसनिष्ठानवच्छिन्नावच्छेदकताकत्वरूपं ग्राह्यं अ
वच्छेद्यावच्छेदकभावश्च संवधविधयाभासते ध्वंस एव पदार्थ इत्यवधेयः अथ न त्समभिव्याहृतस्य लेपिकृता
वेव कालान्वयोस्तु अनागतकृतिश्च महाप्रलयस्याप्रामाणिकतया सर्वत्रैव प्रसिद्धनीतिन प्रतियोग्यप्रसिद्धि
अभावान्वयश्चात्मनिकालानवच्छिन्नाश्रयता संवधेनोपगम्यतामिति चेन्न यदुत्तरकाले चैत्री यौदनपाकादि

विशिष्टसंबंधेन वर्तमानं प्रागभावादिमेत्वमक्षतमेव विवाच्यम् कृतिजन्यपाकेत्यत्र कृतिजन्यवर्षापादौ
न फलानुकूलव्यापारसंविधौ स्थितत्वात् पक्षेत्पादौ लुप्तो न घनतनभविष्यत्वमर्थः अघतनभविष्यत्वे च शब्द
प्रयोगाभिर्केरादि वसां दृष्टित्वे सति शब्दप्रयोगकालो न प्रागभावप्रतियोगित्वम् शब्दप्रयोगाधिकरागादिव
सध्वंसोत्पत्तिकत्वं वा केचित्तु भविष्यत्वमेव तस्यार्थः क्रियायाः कर्तेर्वास्वरूपसदघतनत्वमेव तत्साधुता निया
मकम् असाधुत्वादेवाद्यप्यस्तीत्याद्ये पक्षे तिनप्रयोगइत्याहुस्तन्न तथा सति भविष्यत्वादिकमपि नास्तीत्या
र्थः स्वरूपसद्भविष्यत्वादिकमेव लुप्तोदि प्रत्ययस्य साधुतानिया मकम् असाधुत्वादेव पक्ष्यति पक्षेति वत्पचदा
होप्यस्तीत्यादिप्रयोगविरुद्धत्पस्यापि वक्तुं शक्यत्वात् पक्षेति पक्ष्यतीत्यादेरविलक्षणवोधजनकत्वमनुभव
विरुद्धमिति कालविशेषबोधत्वावश्यक इति चेत् तदा यत्तापक्ष्यतीत्यादेरपि विलक्षणवोधजनकत्वमनुभव
विकृतया अनघतनत्वान्वयबोधोऽपि दुर्वारः यदि च पक्ष्यतीत्यादिवाक्यजन्यबोधे सति भविष्यत्वादिसंशया
नुरयाद्भविष्यत्वादेः शाब्दधीविषयत्वमावश्यकमि युज्यते तदानघतनत्वबोधेऽपि ईदृशीमेव युक्तिगृहाणा एवम
नपक्ष्यतीत्यादौ अनागतकालावच्छिन्नत्वमानमावश्यकम् अन्यथा पक्ष्यत्पि वर्तमान इत्येव तपाकर्तृत्वभाव

त्यतिः प्रत्याप्यते नश्यतीत्यादौ च दर्शि तागतिः तथा च वर्तमानं प्रागभावप्रतियोगित्वं प्रति योगिता संवेधानां
 यी प्रागभावो लुप्तप्रत्ययार्थः प्रागभावानङ्गीकारे वर्तमानध्वंस एव तदर्थः ध्वंसस्य कालोपाधित्वेन स्वसमानका
 लपदार्थो धारतया अनागतकृते वर्तमानकाले र्वसोत्यतिभक्त्या उत्पत्तिं संवेधेन कृत्वा दावन्वयः अथप
 च मानैष्यदीच्युपाकृतनुकूलकृतिमादाय पश्यतीत्यादि प्रयोगापत्तिः पाकानुकूलकृतितावच्छेदेन चानागत
 त्वबोधस्वीकारो न संभवति पूर्वपूर्वपाकानुकूलकृतौ तद्वाधात् पक्षमाणेपि पश्यतीति प्रयोगानुपपत्तेः तत्त
 त्याकानुकूलकृतितावच्छेदेनापि तदन्वयासंभवः तत्तत्याकत्वेन पदादनुपस्थिते नाप्यि किंचित्पाकानुकूलोद्यक
 तित्वावच्छेदेन तदन्वयः आद्यतौ पस्यापकपदाभावात् तत्तद्व्यक्तिमत्तर्भाव्युर्वचत्वाच्चेति चेन्न प्रागभावस्य
 कृते मानत्वं शब्दप्रयोगाधिकरणक्षणे हति त्वं वर्तमानं प्रागभावस्य प्रत्ययार्थत्वेन तस्य स्वविशिष्टकालकृतिजन्य
 पाकाननुकूलत्वविशिष्टप्रतियोगिता संवन्धेन वर्तमानकालध्वंसस्य तदर्थत्वे च स्वपूर्वकालीनकृतिजन्यपाकान
 नुकूलत्वविशिष्टाधेयत्वसंवेधेन कृत्यशेषोपगमे उदीच्य कृतौ वर्तमानं प्रागभावो दर्शितुं विशिष्टसंबंधासा
 त्वं नातिप्रसङ्गः विरहात् ध्वंसस्य पूर्वत्वं च तदनधिकरणत्वमेव न चानतरालिकजन्यस्य व्यर्थव्यापारस्य पूर्वव्या
 पाएन नुकूलकृत्यजन्यतया आतरालिककृतेः पूर्वकृतिजन्यपाकाननुकूलत्वमस्तमेवेति तस्या अपि निरुक्तम्

वेधेन न जनार्थं स्पृष्टुं न चोक्तो कतिप्रसंग इति वाच्यम्. तादृशस्यूलकाले यत्रात्मनि पाकादिकृतिस्मादृशकालं
 तर्गततादृशकृत्यनधिकरणक्षणेन पचतीत्यादियोगोपपत्तये न त्स्थणावच्छिन्नपाकादिकृत्यभावबोधस्यैव।
 तत्र तत्र स्वीकरणीयतया क्वचित्प्रतियोग्यप्रसिद्धेर्द्वोरन्तात्. व्यापारावबोधके न च लडादिप्रत्ययेन क्रियाया।
 मेव वर्तमानत्वा न्वयो बोध्यते जानातीत्यादौ न तु लडाश्रयत्वादौ ज्ञानाद्यसत्त्वेऽपि तदाश्रयत्वादि संबंधे सति जाना
 तीत्यादिप्रयोगापत्तिः ज्ञानादि विशिष्टे आश्रयत्वादौ कालान्वयमुपगम्यातिप्रसंगवारणे विशेषेण ज्ञानादाव
 पितदन्वयस्यावश्यकत्वे तस्यैव स्वीकारोचित्यात्. नश्यतीत्यादौ क्रियायां कालान्वयस्वीकारे विनष्टादावपि नश्य
 तीत्यादिप्रयोगः स्यादिति तत्रोत्पत्तेरपि लडाघर्थत्वमुपगम्य तत्रैव कालान्वयं दौधिति कृदुपजगाम. वस्तुनाश
 त्वमुत्पत्तिमदभावत्वं. तथा च धातुप्रतिपाद्यतावच्छेदकोत्पत्तावेव कालान्वय इत्येव साधीयः वर्तमानकालस्यो
 त्यत्तिसंबन्धेन धात्वर्थे न्वय इत्यपि वदन्ति. लृट्प्रत्ययेन पश्यतीत्यादौ प्रत्ययार्थे कृतौ ज्ञास्यतीत्यादौ क्रियाया
 भविष्यत्वप्रत्याप्यते. यद्यपि भुवउत्पत्त्यर्थकनया अनागतकालोत्पत्तिकत्वं भविष्यच्छब्दार्थं स्यापि पश्यतीत्या
 दौ कृत्यादावनागतत्वमात्रसंप्रतीतिरुपेयते उत्पत्तिप्रतीतेर्निष्फलत्वाद्भविष्यन्त्युत्पत्त्येते इत्यादौ धातुनैव तादृशे

तत्त्वव्याप्यधर्मत्वेनोपलक्षणो नानुगतीकृततत्क्षणादिनमासवर्षत्वाद्यवच्छिन्नसकालेलतटः शक्तिः क्रियारंभा
 तूर्वेकर्मसमाप्नुतं चार्वाधीते पचतीत्यादिप्रयोगवारणाय कृत्यादिरूपव्यापारेतादृशकालस्य सहनिप्रागभावाप्र
 तियोगित्वस्त्वहंनिद्वयसाप्रतियोगिप्रकृतक्रियाकर्तृनिष्ठत्वाभ्यां विशेषितेनाधेयता संवेधेनान्वयनियमउपगतन्यः
 तत्तत्तत्क्रियारंभपूर्वमपितत्समाप्नुनरमपि वावर्तेते यस्तततः क्रियानुकूलकृत्यधिकरणकालस्तस्य दशितवे
 शिष्ठाधेयता संवेधस्तादृशकृतौ वाधितोऽप्रसिद्धो वेति न शब्दप्रयोगाधिकरणतादृशकालमादाय दंशितप्रयोगा
 पत्तिः संवेधे स्वपदार्थस्य विशिष्यनिवेशेष्युपपत्तिश्चिन्या नचक्रियानुकूलकृत्यान्तरालदृश्यास्थूलका
 लमादाय पचति अधीते इत्यादिव तादृशकृत्यधिकरणक्षणेपि स्थूलकालावच्छिन्नाभावमादाय नचलनिभा
 धीते इत्यादिप्रयोगस्तत्र नुजोवर्तमानक्षणमात्रान्विततादृशक्रियानुकूलकृत्यभावबोधकतानियमात् उ
 क्तीत्यादिशिष्यशब्दप्रयोगाधिकरणक्षणादिरूपकालस्यापिलदप्रत्ययेन बोधनसंभवात् नः समभिव्याहा
 रस्यैपि प्रतियोगिभ्यो वकालान्वयइतितु न सत् तत्तत्क्षणादतिपाकादि कृते रभावस्यान्वक्षणावच्छेदनतदानी
 तनस्थूलकालावच्छेदेन बाह्यदशकृतिमिति सत्वेनोक्तातिप्रसंगस्य दुर्वोरत्वम् नचकालानवच्छिन्नाधारतास्य

त्वव्याप्यधर्मत्वेन तत्तत्त्वार्थानामेवोपलक्षणीयत्वात् अथशब्दप्रयोगाधिकरणादतिकालत्वव्याप्यधर्मवर्ष-
त्वादिकमपि कालद्वयादतिधर्मत्वनिवेशोपि एतद्रूपमासत्वादिव्यावर्तमशक्यम् क्षणद्वयादतिधर्म-
त्वेन तद्वावर्तने च अधप्रयत्नाद्यनधिकरणेष्वधयनाद्यधिकरणस्थूलकालोत्तर्गतक्षणे स माप्ता रक्षो धयने पुं-
सिचिन्तामणिमयमधोत्तइत्यादिप्रयोगानुपपत्तिः यद्विचस्रप्रागभावानधिकरणस्वाश्रयकर्तृकप्रकृतक्रिया-
स्य दप्रागभावाधिकरणशब्दप्रयोगाधिकरणकालएव वर्तमानकाल आधेयतासर्वविधेव कृतावन्वेत्यतो नोक्तस्य
ते चिन्तामणिमयमधोत्तइत्यादिप्रयोगानुपपत्तिः आरंभावधिसमाप्तिपर्यंतस्थासिस्थूलकालस्यापि तथात्वेन
शब्दप्रयोगाधिकरणक्षणादिरूपांतरालकालेऽप्ययनाद्यनुकूलकृतिविच्छेदेऽपि शब्दप्रयोगाधिकरणत्वोपलक्षि-
ततादृशस्थूलकालदृष्टित्वस्फापितादृशक्रियानुकूलकृताववाधेन योग्यता निर्वोहदसु व्यतेतदोयेन समग्रं चि-
न्तामणिमधोत्तकिंचित्कालोत्तरं पुनश्चिन्तामणिमध्ये व्यतेत तत्रोत्तरालदशायामप्ययंचिन्तामणिमधोत्तइति प्रयो-
गापत्तिः यदि सुतिपाठादिविच्छेददशायामपि प्रत्यहमयं सुतिपाठतीत्यादिवदुक्तस्य लेपि दर्शितप्रयोगदृष्टएव
सुव्यतेतदापि स्वपदेन विशिष्यतमत्कृतीनामुपादानेनानुगमोदुरुद्धरएवेति चेन्न शब्दप्रयोगाधिकरणवृत्तिक-

धानुपपत्तिश्च क्रियते इत्यत्र विषयतायाः कर्मप्रत्ययार्थत्वे याकानुपधायककृतिमादायपाकोऽकारीत्यादिप्रयोगाप
त्तिरित्यादिकं तु दृष्ट्वा निराकृतमधस्तात् कर्तृकर्मवत्कालविशेषेन शिष्टालडादयः कालविशेषमपि बोधयति तत्र
लङ्प्रत्ययस्य वर्तमानकालेशक्तिः पचतीत्यादौ कृत्पादिरूपव्यापारबोधकप्रत्ययस्याप्यकालस्तादृशव्यापारए
वान्वेति न तु क्रियायाम् यदा पुरुषो व्यापारश्च्युत्तदधीना प्रिसंयोगादिरूपः पञ्चमो देर्यो विद्यते तदा यनपचतीति प्र
योगादयं पचतीत्युक्ते इदानीं मयं पाकयन्तु बान्वेति सशयनिवृत्तेः पूर्वोपरोभावापन्नस्यास्यारोपणादिव्यापाराणां वि
शेषपृथ्याद्यर्थघटकत्वेन प्रत्येकनष्टापां सु कालान्नयवोधापेक्षया कृत्पादिरूपे कार्ये तदन्वयस्यैवलाघवे नोचितत्वा
च्च वर्तमानकालश्च तत्तच्छब्दप्रयोगाधिकरणकालरूपस्तीतच्छब्दार्थः अतो नैकं लघुप्रयुक्तलडादितोऽपरलाडा
दिप्रयोगाधिकरणकालीनत्वस्य कृत्पादाबन्वयः स्वप्रयोगाधिकरणकालत्वे न स्वबोध्यत्वे स्वत्वाननुगमात् शक्त्या
नन्वसामान्यतो मुत्ते ईर्घटनया पूर्वव्यक्तौ बोधानुपपत्तिः सर्वनामाविचारदर्शनेन तस्यास्माधास्यते विशिष्यतन्नाम
कालत्वावच्छिन्नबोधस्यानुभवसिद्धतया सर्वनामशक्तौ बुद्धिस्थत्वादिवच्छब्दप्रयोगाधिकरणत्वमुपलक्षणविधया व्या
वर्तकं वाच्यं न च तत्कालस्यैवं सत्यवाच्यत्वेन ज्ञानानुपपत्तिरसमाधेयेवेति वाच्यम् शब्दप्रयोगाधिकरणवृत्तिकाल

गावच्छिन्नव्यापारवोधस्तात्पर्यसत्वेदृष्यतएव त्वन्मतेपितात्वयोनुरोधेनलक्षणायानद्वेधोन्यतेरावश्यकत्वान्प
रंमुनन्नविभागादिरूपफलएवफलप्रत्ययतात्पर्यस्यानादितयासंयोगादिरूपफलप्रत्यायनेच्छयास्वरसतो न तादृश
प्रयोगदतिवाच्यमविनाशकृतिभ्रमलक्षणाग्रहंचग्रामंत्यजनीत्यादितः सत्प्रयित्नात्तुर्थसंयोगवच्छिन्नव्यापाराप्रती
तेरानुभविकनयाधोतोः पलविशेषवाचिताया आवश्यकत्वान्ज्ञायतेदृष्यतेक्रियतेघटइत्यादौविषयत्वस्यैका
मेवेतदुक्तं न च कृतिविषयतायाः फलं न त्साधनमदुपादानसाधारणतया यत्र घटः क्रियते इत्यादिप्रयुज्यते न त्र
जलाहरणे क्रियते कपालं क्रियते इत्यादिप्रयोगस्यापत्तिरिति चेत् कृत्यर्थकधातुसमभिव्याहनकर्मप्रत्ययस्त्वचिकी
र्षीप्रयोज्यताख्यविलक्षणाविषयत्वमेवार्थः उक्तस्य लेचकपालादौ कृते स्तादृशविषयत्वाभावात्तौ क्तप्रयोगप्रसंगः का
शाः कर्तुः क्रियेते इत्यादौ साध्यताख्यविषयताश्रयकर्मोत्तरसमभिव्याहनकर्मप्रत्ययै न व्यापार्यरूपविषयतापि प्रत्या
य्यते न ह्युपादाननयाकृतिविषयकाशादौ साध्यता रूपकृतिविषयताविरहेपिन तादृशप्रयोग्यनुपपत्तिः तादृशका
र्मसमभिव्याहाररूपनप्रयोजकविरहात् काशाः क्रियते इत्यादौ काशादौ व्यापार्यतावोधानुपपत्तेर्न तादृशप्रयोगद
निकाशाः कदाः क्रियेते इत्यादावपि विशेष्यभेदेन वाक्यार्थभेदात्कर्मद्वयवाचकपदयोः समभिव्याहारे व्यापार्यतावो

22

पृ० २०

नस्य भेदरूपापरार्थसामानाधिकरण्यस्वजनकक्रियावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वोभयसंबंधेनान्वयः तादृशभेदस्य
चस्वप्रतियोगितावच्छेदकत्वसंबंधेनक्रियायां यत्रचैत्रक्रिययाग्रामेनसंयोगोऽपित्वन्यत्रतत्रग्रामगच्छतिवैत्रदिति
प्रयोगवारणायस्वजनकक्रियावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्यचैत्रोग्रामंगच्छतीत्यादेशेवैत्रगच्छतीतिप्रयोगवारणाय
सामानाधिकरण्यस्यसम्बन्धमध्यनिवेशः चरमस्थलेचैत्रग्रामसंयोगस्यग्रामनिष्ठचैत्रक्रियावच्छिन्नभेदसंबंध
द्वयसंज्ञेपिचैत्रह्रनित्वस्यतत्संयोगस्यनादृशभेदेसामानाधिकरण्यविरहाच्चैत्रक्रियायांतेद्वेदप्रतियोगितावच्छेदकत्व
संज्ञेपिनातिप्रसंगः चैत्रश्चैत्रंगच्छतीत्याचौचतादृशभेदान्वितक्रियाकर्तृत्वाभावएवचैत्रेप्रतीयते नतुक्रियायांद्विती
यार्थविशिष्टभेदस्यप्रतियोगितावच्छेदकत्वसंबंधावच्छिन्नाभावः तादृशसंबंधस्यदृश्यनियामकत्वात् यदितान्येवि
शेषवशात्तक्रियानुयोगिकोऽप्यभावः क्वचित्प्रतीयतेतत्प्रत्यनुभवसिद्धतदाप्रतियोगितावच्छेदकत्वेपिद्वितीयाद्यर्थत्वमुप
गम्यविशिष्टभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावात्वन्यएवतत्रोपगंतव्यदितिदिक् फलत्वावच्छिन्नव्यापरोधकधातूनां
फलेव्यापारेचशक्तिद्वयकत्रोभ्यान्तस्यलेफलसंघातव्यव्यापारविशेषणनयामासतेनत्रद्वितीयाद्यर्थेयत्वात्वन्यः कर्मत्वात्
स्थलेफलंघातव्यव्यापारस्यविशेष्यतयामासतेनस्यविशेष्यतयाआख्यातार्थआश्रयत्वमिदंशेष्यतयाकर्ममितिदोषधितिरुक्तः

सहितस्वस्वात्मकं मंदनिष्ठक्रियाजन्यग्रः मादिसंयोगस्य सत्तेन विशिष्टाभाववाधान्मंदेन मंदो न गम्यते इत्यादेरनु-
पपत्तिः यद्विच फले मेव कर्मत्वात् तार्थस्तस्याश्रयत्वस्यानुकूलक्रियावच्छिन्नभेदवत्त्वोभयसंवेधेन कर्मण्यन्वयः न भ-
त्समभिव्याहारे च तदुभयसंवेधावच्छिन्नक्रियाजन्यफलाभावएव तत्रान्वयीतु च्यते तदपि यत्र चैत्रमेत्रयोरुभयक-
र्मजसंयोगस्तत्र चैत्रनिष्ठतादृशसंयोगस्य चैत्रे आश्रयत्वस्यानुकूलक्रियावच्छिन्नभेदवत्त्वोभयसंवेधेन सत्ता चैत्रेण
चैत्रो न गम्यते इत्यस्यानुपपत्तेः चैत्रेणैत्रो गम्यते इत्यापत्तेश्च अत्रोच्यते भेदः फले च कर्मो स्यात्तार्थः स्वावच्छिन्नप्र-
तियोगिता कत्वसंवेधेन चैत्राखिनिष्ठक्रियाविशेषिजभेदस्य सामानाधिकरण्यात्त्वप्रतियोगितावच्छेदकजन्यत्वोभ-
यसंवेधेन फले न्वयः विशिष्टफलस्य न असमभिव्याहारे विशिष्टफलाभावस्य न असमभिव्याहारे च कर्मण्यन्वयः चैत्र
मेत्रयोरुभयकर्मजसंयोगस्य तैचैत्रद्विनिष्ठक्रियावच्छिन्नभेदस्य चैत्रे सत्तेन विशिष्टफलाभावोऽस्ततः यत्र मन्देन
ग्रामो गम्यते न तु मंदो तं तत्त्वमंदनिष्ठग्रमसंयोगे मंदो तं निष्ठक्रियावच्छिन्नभेदस्य सामानाधिकरण्यात्त्वस्य न अंदात
भावेन सत्तेष्वपि तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकं मंदो तं तं निष्ठक्रियाजन्यत्वस्यासत्तात्तद्वदितोभयसंवेधेन मंदनि-
ष्ठक्रियावच्छिन्नभेदविशिष्टस्वफलस्याभावो मंदेऽस्तान् एवेति न कश्चिद्वेषः कर्तृप्रत्ययस्यैतच्चाधेयतया प्रकृत्यर्थो नि-

स्थितेऽनयेक्षणात् नानुपपत्तिरिति वाच्यम् संसर्गतात्पर्यज्ञानानुरोधेन तदुपस्थितेरपि शब्दबुद्धावयेक्षणी
यत्वात् तद्वत्त्वात् किं न गम्यते इत्यादावप्रतिपत्तिरिति वाच्यम् तत्र प्रविष्टतद्यत्पवच्छिन्नभिन्नमभेदमिदं तद्वत्त्वं तत्रिया
याश्च सिद्धेः ये तु फलं भेदश्च कर्म प्रत्ययार्थः फलेन न्यता संवधेन भेदे च स्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वसंवधेन क्रियाया
अन्वयः भेद फलयोश्च कर्मण्याश्रयता संवधेनान्वयः चैत्रसमवेतक्रियावच्छिन्नभेदस्य चैत्रानाश्रय इति तादृशप्रति
याजन्यफलाश्रयत्वेऽपि तस्य चैत्रेण चैत्रगम्यत इति प्रयोगः मंदो मंदेन गम्यते इत्यादेरेकमंदादिनिष्ठक्रियावच्छिन्न
भेदसहितस्य तज्जन्यफलस्य मंदोतरे सत्त्वानुपपत्तिरिव ते तन्मतेऽपि चैत्रेण चैत्रो न गम्यते इत्यादेरनुपपत्तिर्हिवी
रेव चैत्रे चैत्रसमवेतक्रियावच्छिन्नभेदाभावसत्त्वेऽपि तादृशक्रियाजन्यफलाभावस्य बोधात् न च फलाभावो न जा
नतत्र प्रत्याख्योऽपि तु भेदाभावा एव कर्मणोऽपि ति वाच्यम् यदा चैत्रेण ग्राह्यमो न गम्यते तदा यत्तादृशप्रयोगानुपपत्तेः ता
दृशभेदाभावस्य ग्राह्यमेवाधानं न च भेदस्य सामानाधिकरण्यसंवधेन फले न्वयः तादृशसंवधेन क्रियावच्छिन्नभे
दाविशिष्टस्य क्रियाजन्यफलस्यैव चाभावो न जाकर्मणि प्रत्याख्यते इति न दोषः विशिष्टाभावस्योभयत्र सत्त्वादिति वा
च्यम् एवमपि मंदेन यत्रापरमंदो न गम्यतेऽपि तु ग्राह्यादिरेव तत्र ग्राह्यादिगंत रिमंदे मंदोतरे निष्ठक्रियावच्छिन्नभेद

न तज्जपे चैत्र इत्यादीति चेत्- अत्र दीधितिकार प्रभृतयः फलमिव तत्र क्रियान्वयि परसमवेतत्वमपि कर्मा स्थाता
 र्थः परत्वे च भेदरूपे प्रति योगि न या फले आश्रयतया न्वयिनः प्रभृतयः फलमिव तत्र क्रियान्वयि परसमवेतत्वमपि
 कर्माख्यातार्थः परत्वे च भेदरूपे प्रति योगि न या फले आश्रयतया न्वयिनः प्रथमा तपुद्रेष्यस्याप्यस्या न्वयः चैत्रे चैत्रा
 न्यसमवेत क्रियाजन्य संयोगादिमन्वस्या न्वयायोग्यत्वात्- तादृशं संयोगाद्यभावस्य च तत्रान्वयैर्यत्नान्न तत्रापत्यनप
 पत्यो रवकाश इत्याहुः तत्रेदं चित्तयंति प्रथमा तपुद्रेष्यपक कर्मणो न्वयिता वच्छेदका वच्छिन्नत्वा विशेषित प्रति यौ मि
 नया भेदं शो न्वयोपगमेपि चैत्रे पि चैत्रस्मादित्वादिना भेद संभवेन तत्समवेत क्रियाया परसमवेतत्वा क्षतेरुक्त दोषोद्भा
 रा संभवः- अन्वयिता वच्छेदका वच्छिन्नप्रतियोगिन या तत्र तद्भानस्वीकारे चैत्रेण द्रव्यगम्यते इत्यादावनुपपत्तिः- द्रव्य
 त्वा वच्छिन्नमिन्नसमवेतत्वादेः क्रियादौ बाधान- न च तत्र द्रव्यपदं लक्षणया चैत्रान्यद्रव्यपरमिति वाच्यम्- मंदेन गम्य
 ते मंद इत्यादौ मंदस्य मंदान्यमंदपरत्वा संभवात्- मंदान्यसमवेतमंददृति क्रियाया अप्रसिद्धानुस पतिता दवस्थान-
 अननुगतमंदगततद्व्यक्तित्वेन स्थित्यन्ये यत्पाते- कर्मव्यक्तिभिन्न मंदत्वेन लक्षणग्रहस्या तादृशवाक्यज न्यधौ पु
 र्वनियमतोऽसंभवात्- न च फलविशेष्यव्यक्तीना तर्कद्व्यक्तिता वच्छिन्नप्रतियोगिता संवधेन परत्वेन यात्वं बोधोप

च कत्वं गौर वात् प्रथमां न पदार्थैर्कर्मत्वात् न्ययवृत्ता देवकर्मता विशिष्टधर्मितां भसंभवात् नच्युत्तने पदस्य शानच्प्रत्यय
 सधर्मिणि शक्तेः यच्च मानमान्येत्यादौ पच्यन्तीनादि स्थानयन कर्मत्वाद्यन्वययोग्यताद्यनुशेधेनावश्यकत्वात् न एष
 वौपपत्तौ आत्मानरूपात्मने पदस्य धर्मकाचकर्मत्वं त्रियुक्ति कर्मिनिवाच्यम् न इत्यनन्त्याधारणस्यात्म
 ने पदत्वस्य शक्ततावच्छेदकत्व एव तथोक्ति संभवात् तादृशात्मने पदत्वस्य चागुरे निर्वचनो संभवात् पाणिन्यादिभि
 र्कर्मसंवेधेनात्मने पदत्वस्य शक्ततावच्छेदकताया उक्तीत्यानवकाशात् अतस्तादोनां तन्निर्देशे येण शक्तिकल्पना
 स्यावश्यकतया लाघवात्कर्मत्व एव तत्कल्पनात् कर्मत्वचत्यज्यते गम्यते ग्राम इत्यादि धात्वर्थतावच्छेदकीभूतसंयोग
 विभागादिरवविशेष्यतया तिङ्वाच्यः चैत्रेण गम्यते ग्राम इत्यत्र तृतीयार्थस्तत्कर्तृकत्वरूपमाधेयत्वं तस्य धात्वर्थसं
 योगात्मा कफलावच्छिन्ने स्पदलक्षण व्यापारे तस्य चजन्यता संवेधेनात्मने पदार्थसंयोगस्य फले तस्य चाश्रयता सं
 वेधेन प्रथमा तपोपस्थाप्य ग्रामे न्वय इति चैत्रहृतिर्यः संयोगावच्छिन्नस्वदस्तज्जन्य संयोगवान् ग्राम इत्याकारकः
 शाब्दबोधः चैत्रेण तज्ज्यते ग्राम इत्यत्र संयोगस्थाने विभागमंतर्भावबोध उपपादनीयः अथ चैत्रनिष्ठ क्रियाजा
 न्यसंयोगविभागादेशो मादाद्विवेचैत्रादावपि सत्तादृचैत्रेण तज्ज्यते गम्यति चैत्र इत्यपि स्यात् तन्स्याच्चैत्रेण गम्यते

योपस्थितिः यन्निति वा देली देशत्वं ज्ञानं तत्रास्ति श्रुतिलकाराच्चार्थोपस्थितिस्तत्र पचनीत्यादिवाक्याब्बाब्दबोधवारणा
यपचनीत्याधानुपूर्वी ज्ञानजन्यबोधेति वा देली देशत्वज्ञानमपि हेतुः न चोक्तस्येधेधानुसाकाक्षत्वज्ञानेर्भवत्येवशा
ब्दबोधस्तदसत्त्वे च कारणाभावाद्देवनापत्तिरिति वाच्यम् पचनीत्यादौति वादिनालकारस्योपस्थापनेपिन तद्वातुना
कोक्षतयानत्स्मरकोभावेन शाब्दबोधानुपपत्तेः लकारे धानुसाकाक्षत्वग्रहस्य शाब्दबोधे तु न्वा संभवात् न द्वित्तद
नुमाकाक्षत्वेन लसि वादिस्थानीयेन तद्रूपवच्छिन्नमेवति वादिः स्मारयेत्
त्वेनैव तथात्वमिति एव तत्तद्वातुपदाव्यभिहितो न रत्नरूपतत्साकाक्षत्वे न येन पुंसानलकारे श्रुतस्तस्य तेन रूपेण न त्स
रणासंभव इति अत्रैवेति चेत्ततः लकारातिवाद्यो र्निप्रसक्तस्याप्यादेशभावेन दर्वचत्वात्ति वादिस्मारितलकारस्य
वाचकत्वेन विचारसहस्रमिति वादेरेव यमवाचकताग्रहस्तदनुरोधेन पचनीत्याद्यनुपूर्वी ज्ञानस्यिति वादिजन्योपस्थि
तिसहकारेण शाब्दलोपोपधयकताकालनस्यावश्यकतया लकारजन्योपस्थितिः सहस्रततो दृशानुपूर्वी ज्ञानतिवादिधर्मि
कलादेशत्वे ज्ञानघटिसामयेन रत्नकल्पने गौरवेण लायबानि वादेरेव तादृशैर्गणशक्तिकल्पनाया उचितत्वे चेति आस्था
तस्मात्मान्यस्य कर्तृत्व इव तद्विधौ यस्मात्तन्ने पदस्य कर्मत्वे शक्तिर्न तु यथा श्रुत्या हि वैयाकरणमत इव कर्मरूपधर्मिवा

च कलंगौर वात् प्रथमानपदाश्चैकर्मत्वात् यवत्त्वादेव कर्मताविशिष्टधर्मिता भसंभवात् न च त्वनेपदस्पर्शानच्प्रत्यय
 सधर्मिणि शक्तेः पचमानमाभयेत्यादौ पच्यमानादि ध्यानयन कर्मत्वाप्यन्ययोग्यताद्यनुरोधेनावश्यकत्वात् त एभ
 वोपपत्तौ आख्यात रूपात्मनेपदस्य धर्मकाचकर्मत्वं त्रिर्युक्ति कभिनिवाच्यम् न ड्प्रत्ययन च्साधारणस्यात्म
 नेपदत्वस्य शक्ततावच्छेदकत्व एव तथोक्ति संभवात् तादृशात्मनेपदत्वस्वागुरोर्दिर्वचना संभवात् पाणिन्यादिभि
 केन संवेधेनात्मनेपदवत्त्वस्य शक्ततावच्छेदकताया उक्तीत्यानवकाशान् अतस्तादोनां तद्भेदोपेण शक्तिकल्पन
 स्यावश्यकतया लाघवात्कर्मत्व एव तत्कल्पनात् कर्मत्वं च तज्यते गम्यते ग्राम इत्यादौ धात्वर्थतावच्छेदकीभूतसंयोग
 विभागादिरेव विशेष्यतया तिङ् वाच्यः चैत्रेण गम्यते ग्राम इत्यत्र तृतीयाय सक्तर्तृकत्व रूपमाधेयत्वं तस्य धात्वर्थे सं
 योगात्मक फलावच्छिन्नैस्सदलक्षण व्यापारे तस्य च जन्यता संवेधेनात्मनेपदार्थे संयोग रूपफलत्वे तस्य चाश्रयता सं
 वेधेन प्रथमा तपदोपस्थाप्य ग्रामे न्वय इति चैत्रहृतिर्यः संयोगावच्छिन्नस्य दस्य जन्य संयोगवानग्राम इत्याकारकः
 शाब्दबोधः चैत्रेण तज्यते ग्राम इत्यत्र संयोगस्थाने विभागं भतमो व्यबोध उपपादनीयः अथ चैत्र निष्ठ क्रिया जा
 न्य संयोग विभागादेशो मादाद्विवेचैत्रादावपि सत्त्वात् चैत्रेण तज्यते गम्यति चैत्र इत्यपि स्यात् तन स्याच्च चैत्रेण न गम्यते

योपस्थितिः यत्र तिवादेर्लोदेशत्वं ज्ञानं नाना सिञ्चनिलकाराच्चार्थोपस्थितिस्तत्र पचनीत्यादिवाक्याब्धबोधवारणा
यपुचनीत्याद्यानुपूर्वीज्ञानजन्यबोधेतिवादेर्लोदेशत्वज्ञानमपि हेतुः न चोक्तस्थसंधानुसाकांक्षत्वज्ञानेर्भवत्येवशा
ब्धबोधस्तदसत्त्वचकारणाभावादेवनापत्तिरिति वाच्यम् पचनीत्यादौ तिवादिना लकारस्यापस्थापनेपिनतद्वातुसा
कांक्षतयानत्सारकीभावेनशाब्धबोधानुपपत्तेः लकारेधानुसाकांक्षत्वग्रहस्यशाब्धबोधहेतुत्वा संभवात् नङ्किततद्वा
नुमाकांक्षत्वेनलसिवादिस्थानीयेनतद्भूषवच्छिन्नमेवतिवादिः स्मारयेत्
त्वेनैवतथात्वमिति एवततद्वातुपदाव्याप्तिर्हि तौ नैव नयनपुंसानलकारेऽश्रुतस्तस्य तेनरूपेणमत्स्य
रणासंभवइति अत्रेदं चिंत्यते लकारातिवाद्योस्मितिप्रसक्तस्थान्यादेशभावेत्सुदुर्वचत्वात्तिवादिस्मारितलकारस्य
वाचकत्वं न विचारसहमतिवादेरेवयमवाचकताग्रहस्तदनुरोधेनपचनीत्याद्यनुपूर्वीज्ञानस्यतिवादिजन्योपस्थित्य
तिसहकारेणाशाब्धबोधोपपद्यकत्वाकल्पनस्यावश्यकतया लकारजन्योपस्थितिः सहकृततादृशाभुपूर्वीज्ञानतिवादिधर्मि
कलादेशत्वज्ञानघटिसामयेनरक्तकल्पनैर्गौरवेणलायवानिवादेरेवतादृकीणशक्तिकल्पनायाउचितत्वेवेति आस्था
नसामान्यस्यकर्तृत्वइवतद्विषयस्मात्कर्मैवपदस्य कर्मत्वेशक्तिर्नतुयथाश्रुत्वाहि वैयाकराणामतदवकर्मरूपधर्मिवा

गमे जानाति चेन्नद्रुत्यादिवाक्त्वनंघठिमप्रवृत्तसामग्राभिन्नविषयप्रत्यक्षादिप्रतिबंधकतायामाख्यातजन्याप्र
यत्नोपस्थित्यादिरूपाधिककारणानां निवेशे गौरवेनाश्रयतायाः संसर्गत्वमिवाचितमित्यादिकमनुपादेयम् नश्यती
त्यादौ प्रतियोगित्वरूपकमूलत्वमाख्यार्थे तादृशसंबंधस्याभावप्रतियोगिवाचनवच्छेदकत्वेन मशतीत्यादौ नाशप्रति
योगित्वाभावबोधस्यैव सूचकरीयतया न संसर्गता संभवः अथाख्यातस्वरूपेति शक्तितामिच्छेदकं रूपं दुर्वचनम्
चतिङ् ल्वेतथा न प्रसादिसाधारणानि त्वस्य दुर्ध्वत्वात् न च पाणिनीयसंकेतसंबंधेन तिङ् पदवत्त्वमेव निश्च्येति
वायष्टादशसु तत्पदसंकेतग्राहकं च आदि रत्येनेति सूत्रमेव न त्संकेतमविदुषामनधीतपाणिनीयतंत्राणां तिल्वि
नाशक्तिभ्रमादेव शाब्दबोध इति वाच्यम् एवमसति घटादिवाचकघटादिपदैस्त्वं अधिकस्य निच्छब्दस्य पुरुषविशेषो य
संकेतसंभवेन तु त्ययुक्ता तत्रापि तच्छब्दस्यैव शक्तिता वच्छेदकता पत्यातिवादिषु पाणिनिस्मिडः पदसंकेतवनेत्र
शब्दान्तरसंकेतस्यापि अन्यपुरुषीयस्य संभवात् तन्न च्छब्दानामपि प्रवृत्तिनिमित्तमायाः सुवचत्वाद्धिनिगमनानुपप
नैः अत्र केचित् निवादिस्थाविनो लकारस्यैव लत्वजानि पुरस्कारेण कृतिवाचकता पचतीत्यादौ लकाराश्रयणि प्यादे
शेन ति व्यादिनास्था निनः स्मरणान्नत एवार्थोपस्थितिः आदेशादेशिभावमविदुषातुतिरवादिनाशक्तिभ्रमादेवा

प्रयुज्येत अतएवानुकूलकृमि मत्वादिरूपकर्तृत्वादेरपि चैत्रः पचतीत्यादौ प्रकारतामणिकतापिसौ क्रियते ननु
 सेसर्गता न पचतीत्यादावन्वयबोधानिर्वाहान्तादृशसंबंध स्पष्टनियामकतया अभवप्रतियोगितानवच्छेदक
 त्वेन तत्संबंधावच्छिन्नक्रियाविरहप्रत्ययस्य तत्रोपगमासंभवात् एवं चैत्रेण ज्ञायाते इत्येदावाधेयत्वस्य तृतीयया
 अविवक्षणे प्रातिपदिकार्थमात्रविवक्षया तद्विषयानुशिष्टप्रथमैव स्यात् आनति चैत्र इत्यादौ चारब्धानेन कर्तृत्वा
 विवक्षणा धात्वर्थरूपभावमात्रपरतया परस्मैपदस्य अत्रादिविकरणस्य वासाधुतायतिः भावैकमेणे रित्पात्मनेपदवि
 धायकानुशासनविषयत्वात् कर्तरीत्यधिकारी यच्छादिभ्यः आदत्यनुशासनविषयत्वाच्चैतिनेत्राख्यातस्य कर्तृत्वबो
 धकतायुक्तिसु न साधीयसैः इतराविशेष्यताया क्रियाबोधपरत्वरूपभावे विवक्षया मात्मनेपदानुशासनविषय
 तोपगमादुक्तस्य लेपरस्मैपदसाधुताया सादृशभावविवक्षादिविरहस्य आशयसु शासनाविषयत्वोपगमेन आदिवि
 करणस्य साधुतायाश्च निर्वोदसंभवात् पचतुपचतीत्यादाविकोद्देश्यतावच्छेदकविधेयाभेदेन जानन्नजानाती
 त्यादेर्निर्गकोक्षतानिर्वाहायापि ज्ञातान्तिस्फुटत्वात् सास्त्रयमायैकतोपगमस्य आवश्यकः अन्यथा कृदन्ते प्रतिपाद्या
 तावच्छेदकस्त्वज्ञानादिरूपविधेयभिन्नतया निर्गकोक्षतो विरुद्धहेतुतया प्रयोक्तृपत्तेः एतेन तत्राश्रयतायाः प्रकारतोप

कारकशब्दबोधस्तु दीधितिर्जीरमैतच्छिदमिन्नप्रस्थितं निति तादृशशाब्दबोधे योग्यताज्ञानादेर्हेतुताकल्पनं तथा विध
शब्दबोधो धर्मोक्त्या भिन्नकारस्य मेतैर्भावश्चक्रमिति गोस्वस्तु नस्तु चैत्रेण तीयने घट इत्यादौ कर्मप्रत्ययस्य लेयावतां प्र
दायीनां प्रकारता तावतां चैत्रो जानाति घटमित्यादिकर्तृप्रत्ययस्य लेनया कर्मपरं तु विशेष्यविशेषणभावो वैपरीत्यम
वं कर्मप्रत्ययस्य लेयस्य संवधिकपक्षार्थे स्वयंदंशे विशेष्यता कर्तृप्रत्ययस्य लेनया कर्तृतायास्तदंशे प्रकारता
त्वं नु भवत्यस्य दुरपहवत्कर्मभिप्रायेणाश्रयत्वस्यात्मा ता र्थेता दीधितिकारुण्ये चैत्रेण तीयने इत्यत्राद्ये यत्वरूप
द्वेतीयार्थस्य चैत्रविशेष्यत्वात् चैत्रो जन्मना तीत्यत्रो धेयतानिरूपकत्वस्याधारतायाश्चैत्रोऽंशोऽप्रकारत्वे तादृशो नु भा
वविरोधात् न च चैत्रेण ज्ञायते इत्यत्राप्याधेयत्वं संसर्ग एव ननु विशेष्येति दोष्यमिति आत्मना ज्ञायमानेन
षटेनेत्यादी घटादिद्वितित्वाभावो धानुपपत्तेः आधेयत्वस्य तृतीयार्थतात्त्विके ह्येतीया तादृशेति त्वरूपमिति यो
ग्यनुपस्थितेः आधेयत्वसंबंधस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया च तत्संबंधावच्छेदार्थे ताभाववैधर्म्यसंज्ञोपगमोऽसंभ
वात् तादृशसंबंधस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे ज्ञानेन घट इत्यादिवाक्यजन्यप्रत्ययज्ञाना नाघधिकरेण कृतादृशसं
बंधावच्छिन्नघटाद्यवस्थाप्यवग्रह न संभवाद्दृष्टे ज्ञानेन वेत्यादिसंशय निरासाय कदाचिज्ज्ञानेन घट इत्यादिकमपि

संवंधेन क्रियान्वयावोधे कत्वव्युत्पत्तेरित्यदो
 वात् न च तादृशानि प्रसंगवारणाय धातुजन्यकृत्पादिप्रकारकान्वयवोधे प्रत्ययजन्यविशेषोपस्थिते हेतुत्वावाच्याता
 दृशकारणभावात् श्रुतिपदिकार्थविशेष्यकवोधोपिन संभवतीति वाच्यम् कर्मत्वादिसंवंधेन कृत्प्रभेदप्रकारकवोध
 स्थाप्रसिद्धा सामग्र्यकल्पनेनापादकाभावात् तादृशकारणताया अकल्पनात् न च क्रिभेते चैत्रदृशादौ कृतिप्रकारक
 वोधवारणायैव उक्तकारणताकल्पनमावश्यकमिति वाच्यं सति तात्पर्ये दृष्टत्वात् कर्तृविशेष्यकान्वयवोधपरश्चान्न
 रयकोऽसाधुत्वाच्च प्रामाणिकानां न तथैव प्रयोगः कुर्यात् चैत्रदृशादौ चैत्रादौ धात्वर्थकृते रोस्यतया संवंधेनान्वयवोध
 वारणाय तादृशकार्यकारणभावकर्षणमित्यपि न तादृशवोधश्चास्त्विति कारितो ज्ञादौ आख्यातस्य प्रत्ययेनिरुद्धत्वे स
 वोक्तस्य लेतादृशवोधकुर्यात् संभवात् शिधिते कृतसु गच्छति जानाति कारितो ज्ञादौ आख्यातस्य प्रत्ययेनिरुद्धत्वे स
 णायाः स्वीकारान्न मार्यक्रियायाः साक्षादन्वयद्रसाहुः तन्मते यद्यप्यप्रत्ययसंवंधस्याधिक्त्वस्पर्जानाति चैत्रदृशादि
 वाक्यजन्यवोधविषयताकल्पने न गौरवः तस्यापि यत्र धातोर्ज्ञानाप्रत्ययत्वे लक्षणग्रहः शक्तिभ्रमो वा तत्र चैत्रादिविशेष्य
 को ज्ञानाप्रत्ययतादिप्रकारको वोधश्चाश्रयैतायोः संसर्गज्ञावादिनामप्यनुमतचैत्रादिविशेष्यकाप्रत्ययता संसर्गकज्ञानादिप्र

तिव्यापारलक्षणा आवश्यकी. ईश्वरकृतिस्मृधारणयत्नत्वावच्छिन्न एवास्वातार्थः असाधारणानुकूलत्वं यत्ने क्रि-
 यायाः संबन्धतया भासते. न त्वनुकूलता मात्रे. असाधारणानुकूलताया एवाकारोपानि रूपकत्वोपगमात्. अतोऽस्मादि-
 कर्तृकपाकादिक्रियानुकूलकृतिमादायनेऽस्य पचतीति प्रयोगः वेदवचनादोषैरेष्वनूकृतेरेवास्वाधारणा कारणत्वात्.
 ईश्वरो वेदं वक्तुं त्यादयः प्रज्ञागादत्यपिकेचित्. अथ कृतेराख्यातस्वरूपप्रश्नोऽन्यत्वे करोतीत्यदोक्तोऽर्थाभासः.
 तद्धानुप्रत्यययोर्द्वयोः कृतिबोधकत्वादिति चेन्न. एकोऽहो विद्यादोषकत्वादिबोधकप्रकृतौ प्रत्ययो भयसत्वेऽपि.
 कथैकत्वादिधीवत्प्रकृतेर्बाधको भावात्. तत्र विभक्तेः सोऽधुनार्थकत्वे प्रकृतौ चित्तथाज्वात्. अथ. तर्हि करोति चेन्न इत्या-
 दोप्रातिपदिकस्य साक्षादेव रूपं त्यज्यः स्यात्. सूचनामार्थधात्वर्थयोर्भेदेन साक्षादभ्यस्या व्युत्पन्नत्वात्. तथा न संभ-
 वतीति नामार्थधात्वर्थस्याः साक्षादन्वयोपगमे कर्मतादिवोधकविभक्तेरसत्वेऽपि तंडुलः फलतोऽप्यदोऽकर्मतादिसंबन्धेन
 तंडुलादेः पाकादावन्वयसंभवेन तादृशवाक्यान्तंडुलकर्मकपाकादिवोधापत्तेः. न च प्रातिपदिकार्थप्रकारेऽकृतियान्व-
 यबोध एवाव्युत्पन्नो न तु क्रियो प्रकारकप्रातिपदिकार्थबोधोपातिवाच्यम्. घटः करोतीत्यादितः कर्मता संबन्धेन कृत्या-
 देः घटादावन्वयाभावात्. क्रियाप्रकारकनामार्थबोधस्याव्युत्पन्नत्वादिति चेन्न. उक्तातिप्रसंगवारणाय धातोः कर्मतादि

ग्रामः ११५४

वच्छिन्नेन संवर्तमानत्वात् न त्वयदौ धेकं लभ्यतां ध्याहारसनेऽपि संभवति. लडादि कृतवर्तमानत्वात् न त्वयबो धेलडादि।
समभिव्याहृतधात्वन्पतरजन्पविशेष्योपस्थितेः कारणतायाश्चावश्यकत्वात्. अन्यथा निराकाक्षयत्वादपि दमात्रायत्ता
घुपस्थितावपि तत्र वर्तमानत्वादेर्लडादिबोधप्रसंगात्. न चाध्याहारवादिनां स्वरूपिधानं कृतिरित्यादितो द्वारकर्मककृ
तेरिवयचनियत्नइत्यादिर्नः पाकयत्नोवर्तमानत्वादप्युपस्थितस्यार्थस्मविषयतायास्तैरुपगमाज्. नत्रान्वयानुभावकसा
र्यादयान्वयबोधएवाध्याहृतस्येव निराकाक्षापदादप्युपस्थितस्यार्थस्मविषयकत्वेनैवामण्यसमतत्वात्. न त्वीकारो
काक्षपदसत्त्वान्. प्रकृते चान्वयबोधस्य साकोशानुपयोगिपदार्थान्वयविषयकत्वेनैवामण्यसमतत्वात्. न त्वीकारो
निराकाक्षस्याप्यनुभावकत्वस्वीकारापत्तेः शाब्दबोधे आकाक्षानुपयोगप्रसंगाच्चेति तत्र तात्पर्येति गेनयत्नत्वाच्चिन्ने
वर्तमानत्वात् नुमितेरेवोपगमात्. तादृशवर्तमानत्वप्रतीतौ शाब्दत्वप्रतीतेः सुविवादत्वादिस्रुः अत्र नैयायिकाः स्थोग
च्छतीत्यादावाश्रयत्वमेव। स्वानार्थी ननु व्यापारः अन्यदीयगमनानुकूलनोदनादिविलक्षणव्यापारवति- गच्छतीत्य
प्रयोगान्. एवं च कांशुपचतीत्यादिप्रयोगएव व्यापारशक्तिमाख्यातस्य साधयेत्. यद्विस्वारसिकः स्यात्. ते देवन- नहि
चैत्रः पचतीत्यादिप्रयोगेणाकांशुपचतीत्यादिप्रयोगस्याविशेषः एवमचेतनेस्वरसतः कर्तृपदाप्रयोगान्न कृत्रोपियत्नत्वं

शेष्यकवोधाभिप्रायेण चैत्रेण पृथ्वीति वारणायाश्रयविशेषणत्वमुपेक्ष्याश्रयानि रिक्तावविशेषणत्वं निक्षेपितम्
अनभिहिते कर्तृरितृतीयस्य स्यापि निरुक्तक्रियाविशेषणतया प्रातिपदिकार्थान्वयिकर्तृत्वविबक्षायानुदुनं रंलतीयाभा
वतीत्येवार्थ इतिदिक्कः कर्तृत्वं च पृथ्वीत्यादौ क्रियानुकूला कतिरेव न स्याएवानुकूलकृतिस्त्वेन कृतिस्त्वेन वा आख्यातत्वाभा
व्यता रणो गच्छति कोष्ठपृथ्वीत्यादौ च क्रियानुकूलभाषारूपे कर्तृत्वे निरूढलक्षणाः कृतिस्त्वज्ञानैः प्रवृत्तिनिमित्तत्वे ला
घवात् प्रीमां सकास्तु भाषारत्वेनैव शक्तिः पृथ्वीत्यादावपि तेनैव रूपेण कृतिवोधोऽस गमनत् एव वाचेतनेन पि प्रयौगोऽमुख्य
एव कृतिस्त्वस्याघवंचाकिंचित्करम् यत्र लघुगुरूपाभ्यामवोधो निर्विक्रदस्तेनैवलघुरूपवच्छिन्नैशक्त्युपगमान् प्रकृ
तेच कृतिस्त्वेन बोधस्य सविवादत्वात्थापितदवच्छिन्नैशक्त्युपगमेतत्र मुखाप्येनादितात्यर्थे कल्पनायागौरवान् एव
वीजादिनां कुरः कृत इत्येदौ विन्यस्य लेकृतः प्रयोगात् तस्यापि व्यापारसामान्यार्थकता अतः करोति विवरणीयार्थक
त्वेपि नाख्यातस्य यत्र त्वावच्छिन्नवाचकता न वाकिं करोति पृथ्वीति प्रश्नोत्तरयोः समानप्रकारकबोधजनकवानुपेधेन
न स्यात्वम् अत्र केचित् पृथ्वीति वाक्यजन्यबोधे समनियतत्वावच्छिन्नैवर्तमानत्वं संशयानुदयात्तत्र यत्र त्वावच्छिन्नैवर्तमान
मानत्वबोधकत्वसिद्धौ तदवच्छिन्नशक्तिर्लोपवात्सिध्यति न हि यत्त्वाविना भृतक्रियाविशेषलिंगकानुमानलपितयत्नत्वा

कत्वेन विशेषतया न्वयितपर्यंतं स्याद्वश्यं विवक्षाणीयत्वाद्यः। आश्रुतसूत्रार्थानुरोधेन कर्तृरितकारविभक्त्याः शक्ति
 वादिभिर्बैयाकरगौरपि प्रातिपदिकार्थविशेष्यतया कर्तृरिविवक्षिते तृतीयेत्येव सूत्रार्थो वाच्यः अन्यथा चैत्रेण पच्यते इत्या
 दौ कर्तुं न भिधानस्योक्तक्रमेण दुर्बलतापत्तेरित्यलमधिकेन। अथानभिहिते कर्तृरितृतीयेत्यस्योक्तार्थकत्वे चैत्रादिकर्तृक
 त्वविशेषितपाकादिविवक्षया चैत्रेण पचनीत्यादि प्रयोगापत्तिः न च परस्मैपदार्थकर्तृत्वान्वयि विशेषविशेषणतया प्रयोगः
 विशेषतयापि कर्तृत्वबोधसंभवात्। चैत्रमेवोभयकर्तृकपाकस्य लेचैत्रदुर्लभं कर्तृकपाककर्तृमेव इत्यन्वयतात्पर्येण चैत्रेण
 पचति मैत्रइति प्रयोगस्य दुर्वोरत्वाच्च न च कर्तृत्वातिरिक्ते विशेषणतापन्नायार्थकर्तृत्वे वा विशेषणतापन्नक्रियायोमेवा
 तृतीयार्थकर्तृत्वान्वयास्य तन्नइति वाच्यम्। चैत्रेण पाचयति मैत्रइत्यादौ ण्यर्थकर्तृत्वविशेषणतापन्ने पाकादौ चैत्रादिकर्तृ
 कत्वान्वयेन तादृशस्युत्पत्तेरसिद्धेः न च लकारार्थकर्तृत्वविशेषणतापन्नक्रियाविशेषणतया कर्तृत्वबोधकत्वं सुपा
 सुत्यन्नमिति न कश्चिद्दोषइति वाच्यम्। उक्तस्य लेचैत्रेण पक्कवानमैत्रइति प्रयोगापत्तेः मैवम्। आश्रयातिरिक्ताविशे
 षणतापन्नकर्तृत्वविशेषणतापन्नक्रियायां तृतीयार्थकर्तृत्वान्वयस्य तौ न किंचिद्वाधकम्। चैत्रेण पचति मैत्रइत्या
 दयश्च न प्रयोगाः तन्नाश्रयएव कर्तृत्वविशेषणतया तद्विशेषणतापन्नक्रियायां तृतीयार्थकर्तृत्वबोधनासंभवात्। कृतिवि

प्रयो ज्याः आख्यातस्याश्रयता संवेधावच्छिन्नकर्तृत्वप्रकारतायाएवकार्यतावच्छेदकत्वादित्यपिनसम्पक्वपचतीत्यवांतरवाकार्यबोधासेयाहकतयाप्रकारतायाएवाख्यातजन्यतावच्छेदकत्वासेभवात् प्रथमातसमभिव्याहोरज्ञानस्ययोग्यताज्ञानादेर्बोदन्यतायामुक्तप्रकारतायाअवच्छेदकत्वात् यद्विचप्रथमातपदसमभिव्याहनाख्यातपदजन्यतावच्छेदकतयैवधर्मिविषयतानिरूपितकर्तृत्वविषयतायाआख्यातप्रयोज्यत्वं कर्तृत्वविषयतासामान्यवनाख्यातपदज्ञानसामान्यजन्यतावच्छेदकतादृशसामान्यक्तायकारणभावेमानाभावादित्युच्यतेनदपिचैत्रेणपच्यतेतदुलद्रुत्यादिवाकार्यबोधस्यपरस्परसमभिव्याहनतस्यदसमूहसूक्ष्मवाक्यज्ञानहेतुकत्वम्यातहाकार्यविषयतांतः यानिकर्तृत्वविषयतायावाक्यघटकाख्यातप्रयोज्यत्वंदुर्वोरमेवेति मेवम् अनभिहितैकर्तरितृतीयेत्यस्यकर्तृत्वविशेष्यतयाप्रातिपदिकार्थविवक्षितेनृतीयेत्यर्थः प्रातिपदिकार्थविशेषणतयैवकर्तृत्वविवक्षितेद्रुतियावत् अवधारणपरतयाप्रातिपदिकार्थविवक्षितयाकर्तृत्वविवक्षितेदुतरंरुतौयेतिपर्यवसितम् अनश्चैत्रः पचतीत्यादावाख्यातार्थत्वेनकर्तृत्वबोधनादुक्तार्थानामप्रयोगादिति न्यायाचरुतीसापत्तिविरहात् प्रातिपदिकार्थान्वयिताकर्तृत्वविवक्षायामित्येवसम्यक्किंविशेष्यतयान्वयित्वपर्यतनिवेशनेतिनाशंक्यम् संख्यातिरिक्तसुवर्थस्यप्रकृत्यर्थविशेष्यतयैवान्वयइतिबुत्पत्तिरुच्य

वाधेनात्मनेपदचिण्वद्वावाघनुपपत्तेः कर्तरि शिवाय पदोदविषयतया यकोप्यनिर्वाहादिति सार्थकत्वात् न च कर्मत्वकर्तृत्वयोरुभयोरस्यैवोपपत्तिरिति तयोद्देश्यतावच्छेदकतया भानासंभवात्समूहालंबनबोध एव स्वीकरणीय इति वाक्यभेदाद् निरतिवाच्यम् एकत्र ह्ययमिति रीत्या तदुभयबोधस्य समूहालम्बनविलक्षणम् स्वीकारतः यदि विधेयत्वेन ज्ञानं समूहालंबनात्मकमेव अत एव विधेयभेदाक्यभेद इति मीमांसकसिद्धांतोपास्यते तदा सुधातोरवस्वकर्मकक्रियायां लक्षणं कर्तृत्वं संबंधमध्य एव वास्वरूपकक्रियाकर्मत्वस्याप्यंतर्भाव इत्यलम् एवमकर्मकत्वेऽपि प्रसृतैर्गौः प्राप्नोषुर्गौः न मते दंडमूलं अनसदृश इत्यादौ एवार्थं तर्भावैर्गौः कर्मकर्तृता निर्वहं न दुहसु न मां य कुचिण विनिय कुचिण निषेधोपपत्तिः एवं चैत्रेण पश्यते इत्यादौ कर्तृत्ववाचकत्वादाय पद्व्यवस्था तृतीयानुपपत्तिः चैत्रः पश्यत इत्यादौ लकोरेण कर्तृत्वबोधनात्साधारणरूपस्य तद्वाचकता वच्छेदकतश्चो घातनापि तदबोधकत्वं तदनभिधानं चैत्रेण पच्यत इति वाक्यजबोधे कर्तृत्वविषयके तादृशवाक्यघटकसं कल्पदाना मेव जनकतया तदात्मकलकारस्यापि कर्तृत्वबोधकताया वाङ्मात्रेणाप्रतीत्येयत्वात् कर्तृत्वविषयत्वाप्रयोगः जकत्वादीनां तदनभिधायकत्वं चैत्रेण पच्यते इत्यादौ धात्वर्थविशेषणतया कर्तृत्वविषयता तृतीयाप्रयोगैव न ताव्यत

शिष्टधर्मिवोधकत्वमिति सूत्रविरोधः यद्विचित्रकत्रोदिपदंधर्मपरंतथाचसमभिव्याहृतलकाराघनभिहितं कर्तृ-
त्वं तृतीयार्थे इति सूत्रार्थः चैत्रेण पच्यते इत्यादौ कर्तृत्वस्य तृतीया मात्रार्थत्वाल्लकारेणानदनभिधानमुच्यते नदा-
तत्रानभिधानशब्दार्थो भवते वक्तव्यः नतावदवाचकत्वं तदर्थः लकारसामान्यस्यैव कर्तृत्वशक्तत्वेनानुक्तिर्भवान् कर्तार-
यको साधुत्वादेव चैत्रः पच्यते इत्यादिप्रयोगवारणान् यगाद्यनुत्तरत्वस्य कर्तृत्वशक्ततावच्छेदककोदावनिवेशान् तत्र
नन्विदेशो पच्यते मायाः भिद्यते कुसूलः लूयते केदारः इत्यादौ कर्मकर्तुः माषकुसूलके दारादेः कर्तृत्वबोधानुपपत्तिः नव-
तत्र स्वयमेवेत्यस्या धाहारेणान्वयस्य पदोत्तरतृतीयया कर्तृत्वबोधनेन तु लकारेण निवाच्यम् स्वयमित्याद्य धाहार-
विनापितत्र कर्तृत्वबोधानुपगमात् तत्र लकारेण कर्तृत्वबोधने कर्मकर्तुः कर्मवत्कर्मणानुत्पत्तिक्रिय इत्यनिदेशो वैयर्थ्यो-
पात्तान् लकारस्य कर्मत्वबोधकं यैव यगात्मनेपदच्चिण्विरावद्भावस्यातिदेशफलनिर्वाहान् नच कर्मकर्तृत्व-
काराधीनकर्मत्वबोधस्याप्यावश्यकता वस्तुगत्या कर्तुः कर्मत्वातिदेशे चैत्रः स्वपश्यति स्वं हंतीत्यादावपि यगात्मनेपद-
दिप्रसंगान् लकारेण कर्मत्वविवक्षा यैवेव कर्मत्वातिदेशस्य स्वीकरणीयत्वान् तथा च त्वन्मतेपि कर्मत्वासंगतिरिति
वाच्यम् कर्मत्वपि वक्ष्यायामपि कर्तृत्वविवक्षणे कर्तृकर्मादिसंज्ञा समावेशविरोधेन परत्वात्कर्तृसंज्ञया कर्मसंज्ञाया-

कापोतादित्यवहारोपपत्तिः पर्योस्पतिः शुक्लधर्मस्तदनवच्छेदकत्वे गत्यंतरं चितनीयम् ॥ धातुप्रकृतिकाश्रयलकालकृ
 त्सनुयुद्धः णिचप्रभृतयः प्रत्ययाः कश्चिद्धौ लव्यो न्वितस्माधकनमत्वबुवने. अथोतरमनभिधानाश्च केचिदाकाशानिर्वाह
 कतया प्रकृतिभिः स्त्रीयार्थवोधनपूर्वपकुर्वते. तत्र लडादिदशालकाराणालः कर्मणि च भावे वा कर्मके भ्य इति सूत्रेण
 कर्तृकर्मभावेष्वनुशिष्टानां कर्तृकर्मसामान्यमर्थः तावन्मात्राभिधानेनैव प्रथमातपदोपस्थाप्य विशेषणतया तदन्वय
 नकृतिविशिष्टस्पर्कतुर्वोधनिर्वाहान्. लकारस्य तद्वोधकतयानलः कर्मणीति सूत्रविरोधः बोधकताया एव तत्र सप्त
 मर्थत्वात्. नतु वाचकतायाः गौरवेण विशिष्टधर्मिणि शक्तेर्बोधात्. मैत्रः पचतीत्यादौ लकारप्रथमातपदसामानाधिक
 रणप्रवादस्याभेदेन तद्व्यो न्वितस्वार्थबोधपरत्वाभावेऽपि कथंचिदुपपादनामभनान्तृतीयायाः साधुतानि यामकंल
 कारादिना कर्तुरनभिधानमपि कर्तृत्वविशिष्टावोधनमेव नतु विशिष्टशक्त्याऽबोधनपर्यन्तमनोविशिष्टस्य लकारावाच्य
 त्वेऽपि चैत्रः पचतीत्यादौ नतृतीयापत्तिः अन्वयवलेन विशिष्टबोधात्. चैत्रः पक्तेत्यादौ कृत्यस्य धर्मिणि शक्तावपि न
 क्षतिः शक्त्यधीनविशिष्टबोधसाधारणबोधस्यैवानभिधानपदार्थप्रतियोगित्वात्. अनभिहिते कर्तृरितृतीयेत्यनुशा
 सनेऽपि सप्तम्यर्थो बोधकत्वमेव. तथा च चैत्रेण पचान इत्यादौ नृतीयार्थकर्तृत्वस्य प्रकृत्यर्थविशेष्यतयैव भावात्कर्तृत्ववि

तिचतुर्थ्यासाहित्यावच्छिन्नस्यत्यागोद्देश्यताबोधेत्तत्रवेदसमानार्थकस्मृतिवाक्सजन्यत्वग्रहेसेतोवाप्रामाण्यशंका नुदयः
नादृशग्रहश्चविलेखितः देवतापदाभ्यामोद्देश्यताबोधश्चतदुद्देश्यताशेवदबोधितत्वावगाही स्वस्तिन्नप्रामाण्यशंकाबु
दासायनज्ञानान्तरमपेक्षते स्वस्यैव स्वात्मकोद्देश्यताबोधोद्देश्यतावर्तकवेदजन्यत्वावगाहनात् अप्रामाण्यशंका कलंकि
नश्चबोधो जातोऽप्यकिंचित्कर इति देवतापदस्य रुटितिनिश्चयमानप्रामाण्यकृत्वो धजनकतयावलवत्वेन विनिगमनाया
उत्पत्तेः एवं आद्वार्यावाहनप्रकाशकात्पितरत्स्यादिमन्त्राद्वहवचनोपस्थापितसाहित्यावच्छिन्नावाहनबोधेन साहित्या
वच्छिन्नानां आद्वेवतात्वलाभेऽपि मन्त्रलिंगस्य विषयवाधकनर्कादिसोपेक्षयासिनिश्चयाधीनतया सुतरां पितरो देवता
द्रव्यतो दुर्बलतेति बोध्यम् कापोत्तुं जन्तं जन्तं न तस्यादौ समूहार्थविविहितस्य पर्याप्तसमुदायत्वावच्छिन्नोऽर्थः पर्याप्तो प्रकृत्य
र्थकपोतत्वाद्यवच्छिन्नस्यान्वयः कपोतमुक्तसारिकादिपर्याप्तसमुदायत्वस्य पर्याप्तसमुदायत्वमेव तत्रम् न न्यूनकृतिकपोतत्वादिना
वच्छिद्यते अतो न तादृशसमुदायस्यैवापेक्षापोतादिष्ववच्छेदकत्वेवान्यूनवृत्तित्वमेव तत्रम् न न्यूनतिरिक्तवृत्ति
त्वमपिः अन्यथा आकाशत्वादिरिव घटेऽत्रादेरपि हि त्वादिरपर्याप्त्यवच्छेदकतानस्यात् आकाशाविति वत्तघटावित्यपि न
स्यात् इत्थंच कपोतमात्रवृत्तिशतत्वादपेक्षासावपि अतिरिक्तकपोतत्वाद्यवच्छेदकतानिर्बोधात् कपोतशतादावपि।

नां कथं वैदो धयेत. वोधयन्वा प्रमास्मि भवेत्. सत्पम्. मंत्रस्य त्यागकरणत्वे त्यागां गोच्चारणकत्वं. ननु तज्जनकत्वम्
 तो न दोषः. हविषस्तद्देवताकत्वं च तदुद्देश्यक त्यागकर्मत्वं. तस्या गोद्देश्यता याएव तद्देवतापदार्थत्वात्. नचैव घृतादिसे
 प्रदान ब्राह्मणस्य घृतादिदेवतात्वात् प्राप्तेः. उद्देश्यपदेन वेदवोधितद्रव्यस्वामित्वप्रकारेण विषयता याएव विवक्षितत्वा
 त्. से प्रदाने च स्वाभित्वस्यावधितत्वात्. न च त्यागोद्देश्यतायाश्चतुर्थ्योपि बोधनात्तद्धितचतुर्थ्योर्देवतात्वबोधकताया
 मविशेषात्. तद्धितेन चतुर्थ्या वामंत्रलिङ्गेन वापुनः. देवतासंगतिस्तत्र दुर्बलतुपरपरमित्यनेन विरोध इति वाच्य
 म. त्यागोद्देश्यताया वेदमेयत्वस्याधिकस्य निवेशनीयतया चतुर्थ्यात्तद्देशाबोधनेन तस्योपायात् रबोधयतया चतुर्थ्यो
 धी न देवतात्वबोधस्य विलेविततया तद्धितापेक्षया चतुर्थ्यो जघन्यतोपपत्तेः. देवतार्थविहिततद्धितेनैव देवतात्त्वुघ
 टकतदंशस्यापि बोधनात्. अथ चतुर्थ्या वेदमेयत्वाशस्य साक्षादबोधनेपि त्यागोद्देश्यत्वस्य साक्षाद्बोधनेनपि ब्राह्मणा
 साहित्यावच्छिन्ना नोपि तृभेदद्यादिति चतुर्थ्यधीनत्वागोद्देश्यताबोधस्यपि तरो देवता इति तद्धितसमनार्थकदेवता
 पदाधीन निरपेक्षत्वागोद्देश्यत्वबोधापेक्षयाऽविलेवितत्वेन साहित्यावच्छिन्ना नोक्तिरपेक्षाणां वाश्राद्धोद्देश्यत्वमित्यत्र
 चतुर्थ्यपेक्षया देवतापदस्य बलवत्त्वरूपश्रुत्यलपाणिपर्यालोचिते विनिगमकं न संगच्छत इति चेन्न. पितृभ्यो दद्यादि

काल इत्यत्र योग एव विवक्षणीयो — न तु योग योग्यत्वमिति योर्गोमास्यौ यौष्यादिपदस्य न यौगिकत्वसंभवश्चेद्वतु यौष्यादिपदं निरुक्तं रूपं वच्छिन्नं पृष्टिमा रूढमेव यौष्यादिपदानां तयो गपुरस्कारेण मासं वाचकत्वे वाधकाभावात् यौगिकत्वं कथं प्रत्याख्येयम् न च सोऽस्मि ज्योर्गोमासौ निरुक्तस्मास्मिन् यौष्यादिपृष्टिमा योग्यतेत्यर्थे विवक्षया धनुरादिराशिस्थरव्यारध्वशुक्लप्रतिपदादिदशो नैतद्विज्ञानं समुदायरूढि म्प्रकृतयोपयत्नौ योगरूढि स्वीकारो नुचित इति वाच्यम् केवलरूढिपक्षे समुदायशक्यता वच्छेदकशरीर आरध्वान्तविशेषणप्रक्षेपेण गौरवात् यौष्यतेषामोधादिना नापदानां गुरुधर्मा वच्छिन्ने शक्तिरूपेण न मपेक्षा सास्मिन्नित्यर्थेण प्रत्ययस्यैव शक्तिकल्पनाधिक्यस्याचितत्वात् न च योगरूढिपक्षे यौष्यादिपदानां योग्यार्थरूपेण भावेन यवो धजनकल्पनाधिक्येन गौरवमिति वाच्यं भवन्मीने पितृतदर्थे यौगिकरूढत्वभ्रमदृष्ट्या सति च तत्तदर्थं भेदान् यपरत्वग्रहेन शान्वयवो धस्यदुरपह्वयतया तत्र तादृशपदहेतुता कल्पनस्यावश्यकतादि निमित्तं वैष्णवी ऋक् एन्द्रह विरित्यादौ देवतार्थविहिततद्विज्ञानं स्पष्टं देवता कल्पमाश्रयः मन्त्रस्य देवता कल्पे तदुद्देश्यकत्वा गौरवो धितत्वं अथ मन्त्रस्य त्यागकरणत्ववाधितमेव विनापि सतमिच्छा विशेषरूपस्य तस्योत्पत्त्या व्यभिचारितदृष्टसाधनता ज्ञानघटितकृतसामग्र्या अन्यथा सिद्धत्वाच्चेति मन्त्रस्य करण

स्थानपद्मादौयंकजव्यवहारवदिति चेन्नर्हितत्र यौषादिपदमुत्वार्यमासनिमित्तकादिकश्चाद्वादिविलोपप्रसंगः य
 याश्रुतश्रुतपाणिग्रंथानुसारिणस्तु ध्रुवैरादिस्य रव्यारध्वशुक्लप्रतिपदादिदर्शनेषु धनुरादिस्य रविस मासमका
 रादिस्य रविसंक्रांतिमन्मासभिन्नधनुर्गैरादिस्य रव्यधिकरणशुक्लप्रतिपदादिदर्शनेषु वा यौषादिपदस्य रूढत्वमेव स्वीकु
 र्वन्ति न तु यौगिकत्व अत्योपात्तौ त्रिभो ज्ञेयाविति वचनात् यौषादिमासीययौर्गमास्यापुष्यादियौर्गस्यानियमात् न च
 योगानादरेलाघवान्तनद्राशिस्य रविविशिष्टकालरूपसौर्गोदिमास एव यौषादिपदशक्तिरुचिर्नेति वाच्यम् सावैशाखस्या
 मावास्यायारोहिण्यासंवध्यनेदस्यादिश्रुतिवलाच्चान्द्र एव वैशाखादिपदशक्तिरिति सिद्धे वस्तुनो न क्षत्रेण युक्तः काल इत्यत्र नक्षत्र
 योगयोग्यत्वमेव विवक्षितम् पुष्याद्युक्तायामपि यौषादिपूर्णिमाया यौषाद्विष्यवद्धारान् अन्यथा माघ्यायदिमघात्रासी
 त्यादेरसंगत्यापत्तेः पुष्या दियोगयोग्यतावधनुरादिरव्यारध्वपक्षीयत्वतदुपाक्रान्तयौर्गमासीघटितत्वरूपयोग्यत्व
 भूतावच्छेदकं नियतमेव यौषादेरिति नोक्तानुपपत्त्या यौगिकत्वनिराकरणं संभवस्तत्त्वदानां अथेवं निरुक्त रूपस्य
 पुष्याघटिततया तेन रूपेण पूर्णिमा बोधकौष्यादिश्रुत्यानां यौगिकत्वप्रसक्तिरेव नास्ति यौषीरात्रिरित्यादौ पुष्यादि
 याग एव प्रतीयते न तु निरुक्तयोग्यत्वमकरादिस्य रव्यारध्वकृष्णपक्षीपरा आदावपिनयाव्यवहारादिति नक्षत्रेण युक्तः ॥

प्रकृत्यर्थस्य तद्धितार्थैकदेशसंबन्धे प्रति योगितयारूपे चाश्रयतयान्वयः श्रुत्यमुख्यमिति दौतद्धितार्थसंस्कृते क
देशपाकादिरूपसंस्कारि श्रुतौ खादेः प्रकृत्यर्थस्याधिकरणत्वेनान्वयः योषीशत्रिरित्यादौ नक्षत्रयुक्तकार्त्तव्यतद्धितः
कालस्य नक्षत्रयुक्तत्वं च नक्षत्रशशिभोगाश्रयत्वं तदेकदेशशशिभोगे च कर्मतया तन्मक्षत्रान्वयः योषीमासः
योषीवर्षइत्यादौ सास्मिन्नित्यनेन विहितस्य तद्धितस्य योर्गोमासीघटितत्वावच्छिन्नोऽर्थः योर्गोमासोऽप्रकृत्यर्थो योष्या
देरभेदेनान्वयः योषादिपदं च न केवलं यो गिकः योषः पक्षइत्यादिव्यवहारविरहात् अतोऽरूढमपि अतएव रूढत्रे
संज्ञाग्रहणरूढिनिरूपकतावच्छेदकं च मासनिष्ठमुक्तप्रतिपदादिदर्शनात् तिथिसमुदायत्वं ननु त्रिंशत्तिथिरूपः
मासत्वमात्रयत्किंचित्तिथ्यवधिकं त्रिंशत्तिथिसमुदायमासव्यवहारोऽपि चान्द्रसौरयोषादिवहिर्भूतयोषादिघटित
त्रिंशत्तिथ्यंतर्गततिथिषु योषादिव्यवहारविरहात् अथैवमपि सौरयोषादिव्यवहारस्य निर्विवादतया धनुः स्यरवि
विशिष्टमेव न कंयं योषादिपदस्य क्यतावच्छेदकमुपेतइति चेन्न सौरयोषादौ योषादिपूरिमाया अलोभे यो गुरू
हितमर्थोऽप्यपदार्थमवलोक्य योषादिष्ववहारः सौरयोषादौ मुख्यइति वाच्यम् तथा सति यो गार्थमुत्पादने वै यथ्याते
अथ विनुरूप्यता वर्षविशेषे योषादिपदस्य मुख्यार्थः काक्षतिः तत्र लक्षणया सौरमासे योषव्यवहारस्यापगतव्यत्वात्

ख्यपदं स्त्रीलिंगशब्दपरं नतु स्त्रीत्वविशिष्टार्थकशब्दपरं तेनाटव्यादिशब्दानां स्त्रीत्वविशिष्टावोधकत्वेपिनदी
 संज्ञानुपपत्तिः अनएवप्रीभूप्रभृतीनां स्त्रीप्रत्ययातत्वाभावेन स्त्रीत्वविशिष्टावोधकत्वेपिनदी संज्ञाप्रसक्तानेयदुःवदुः
 स्थानाविति निषेधसंगतिः नैवैवं सैनान्ये स्त्रियैरप्यादावपिनदी संज्ञास्मान् सेनाभ्यादिशब्दस्य तत्र विशेष्यनिघ्नतया
 स्त्रीलिंगत्वादिति वाच्यम् प्रयोगानुसारेण विशेष्यसमभिव्याहारानधोनायाः स्त्रीलिंगनायाविवक्षणीयत्वादिति संक्षे
 पः ॥ तद्विप्रत्यया अपि नामप्रकृतिकाः क्वचित्प्रकृत्यर्थेन स्वाथैकदेशस्य क्वचित्चेतेन स्वाथैस्पा न्वयवोधजन
 नयति तत्र गार्गिरित्यप्यार्थविहिततद्वितार्थस्याप्यस्यैकदेशे जन्यत्वेनिरूपकतया प्रकृत्यर्थे गर्गद्यन्वयः गार्ग्यैर
 त्यादौ तद्वितार्थे स्पृगोत्राप्यैकदेशपुत्रत्वघटकजन्यत्वतया तदन्वयः अर्ग्यायणादस्मदौ तद्वितार्थे स्पृगुवाप्यत्र
 स्पृकदेशे ज्ञम्यत्वे गार्ग्ये स्पृजीवति नुवश्येयुवेति परिभाषितयुवार्थघटकजीवने च गर्गोदेरन्वयः तेन गर्गोदिजीवन
 कालीनो गर्गोत्राप्यस्याप्यस्य मयमिति वोधः मां जिष्ठं वास इत्यत्र तेन रक्तमित्यर्थे तद्विते विहितः तत्सवधाधीनतदीय
 रूपारोपविषयत्वेन रक्तत्वं यं खः पीत इत्यारोपमादाय शखादंगोप्यपीति माघाश्रयहरितालादिरक्तत्वस्य वार
 णायाधीनां तमांगोपे विशेष्यषण्मृगं टादश्च रक्तत्वस्य वारणा यदीयत्वं रूपविशेषणं अत्र च रगकरणस्मजिष्ठोदः

स्त्रीत्वतस्त्वं तदर्थं एव जात्याद्विभक्तिविशेषणत्वेनान्वयः स्त्रीप्रत्यया लुघोत्तकाएव अतएव स्वार्योऽद्रव्यं च लिंगं च।
 संख्याकर्मादिरेव च अमीपंचेवनामार्थस्त्रयः केषांचिदग्निमादृतिशाब्दिकानां कारिकापि संगच्छतेः तत्र स्वार्यो जा-
 त्यादिरूपेण वादिपदमुख्यार्थः द्रव्यं गवादिरूपस्तद्वर्मीतन्मतेऽप्यपि को गवादिपदार्थः स्निग्धप्रप्रातिपदिकार्थत्व
 मावश्यकमेव नात्र ब्राह्मणोपितुं ब्राह्मणित्यादौ पुंस्त्वबोधकपदात्तराभावेन तद्बोधानुपपत्तेः ब्राह्मणादिपदाच्च जा-
 त्यादेर्द्रव्यस्य च भाननियतमेव लिंगभावेनातस्यैयोग्यताधीनं क्वचित्कः ब्रौह्मणित्यादौ पुंस्त्वाद्यबोधो धादिति वाच्यम्
 उक्तयुक्त्या पुंस्त्वस्य प्रातिपदिकार्थत्वेऽप्यनंतानां प्रातिपदिकपदानां स्त्रीत्वार्थकत्वे गौरवान् लाघवेनाल्पीयसा स्त्रीप्रत्य-
 यानां तदर्थकत्वकूल्यनौचित्यात् अतएव स्त्रीत्वसंग्रहाय प्रातिपदिकार्थत्वादिसूत्रेतिंगग्रहणम् अन्यथा प्रातिपदि-
 कार्थेणैव तदतर्भावेनैष्यकृतदोषानुपपत्तेः क्वचित्स्त्रीप्रत्ययः स्त्रियभार्योत्वेन प्रकृत्यर्थविशेष्यतया बोधयति आ-
 चार्याणीमना वीशूदीत्यादौ भार्योत्वेन प्रकृत्यर्थोन्वयः खद्वादवीदेव तापदे च स्त्री-
 प्रत्ययानार्थे बोधकाः तत्र प्रकृत्यर्थोऽपि निमित्तरूपस्त्रीत्वस्यायोग्यतया न न्वयात् न च शब्दगतस्त्रीत्वादिरूपधर्मांतर-
 भेदतत्र परंपरा संवेधेनार्थगततया भ्रमसंते इति श्रीपतिदत्ताकं युक्तम् तद्भावेन मानाभावात् युरूपाख्यावित्यत्र स्त्र्या

दीयत दर्थवोधेन दीयत द्वाधार्थौ चरित तत्वरूपता तर्पय निश्चय स्पहेतुता या आवश्यकत्वात् संख्यातिरिक्तमुव
 र्थः प्रकृत्यर्थविशेष्यतयैव भासते इति नियमे संख्याभेदवत्संबोधनभेदोपनिवेशनीयः अतः संबोधनस्य प्रकृत्यर्थ
 विशेषणं न्याभा नैपिनक्षतिः संबोधनस्य प्रकृत्यर्थविशेष्यतयैव वा भासते नमुपेयं वल्लोनामार्थस्य प्रकृतिप्रत्ययार्थमे
 तत्प्रकृत्यैव क्रियान्वय इत्यनुरोध्यात्सुवर्थकर्मत्वोदेः प्रकृत्यर्थविशेष्यतया भासते नमुपेयं न तूक्तनियमानुरोधेन त
 यानियमे मानाभावात् संबोधनविभक्त्यंत प्रकृत्यर्थस्यान्यत्र विशेषणतया न्वयात्संबोधनस्य विशेष्यतया भासते नमुपेयं न तूक्त
 कर्मतिरुक्तं विस्तरेण ॥ ॥ प्रातिपदिकप्रकृतिकाः स्त्रियामित्यनेन विहिता षावा दयः क्वचित्स्त्रीत्वं प्रकृत्यर्थविशे
 षणतया बोधयेति अजा अश्वाश्च द्वाण्यां माचपला ब्राह्मणी गौरी सुकेशी गर्भिणी त्यादौ स्त्रीत्वं च योनिमत्वं न च स्त्रीप
 रपदात्माधुत्वार्येषावादिप्रत्ययान्तु स्त्रीत्वतस्यार्थः क्वचित्स्त्रीत्वबोधश्च स्त्रीप्रत्ययप्रकृतिता तर्पयत्व रूपलि
 गज एवैति वाच्यम् खट्वा दौ व्यभिचारं एतादृशहेतौ स्त्रीत्वासाधकत्वात् प्राणित्वेन विशेषणोपि देवतादौ व्यभि
 चारात् वस्तुतस्त्वजवत्पि अजाना स्तीत्यादिप्रयोगात्स्त्रीत्वमनर्थान्वयिता वच्छेदकतया भासते न वश्यं कम्
 अन्यथा पुंसाधारण्यजातिविशेषावच्छिन्नाभावस्वबाधेन तादृशप्रयोगस्य प्रामाण्यानुपपत्तेः न च प्रातिपदिकार्थ एव

तमि त्यादौ शायनं भोजनादि क्रियं योः समानकालीनत्वभा ने पितृ तृ ल दृ प्रत्ययेनैव स भिव्याहाराद्भोजनादि समाभ
 नकालीनत्वे शयनादि क्रियाया बो ध्यते तो न सप्तमी अ न्य त स्त द न भिधान एव सप्तमी विधानात् चे त्र तया भुज्यतामि
 त्यादौ सं बो ध ने चेति प्रथमा सं बो ध न मे वा ह तच्च व क्तु र्ग य वहि त शब्द ज न्य बो धा अग्रयत्वे ने च्छ प्रथमा र्थे ता दृ शे च्छाया वि
 षयता सं वं धे न प्रकृत्य र्थ विशेषण तया भानम् अथ सं बो ध्य त्वज्ञानं विना पितृ या भुज्यतामि त्यादि वा क्पा धी न स्य चै
 त्रा दे वी क्यार्थ बो ध स्य भोजनादि प्रवृत्ते श्च निर्वो हा त चे त्रे सा दि प्रथमा र्ति पद प्रयोगो न र्थ कर ति चे त न सं बो ध्य ता नु मा प
 का सा धा रणा भि मु ख्या दि वि र हे वि शिष्य चै त्र त्वा घ व च्छि ने युष्म त्प द शक्ति ग्रह निर्वो ह स्वे व त स्यो ज न त्वा त चे त्र त्वा घ व च्छि
 ने शक्ति बो ध्य त्व ग्रह वि ना सं बो ध्य ता व च्छे द क लो प ला क्षि त ध र्मा व च्छि ने वा च क न त्प द स्य वि शिष्य चै त्र त्वा घ व च्छि ने शक्ति
 नि श्चे तु म श क्य त्वा त न चै व म वि य त्रानं न र वा को न युष्म च्छब्दा घटितं चे त्रा त्र घ दो स्ती त्यादौ त त्र सं बो ध न प द सार्थ क्य
 दुरुपपादमेवेति वाच्यम् तत्रापि तत्तद्वा को स्ती य वा क्यार्थ बो धा र्थि च्छिरितत्वरूपता त्प र्य नि श्च यार्थ मे व त त्प द प्रयोगात्
 ता दृ श ता त्प र्य नि श्च यं वि ना श्रु ता द पि त त द्वा क्पा चै त्रा देः शाब्द बो धा सं भ वा त चे त्र स्या श्चान य ना दि बो धा र्थ मे त्र स्म
 चलवणानयनादि बो धा यो च्छरितत्वेनैव मानयेति वाक्यादौ यरीत्येन चैत्रयोस्ततद्वाक्यार्थ बो ध वारणा यता

उक्तस्यलेगमनादिक्रियादोहनादिसमानकालीनत्वादिपुरस्कारेणवोधतयाभिप्रेता. अतोव्यावर्तकविशेषण
प्रविष्टतादृशक्रियाया अपि व्यावर्तकतेयान्तर्कमोघभेदान्वयिविशेषणगवादिपदात्तप्रमौ. अनस्तादृशसप्तम्याः स
मानकालीनत्वादिकमात्रमर्थः तत्रदुष्टाद्युपस्थापितदोहनादेर्निरूपकत्वेनान्वयादोहनसमानकालीनत्वादि
कंसमनादौलभ्यतदतिनयुक्तम्. दुष्टाद्युपस्थापितक्रियायाः कृदर्थविशेषणतयोपस्थितायाः समानकालीनत्व
दिविशेषणत्वासंभवात्. प्रकृत्यर्थगवादिनान्वितार्थसप्तम्यावोधनासंभवाच्च. किंतुसमभिव्यादृतदोहनादिक्रि
यैवसप्तम्यर्थः तस्याश्चसमानकालीनत्वादिकंक्रियातरं संबंधः तत्रवर्तमानार्थककृतसमभिव्याहारस्यलेसमान
कालीनत्वं. दोग्धव्यासुगतत्वादिविष्यदर्थकृत्यलेप्राक्कालीनत्वं. दुग्धासुगतत्वादावतीतार्थकृत्यलेउत्तर
कालीनत्वं संबंधतयाभासत्ते. गायसिपीतेतृषाशाम्यतीत्यादावतीतार्थककृतसमभिव्याहारत्कार्यकारणभावोपि
संबंधतयाभासते इत्यादिकं स्रुहनीयम्. गुणान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ सतीत्यनंतरं सत इत्सा ध्याहार्यम्. अन्यथा लक्ष
णीयक्रियाभावेनोक्तस्रुत्राविषयतया सप्तम्यनुपपत्तेः तत्रचासुधातीतार्थं आधारात्तोगुणान्यत्वाद्याधारायाश्च सता
धारतायांतद्विनेष्टत्वं संबंधतयाभासतदतिचिनामणिकारोक्तसामानाधिकरण्यलाभनिर्वोहः शयानेनचैत्रेणमु

धारतानिन्यामकत्वोपगमात् अत्रच्छेद्यताविशेषोऽप्याधारसप्तम्यर्थः यथावीणायां शब्दः कर्णोऽशब्दः वृक्षोऽग्रेऽपि
 संयोगइत्यादौ एषवारक्ततानिर्वाहाय भवतीत्यध्याहारः सप्तम्यधिकारोऽवेति चकारेणाकाराकाशवाचिनोऽपि सप्त
 मी अतएव साध्यवद्भिन्नसाक्षाभाववद्विन्नेयः साध्याभावइति सप्तमीनतयुरुषेण व्याख्यानं स
 गच्छेतेतत्र क्रियाध्याहारोऽसौ पेक्ष्यतया सामर्थ्येन समासा अनुपपत्तेः चर्मणि द्विपिनमित्यादौ निमित्तात्कर्मयोगइत्यनेन
 सप्तमी प्रकृत्यर्थचर्मोदेर्हननदि क्रियानिमित्तत्वं बोधयति निमित्तत्वं चर्मोदेर्हननादिक्रियाकारण
 त्वेमानाभावात् पूर्ववर्तित्वेऽपि इच्छाकृत्पादिना अन्यथा सिद्धत्वात् अपि नु क्रियाजनिकाया विनियोज्यत्वेन च्छाः त
 द्विषयत्वं स्वविषयकतादृशेच्छाधीनत्वमेव तत्र क्रियान्वयी सप्तम्यर्थः न देकदेशविषयितायां निरूपकत्वेन प्रकृत्य
 योत्वयः चर्मोदेर्योत्यव्याघ्रादेः संवधश्च न सप्तम्यर्थः अपि नु सप्तम्याः साधुत्वे स्व रूपसन्नापेक्षितागोषुदृष्टमानासु
 गतइत्यादौ यस्य च भावेनेत्यनेन गवादिपदात्सप्तमी तत्समानाधिकरणदुःखमानादिपदाच्च नीलघटमानयेत्यादौ नो
 लादिपदादितीयावद्विशेषणपदस्य विशेष्यपदसमानविभक्ति कनियमात् सप्तमी विधायकसूत्रे च भावपदक्रिया
 परं तथा च यद्विशेषणकृततार्थविशेषणतापन्नक्रियाक्रियोत्तरस्य लक्षणव्यावर्तनं तद्वाचकपदात्सप्तमीति तदर्थः

त्वं तदा धारत्वं कुं जादि पतन प्रतिबंधकं संयोग वत्वं च न वदरादौ न त्संयोग सत्वे पितस्य पतनादिति तदसत् यस्य प
 ननमप्रसिद्धं तदा धारत्वा संग्रहात् स्वस्मिन् स्वपतन प्रतिबंधक संयोग सत्वेन स्वस्यापि स्वाधारता प्रसंगाच्च स्वान्य
 त्वे सति स्वनिष्ठ पतनानुत्पादप्रयोजक संयोग वत्वं तदिति चेन्न एतदनुपस्थिता वप्यधिकरणव्यवहारादित्यलं
 अथा धारसप्तम्या आधेयतार्यकत्वे भूतत्वे वर्तने घट इत्यादौ धात्वर्थे स्पष्टे ते राधेयता रूपत्वेन तत्र भूतलाद्याधेय
 त्वाभावेनायोग्यता प्रसंग इति चेन्न तत्र निरूपकत्वस्यैवाधारतारूपत्वेन निरूप्यत्वस्यैव सप्तम्यर्थत्वात् भूतलादि
 निरूप्यत्वस्य च घटादिनिष्ठत्वं तावधातु अतएवैति हेतुस्तदुद्भव इत्यादौ हेतौ हेतुताया चोद्भवपदार्थोत्पत्तिवृत्ति
 त्वाभावेऽपि हेतुतायामुत्पत्तिनिरूपितत्वसत्वेन सप्तम्युपपत्तिः अस्त्यत्तद्वातोरपि आधारत्वमेवार्थः न त्रिरूपकत्व
 मेव घटादेस्तोक्तत्वं एवं च तादृश धात्वर्थभूतलाद्यधिकरण कत्वमेव सप्तम्यं तेन बोध्यते तत्र तदवाधात् अथा
 धारसप्तम्याः क्रियायां प्रकृत्यर्थोधिकरणत्वयदिवोध्यते तदा चैत्रे चैत्रो गच्छतीत्यादि प्रयोगापत्तिः तत्र धात्वर्थस्य
 स्पंदादेः कर्त्रादिवृत्तित्वात् भुवि गच्छतीत्यादिश्च न स्यात् चैत्रनिष्ठ क्रियायां भुवि वाधादिति चेन्न न त्रकर्तृ घटितप
 रपरसंवावच्छिन्नधारताया एव सप्तम्यर्थत्वेन सर्वसामान्यस्यात् परंपरासंवेधस्यापि प्रतीतिवत्त्वेन क्वचिदाभा

स्पृष्टवोरत्वात् यद्विवाधारतायां आधारेण योगित्वं संवध आधेयच प्रति यो गित्वमिति संवधैवलक्षण्यत्वातिप्रसंगः
 आधारतानुयोगिताया एवाधारव्यवहारप्रयोजकत्वादित्युच्यते तदा समवायस्यापि तद्वैलक्षण्येनैवातिप्रसंगवारणा
 दतिरिक्ताधारतायामाभावात् स्वर्शोद्याधारवाद्योदेरूपाधारतावारणायाधेयभेदेनाधारत्वमिति निमित्तमिति न स
 त आधेयभेदभिन्नाधिकरणत्वा नामतिरिक्तसमवायस्य च कल्पनामुपेक्ष्याधेयभेदेन समवायभेदस्यैवोपगतु
 मुचितत्वात् अथ संयोगेनाधिकरणत्वमपि संयोगरूपमणुकुंडवदरादिसंयोगानो कुंडादिकमनुयोगिनतुवद
 रादिकमिति नातिप्रसंगः न चैवमपि कुंडादेः कुंडादिनिष्ठसंयोगिताया आधारतापत्तिः तादृशसंयोगस्य कुंडादिनि
 स्त्वेऽपि तस्य नित्ययोगिकत्वानुपगमात् तत्प्रतियोगिकसंवधानुयोगिताया एव तदाधारव्यवहारप्रयोजकत्वा
 त न च सौसंयोगो वदरादेः कुंडादिविशिष्टबुद्धिप्रयोजकतयोभयानुयोगिक एक एव मुभयप्रतियोगिकोपीति वा
 च्यम् आधेयसंयोगेनाधिकरणबुद्धिशिष्टबुद्धेरप्रामाणिकत्वात् कुंडे वदरमित्यादिविशिष्टबुद्धौ संयोगप्रतियोगिता
 या एव संवधत्वात् यदेतद्वैलक्षण्यं सौसंयोगप्रतियोगितावत् अथवा तादृशविविशिष्टबुद्धि वत्ताद्रूपादावपि घटा
 दिसमवायानुयोगिताप्रसंगादिति चेन्माभूतत्वं धावच्छिन्नमप्यतिरिक्तम् यनु तत्पननप्रतिबंधकसंयोगवा

वार्थः व्यावृत्तत्वं चाभेदान्वयिविविधेयसमभिव्याहारस्थले न्यो न्याभावप्रतियोगित्वं भेदान्वयिस्थले चातंताभावप्रति
 योगित्वं न तस्य च विधेयतावच्छेदकावच्छेदेनान्वयः अतो न द्वित्वाद्यवच्छिन्नाभावमादायातिप्रसंगः अभावे च प्रकृ
 त्यर्थस्य न रादेः क्षत्रियत्वादिरूपोद्देशतावच्छेदकावच्छिन्नभेदविशिष्टप्रकृत्यर्थतावच्छेदकनरत्नादिव्यापका
 धिकरणतानिरूपिताधेयतासंबधेनान्वयः एतावन्तैवजात्यादिरूपविशेषणश्रुत्यर्थेनरादिसामान्यव्याह
 तेर्विधेयधर्मलाभः द्रव्याणां क्षितिपाशोरसवतीरत्यादौ भेदहृयादिविशिष्टद्रव्यत्वादिव्यापकतैवसंबधः विधेयस्य
 श्रुतमादेर्निर्द्धारणविभक्तिप्रकृत्यर्थतावच्छेदकनरत्नादिविशिष्टतादात्म्यादितैवसम्बधतयाभासते अतो न राणा
 राक्षसः श्रूरदत्यादेनपितिः भ्रमत्वं यमूलमृ ॥ ॥ आक्षरसंज्ञायां धेयत्वमर्थः तस्य क्रियायामन्वयः आधा
 राधेयभावश्च न संयोगादिरूपसंबधात्मकः कुंडादिसंयोगिनोवदरोदरपिकुंडाधाराप्रसंगात् अपितु पदार्था
 न्नरमेव सचसंबधविशेषावच्छिन्नः संयोगेनाधिकरणसमवायेनाधिकरणमित्यादिव्यवहारात् अथवा तात्तानिप्र
 संगभियांसंयोगेनाधारत्वमेवातिरिक्तः समवायसंबधावच्छिन्नैवसमवायादिरूपमेव न च समवायसंबधत्वेन
 द्विष्टनयारूपादेरपि पदाद्यधिकरणताप्रसंगः न चासति तुल्ययुत्पाधिकरणत्वस्यापि द्विष्टतया तादृशानिप्रसंग

समासखंडना नौचित्यप्रसंगान् एवं नरेषु शूरस्य क्षत्रियस्मदं राज्यमित्यादौ शूरपदार्थो शूरान्वितक्षत्रियपदार्थो क्षत्रि
त्रियान्यस्य षष्ठ्यर्थसंबन्धो नान्वयः शूरान्वयि क्षत्रिग्रदेरन्वय इत्येतन्नोपपद्यते श्वेतं सैन्यं वेभुक्ते इत्यादौ कर्मतादिविशो
षणतया लवणादिबुद्धौ मूर्खविशेषोऽप्यतयाऽश्वादेरभानादेकपदोपस्थापितयोर्द्वयोस्तत्प्रकृतिकविभक्त्यर्थे एकस्य वि
शेषणतयाऽपरस्य तदविशेषणतया भानस्याव्युत्पन्नत्वात् एव द्रव्ये सुक्ष्मि पाथसीरसवती इत्यादौ स्थितिजलोभयत्वा
द्यवच्छिन्नभिन्नेरसवदाद्यन्यत्वं बोधो न संभवति रसादिर्मन्योपेत्यैकमुभयत्वावच्छिन्नभेदसत्त्वान् नापि प्रत्येकभेदा
वच्छिन्ने तथैव वाधात् नाप्येकभेदविशिष्टापरिभेदावच्छिन्ने एकपदस्य तादृशभेदावच्छिन्नलक्षकत्वे परपदार्थे रसव
दाद्यन्यरूपविधेयानन्वयात् दंष्ट्रघटकैकपदार्थमात्रे विधेयान्वयस्याव्युत्पन्नत्वात् नापि पदाभ्यां लक्षणया तत्तद्वि
न्नोपस्थितौ अभेदेनैकभिन्नाविते अपरिभिन्ने तथापि पदार्थापि पदार्थद्वये विधेयतया उपपादनात् दंष्ट्रसमस्य मा
नपदार्थानां परस्परमनन्वयादित्यपि चिन्त्यम् यत् नरानां शूरः क्षत्रिय इत्यादौ शूरत्वावयवी अभेदः षष्ठ्यर्थः नराभि
न्नशूरत्वाद्यवच्छेदेन क्षत्रियाभेदाद्यन्वयः एवं क्षत्रियाभ्येनरे श्यतः शौर्यव्यवच्छेदत्वाभेदति तदत्यंतमसत् नराणां
क्षत्रियेणैवैमित्यादौ क्षत्रियाणां कर्णप्रचुरददातीत्यादौ चानिर्वीहात इदंततत्वमभिद्धोराणविभक्त्यो हतत्वमभि

तावत् कुत्र वा तदन्वयः व्यावृत्तत्वं तदनुचितं श्रूयते मादिपदोपस्थापिते धर्मे तदन्वय इति चेत् न पदार्थतावच्छेद
केन पदार्थो न तानन्वयात् पदार्थो नो जाति मती सत्तेत्यादौ जातिमदन्य पदार्थ इति त्वसामान्याभावस्य सान्नाद्यैवाधित
त्वात् तादृशपदार्थसमवेतत्वाद्यभावात् प्रसिद्धे व्योहतिवौधासेभावाच्च एवं द्रव्येषु कं वुग्रीवादिमानघट इत्यादौ
घटत्वादधि धर्मस्यान्वयितावच्छेदकरूपेणानुपस्थितत्वात् तत्र व्यावृत्तान्वयवोद्योर्धट इति अत्र केचित् नराणां सा
न्त्रियः श्रूयतेत्यादौ सात्रियपदवलक्षणया भ्रात्रिया न्योपि सात्रियः पदार्थः श्रूयते पदस्यापि श्रूयते तदमोप्यर्थः षष्ठ्यर्थोऽ
भेदः सात्रियेतदन्यस्मिन्वा न्वेति तथा च नराभिन्नः सात्रियः श्रूयते नराभिन्नसात्रिया न्यो न श्रूयते तदमोप्यर्थः षष्ठ्यर्थोऽ
र्यमित्यत्रापि सात्रियपदप्राग्वद्भयार्थकम् शौर्यपदचतस्रस्वरूपभावात् कार्यकः तथा च नराभिन्नसात्रिये शौर्येतदन्य
स्मिन् तदभाव इति बोधः उद्देश्यविधेययोर्गोदृशसंबन्धोभावात् न्वयवोद्योभासते तत्संबन्धवच्छिन्नविधेयाभावः उद्दे
श्यवाचकविधेयवाचकपदयोर्वैयर्थिकरणस्य ते विधेयपदलक्ष्यार्थः तयोः सामानाधिकरण्यस्य लेतुविधेया
धर्मिभिन्न इति सामान्यतोलुप्यतिरित्याहुः तन्नः तथा सति तस्मै पुरुषो जमाय न मरुत्तत्र तत्पदार्थेतदन्ययोरेव पु
रुषपदार्थो भेदविवक्षणेऽतमपदेनासामर्थ्यात् सामाप्रसक्तैर्न निर्द्धारण इति निषेधाश्रयणेन प्रकाशकतावच्छेदो

रत्वादिसामान्यधर्मनवच्छिन्नत्वात् नराणां क्षत्रियः शूरतम इत्यादौ क्षत्रियादिनिष्ठशूरतमत्वादौ नरादि सामान्यव्यावृ-
त्तत्ववाधात् शून्यत्वाने व्यावृत्त्यावधौ विशेषणं तदर्थं शून्यत्किंचिद्वावृत्तत्वविवक्षणे द्रव्येषु घटो गंधवानित्यपि स्यात्
गंधादेरीत्किंचिद्रव्यव्यक्तिव्यावृत्तत्वात् नादृशविशेषणशून्यसामान्यव्यावृत्तनिवेशे नराणां क्षत्रियः शूरतम इत्यादौ तेव
नदसंभवः शूरतमत्वादेः क्षत्रियत्वादि शून्यराक्षसाद्यव्यावृत्तत्वात् अतस्तदुर्मावच्छिन्ने वाचस्पतिः अथ विधेये जाता
दि विशेषणशून्यसाधारणधर्मो वच्छिन्नान्वितं व्यावृत्तत्वं साध्यस्त्वर्थमवच्छिन्नवाचकप्रदोत्तरषष्ठादेरेवार्थो वाच्यः
तावता च नरत्वादिरूपसाधारणधर्मो वच्छिन्नव्यावृत्तत्वं स्यादिति न तु क्षत्रियत्वादि शून्यत्वविशेषितनरादि
व्यावृत्तत्वस्य प्रकृत्यर्थे नरादौ तादृशविशेषणशून्यत्वबो धकाभावात् न च षष्ठा एव तदर्थः शक्त्यानेत्यप्रसंगान् ना-
च भेद एव षष्ठ्यर्थः तत्र च क्षत्रियादि फलार्थस्य प्रति योगित्वेनान्वयात् क्षत्रियान्यनरादिव्यावृत्तत्वलाभः शक्तिभेद
विभेदेति वाच्यम् एवमपि संख्यातिरिक्तविभक्त्यर्थस्य प्रकृत्यर्थे विशेषतयेव भानमिति व्युत्पत्तिविशेषापरिहारात् नरे
षु क्षत्रिबाणमेव शौर्यमित्यादौ क्षत्रियेदेर्विभक्त्यर्थे विशेषणतयोपस्थितस्य भेदे विशेषणनया भानोपगमे व्युत्पत्त्य-
त्तरविरोधाच्च अस्तु लक्षणयानरादिपक्षे वक्ष्यत्रिगान्यनरत्वादिविशेषरूपेणोपस्थितिरिति चेत् अस्तु व्यावृत्तत्वं किं

पतयाविशेषरूपेण करणत्वादिसंबंधविशेषायांषष्ठपनुपपत्तेः अथसंबंधत्वेनसंबंधस्पर्धस्तीवाच्यत्वेपुरुषस्पर्दइत्या
 होदंडस्पर्धपुरुषइत्यादिरपिप्रयोगःस्पातःदंडोपुरुषःरूपवानघटइत्यादिवदंडरूपादेःपुरुषघटाद्यनाधारत्वेपिपुरुषो
 दंडःघटवडुपमित्यादिःप्रयोगोदुर्वारःतदत्रास्तीत्यर्थद्ववतदस्येत्यर्थमनुयोविधानात्तदंडरूपादिपदोत्तरषष्ठ्या
 चैत्रघटादिनिष्ठतदर्थसंबंधप्रतिपादनेनोदुत्तरमपिमत्वर्थीयस्पर्धप्रसंगादितिचेत्विशिष्यकेषांचित्संबंधानोषष्ठ्यर्थतो
 पगमेपिघटस्पर्धमितादिप्रयोगानुगोच्छेत्तसमवेतत्वादेःषष्ठ्यर्थतायाआवश्यकत्वेनहस्तस्यचैत्रवान्दहस्तःशाखा
 यादृक्षःदृष्टवतीशाखेतिकथेनप्रयुज्यतेःपूर्वप्रयोगाभेदादितिचेत्तुल्यम्नराणांक्षत्रियःशूरोनरेषुवाःअध्वगानोर
 थगामिनःश्रीघ्नतराअध्वरेषुवाःगवांकृष्णसंपन्नक्षीरागोषुवाइत्यादौयतश्चनिर्द्धारणमित्यनेनषष्ठीसंप्रत्ययोविधीये
 तेनतदर्थश्चजात्यादिविशेषणविशिष्टयद्धर्मविच्छिन्नस्यतादृशविशेषणशून्यनदधर्मावच्छिन्नव्यावृत्तत्वविशिष्टविधेयव
 तयाप्रतिपादनंतदधर्मावच्छिन्नार्थकपदात्त्वक्षीसप्तस्यात्रिप्रकृतैचक्षत्रियत्वादिविशेषणाविशिष्टेनरादौतच्छून्य
 नरादिव्यावृत्तत्वेनशौर्यमिश्रिषोषादिरूपविधेयबोधोभिर्जनरादिपदात्त्वक्षीःनरेभ्योराक्षसाःशूरतमाइत्यादौराक्षस
 लादिविशेषणविशिष्टतच्छून्यनरादिव्यावृत्तशूरतमत्वविधेयायामपिनिरुक्तनिर्द्धारणराक्षसत्वादिविशिष्टस्यन

त्रकालस्मनोपपद्यतेः कर्तुं रैक्यात् अतएवोक्तं कर्तृशक्यैर्मध्ये चैकः कालइति ॥ ॥ संबंधविवक्षायां कारक-
 विभक्त्यप्रसक्तैः शेषेष्वस्मिन्नेन चैत्रस्पदमित्यादौषष्ठीः चैत्रस्पद्रव्यमित्यादौसत्वे चैत्रस्यैदृशकारणं चैत्रस्पद-
 स्तदस्यादौनिरूपितत्वावयवत्वाद्योनां संबंधत्वेनैवषष्ठीर्थता नतु विशिष्टशक्त्यानेत्यप्रसंगान् संयोगादिसंबंधसंब-
 धिचैत्रस्पदेदवासदस्यादौस्वत्वादिसंबंधविशेषबोधतात्पर्येण यत्र न प्रयुज्यते तत्र विशेषस्वरूपस्य लक्षणेव विभ-
 क्तौ न लक्षणोति प्रवादस्यानुशासनासत्वे एकविभक्त्युपश्लेषत्वमर्त्तैर्न लक्षणेनैतत्परत्वात् अतएव चक्रेद्योगापि हि
 षष्ठी संबंधत्वेनैव बोध्यतीति मिश्राः इत्येव च संबंधत्वेन कर्मत्वादिविवक्षायामातुः स्मृतमित्यादौ अधीगर्थे तप-
 नुशासनस्य नियमपरतया सार्थकोपार्थीदं न हति कृततामुपपद्यते संबंधत्वविशिष्टसंबंधविवक्षायामातुः तस्यैव षष्ठी तस्य सं-
 क्षविधायकत्वे तादृशानुशासनस्यैव धित्वमेव स्यात् अतएव चामंशूद्रस्य यक्तान्नपक्कमुच्छिष्टमुच्यत इत्यत्र पक्क-
 मित्यनुषज्यमानायाः षष्ठी संबंधत्वेन कर्तृत्वमर्थः नतु स्वत्वं शूद्रकर्तृकवृषोत्सर्गैर्चरुहोमानुपपत्तेरिति नवीनस्या-
 र्त्तानाम्मतमप्युपद्यते न च तत्र क्रेद्योगाषष्ठी कर्तृत्वत्वेनैव बोध्यतीति वाच्यम् निष्ठायोगेन तस्मानिद्येधातु अतएव ना-
 मिस्त्वप्यति काष्ठानानपुंसावामकेलोमिना इत्यादेशकरणत्वादेः संबंधत्वेन विवक्षया षष्ठ्युपपत्तिः तृतीयादिविधिविष-

भित्तिविषयतारूपधात्वर्थतावच्छेदकफलाश्रयोभिदाकर्मतयाभेदः एवंचएथिवीइतरेभ्योभिद्यंतैइत्यादौएथि
 व्यादेःकर्मतैवःनकेवलकर्तृताःअन्त्याभावेसाधेसर्वतोत्रिकाणांतादृशप्रतिज्ञालिखनंकेषांचिदनवधानेनप्र
 तिज्ञास्यवन्त्यादिपदेवन्त्यादिज्ञानविषयतार्यकमहेत्ववयवस्यपचम्पाज्ञाप्यत्वनाथोपितुप्रयोज्यत्वमेवेतिमणि
 कारादिमतानुसारेणकेषांचिदितिस्वरूपमिवेचनचतुराःअर्जुनःकोशाद्वस्त्रविध्यनिग्रद्यभुक्तायंदाहादोक्ताइत्या
 दोसप्तमीपंचम्योकारकमध्येइतिपंचभेदप्रकृत्यययोरध्वकालयोःकारकद्वयमवधायकतामधिधतेःतथाचस्त्राधि
 ष्ठिनदेशानंतरकोशात्मकाध्वभागानंतरदेशस्यधिष्णत्यर्जुनरत्यादिप्रथमस्यलेवोधःसमभिव्याहृतकर्त्रेधिष्ठितदे
 शानंतयैविशेषणतयाप्रकृत्यर्थान्वयिविशेष्यतयाप्रकृत्यर्थान्वयिवानंतरदेशस्यत्वंपचम्यर्थःस्वीयैकार्योन्विताप
 रपदार्थोन्वितापरस्वार्थवोधकत्वमप्यत्रव्युत्पत्तिवैचित्र्यादेकपदस्वीक्रियतेभोजनकृत्यधिकरणैतद्विवसानंतरह्य
 हानंतरदिनवृत्तिभोजनकृतिमानयमित्याकारकवोधश्चरमस्यलेकारकपदेनक्रियानुकूलव्यापाररूपकारकपदा
 र्यतावच्छेदकस्यापि विवक्षयाएकक्रियानुकूलकृत्यन्विष्टिनःप्रकृत्यर्थोधिकरणकालानंतरकालीनत्वस्यप्रकृत्यर्थ
 विशेषणीभवदपरक्रियानुकूलकृत्यधिकरणकालानंतर्यस्यवोधकत्वेपिपंचम्युपपत्तिःकारकद्वयमध्यवर्तिताचा

दिति पटाद्देह इत्यादौ पंचे स्मृ पंपंतयेऽन्येतरपदोपादानम् वस्तुनो न्येतरपदं स्वरूपपरमेव अर्थपरत्वे घटादन्यद-
 तिवद्दृष्टादेक इति प्रयोगापत्तेः यद्येकपदस्यान्यत्वे रूषेणान्यान्यार्थकताऽपितु समभिव्याहृतान्यत्वापत्तक्षिते वस्तुनि
 बुद्धि विषयतावच्छेदकघटत्वादिनैव चैत्र एकमानयति मैत्रश्चापरमित्यादौ घटत्वपटत्वादिनैवानयनकर्मोदि प्रती-
 तेर्ननुपटघटान्यत्वादनाऽअप्यत्वान्वयिप्रतियोगिवाचकपदासमभिव्याहारात् अन्यथा तद्योगे पंचम्या असाधुत्वे
 पि घटस्यैक इति प्रतियोगिनिषेष्टापत्तेरित्युच्येते तद्वाच्यं न्यार्थकतदादियोगे पंचमी प्रयोगोपापत्यर्थग्रहणसंभव इति
 तथा च पटाद्विन्नघटाद्विघटने इत्यादौ पंचम्या निवहियतत्रापादानत्वे मेव कथं चिदुपादनीयम् भिदधातोर्नान्योन्याभा-
 वाद्यो घटाद्विननिपट इति प्रयोगापत्तेः भिद्येते पट इत्यादि प्रयोगानुपपत्तेश्च कर्त्तरि यगात्त्वेनेपदासंभवात् अदेवादि
 काच्च न श्चन्मभवः परस्मैपठित्वाच्च अङ्गमैकधातुयोगे कर्मकर्त्ते विवक्षाया अप्पुपयोगात् कस्य चिदकर्मकस्मरण्यथा-
 न्नर्भावैराकर्मकर्त्तृत्वमुपपादनीयम् अन्योन्याभावस्याजन्यता तदर्थकधातौरापथीतेर्भावस्य दुष्करत्वात् भिद्येते
 कुरुते इत्यादौ भिदेर्विदारणार्थकत्वेनेमैककर्त्तृत्वसंभवात् अतो न्यत्वेन ज्ञापनं भिद्वातोरर्थः ज्ञापनद्रा-
 नविषयताप्रयोजकव्याप्तिपक्षधर्मतत्त्वतदाश्रयोऽसाधारणधर्म एव भिदादिकर्त्तृकत्वाद्देहक उच्यते अन्यप्रकारकानु-

संभवात्. वस्तुतस्त्वमो न्याभावीषप्रति योगित्वरूपार्थविवक्षायां पंचमी. नञ् एदोपस्यापिताभावस्वचप्रतियोगि
तानविभक्त्या बोध्यते. नञर्थेप्रतियोगिनि ये बाधयत्वातिरिक्त विभक्त्यर्थो न्वयस्य व्युत्पन्नत्वात्. नचैत्रस्येत्यादौषक्षा
द्यर्थस्य नञर्थेप्रतियोगित्वात् अतो नत्तयोगे पंचमी. अथ एथगुणानेगीकर्तृमीमांसकमते सत्रे सूत्रे अन्यतरपदयो
रेकतरोपादानं वैयर्थ्येदुर्वीरम्. उक्तरीत्यासार्थकत्वासे भवादिति चेन्न तन्मतेष्येकपदस्य प्राधान्येवा न्योन्या
भाववाचकस्यापरपदस्य तद्विशिष्टवाचकस्य संग्राहकतया सार्थक्यात्. नच पटाद्वेद इत्यादौ क्रियायोगादपादान
पंचम्येव धातूपस्याप्यपदार्थेप्रतियोगित्वाया अपादानतारूपत्वे घटे वर्त्तत इत्यादौ पंचमी प्रयोगस्य परत्वेनाधिकर
णसप्तम्यादिना बाधादेवानेव काशात्. अभावीयविलक्षणाश्लिष्टयोगिताया एव वा तस्यात्वात्. घटादन्यत्वमित्यादौ च
पादानत्वासंभवेऽप्यपदयोगेनैव पंचमी तत्रान्यपदाद्विशेषणतया भासमानभेद एव पंचम्यर्थो न्वयोपगमात्. नतु भा
वप्रत्ययात्प्राधान्येन भासमानेन स्मिन्पदार्थे कदेशोपि संबन्धिकेप्रतियोगि संबन्धान्वयस्य व्युत्पत्तिसिद्धत्वादिति वाच्यम्.
प्राधान्येन भावप्रत्ययाद्भासमानेऽप्यन्यत्वे घटपटाद्विप्रतियोगिकत्वा न्वयविवक्षया घटादन्यत्वमिति प्रयोगानन्वितीहा ये
वान्यतरपदद्वयोपादानम्. अथवा ध्रुवमपाये इत्यत्रावच्छिन्नमेव विवक्षितम्. नतुप्रतियोगित्वमुभयानुगत रूपाभावा

सूत्रांतरं प्रणिनायेति चेत् तत्किं तादादि घटक इत्यादेः क्रियात्वमनुमन्यते भवता तस्मादत्र पंचम्युपपादकं सूत्रांतरं मनुसर्तव्यमिति गुणे द्रव्याद्विन्न इत्यादौ अन्यादादिति सूत्रेणैव पंचमी अन्यपदस्यार्थे कपरत्वादिति बहवः नवान्यापदेन तदर्थे कवि वक्ष्यते तस्मान्नार्थके तत्पदोपादाने वैयर्थ्यं अन्येतरपदयोरेकस्यान्योभावविशिष्टार्थे परत्वात् अपरस्य पृथक् रूपगुणविशिष्टार्थे परतया सार्थक्यात् पृथग्विनेत्यादिसूत्रे पृथक् पदोपादानं तद्योगे वैकल्पिकत्वात् तीयोपपत्त्यर्थं वस्तुतस्तत्र पृथक्त्वमस्मादित्यर्थे कम् त्रुतुगुणवदर्थे के च द्रात्पृथगप्यनंगदत्तुदाहरणेऽस्मादिति तस्यैव प्रतीतेः यत्तु अन्यादिमदनाम्योभावावार्थक्यपदपरघटः पदोनेत्यादावपिन जस्तदर्थकतया तद्योगे पंचम्यापत्तेः न च तद्विशिष्टार्थपदपरम् तस्यापि विशिष्टार्थवाचकत्वात् न अत्र पदं च न तथा तदुपस्थितार्थस्य नामांतरार्थभेदान्वयसंभवेन तत्र धर्ममात्रवाचकत्वादिति वाच्यम् द्रव्याद्व्याप्त्यभेद इत्यादौ पंचमी निर्वोहाय भेदार्थकपदस्येवोपादेयत्वात् अन्यादिपदस्यापि वाच्यशेषणभेदार्थकत्वादित्याचार्योऽनुसारि मन्तं तन्न अन्योन्याभाववाचकपदस्य पंचम्यनुपयोगित्वे द्रव्यादन्यागुण इत्यादौ पंचम्यनुपपत्तेः गुणदौ पृथक् रूपगुणसंभवेनान्योन्याभावस्यैवान्यपदार्थत्वात् अन्योन्याभावार्थकपदस्य पंचम्यनुपपत्तेः प्रयोजकत्वे तत्र निपातातिरिक्तविशेषणप्रवेशो नापि नञ्योगे पंचमी वाराण

बहारद्वतारव्यवहारोपि स्यात् स्वापेक्षया यो मंदस्तमपेक्षताम्यवहारवत्तमपेक्ष्य स्वस्मिन्मंदव्यवहारोपि स्यात् अथ
 तारव्यवहारस्तत्सजातीयत्वेन साक्षात्कारप्रतिबंधकतावच्छेदकजातिमत्वमवलंबते तो न स्वापेक्षया यस्तार
 स्रदपेक्षयानारव्यवहारोऽन्यापेक्षयानपि भवतीति चेन्न हि तारद्वयत्रसाजात्यसमानाधिकरणसाक्षात्कारप्राप्ति
 बंधकतावच्छेदकजातिरूपतारपदवृत्तिनिमित्तघटकसाजात्ये साक्षात्कारे च पंचम्यन्वयः तावतैव दृष्टि
 नानि प्रसंगवारणसंभवात् साजात्यनेद्वन्ति शब्दत्वजातिस्तस्याः साक्षात्कारस्य च न सावधिकत्वमिति न सावधि
 कापादानत्वं तत्र पंचम्यर्थः न च साजात्यघटकजातेः सावधिकत्वाभावेऽपि हेतुः सावधिकत्वमस्यैव एव साक्षात्का
 रो विलक्षणविषयताशान्तिदानविषयिता च सावधिकैवेति तत्र पंचम्यर्थो न्वयेन सामंजस्यमिति वाच्यम् यतो ह ते
 विषयितायाश्च स्वाधारविषयप्रतियोगिकत्वेमेव न तु तदवधिकत्वं तदवधिकत्वतस्तप्रतियोगिकत्वयोर्वैस्तु नो भेदा
 त् अन्यथा वर्तते घटमवगाह तद्वयत्र घटाद्वर्तते घटादवगाहत इति प्रयोगस्य घटस्यापादानत्वेन दुर्वीरत्वात् अत
 एव प्रतियोगिताया अपादानत्वा नात्मकतयाऽन्यादिशब्दयोगे प्रतियोगिवाचकपदात्वं च मीसूत्रोत्तराणां शिष्टा प्रति
 योगित्वस्यापादानतारूपत्वे तद्वैयर्थ्यपत्तेः अथान्यादिशब्दार्थभेदादेः क्रियात्वाभावेन कारकत्वासंभव इति मुनिः

क्रियायाः सावधिकत्वमिति चेत् एवं सति वृक्षात्पततीत्यादौ वृक्षादेरसंग्रहः तत्रापि विभागक्रियाऽध्याह्रियत इति चेत्
 तत्र निर्दिष्टविषयताप्रवादविरोधः एवमस्मादीर्घरूपादावपि क्रियाध्याहारैतत्समशीलेमाधुराः स्त्रोत्रेभ्यः आकृतग
 रूपादावपि क्रियाया अध्याहरणीयतया तत्रापादानस्यापेक्षितक्रियारूपस्योपात्तविषयात्भावप्रसंग इति तादृश
 पादानयो रविशेषापत्तिः एवैकोपात्तविषयकिंचिन्निर्दिष्टविषयतया अपेक्षितक्रिये चेति त्रिधा पादानमुच्यते इति शा
 ब्दिकविभागविरोधः अथापापपदेन क्रियासामान्यक्रियाज न्यविभागश्च विवक्षितः एवं वृक्षात्पततीत्यादौ विभागा
 त्सकक्रियाध्याहार इति तदुपादानमपि निर्दिष्टविषयम् यत्रापादानतानिर्वोदार्थमेव क्रियाध्याहारो बलाहकादिस्या
 दौ तदुपादानमुपात्तविषयम् यत्र वाक्यसमास्यर्थे तदध्याहारस्तत एव चापादानतानिर्वोदार्थमाधुराः स्त्रोत्रेभ्यः
 अस्मादीर्घरूपादौ तत्रापेक्षितक्रियत्वमिति चेत् एवमप्ययमस्मात्तदुपादानरत्नगति तत्र हि तारत्वं जातिः जातिश्च न सा
 वधिकत्वमिति कुतोपादानता अन्यथा यमस्मात्तदुपादानरत्नगतिः न च जातेरपि तारत्वस्पातार इति प्रतीतिवलाद्भव
 त्पेव सावधिकत्वमिति वाच्यं यदेव ह्येकोपेक्षितारत्वं तदेवापेक्षयामदत्वं समनियतजातिद्वयानभ्युपगमात् स
 मनियमानभ्युपगमे जाति संकरप्रसंगोत्तथावतारत्वादेः सावधिकत्वे स्वापेक्षया यस्मात्समये स्पष्टस्मिन्मदव्य

मयर्थः संवेधाधीनत्वं तादृशक्रियायामत्रैति संवेधेचहिमवदादिः प्रकृत्यर्थः उपाध्यायादंतर्द्धनेषात्र इत्यादावंतद्दो
 वित्पनेनापादानता अंतर्द्धिरंतर्धीनम् स्वनिष्ठास्यकर्तृकदर्शनविषयताविरहोद्देश्यको व्यापारः एवं च व्यापारा अनुकूल
 तया तद्दर्शनघटकोयत् कर्तृकदर्शनविषयताविरहोद्देशः सोपादानमिति सूत्रार्थः उक्तस्थलीयपंचम्या अंतर्द्धिघ
 टकदर्शो नान्वयिकर्तृतो निरूपकत्वमेवार्थ इत्सुपाध्यायकर्तृकदर्शनविषयतायाः स्वनिष्ठोभावस्तदुद्देश्यकव्यापा
 रक्यतोऽस्माच्चरतिनान्वयबोधः इदंतु बोध्यम् अस्मादयं दीर्घोऽस्मादयं तारत्यादौ नापादानपंचमौ देर्घो घवधोरपा
 दानत्वस्याननुशासनात् ध्रुववपाय इत्यनेन हि अपाये विभागरूपक्रियायां क्रियांतरज्ज न्यविभागे च यदवधिभूतं त
 स्यापादानं त्वेविधीयते न त्ववधिमात्रस्य यद्विचापाय पदवस्तुमात्रोपलक्षणं तदा तदुपादानमनर्थकस्यात अथ
 तस्य देनक्रिया मात्रमुपलक्ष्यते अस्मादीर्घे इत्यादौ च भवतीत्यध्याहार्यम् दीर्घेनैवेति क्रियायाः सावधित्वम् आवा
 श्यकश्चक्रियाध्याहारसंयोगमनोरेणकारकत्वस्यानिर्वाहान् एव वलाहकाद्विद्योतने विद्युदित्यादौ योतनादिक्रिया
 याः सावधिकत्वविरहेण निःसृत्यैतदपादानं निर्दिष्टविषयमपितूयातविषयमिति वैयाकर
 णाः निर्दिष्टमुच्चरितत्वेऽप्या न त्वमध्याहृतत्वं विषयोऽवधित्वनिरूपकः निःसरणे च विभाग एवेति उक्तस्थलेऽध्याहृत

दधीतेगमादधीतसंदेशदत्तादावाख्यातुगख्यातोपयोगइत्यनेनापादानता. तत्रप्रकृत्यर्थेपंडितादिकर्तृकोच्चारण
धीनत्वंपंचम्यर्थः. तस्मिन्चश्रवणोच्चारणार्थविविशेषतानादिक्रियायामन्वयः. मृत्पिडादघटो जायते इत्यादौजनिकर्तुरिति
त्यनेनापादानत्वं. तत्रप्रकृतित्वंनविकारित्वं. प्रकृतिविकृतिभावाभावेपिप्राक्केकयोक्तोभरतस्तनोभूत्वा योजेतिइ
त्यादौपंचमीदर्शनान्. नहिमुनवपुषोमानपितृशरीरविकारत्वमपितुतदीयशुक्रशोणित्वादिविकृतित्वमेव. शुक्र
शोणित्वादेः शरीरस्यत्वेपि॥ लम्बूत्रादिरितं वशीरान्वयवत्वाभावात्. नचतत्रहेतुपंचम्येवनापादानपंचमीतिवाच्यम्.
गुणमिदिरिक्तहेतौपंचम्यनुशासनविरहात्. अथथादुग्यादधिजायतेमृत्निकाभ्योघटो जायते शृंगादनुजीयते इ
त्यादावपिहेतुपंचम्येवोपपन्नौजनि कर्तुरित्यादिसूत्रस्यैवैवैयर्थ्यापतेः. तस्मात्कारणत्वमेवप्रकृतित्वं. दंडाद्दण्डा
जायते इत्यादयोपिप्रयोगादस्येतएव. अतएवैश्वरस्यद्रव्यादिकार्याप्रकृतित्वेपियतोद्वयगुणः. कर्मत्यादौपंचमी
नचप्रकृतिपदेनकारणमात्रविवक्षायांमपिक्रियाविवक्षाभावादपादानपंचम्यनुपपत्तिर्हेतुपंचमीचप्रकृतेनुपप
त्तैवेतिवाच्यम्. अगत्याजायते इत्यादिक्रियाध्याहारगतत्रपंचम्याउपपादनोयत्वात्. हिमवतो गंगाप्रभवतीत्या
दौभुवः प्रभवदित्यनेनापादानताः. यत्संबंधात्प्रभवनं प्रथमप्रकाशः. सप्रभवः प्रथमप्रकाशएवप्रभवत्यर्थः. पंच

क्वचित्कस्यापि न त्प्रतिषेधो वारयत्यादिना बोध्यतेः प्रतिषेधः कर्तृत्वाभावानुकूलव्यापारः कर्तृत्वाभाव रूपात्त्वर्थेतावच्छे-
 दकफलशालितया गवांधादेः कर्मता यवादिपदोत्तरपंचम्याय वादिगतत्वेनेच्छाविषयफलकत्वं भक्षणादौ प्रत्याप्य-
 ते इच्छाचभक्षणादिक्रिया कर्तृनिष्ठातदर्थे नर्भोवनीया एवं चोक्तस्थलेयवकृपादिनिष्ठत्वेन गवांधादीच्छाविषय-
 योयोगलाधः संयोगोत्तरदेशसंयोगादिर्गवादिनिष्ठतत्फलकव्यापारवशेष कर्तृत्वाभावानु कूलकृतिमानित्याका-
 रकोवो धः अंधादेर्यद्यपि कृपगमनत्वादितानेच्छानेथाप्यभिमुखोपगमनादेरिच्छावर्तते एवेति वस्तुगत्यायः कूः पा-
 दिच्छास्तद्वनत्वेन क्रियाजन्मसंयोगस्य तदिच्छाविषयत्वमक्षतमेव न च यवकृपादिनिष्ठफलविशेष्यजनकत्वमेव पंच-
 म्यर्थोऽपि किमिच्छातर्भावोतिवाच्यम् अत्र चैत्रादेर्नोत्तरीयकतया विषयभोजनादिकं न तु स्वेच्छातत्तद्भोजनविरोधिव्या-
 पारकर्तृरिचेत्रविषाद्वारयतीति न प्रयोगोऽपि तु सविषाद्वारयतीत्यादिरेव न तत्र पूर्वप्रयोगवारणाय सूत्रकृता ईप्सित-
 इत्यनेन स न प्रत्ययेनेच्छोपादानात् अतएव यद्यवादिर्कैकेनापि न भुंक्तं त्वमर्कभोजनाप्रसिद्धा वपि भोजनफ-
 ले संयोगविशेषतद्यवादिगतत्वेनेच्छाविषयत्वप्रसिद्धान्त्यवाद्वाचारयतीत्यादिप्रयोगोपपत्तिः एवं च तत्र भक्षणादौ
 तद्यवादि कर्मकत्वगवादिकर्तृकत्वोभयाभावबोधोपिकेषा चित्प्रायशो नादेय एवेति पंडिता तुराणेषु एते निउपाध्याया

रतोऽनिष्टसंभावना त्राणं वा निष्टनिवृत्त्यनुकूलो व्यापारः तदर्थकधातुयोगेता दृशानिष्टजनकमपादानसंज्ञ
मिति सूत्रार्थः एवंचपंचमर्थलत्र प्रयोऽत्यम् तच्च निरुक्तधात्वर्थघटकानिष्ठे न्वेति अथ यस्य व्याघ्राधीनेभ्य
मप्रसिद्धमथ च व्याघ्रहेतुकत्वेन मरणदिकसंभावयत्तितत्पुरुषपरो व्याघ्रादयं विभेतीति कथं प्रयोगः प्रमाणं
अनिष्टे व्याघ्राधीनत्वस्य वाधादिति चेत् भयार्थकधातुयोगे प्रयोऽप्यनाप्रकारकत्वमवाधितमेवेति नानुपपत्तिः
एवंच शत्रुभ्रमेण मित्रादपि विभेतीत्यादिवाक्यस्यापि प्रामाण्यनिर्वाहः एवं च भयार्थकधातुयोगे भयहेतुत्वेन संभा
वितमपादानमित्येकः सूत्रार्थः अनिष्टविरहानुकूलव्यापारस्य त्राणार्थकधातुयोगे तदनिष्टप्रयोजकं तदित्यप
रः अनिष्टदुःस्वमेव सर्वत्रानुगतम् यज्जन्मदुःस्वकस्यापि न प्रसिद्ध्यतिता दृशस्याप्यहि कं टकादेरपादानत्वं
कर्तव्यमिति चेत् तर्हि यन्निष्ठस्वदुःस्वोपधायकव्यापारविरहानुकूलव्यापारस्तदपादानकं स्वकर्मकरक्षणमिति
वक्तव्यम् घटाघचेतनकर्मकरक्षणे विनाशोपधायकव्यापारविरहगर्भे निर्बोध्यं यवेभ्यो गावारयति कृपाद
धंवारयतीत्यादौ वारणार्थो नाभित्वनेनापादानत्वम् वारणं क्रियाप्रतिषेधस्तदर्थकधातुयोगे ईप्सितस्तत्तत् क्रिया
जन्यफलभाषितया तत्तत् क्रियाकर्तुरभिप्रेतोऽपादानमिति सूत्रार्थः क्रियाचभक्षणगमनमदिरूपाः तात्पर्यवशात्

लब्धापारयोर्विशेषणविशेष्यभाववैपरीत्येनशाब्दबोधसंभवात् विशिष्टशक्तावेवविशेषणविशेष्यभावविपर्य-
सानिर्वीहात् यद्विच फलव्यापारयोःशक्तिभेदेएकार्थपरित्यगेनापारार्थबोधप्रसंगवदुक्तरूपसंकेतोपगमेपिपुष्य-
धेतपदशक्त्यविशेषणतदवसकर्मकधातुतोपिविशेषणविशेष्यभावानापन्नस्यैवान्वयबोधः स्यान्नतुतदाप-
न्नार्घ्यद्वयविषयकइत्युच्येततदासंकेतस्यबोधांशोविशेषणतयाभासमानयोःफलव्यापारविषयकत्वयोरवच्छेद्या-
वच्छेदकभावावगाहित्वमपिस्वीकरणीयविशेषणविशेष्यभावेनभासमानयोरेवफलव्यापारयोर्विषयताद्वयमव-
च्छेद्यावच्छेदकभावापन्नमितिनथैवनयोर्भोनम् पुष्यवतपदसंकेतेचचंद्रसूर्यविषयतयोरवच्छेद्यावच्छेदकभा-
वोनभासते अनस्योर्विशृङ्खलमेवभानमिति न काप्यनुपपत्तिः यद्विच दृष्टात्संदतदस्यादिर्नप्रयोगस्तदासक-
र्मकधातोः फलविशिष्टव्यापारवाचकतामतेपंचमर्थविभागजनकत्वबोधेविभागनवच्छिन्नफलावच्छिन्नव्यापा-
रविषयकधातुशक्तितानजन्योपस्थितिः फलव्यापारयोर्वैशिष्ट्यानुपरक्तयोर्धोत्वर्थतामतेचसंकेतीयबोधनिष्ठ-
विषयताशोविभागविषयकत्वानवच्छिन्नत्वफलानरविषयकत्वावच्छिन्नत्वोभयावगाहितानजन्योपस्थितिः
कारणमभ्युपगंतव्येतलमधिकेन व्याघ्रादिभेतिदसुभ्योरक्षतीत्यादौभीत्रायांनामित्यनेनापादानत्वम् भयंचप

जनकत्वान्वयबोधे धातुजन्यविभागरूपफलप्रवच्छिन्नव्यापारोपस्थितिस्तादृशावधिमत्वान्वये च धातुजन्यमुख्यविशेषकोपस्थितिर्हेतुरित्यजधातुजन्यविभागवच्छिन्नव्यापारोपस्थितिविषयव्यापारविभागयोः पंचम्यर्थे विभागजनकत्वावधिमत्वान्वयासम्भव इति वाच्यम्. फलकधात्वर्थतामतेत्यजधातोरपि प्राधान्येन विभागस्यातदनवच्छिन्नस्यैव रूपव्यपस्थित्या तदुपस्थितिविषयतादृशार्थयोरपि तत्पंचम्यर्थान्वयसंभवादिति चेन्न फलवच्छिन्नव्यापारसधात्वर्थतामते उक्तेरीत्येव सा प्रजस्याजन्तयोः पृथक् धात्वर्थतामते च तयोः फलविषयकव्यापारविषयकबीधंजनयनुधातुपदमित्येतादृशेच्छारूपी फलव्यापारयोरेकैव शक्तिः पुष्यवतादिपटवत्. ननु फलविषयकव्यापारविषयकैवोद्यन्जनयत्विति समूहालवनात्मकबोधनिष्ठत्वेन हि यत्वावच्छिन्नविभिन्नविषयताशालिसंकेतरूपा तथा सति नानाश्रयताविशेषेण कदाचित्फलव्यापारयोरेकैकपरित्यागेनाप्येकैकस्य बोधप्रसंगात् तथा च विभागोपचम्यर्थावधिमत्वान्वयबोधे बोधनिष्ठविषयत्वांशो विभागविषयकत्वानवच्छिन्नत्वावगाहिधातुशक्तिज्ञानं हेतु रूयेयते च म्यर्थान्वयबोधे च नादृशबोधनिष्ठविषयतांशो विभागविषयकत्वानवच्छिन्नत्वावगाहिधातुशक्तिज्ञानं हेतु रूयेयते इति त्वजधातोस्तादृशज्ञानमभ्रानस्यासंभवीत्यतिप्रसंगानवकाशात् शक्तिद्वयादिवद्दृशिनैकशक्तेरपि कर्मस्य लेफ

गस्पस्वहृत्तिवेषिस्वस्पनविशिष्टविभागाधिकरणत्वमित्यविवादमेव अवधित्वादिकंचस्वरूपसंवंधविशेषः यद्वा विभागोधिकरणताप्रयोजकत्वं च वृक्षात्पततीत्यादौ पंचमर्थः विभागेवधित्वसंवंधेन प्रकृत्यर्थो न्वयः तद्विशिष्टविभागस्पनिरूपितत्वविशेषसंवंधेनाधिकरणतायामन्वयः पञ्चादिकर्मणि च न तदवधिकत्वविशिष्टविभागनिरूपितान्वयमात्रनिष्ठाधिकरणताप्रयोजकत्वं कारणस्यापि साध्यनिष्ठकार्योधिकरणतामात्रप्रयोजकत्वादितिसामंजनसुम् अवधित्वात्पतति वृक्षाद्विभजने इति वनवृक्षात्पततीत्यादिने कथं प्रयोगः पंचमर्थस्य विभागजनकत्वस्य विभागावच्छिन्नक्रियारूपत्पयोगः बधिमलरूपपंचमर्थस्य पंचमर्थस्य विभागरूपधात्वर्थतावच्छेदकफलेऽन्वये वाधकाभावात् न च विभागावच्छिन्नक्रियायां विभागान्वयोऽयुत्यन्नः उद्देश्यतावच्छेदकविधेययोरैक्यादिति वाच्यम् जनकतासंवंधेन विभागावच्छिन्ने प्रकृत्यर्थं विशेषितविविभागजनकत्वान्वये व्युत्पत्तिविरोधविरहान्न च पंचमर्थविभागजनकत्वावधिमलयोरन्वयबोधे धातुविशेषाधीनत्वापारब्धिविभागोपस्थिते हेतुत्वोपगमान्न दभावेन त्यजधातूपस्थिततदर्थेन पंचमर्थान्वय इति वाच्यम् त्यजिपत्तोत्पत्तिविभज्योश्च पर्थो यताभ्रमदशायां त्यजत्यर्थव्यापारविभागयोः पंचमर्थान्वयात्पतति न तदर्थोपस्थिते रदि पंचमर्थो न्वयहेतुताया अवश्यवाच्यत्वात् न च पंचमर्थविभाग

सतेपि स्वनिष्ठविभागजनकत्वभाषासत्त्वं न दृष्ट्वा त्यतेति न भूतलादिनिष्ठविभागादिजनकत्वा
 भावसत्त्वेपि तन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावात्सत्त्वेनायोग्यतायतेः नापि द्वितीयः दृष्ट्वा त्परेपततिनपणोदि
 तत्र यत्र तन्निष्ठपतने यत्र तन्निष्ठविभागजनकत्वस्यैव पत्रांतरनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकतया पत्रनिष्ठभेदप्रतिया
 गित्तवच्छेदकत्वस्यापि वाद्योग्यताया निर्वोहसिन्नुमशक्यत्वादिति अत्राहुः विभागजनकत्वे च पचमर्थः विभागे
 प्रकृत्यर्थस्यावधिमत्त्वसंबंधेन प्रकृत्यर्थविशिष्टस्य विभागस्य निरूपितत्वविशेषसंबंधेन जनकत्वे न्ययः
 जनकत्वे च फलोपधानरूपे विशिष्टनिरूपिभूतदर्शजनकत्वस्य क्रियाया नृत्समभिव्याहारस्थले च क्रियान्वयि
 त्वाभावे प्रतियोगित्वेनान्वयः दृष्टपत्रादि विभागजनक पत्रादिकर्मचनपत्राद्यवधिकत्वविशिष्टविभागोपधायक
 पत्रादेः स्वावधिकत्वविशिष्टविभागानधिकरणत्वेन तत्कर्मणि विशिष्टविभागसामानाधिकरणभावात् फलोपा
 धायकत्वस्य सामानाधिकरण्यगर्भत्वाज्ज्ञानोक्तानुपपत्तिः दृष्ट्वा द्विभजनैरस्य दावपि दृष्ट्वा वधिकत्वं विभागे प्रतीय
 ते न तत्रापादानतायाः अवधितारूपत्वात् दृष्ट्वाद्यवधिकत्वविशिष्टविभागनिरूपितमेवाप्रयत्नमाख्यानेन कौधत्ते
 तो दृष्टः स्वस्माद्विभजनैरिति न प्रयोगः यथा हि स्वप्रतियोगिकत्वविशिष्टसंयोगः स्वस्मिन्नवर्तते तथा स्वावधिकविभा

न्वयीसंवंधश्चतुर्थः एवंचभवदीयहितविषयिणीमदीयेच्छेतिबोधः कल्याणयाद्यर्थकोपिस्तिशब्दः स्वस्व
 लुमस्यमित्यादौतत्रापिचतुर्थ्यर्थः संवन्धः स्वस्वर्थान्वयीत्यलम् ॥ इतिचतुर्थ्यर्थनिरूपणम् ॥
 ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ वृक्षात्पार्श्वपततीत्यादौपंचम्याप्रकृत्यर्थस्यवृक्षादेः पतनादिक्रियापादानत्वंप्रत्याय्यते ॥
 आपादानत्वंचस्वनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकीभूतक्रियाजन्यविभागाश्रयत्वंपर्यादेः स्वनिष्ठवृक्षादिविभाग
 जनकस्वपतनाद्यादानत्ववारणायभूतातंक्रियविशेषणंभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वेविभागेपंचम्याः शक्तिद्वयं
 भेदेविभागेचवृक्षादेः प्रकृत्यर्थस्याधेयतासंवंधनान्वयः प्रतियोगितावच्छेदकत्वमाश्रयत्वंसंवंधेनविभागश्चजन
 कतासंवंधेनक्रियायामन्वेति जनकतासंवंधस्यप्रतियोगितानवच्छेदकतयानजानत्संवंधावच्छिन्नविभागाभा
 वः क्रियायांबोधयितुंनशक्यइतिचेनहि विभाजनकत्वमेवपंचम्ययौस्तुः प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्येवतस्याप्या
 श्रयतासंवंधेनक्रियायामन्वयः एवंचवृक्षादिभेदप्रतियोगितावच्छेदकनन्निष्ठविभागजनकयतनाश्रयः पर्या
 मित्याद्याकारकमुक्तस्यलेबोधः अथपंचमीसमभिव्यक्तहतनजोक्तयोः पंचम्यर्थयोर्दयोरेवाभावरूपेबोधतेयथा
 योगमेकतरस्सवानाद्यः पक्षः वृक्षात्पततिनस्वस्मादित्यत्रस्वनिष्ठपतनेस्वनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावा

कृत्यर्थतावच्छेदके सामानाधिकरण्यासहितमिति यै गित्वसंबंधेनान्वयो वाच्यः प्रकृत्यर्थे च तादृशसंबंधेनाभाव
विशिष्टस्य वैशिष्ट्यभानमुपेयं अन्यथान्यत्र स्वाभावसामानाधिकरण्यास्मादौः सर्वदाऽश्रुक्तकाकादावपि स
त्वेन काकोऽश्रुक्तो भवतीति प्रयोगः स्यात् अत्राभावविरूपदार्थान्नरविशिष्टप्रकृत्यर्थतावच्छेदकवैशिष्ट्यभाने च प्र
कृत्यर्थेन संबवति प्रकृत्यर्थो स्ववृत्तिमहकारिणस्वार्थेयादृशा विशेषणवच्छिन्नप्रकृत्यर्थतावच्छेदक्यसंबंधो न
प्रत्याप्यते पदान्तरसंभित्वाहाररूपाकोक्षयापि प्रकृत्यर्थतावच्छेदकीयतादृशविशेषणसंबंधावच्छिन्नसंबंधाव
च्छिन्नसंबंधाप्रत्यायनेन प्रकृत्यर्थतावच्छेदकीयसंबंधे मध्ये चिप्रत्ययार्थाभावविशिष्टप्रतियोगित्वरूपविशेषणस्य
प्रकृतिवृत्त्याऽभासमानस्वभानासंभवादि तनुषंतिः अस्मन्मते तु भवत्यर्थे भावे हि प्रत्ययोतार्थस्माधेयतासंबंधे
न पूर्वकालावच्छिन्नस्वाभावाधिकरणा विशिष्टस्य शोक्तादेः सामानाधिकरण्यासंबंधे नैवान्वयस्योपगंतव्यतया
नेन संबंधेन चाधिकरणा विशिष्टा शोक्तादिना विशिष्टस्य भवत्यर्थस्यैवाख्याताद्यर्थ आश्रयत्वे निरूपितत्वसंबंध
भानात् तादृशविशिष्टनिरूपिताश्रयत्वस्य च पूर्वकालावच्छेदेनाशोक्ताद्यभावाधिकरणा एव सत्वेन नोक्ताति
प्रसंगः अन्यत्वेयमृत्त्यम् स्वस्तिभक्त्वरत्यादावाशीः स्वत्यर्थः साचपरहितविषयकस्वेच्छा स्वमुच्चारयिता हिता

तस्यापिशोक्तादिधर्मएवार्थः अभूततद्भावितदनुशासनात् अभूतस्पपूर्वकालावच्छेदेनशुक्तादिभावरहितस्य
तद्भावःशोक्तादिः अथवा अभूतःपूर्वकालावच्छेदेनधर्मिरयविद्यमानस्तद्भावःशोक्तादिशुक्तीभवतीत्यादौतुद-
र्शितागतिः नचाभूततद्भावपर्यंतस्त्वितिप्रत्यपवाच्यत्वेगौरवाच्छुक्तादिपदोपस्थाप्यपदार्थतावच्छेदकशोक्ताद्य-
न्वयिः अभूतत्वेविप्रत्ययाशोस्तु शुक्लतरुत्यादौतर्कव्यर्थशोक्त्वस्यचक्षुर्यस्यापिबुत्पत्तिवैचित्र्येणपदार्थतावच्छेद-
कत्वयसंभवादितिवाच्यम् अन्मतेपिशोक्तादिभावंस्यैवचिप्रत्ययार्थतोपगमेतगौरवानवकाशात् पूर्वकालाव-
च्छिन्नस्वनिष्ठाभावा नियोगितलसहितस्याधेयत्वस्यप्रत्ययार्थप्रकृत्यर्थस्यसंबंधतयाभानोपगमात् शोक्तादा-
वभूतत्वलाभेनैवजलपरमाणुः शुक्तीभवतीतिप्रयोगप्रसंगात् शोक्तादेर्धर्मत्वेनैववाच्यतानतुतादृष्येणेतिन-
शात्पानेत्यप्रकृत्यर्थतावच्छेदकत्वमिच्छाधेयताविशेषाणामेवसंबंधतयाभानोपगमाद्धमोतरस्याभूतत्वमा-
दायनजलपरमाणुः शुक्तीभवतीत्यादिप्रसंगः प्रकृत्यर्थतावच्छेदकगतप्रागविद्यमानत्वस्यचिप्रत्ययार्थत्वमते-
नुअशुक्तीभवतीत्यादौप्रकृत्यर्थतावच्छेदकशोक्ताद्यभावस्यप्रागपिक्वचिद्विद्यमानतयातदभावान्वयेयोग्यतानु-
पपत्तिः तत्तद्वर्माण्यदिद्यन्नानत्वस्यव्यर्थत्वशक्त्यन्त्यमित्यपूर्वकालावच्छिन्नोभावएवाविद्यमानत्वंतस्यचप्रा-

陸

तासंबंधेनविशेषणतयाधानुप्रतिपाद्यम् प्रकृतेनिपातार्थस्याधात्वर्थस्यसाक्षादन्वयेतादृशबोधविषयत्वरूप
 स्यनदवच्छेदकत्वमक्षतमेव नचैवपूर्वदेशादेर्गम्यादिकर्मत्वंदुर्वीरंविभागादौक्रियाजन्यत्वसत्वेपिनिरुक्तधात्वर्थ
 तानवच्छेदकत्वावात् नहि विभागादिर्गम्याद्यर्थेकथमपि विशेषणतयाभासते एवंचनारायणदेःकरोतिकर्मत्वेपिनम
 षदादिकेनानतद्योगेनारायणदिपदोत्तरं द्वितीयातुदर्थान्वयिफलोपस्थापकाभावेनतदर्थो नन्वयात् नापिनाराया
 णंफलं करोतीतिप्रयोगापत्तिः फलस्यात्रधात्वर्थोऽप्येवसाक्षादविशेषणत्वात् निपातान्तिरिक्तनामार्थस्यधात्वर्थभेदे
 नान्वयस्याव्युत्पन्नत्वात् धात्वर्थेसाक्षाद्विशेषणभक्त्येवफलं द्वितीयाथार्थेयत्वात् नयात् अनएवपुरस्कृत्य शि
 खंडिनमित्यादावपिशिखंड्यादेः कृतिकर्मताः धात्वर्थव्यापारविशेषणपुरः पदरूपनिपाताग्रेदेशावस्थानरूपफलाश्रय
 त्वात् नारायणो नमस्क्रियते ज्ञायानपुरस्क्रियते इत्याहो निपातार्थफलधात्वर्थव्यापारे विशेष्यतैवभासते नदन्वित
 माश्रयत्वं कर्मस्वात्तादिनाप्यते अथैवमपिकर्तृविभक्तेः साक्षाद्धात्वर्थान्वयित्वनियमभंगदतिचेन्नः तादृशनिय
 मेनिपातातिरेकमंतराकृत्वत्यस्यैवसाक्षादर्थत्वात् नन्यथाघटोदराज्जायतेनपारिमाणुलादि त्पादौकारकपंच
 म्पान्याद्यन्वयिनिनजर्योभावेप्रतियोगितयास्वार्थप्रयो ज्यत्वादिवोधनासंभवात् पारिमाणुत्वादितिरूपितमा

क्रियाजन्यफलशालित्वादिरूपंमेवतच्चनतस्मेति हितीययानायंविषयः नचापकर्षवोधरूपफलाश्रयत्वरूपकर्षमेतत्तत्रावाधितमेवेतिवाच्यम्. एवंसतिनारायणार्कधिकापकर्षवोधकदण्डवत्प्रतिपातादिजन्यतादृशापकर्षवोधाश्रयतायाः पुरुषोत्तरसाधारणतया नारायणप्रणमदशायांमनुष्यनमस्करोतीत्यादिप्रयोगायतिः यद्विचापकर्षविधित्वप्रकारकबोधानुकूलव्यापारो नमस्कारस्तद्दृढकबोधविशेष्यतयानारायणदेः कर्मत्वं क्रियाजन्यफलशालित्वरूपे कर्मत्वे च व्यापारोशेनुकूलतासम्बधेनविशेषणी भूतं फलमेवविचक्षणिय. अत्रचानुकूलत्वमेवव्यापारोशेविशेषणमित्यपकर्षावधित्वबोद्धः पुरुषोत्तरस्मिन्नकर्मनेत्युच्यतेतदपिनारायणप्रणम्येत्यादौवैकर्ममुपपद्यतेनर्तुनारायणेनमस्करेत्यादौ नमः पदार्थेयदकेशस्यधात्वर्थताविरहेणनद्विषयतायाः कर्मतानात्मकत्वात्. कृतिविषयतायाश्चनमः पदार्थव्यापारएवसत्वात्. मैवमन्तमस्करोतीत्यादौ कृधानुनैवव्यापारवोधात्. अत्रचस्वापकर्षवधित्वप्रकारकबोधविषयतामात्रंनिपातार्थः अत्रस्वेसमभिव्याहृतः कर्त्ता तथाचतादृशबोधविषयताप्रयोजकव्यापारानुकूलकृतिमानिति समुदायाधीनो बोधः तादृशविषयताश्रयंतयानारायणदेः कर्मत्वात्. यतोधात्वर्थतावच्छेदकफलशालित्वं कर्मत्वमित्यत्रधात्वर्थतावच्छेदकत्वंमपिनुव्यापाररूपार्थेनुकूल

गएवनसः पदशक्तिरित्यनादेयम् गौरवितोद्देश्यकत्वस्मनमः पदार्थशरीरनिवेशे पिगौरवितोद्देश्यकपूजातिरि
 क्तद्रव्यत्यागबोधनायनमः पदप्रयोगवास्या योक्तविशेषणस्योच्चारणेष्पवश्यनिवेशनीयतयाततएवतदतिप्रसंग
 वारणान्द्वयस्वाहानुभ्यस्वधेत्यादौ अग्निप्रक्षेपोपहितोद्देश्यकत्यागबोधकस्वाहापदपित्रुद्देश्यकत्यागबोध
 कसधापदयोरपिनमः पदवद्देशादेशितोच्चारणकृत्त्वोपलक्षितपुरुषीयत्यागवाचकता अन्यथा पूर्ववदेवा
 तिप्रसंगः एवंचदेवोद्देश्यकत्वादेरपिनवाच्यातर्भावः अतादृशत्यागतात्पर्येणस्वाहादिप्रयोगस्यदेशनादेशित
 त्वविरहेणैवानतिप्रसंगात् एतएवतात्रिकपूजायामर्घ्योचमनीयादिदानैः अग्निप्रक्षेपोपहितपित्रुद्देश्यकत्ववि
 रहेपिस्वाहासधाप्रयोगस्यनोसममेतार्थता एवंचसतिनमःस्वाहास्वधाशब्दानामेकस्यतेत्यप्रयोगस्यवेदवोधि
 तत्वाभावैवनातिसंसर्गः नतिरूपोनमः पदार्थश्चस्वापकर्षबोधनानुकूलः स्वीयव्यापारः चतुर्थाचापकर्षोन्वय
 वधित्वमवधिमत्वंवाप्रत्याप्यते स्ममुच्चारयिता तथाचचैत्राद्युचारितान्नमोहरयदत्यादिशब्दाद्वयवधिकैत्राप
 कर्षबोधानुकूलश्चेत्त्रीयव्यापारदत्ताकारकोबोधः भारयणंनमस्कृत्येत्यादौ नमःशब्दयोगेनचतुर्थी द्वितीययाका
 रकविभक्तिर्त्वेनवतीयस्यायाभात् अथात्रनारायणादिर्नमस्कारघटकापकर्षोवधित्वमेवतच्चनकर्मत्वंकर्मत्वंच

ति न प्रयुज्यते न वा परकीयत्वबोधनाय चैत्रौ न मरुत्थादिः ऋत्विजा च यजमानरूपपुरुषान्तरीयतत्तद्रूपस्यांगे स्वीयत्वमाशेषे वपुजायोनमः पदं प्रयुज्यते स चारोपस्तस्या विशेषदर्शनदशायामप्याहार्यतयोपापयते इति प्रतिनिधिप्रयुक्तस्य दानवाक्यस्येव वपुजाया त्पदशानमः पदघटिनवाक्यस्य बाधितार्थत्वे षट्षजनकत्वेन विरुद्धम् अस्मच्चद्वादिवस्मोच्चारणकर्तृत्वोपलक्षितपुरुषविशेषवाचकान्नमः पदाद्विशेषरूपेण पुरुषभानभानम् अशक्यस्यैव त्वादेर्भोना संभवेन स्यापि वाच्ये न भवः स्वीकारणीयः तदनुगमकंचोपलक्षणीभूतमेककालीनो भयाद्वतिशरीरजानित्वम् स्वत्वननुगमेपिशक्तैरुपपादनीयम् सर्वनामशक्तैरुपपादनीयम् उपलक्ष्यरूपप्रविष्टमुच्चारणवेदीयत्वेन विशेषणम् अन्नः पूजाभिन्नयादृच्छिकान्नत्वावोधनायात्वं न मरुत्तिप्रयोगः योग्यतासत्त्वपितत्र नमः पदप्रयोगस्येव दावाधितत्वेन तद्वृत्तितत्तत्पदशक्यपुरुषलक्षणरूपाप्रसिद्धाऽवाचकत्वात् अतएव यथा नीचप्रीतिहेतुक्रियास्थले पूजयतीत्यादिवारणाय पूजयत्यादिवाच्यप्रीतौ गौरविनवृत्तित्वं स्वसमभिव्याहृतपदार्थकर्तृपुरुषावाधिर्कोत्कर्षवृत्तित्वरूपमुपलक्षणमुपयते उक्तस्थले च योग्यतासत्त्वपि नीचवृत्तिप्रीतेस्तत्वाभावेन न तत्तात्पर्येण पूजयत्यादेर्न प्रयोगः तथा च नीचोद्देश्यकत्वागतात्प्रेरणनमः पदाप्रयोगात्तदतिप्रसंगवारणाय गौरवितौद्देश्यकत्वा

वेपितदीयत्वेन न च द्रव्ये स्वत्वावगाहिनाच्छाविसंवादरूपैव द्रव्यनिष्ठे न दीयस्वत्वेवाधितशिवादिनिरूपितत्वशि
 वादिनिरूपितप्रसिद्धस्वत्वात्तरेवावाधिततत्तद्रव्यसंबंधम्वगाहते न च स्वत्वांतरूपफलेच्छाविना स्वस्वत्वाभावगो
 चरेच्छेवन संभवतीति शिवादि स्वत्वेत्यागस्यैव विषयद्रष्टृपक्षोऽसंभवदुक्तिक इति वाच्यम् स्वस्वत्वाभावविषयके
 च्छायाः पुण्यादिरूपफलजनकत्वासद्विषयस्य पुण्याद्रेजनकत्वावच्छेदकस्यापि पुण्यादिफलकत्वात् अन्यथा
 तत्त्वत्वात्वापीष्टाजनकतया स्वतोऽपुरुषार्थेतया च प्रथममपितदिच्छाया असंभवेन प्रथमकल्पस्यापि हेयता पाता
 तः तत्र च प्रथमकल्पे स्वस्वत्वप्रकारकेच्छाजन्यत्वेन न तासंबंधेन तादृशेच्छावत्वं वाचतुर्थ्यर्थः तत्र प्रकृत्यर्थस्य शि
 वादेर्विषयता विशेषसंबंधान्वयः द्वितीयकल्पे च विषयिता विशेष एव चतुर्थ्यर्थः तत्र च निरूपितत्वसंबंधनशि
 वादेरन्वयः न च प्रथमोत्पत्त्यर्थस्य स्वविशेष्यतानियमः भूतत्वेन च दृष्ट्या दौ निपातार्थस्यापि मुख्यविशेष्यतया भा
 नात् शिवायोक्तजननीत्यादाविवनात्र निराकर्तृसंप्रदानतानियमः पदार्थस्य क्रियात्वाभावात् नमः पदेन च स्वप्रयोक्तृ
 पुरुषकर्तृकत्वोपरागौ च त्यागोभिधीयते अन्योच्चरितेन नमः पदेनान्यदीयत्यागा बोधनात् तत्पुरुषोच्चरितेन नमः प
 दास्यागबोधेत्यागेत्युज्यमान्यद्रव्येचापदीयत्वसंशयानुदयात् अतएव त्यागेतदीयत्वबोधनायाह दृष्ट्या दिवदहन्नमद

नयेतुमर्थोदिति सूत्रं. अश्वयद्यास इत्यादावश्वपदमाश्वभोजनपरतयातादर्थ्यचतुर्थ्येव. आद्रियते इत्यस्याहो
रेणश्वभोजपितुमाद्रियत इत्यर्थविवक्षायाक्रियार्थोपपदेत्यादिसूत्रेणचतुर्थ्युपपत्त्याअश्वपदस्यमुख्यपरत्वोप
पादनेपिअश्वद्यास इत्यत्राश्वपदस्यतद्वोजनपरतयासादादर्थ्यचतुर्थ्याश्रावयता. अन्यथाऽऽदतपदसायेक्षतया
चतुर्थ्याः समासानुपपत्तेः नचतथापिसमासानुपपत्तिः रधनायस्थालीत्यादौतद्वाराणयचतुर्थ्योतदर्थेति सूत्रेण
समासेप्रकृतिविकारभावस्यनियामकत्वानुसराणादितिवाच्यम्. आरामगृहाश्वद्यासादौचतुर्थ्योतियोगविभागेन
शाब्दिकैः समासोपपादनात्. नमस्कृत्यादिशब्दयोगेपितदर्थ्यविशेषणवाचकपदान्नमःस्वस्तीत्यनेनचतुर्थ्यानु
शिष्यते. नमःशब्दार्थस्मागौनमस्कारश्च. एवोर्ध्वःशिवायनम इत्यादौत्यागार्थकःचतुर्थ्याचतत्रप्रकृत्यर्थस्येश
वादेरुद्देश्यत्वंप्रत्याप्यते. त्यागश्चयदिशिवस्यायंभूत्वित्यादिकृतेच्छाधीनस्वस्त्वामावेच्छारूपस्तदात्यागोद्देश
त्वेत्यागजनकेच्छायाःस्वत्वभागितयाविषयत्वं. यदिस्वत्यागरूपेच्छैवस्वस्त्वामावमिवान्यदीयत्वेनत्यज्यमानगत
स्वत्वमपितत्रविषयीकरोति. ननुतज्जनकेच्छा. तदास्वभागितयात्यागविषयत्वमेवतदुद्देश्यत्वम्. शिवादेविग्रहव
त्तोस्वीकाराभावात्तदाकारतयाध्यातमत्रस्यत्यागोद्देश्यतामेतदभावाच्च. त्यज्यमानो

कूलव्यापारानाश्रयतयानपाकाशब्रजतीत्यादावनेनब्रतुर्थीति तु मर्थी चेत्यादिसूत्रं तदर्थंश्चतु मन्नंतयद्वातुनाया
 दृशोर्थः प्रत्याप्यते समभिव्याहृतक्रियाः न्वितततदर्थपरान्द्वातुघटितभावकृदताच्चतुर्थीति युक्तं ब्रजतीत्यत्रतु मन्नंतनब्र
 जनेपाकविषयेच्छाधीनेच्छाविषयत्वबोधयते तुमुन्गुबुलाविनिसूत्रेणसमभिव्याहृतक्रियायांप्रकृतक्रियासमान
 कर्तृकत्वसहिततदिच्छाधरिनेच्छाविषयत्वस्वरूपतद्गर्थकत्वेनविवक्षितानांनुमुनगुबुलोर्विधानात् एतत्सूत्रस्यापिस्व
 र्गाग्रपुण्यमित्यादिर्नविषयदति सोऽसाधुरेव एधानाहर्तुब्रजतीत्यर्थे एधेभ्योब्रजतीत्यत्र एधस्यनब्रजनप्रयोजना
 त्वसिद्धत्वात् ब्रजनस्यतदनुकूलव्यापारानाश्रयत्वाच्चेतिनतादर्थ्यदिति सूत्रस्यप्रवृत्तिर्नोपितुमशीदित्यादेरंधपद
 स्यक्रियारूपभाववचनत्वाभावादितितत्रक्रियार्थोपपदस्येतिचतुर्थी नदर्थश्चक्रियार्थोपपदसुमन्नंतोयोधातुरप्रयु
 क्तस्ययत्कर्मतत्प्रयोगंविनातदर्थकर्मतयातद्विवक्षितंतद्वाचकाच्चतुर्थीति अत्रचाहर्तुमितितु मन्नंतार्थः समभिव्या
 हृतक्रियान्वयिस्वार्थकत्वान्वय्याहरणतादृशार्थकर्मतया एधस्यविवक्षितत्वात्तत्रचतुर्थी चतुर्थ्या एवार्थस्तत्कर्मका
 हरणप्रयोजनकत्वं पाकायब्रजतीत्यादौपाककर्तुमित्यर्थविवक्षायामनैवसूत्रेणचतुर्थ्युपपत्तावपियदापाका
 कृतीच्छाधीनेच्छाविषयत्वेनविवक्षितमपितुपाकेच्छाधीनेच्छाविषयत्वस्वरूपाकार्थकत्वमेवतत्रापिचतुर्थ्युपप

त्तरमरणमेवपापजनकंवाच्यं तच्चानोक्तातिप्रसंगइतिवाच्यम् गृहीतद्रव्यमपरिशोधमरणस्यलेतद्रव्यपरि
 शोधनाप्रसिद्धान्तदनुत्तरत्वाद्विघटितरूपेणहेतुतायाः कल्पयितुमशक्यत्वादित्यलम् युषायदारुइत्यादिनसंप्र
 दानचतुर्थी अपितुतादर्थी श्रेष्ठजीनेरेण तादर्थ्यचसएवार्थः प्रयोजनमस्पतत्वम् समभिव्याहृतपदार्थतादर्थ्य
 विवक्षायांतद्वाचकाच्चतुर्थीति तदर्थः प्रयोजनत्वेचात्रनजन्यत्वः दुःखादेः पापादिजन्यतयादुःखायपापमित्याद्या
 पत्तेः नापिजन्यतयेच्छाविषयत्वे स्वर्गादेः पुण्यादिजन्यत्वेनेच्छाविषयत्वात्बर्गायपुण्यमित्याद्यापत्तेः नचेष्टापत्तिः त
 थासतिपक्ववजनीत्यर्थपाकायव्रजतीतिनिर्वाहायतुमर्थेतिमूत्रप्राणयनैवयथ्यात् पाकादेर्निरुक्तव्रजनायर्थतथैव
 नद्वाचकपदाच्चतुर्थ्युपपत्तेः अपितुसमभिव्याहृतपदार्थनिष्ठव्यापारेच्छानुकूलेच्छाविषयत्वं तत्प्रयोजनत्वं तत्प्रयोजन
 स्वरूपतादर्थ्यवतदिच्छाधीनेच्छाविषयव्यापाराश्रयत्वेनतु श्रेयः प्रथमेच्छायायुपादेः प्रकृत्यर्थस्यदारुणोयुयेच्छाधी
 नेच्छाविषयतयाणादिरूपव्यापारवत्तयायुपाथत्वेमिभितद्विवक्षयायुपपदाच्चतुर्थी इच्छाधीनेच्छाविषयव्यापाराश्रय
 त्वचतुर्थ्यर्थः प्रथमेच्छायायुपादेः प्रकृत्यर्थस्यविषयतयात्वयः एवंधनायस्थालीत्यादावृक्षम् तत्रतादृशव्यापारस्ते
 इत्यथारणादिः पुणपदे स्वर्गेच्छाधीनेच्छाविषयव्यापारानाश्रयतयानसर्गायपुण्यमित्यादिप्रयोगोव्रजनादेः पाकानु

न्योद्देश्यकताद्रव्यदानमेवविषयद्रुपेयं तदुत्तमर्णेद्देश्यकतर्कतार्कतावद्रव्यदानस्याप्रसिद्धत्वात् तथाचान्यो
 द्देश्यकतावद्रव्यदानोत्तरंतदभ्युपगमविषयद्रव्यदानविशिष्टान्यप्रागभावासत्वाद्धारयतीतिवावहारानुपपत्तिरितिचे
 त् अत्राहुः स्मरणतर्णेनाधमर्णेनिष्ठः परिशोधननाशयोः दृष्टविशेषोजन्यते तेनैवादृष्टेन ऋणमपरिशोध्यमृतस्यन
 रकादिकं तथाचद्रव्यांतरदानाभ्युपगमपूर्वकपरदनद्रव्यादानजन्यादृष्टविशेषवत्वमेवधारयतेरर्थः तद्वदकदाना
 न्वयिकर्तृत्वंतत्रचतुर्थः नचऋणशोधनमेवदुरदृष्टजनकंउपपातकमध्येतस्यपरिगणनात् नतुऋणदाने
 तस्यतथात्वेमानाभावादिनिवाच्यम् ऋणदानस्यदुरदृष्टविशेषजनकत्वेपिपरिशोधनेनतस्यनाशइतिवोधना
 यापरिशोधनस्यनरकरूपफलोपधानप्रयोजकत्वाभिप्रायेणतस्योपपातकमध्येपरिगणनोपपत्तेः ऋणमादाया
 परिशोधस्यनरकभागितयाऋणदानस्येवदुरदृष्टसाधनतायाः कल्पनीयत्वात् गृहीतर्णपरिशोधनोपेक्षयाल
 घुत्वात् अपरिशोधनस्यहेतुत्वेपरिशोधनपूर्वकालेप्यपरिशोधनसत्वेदुरदृष्टोत्पत्तेरावश्यकतयापरिशोधनस्य
 तन्नाशकताआवश्यकतयास्माकंतुल्यनाधिक्यविरहात् परिशोधनोत्तरकांतपरिशोधनाभावसत्वेनतद्वला
 तदुत्तरमदृष्टवारणायपरिशोधनध्वंसस्यप्रतिबंधकतायाः कल्पनीयतयाभवन्मतेगौरवाच्च नचपरिशोधनानु

परत्नद्रव्यादानं तथा सत्पादानात्तरतो धारयतीति प्रयोगानुपपत्तेः आदानस्यावर्तमानत्वात् न चेशापतिः आविशो
 धनं तथा प्रयोगात् नापितादृशादानं च सः अधमर्णोऽस्य तदकर्तृत्वात् न चादानमिच्छाविशेषस्तद्वतः पुंसस्तदाश्रय
 नयातत्कर्तृत्ववन्नङ्गसाश्रयतया तच्छेदित्वमपि एव मप्पादानं ध्वंसस्य परिशोधनोत्तरमपि सत्वेन तदानीमपि धार
 यतीति प्रयोगापत्तेः न च परिशोधनप्रागभावविशिष्टो निरुक्तादानध्वंसस्तथा ऋणीकृतद्रव्यांतरपरिशोधनप्रागभा
 वदृशा यो परिशुद्धमादाय धारयतीत्यापत्तेः न च स्वप्रतियोगिनिर्वाहकागीकारविषयद्रव्यदानप्रागभावविशिष्टादा
 नध्वंसस्तथा यदृणपरिशोधि ततावद्रव्यं च पुनर्गृहीत्वा पुनः परिशोधनीयतदादाय धारयतीत्यापत्तेः न दीयपरि
 शोधनस्यापि स्वकर्तृत्वात् यत्पूर्वाभ्युपगमविषयीभूतं यद्रव्यदाने एकक्षणावच्छिन्नैकाधिकरणवृत्तिस्त्वं संवधेन तद्विशिष्टान्य
 प्रतियोग्यादाननिर्वाहकाभ्युपगमविषयत्वात् न त्प्रागभावस्य पूर्वपरिगृहीतशोधनोत्तरमपि सत्वात् न च स्व
 प्रागभावविशिष्टादानध्वंसस्तथा उक्तस्य लेचो दीच्यपरिशोधनप्रागभावः प्रथमादानप्रयोजकाभ्युपगमविषयपरि
 शोधनविशिष्टः प्रथमपरिशोधनप्रागभावश्च प्रथमपरिशोधनोत्तरं नास्त्येवेति नोक्तातिप्रसंगः एवमपि यस्य ऋण
 स्वपरिशोधनमप्रसिद्धं तदादानपूर्वकालीनस्य तावद्रव्यं मयानुभवे यमित्यभ्युपगमस्य तद्वत्तमर्णोद्देश्यकत्वेन स्वकर्तृका

शो कर्तृत्वे रजकस्य संबंध विवक्षायां षष्ठी हंतुः एष्टुं ददातीत्यत्र तत्कर्तृकता उतानुमिति काशक व्यापार एव ददा-
 त्वार्थः तदेकदेशे कर्तृत्वे हंतुः संबंध विवक्षायां षष्ठी एवं संवाहे कस्य चरणं ददातीत्यादावृहनीयम् नारदाय रोचते कलह-
 इत्यादीरुच्यर्थीनामित्यनुशासनेन प्रीतिजनकतारूपरुच्यर्थाघटक प्रीतिभागिनः संप्रदानसंज्ञाविहिता तत्र चतु-
 र्थ्यर्थ आश्रितत्वं प्रीतावन्वेति तादृश क्रियाश्रयतया कलहादेः कर्तृता पुष्पेभ्यः स्पृहयतीत्यत्र स्पृहा विषयपुष्पस्य
 स्पृहेरीप्सितत्वेन संप्रदानत्वाच्चतुर्थी तदर्थो विषयित्वतस्येच्छारूपक्रियायामन्वः यः पुत्रापकुड्मतीत्यत्र कुड्म-
 इहेत्यादिसूत्रेण कर्मणः संप्रदानसंज्ञा तत्रापि चतुर्थ्यर्थो विषयित्वं कोपेनैति क्रोधस्य द्वेषविशेषात्मकतया भक्ति-
 अद्यादिवत्ज्ञानविशेषरूपत्वेन वा सविषयकत्वात् एवं शत्रवे दुह्यतीत्यादावपितैर्नैव संप्रदानत्वं द्रोहोऽपचिकीर्षो-
 अहितेच्छेति यावत् अहितभागिनयेच्छाविषयता तन्निरूपकत्वं चतुर्थ्यर्थ इच्छान्वयी अहिता न्वय्याधेयत्वं वा अतः
 कर्मणोत्पादिसूत्रस्याविषयः ईर्ष्याः अस्मांतिः परोत्कर्षो सहिष्णुताः परोत्कर्षगोचरो द्वेषद्वितितद्विषयस्य परस्मिन् नैव
 संप्रदानता अस्मयागुणिनिदोषाविर्द्धिरां तद्विषयस्माप्यनैव संप्रदानता विषयता विशेषसूत्रचतुर्थ्यर्थः विप्रा-
 यशनेधारयतीत्यादौ धारैरुत्तमर्ह इत्यनेन धनिकविप्रादेः संप्रदानता अथ कोधार्यर्थः न द्रव्यांतरदानभंगीकृत्य

तानिर्वाहदतिनेयं संप्रदानचतुर्थी. अपित्वेधानाहर्तुं व्रजतीत्यर्थे एधेभ्यो व्रजतीत्यत्रेव युद्धं कर्तुं सोढुं वा संप्रदान इत्य-
र्थविवक्षया क्रिया चोपपदेति सूत्रांतरेण तस्मिन् च स्थानि नोऽश्रूयमाणस्य क्रियार्थोपपदस्य तु मुञ्चते धातोः कर्मणि स्वा-
र्थनिष्ठकर्मत्वे विवक्षिते स्तोत्रं चतुर्थीत्वर्थः तथा चाह्वरणकरणसहनाद्युद्देश्यकत्वे तादृशचतुर्थ्यर्थ इत्यवधेयम्. अ-
थयदग्रये च प्रजायते ये च सायजुहोतीत्यादावग्रादेरिव सर्वभूतेभ्य उक्तृष्टमयेतज्जलमूर्जितमित्यादौ सर्वप्राणिना-
मिव पशूना रुद्रं यजते इत्यादावपित्यागविशेषरूपं क्रियायारुद्रादेरनिराकर्तृसंप्रदानवयाचतुर्थीत्यादिति चेन्न गो-
रवित प्रीतिहेतुक्रियायज्यर्थः तदर्थे तावच्छेदकफलप्रीतिस्तदाश्रयतयारुद्रस्य विवक्षितत्वात्कर्मसंज्ञकत्वेन द्वितीये-
व ननु चतुर्थीत्यागात्मकतादृशक्रियायां निरुक्तानिराकर्तृसंप्रदानस्येति सत्यपि तदविवक्षणात् प्रीतिभागितयोद्देश्य-
त्वरूपसंप्रदानत्वविवक्षायाचरुद्राय यजन इत्यपि प्रयोगः उभयविवक्षायां परत्वेन कर्मसंज्ञया बाधादितौ ये व-
जुहोतुस्तु न जत्यादेः प्रीतिरूपफलत्वच्छिन्नत्वागाबोधकतया त्यागरूपं क्रियाजन्य प्रीतिभागिनो देवतादेस्तत्कर्मता-
विरहाच्चेव प्रजापतिं जुहोति भूतास्तु त्वजतीत्यादयः प्रयोगाः रजकस्य वस्त्रे ददातीत्यत्र ददाति न त्यागा-
र्थकोऽपि नुपरायतीकरणार्थको गौणः तदायतीकरणव प्रकृततत्कर्तृकनिर्गोजनेच्छम्यकाशको व्यापारः तदेकदे-

धनमिति तत्तत्स्वत्वा अपि स्वत्वस्य ग्राह्याणि कतया संप्रदानत्वेन वैत्रयत्वे दत्तमिति व्यवहारापत्तेः न च पशुः स्वत्वमेव
 पत्नी स्वत्वेन नयति न तु तस्मादुपग्रीति वाच्यम् स्वत्ववति स्वत्वांतरानुत्पत्तेः तथा च सर्वत्रैवोद्देश्यत्वांतरमविः भवतु च पितृ
 भ्रातृदद्यादित्यत्रापि मुख्यमेव संप्रदानत्वं च नुत्पत्त्यर्थः अस्तु वा स्वत्वमेव च्छाधीनतत्त्वमेव मुख्यदानरूपप्रक्रियासंप्रदा
 नत्वं पितृस्वत्वा प्रसिद्ध्या न तेषां संप्रदानत्वं च नुत्पत्त्यर्थो धात्वर्थो तावच्छेदकस्वत्वान्वयिनिरूपितत्वस्य च स्वत्वधर्मस्य च्छा
 रूपे स्यादिति न कलत्वे च्छाधीनत्वोभयसंवेधः तच्चाभ्याविशिष्टसंघानुशक्ततामते शक्तिरूप एव फलव्यापारयोः ए
 यं कृधात्वर्थतामते आकांक्षाधलादेव पितृभ्यादद्यादित्यत्र च धात्वर्थो तर्गतस्वत्वे च नुत्पत्त्यर्थो पित्राद्यनयो निरूपितत्व
 यो मुख्यो धात्वर्थो बाधेन तत्वाच्च प्रत्याप्यते अर्पितु निरूपितत्वेन च्छाविषयत्वरूपो लक्ष्यार्थ एव ददाति कुतत्र मुख्य एव श्रा
 दस्यापि ब्राह्मणपेक्षया दानत्वात् आर्द्धे ब्राह्मणस्य संप्रदानता निर्वोहायास्ति चोद्देश्यता ब्राह्मणस्य त्यादिकमभिद
 धानस्य श्रुतपाणेरपि संप्रदानत्वशरीरेऽद्देश्यत्वात् शपरित्यागे निर्वोवगम्यते कर्मण्यमभिप्रेतीति प्रणयतो महर्षेः
 पाणिनेरपि संमतो यमर्थः शत्रवे भर्तृददातीत्यादौ जनयतीति भाक्तोर्थः एवं चोत्पादकव्यापाररूपे धात्वर्थे भयरूप
 कर्मतद्योगितया शब्दादेः संप्रदानत्वं युद्धाय संनह्यत इत्यादौ संनहनादिक्रियाजन्य फलासंबंधाद्युद्देशेन संप्रदाना

सजलस्पदैवाद्दृक्षसंयोगो न्योद्देशो मशयनादि तत्र पत्पादेः फलसंबंधस्तत्र तथा प्रयोगविरहान् अतएव तत्र चतुर्थ्यर्थः
स्वनिष्ठतया कर्त्रभिप्रेततत्फलप्रतिज्ञा कर्तृत्वत्वे तच्च सेकादिक्रियायामन्वेति भातं च तत्र संप्रदानत्वं उद्देश्यत्वागर्भसं
प्रदानत्वे एवलाघवाच्च क्तेरितरत्र स्मरणया अभ्युपगमात् पितृभ्यो दद्यादित्यादानवनिर्द्धारितकर्तृकसंप्रदाने च
नुर्यीः तत्त्वं च तत्रत्यागजन्यस्वत्वभागितयोद्देश्यत्वमेव अथ जनोतरस्मदृक्षादिनिष्ठजलसंयोगादिगिच्छाविषयो न्येन
च जनैर्नो न्योद्देशेन क्षिप्तजलादेर्दृक्षादिसंयोगस्तत्रापि दृक्षायोदकमासिंचति जनदत्तादिप्रयोगापत्तिः तत्र ह्यक्तित्व
स्पष्टेनानुपस्थापनात् तेन रूपेण विशेष्यभूतकर्तृव्यक्तीनामिच्छाशोभनासंभवाद्दुपस्थितजनत्वावच्छिन्नैच्छावि
षयत्वमप्येव दृक्षसंयोगादाववाधात् एवेतदीयकालोत्तरीणेच्छायाप्यतिप्रसंगतादवस्थ्यमिति चेन्न दृक्षादि
निष्ठत्वेनैच्छेव हि चतुर्थ्येतार्थः तस्याश्च स्वविषयसंयोगादिजनकत्वस्वजन्यत्वोभयसंबंधेन सेकादिक्रियामन्वयः ॥
उक्तस्य लेचयत्क्रियायत्प्राप्तत्वं संयोगादिर्दृक्षादेर्जन्यत्वं तत्र कालोत्तरीणापुरुषोत्तमोच्छायाः स्वविषयसंयो
गादिजनकत्वसंबंधसत्त्वेपि स्वजन्यत्वाभावाच्चोभयसंबंधेनेच्छावैशिष्ट्यमित्ययोग्यतैवेति वदंति अत्रेदबोधम
उद्देश्यत्वागर्भत्यागजन्यस्वत्वभागित्वस्पष्टातिसंप्रदानत्वरूपत्वेमेवोद्देशेन यद्दत्तं तत्र कृतादृशदानेन दत्तोर्भध्याग

वच्छेदकफलाप्रसिद्धातदनुपपत्तिः भेदप्रतियोगिप्रविष्टधातुर्थतावच्छेदकेफलत्वा निवेशेन प्रसिद्धिः संभवात् एवं च
 ब्राह्मणयेत्यादौ ब्राह्मणनिरूपितत्वेनेच्छाविषयगोनिष्ठस्वत्यजनकत्यागकर्तृतिबोधः निरूपितत्वेन कर्तुरेच्छाविषय
 त्वंक्षितीयां तार्थवृत्तितावच्छेदकस्वतान्वयिधातुर्थतावच्छेदकस्वतान्वयिचतुर्थ्यर्थः स्वत्यजनकत्यागश्च ददात्यर्थः अत्र केचित्
 ईदानीयोगे धातुर्थतावच्छेदकस्वत्वनिरूपकत्वेमेव संप्रदानेन तन्नेदेवचमुख्यं तथा च तत्र निरूपितत्वमात्रं चतुर्थ्यर्थः
 र्थो धातुर्थतावच्छेदकस्वत्वेनेति अतएव आह स्वपित्रपेक्षया यागत्वमेव दानत्वं तु ब्राह्मणपेक्षया निष्कलपाणि
 नत्रत्यज्यमाने र्थे पितृणां स्वत्यानुत्पत्त्या संप्रदानत्वासंभवात् स्वत्वभाक्षितेनोद्देश्यत्वं यदि संप्रदानत्वं स्यान्न दापितु
 णामपि तथात्वाक्षतेः पित्रपेक्षया पितृणां स्वत्वं न हि आह पितृणां स्वत्वभागित्वेनोद्देश्यत्वं पितरेन तेनैव स्वधेत्या
 दि आह रूपत्यागाभिलाषस्वधार्थेत्यागे चतुर्थ्याः स्वत्वभागित्वेन पित्रादेरुद्देश्यत्वबोधकत्वात् स्वत्वभागित्वेनोद्दे
 श्यस्यापि पित्रादेः स्वीकाराभावात् स्वत्वं ब्राह्मणानामनुद्देश्यत्वेपि स्वत्वं प्रतिपत्तिर्नो जायते अनुद्देश्यत्वेपि च स
 प्रदानत्वमुपपादितमेवः पितृणामिदं ब्राह्मणानामपि च स्वत्वभागित्वेनोद्देश्यत्वमविरुद्धं धातुर्थतानवच्छेदकफल
 भागितया यत्र संप्रदानत्वं दृष्ट्वा योदकं सिच निपत्ये शोने इत्यादौ नत्रादेश्यत्वांशनिवेश आवश्यकः यत्रान्योद्देशेन सि

दनस्य गलाधः संयोगे च यायो व्यापारस्तनो विषादेरपि तत्संयोगस्तत्र विषादौ क्रियाजन्यफलशालित्वाभाववाधेपितेन
 रूपेणोच्छाविषयत्वाभावोऽवाधितस्तत्र विषमनेन नमुज्यते इति प्रयोगोपपत्तिः इच्छाघटितकर्मत्वतात्पर्येण च द्वे बाह्विषंभु
 ज्यते इति प्रयोगस्य चोपपत्तिः न च धर्मार्थं तावच्छेदकफलशालित्वेनोद्देश्यत्वं कर्मत्वं तदनवच्छेदकफलशालित्वेनो
 द्देश्यत्वं संप्रदानत्वमिति विशेषः स्वत्वध्वंसावच्छिन्नत्यागएव ददात्यर्थेन तु परस्वत्वफलावच्छिन्नौघीनिवाच्यम् उपो
 ह्सायामपि ददाते मुखाय तापनेः मैवम् फलाश्रयतयेष्टत्वं मेव हि कर्मत्वं फलसंबंधितयेष्टत्वं संप्रदानत्वं ब्राह्मणदि
 श्रनत्यागजन्यस्वत्वाश्रयनयादवृत्तिश्चैषि तु तन्निस्सक नयेवातो न तस्य कर्मता न चाश्रयत्वमपि संबंधविशेष इति ग
 वादेरभिप्रायं संप्रदानत्वं दुर्कोरं आश्रयत्वेनाभिप्रायस्य लेकर्मसंज्ञया वा धृदम्यएव हि संबंधः संप्रदानताघटक इति यद्युच्ये
 तन दाहं सायोदकमासिंचति पतेश्चैव इत्यादौ सेकजन्यजलसंयोगमश्रयनजन्यग्रीत्याद्याश्रयतयाभिप्रेतस्य दृष्टपत्सोऽ
 संप्रदानत्वानुपपत्तिरिति वाच्यम् धात्वर्थेनावच्छेदकफलश्रयत्वमिति तस्याभिप्रेतस्य दृष्टपत्सोऽ
 स्यात् न ह सायोदकमित्यादौ द्रवत्वं द्रव्यक्रियानुकूलव्यापारो धात्वर्थः संयोगश्रनतादृश धात्वर्थतावच्छेदक इति तदाश्र
 यत्वं निरुक्ताश्रयताभिन्नमेवेति तत्प्रकारकाभिप्रायविषयदृष्टादेः संप्रदानतानिर्वाहात् न च नत्येष्टेते इत्यादौ धात्वर्थता

आत्रयकार्यकधानुत्तराणिप्रत्ययेनापितत्रविनाशिपक्षेऽप्युक्त्यनेरिति ॥ इतिवृत्तीया ॥ ॥ ब्राह्मणायगां द
 द्रष्टीत्यादौसंप्रदानचतुर्थ्या ब्राह्मणादिसंप्रदानकत्वंदानाद्येवोध्यतेः संप्रदानत्वंचमुख्यभाक्तसाधारणक्रियाकर्मसंब
 धितयाकर्त्रभिप्रेतत्वम् क्रियाकर्मत्वैक्रियाजन्यफलशालित्वं ह्येतत्संबंधस्तत्रिष्टफलभागित्वेव तथाचक्रियाजन्यफ
 लभक्षितयाकर्तुरिच्छाविषयत्वंपर्यवसन्नम् कर्मणामभिप्रेतीत्यस्यैकस्मिन्कर्मणामभिप्रेतीतिशब्दिकैर्विवरणा
 दुक्तस्यलेत्यागरूपक्रियाजन्यनिष्ठस्वत्वभागितयादातुरिच्छाविषयोब्रह्मणइतितस्यसंप्रदानत्वम् अथनिरुक्तस्य
 संप्रदानत्वस्यकर्मत्वस्याविशेषः कर्तुरीप्सितेति सूत्रेणकर्तुः क्रिययाव्याप्तुमिष्टस्यकर्मसंज्ञाविधानात् क्रिययाव्याप्तु
 मिष्टत्वमपिहि क्रियाजन्यफलभागितयाइच्छाविषयत्वमेव नचतथा युक्तमित्यनेनतद्भागितयाऽनभिप्रेतस्यापि
 तदाश्रयसत्तत्त्वाविधानात् कर्मत्वंक्रियाजन्यफलशालित्वमेवनत्विच्छागर्भः संप्रदानत्वंत्विच्छागर्भमतोभेदः क
 र्मत्वस्येच्छा घटितत्वेसूत्रेतेदंप्रतीतिः नचतदाश्रयत्वेनानभिप्रेतस्यापिकर्मत्वेनतत्साधारणक्रियाजन्यफल
 शालित्वयेष्टस्यापिग्रामादेः कर्मत्वोपपत्ताविच्छाघटिततत्त्वंत्रैवैयर्थ्यमेवेतिवाच्यम् इच्छाघटितस्यनिरुक्तस्य
 स्यत्रवाच्यस्तत्रतादृशरूपमपिकर्मप्रत्ययेनप्रतिपाद्यतइत्येतत्प्रतिपादनायसूत्रद्वयप्रणयनात् अतएवयत्रो

मित्युच्यते. न त्वं सावन्वयिष्युपलक्षणं. नवानादशबोधस्तउपलक्षितान्वयबोधइत्युच्यते. क्वचिद्विधेयांतरसमान
कालीनमपि विशेषांतरदत्तन्वयितैतन्नूतनपलक्षणमुच्यते. यथा रूपवान्नरसवानित्यादौ रूपादिकं रसान्वयि
नि. सास्त्रावानगोपदवाञ्मइत्यादौ सास्त्रादिकं गवादिपदवाच्ये. क्वचिद्वर्मिसंबद्धधर्मान्नरसंवधितानवच्छेदकतया धर्मान्न
रसंवधितानुपलक्षणमतो देउपुरुषावित्यादिसमूहलवनबोधो देउपलक्षितपुरुषादिविषयको न तु विशिष्टविषयक
इत्युच्यते. विशेष्यसंवध्यपितत्संवधितवच्छेदकतया तद्वति विशेषणं. अतएव संज्ञाविशिष्टसंज्ञादिज्ञाने संज्ञादेर्विषय
त्वमनेगी कुर्वतां प्राभाकराणां श्रीचीननैयायिकानां च मतैतदस्य ज्ञानविषयतयवच्छेदकत्वात्संज्ञादेः प्रकार
स्य ज्ञानविषयविशेषणत्वं. अतएव हित्वनाशकालीनायोद्वेद्रव्ये इन्विबुद्धानहित्वविषयकत्वं अपि तु हित्वविशिष्टविषय
कत्वमेव हित्वरूपविशेषणधीनन्यत्वादित्याचार्योः एवमप्रतिपक्षित्वा विशेषोपेयदत्ता माम्भावादप्रतियोगिनिघ
ष्ठत्वादिकं विशेषणनीलादिकमुपलक्षणमित्युच्यते. क्वचिच्चैविद्यमानमप्यतच्चाहतिनूनाधिभूतितया तत्र न विशेषणमि
त्युच्ये किंतु पलक्षणं. यथा विद्यमानाभिजटानापसउपलक्षणम्. न तत्पलक्ष्यतावच्छेदकशमिदमादिबहिःशेषणमित्य
लम् क्वचिदविशेषणस्यापि संबोधो मत्वर्थीयेन बोध्यते षटोषविभाषीत्यादिप्रयोगदर्शनादिति बोधितकृतः तदसत्

अतो जटा भिस्त्वा पसदत्पादावविद्यमानजटादेः संवंधविच्छेदयामनुवाधनवकाशात्तृतीयाः तया चाविद्यमानस्या-
 पि प्रत्यायनात् विशेषणवाचिपदादपि तृतीया यथा द्वायमनेन त्वेन लिंगं करणमित्यादौ अथ तत्र ज्ञायमानत्वादिवेशि-
 क्षोत्तृतीया लिंगादौ न प्रत्यायते अपि तु पदार्थैकदेशे करणत्वादवेव तदवच्छिन्नत्वमिति चेत् तथा पिसापिसाविशेष-
 णत्तृतीयेव अनुशासनान्तराभावात् वस्तु तो लिंगादौ ज्ञायमाने न्नादिवेशिस्त्वो धनेपि संवंधविधया करणत्वज्ञाय-
 मानत्वाद्योरवच्छेदावच्छेदकभावाद्भावेन संभवादेकदेशान्वयस्वीकारे नुचितः न च संवंधविधया करणत्वे एकदेशव-
 च्छिन्नत्वभावेनैकदेशान्वयधोव्यभिचिन्वाच्यम् करणभेदस्यैकराजैकराजस्य संवंधविधया भासमाने ज्ञायमाने
 त्वावच्छिन्नत्वस्यावच्छेदकतया भानोपगमिनेकदेशान्वयविनाप्यवच्छेदावच्छेदकभावभासात् अथ दंडुवानयमासीदं-
 दी गतवानित्यादौ उं इत्यातीतया विशेषणत्वासे भवाननुवाद्यनुपपत्तिरिति चेन्न प्रकृतशब्दप्रयोगाधिकरणकालावच्छि-
 न्नस्येव विधेयांतरसमभिव्याहारस्थले नूदधिकरणकालावच्छिन्नसंवंधस्यापि मतुवादिना प्रत्यायनात् तत्रातीत-
 कालसत्त्वादिरूपविधेयाधिकरणान्तरादिकालावच्छिन्नस्यापि संवंधस्यैव मनुवाद्यर्थत्वात् अविद्यमानोपि दंडादि-
 र्धर्मोत्तरसंवंधसमानकालीनतया धर्मोत्तरान्वयिनिविशेषणं तत्र कारेण भासमाने धर्मोत्तरान्वयवोधो विशिष्टवैशिष्ट्य-

नान्यपुरुषपदार्थपुरुषालाभः न चैवं समासलभ्यस्य पुत्रागमनकालावच्छिन्नस्य पुंसो विग्रहवाक्येनापि प्रतिपादना
दहव्रीहिमात्रस्यैव नित्यसमासत्वं मिथिभक्ष्यतेति वाच्यम्- बहुव्रीहिमात्रस्य तस्यात्वा नियमात्- प्रथमां तानुपस्थाप्या
न्यपदार्थबोधकबहुव्रीहेरेव तन्मात्रमुपगमात्- अत्र चात्म्यपदार्थस्य प्रथमांतोपस्थाप्यत्वात्- न च दृष्टेदेव गत इति व
त्प्रथमार्थबहुव्रीहेरसाधुत्वमिति वाच्यम्- अनेकमित्याद्यनुशिष्टबहुव्रीहावेव तन्नि यमात्- अत्र च सूत्रान्तरेण तद्वि
धानात्- अत एव तदारेभ्योऽपि- पुत्रेण सह नागच्छतीत्यादौ च क्रियायामेव तादृशसहार्थान्वय इति पुत्रागमनकाली
नागमककर्तृत्वाद्यभावः प्रथमोक्तार्थप्रतीयत इति सर्वसुस्थम्- भाग्यं नुदहन्तं पुत्रमनुदहत्यामपि गदभ्या- सह
वदशभिः पुत्रैरित्यादौ सह वर्तमाने तस्याहारादहर्तमानत्वं क्रियमादौ ये वसाहित्यबोध इति वदंति ॥ ॥ इत्थ
रुत्तलक्षणद्वयनेन लक्षणकाचिपदात्ततोयाऽनुशिष्यते- अक्षरात्वं च व्यावर्तकत्वं तच्च विषये व्यतावच्छेदकसमा
नाधिकरणभावप्रतियोगित्वम्- तदाश्रयश्च धर्मो द्विविधो विशेषणमुपलक्षणं च- विप्रमानं सद्भावर्तकं विशेष
णं- पुरुषादौ वर्तमानकालावच्छेदेन विद्यमानो दंडादिः- अविद्यमानव्यावर्तकमुपलक्षणं- तापसादेः कालांतरो
णजगदिकं- विशेषणसंवेधो मनुवादिभिः प्रत्याख्यते- अस्तीत्यर्थविहितानां वर्तमानसंबंधार्थकत्वान् ॥

भोजनं सद्यः पतति कुर्वाणः यति ते न न संशय इत्याद्यै एकैकया भोजनस्यैव सद्यः पातहेतुत्वं प्रत्याख्यते तत्र
 यं सहा र्थस्यैव सहशब्देन विवक्षणात् अथ नामार्थस्यैव सहा र्थविशेष्यतया न्वयोपगमे भूत्रेण सह नागच्छत्ययमि
 तादृश सहशब्दार्थपुत्रसाहित्याभाव एव पुरुषांशेन तत्रावोदृत इत्युपगतं तच्च नोपपद्यते तस्यासत्त्वाख्याना र्थोद्देश्य
 त्याच्छेदकतयैव न त्रार्थभानस्योपगतं त्वतया प्रसज्य प्रतिषेधस्थले निषेधस्य तं प्रतिप्राधान्येन भाननियमव्याघाता
 त एवमुना गच्छेत्तमपि पुरुषमधिकृत्य तथा प्रयोगात् तत्रायोग्यतां प्रसृगाच्च एतेन तत्र पर्युद्देशेन तत्र क्रियायोग्य
 रित्याग इत्युक्तमपि न प्रतीकारं अच तत्रागमनाभाव काल एव पुरुषाद्वेयी सहशब्दार्थः तस्याच पुत्रागमनाभावका
 लावच्छिन्नपुरुषे वर्तमानकालावच्छिन्ने आगमनाभावः प्रतीयते इति न कश्चिदनुपपत्तिरिति वाच्यम् यत्रास्पुत्र आ
 याति न त्वयं तत्रापि तादृश प्रयोगात् तत्र च पुत्रागमनकालावच्छिन्नस्यागमनकर्तृत्वाभावस्य सत्त्वेऽपि पुत्रागमनाभा
 वकालावच्छिन्नपुरुषे वर्तमानकालावच्छिन्नागमनाभावस्यासत्त्वेनायोग्यतापातात् मैवम् सहशब्दार्थस्तत्क्रिया
 कालः क्वचित्तत्क्रियान्वयी प्रथमा तद्दर्शनेऽन्वेति क्वचिच्च समभिव्याहृत क्रियायाः स्पुत्र आगच्छ नीत्यस्पुत्रेण
 सहागच्छति य इति विग्रहात् प्रथमां नोपपदार्थ एव पुत्रागमनकालाच्च येन तत्क्रियायामिति न समासानुपपत्तिः न

ॐ

कर्मकर्मभोजनसमानकालीनं भोजनकर्मत्वादिकं पुरुषोद्देशादौ तत्र तत्र प्रतीयते इत्युक्त्यनेन दासहशब्देनैव तत्तत्क्रियाकर्तृत्वबोधने क्रियापदवैयर्थ्यम् क्रियान्वयिनि क्रियान्वयबोधस्योद्देश्यतावच्छेदकविधेययोरेभेदेन निराकाश
नित्याऽसंभवाच्च न न्वतत्तत्क्रियासमानकालीनत्वमात्रसहशब्दार्थः तस्य च क्रियापदोपस्थापितक्रियायामेवान्वयइ
ति क्रियापदसहितसहशब्दादेवोक्तविशिष्टार्थलाभ इति वाच्यम् शब्दसति पुत्रेण सहागत इत्यादौ महशब्दार्थस्य क्रिया
पदार्थान्वयित्वेनाप्येसापेक्षतया तेन सह पुत्रशब्दस्य समासासंभवेनैसपुत्र इत्यादिप्रयोगानुपपत्तेः न ह्यत्र समासे स
हार्थस्य प्राधान्यं येनान्यसापेक्षत्वेपि समासो भवेत् किंतु बहुव्रीहिर्त्वादन्यपदार्थप्राधान्यमेवेति चेन्न समभिव्याह
नपदोपस्थाप्य क्रियाकाल एव सहशब्दार्थः तस्य क्रियान्वयिनिनामार्थ एवान्वयः तादृशकालविशिष्टेनामार्थे क्रि
यान्वये च क्रियायामपि तादृशकालावच्छिन्नत्वं भासते उद्देश्यतावच्छेदकावच्छेदेन विधेयान्वयस्य व्युत्पत्तिरिति सिद्धत्वात्
अतः क्रियाद्वयसमानकालीनत्वलाभ इति सामंजस्यात् अथवा आगमनसमानकालीनागमनस्य आदिकमेव सहशब्दा
र्थः तस्य कर्तृत्वादिसंबंधेन पुरुषार्थवन्वयः तादृशसंबंधेन तद्विशिष्टे चागत आगच्छतीत्यादिपदोपस्थाप्यागम
नकर्तृत्वादौ नामन्वयेन व्युत्पत्तिविरोधः विधेयस्योद्देश्यतावच्छेदकप्रकाराभेदविरहात् न च सहशब्दाशान्वयव

बंधावच्छिन्नतत्प्रकारनाशालिप्तानप्रयोज्यतात्वरूपान्वयितावच्छेदकावच्छिन्नभावस्यावाधात्संबंधविशेषघ
टितधर्मस्यान्वयितावच्छेदकतयाभाननियामकं तु तात्पर्यमेव वक्ष्यादिविधेयताया व्याप्यादिघटकाभावादज्ञान
प्रयोज्यत्वसत्त्वेष्वपि पूर्वतो बन्दिमान्भावेति प्रयोगः मुख्यविशेष्यता निरूपितप्रकारताया एव निवेशनीयत्वादिति
निदिक्तेन हेतुना कस्मै हेतुवेदस्यादौ विभक्तिभिर्हेतुता विशिष्टहेतुता बोधयितुमशक्या यौ नरुत्सादिति न शक्यं हेतु
शब्दस्य स्वरूपयोग्यपरत्वात् विभक्तेः फलोपधानपरत्वात् बंदवानरक्तं ब्रुवानिति वतक्त्वा यै विशेषानुपरक्तहेतुता वि
शिष्टकार्यै विशेषोपरक्तहेतुता बोधो नाकांक्षता विरहाच्च न चान्वयबोधसंभवेऽपि हेतुशब्दप्रयोगवैयर्थ्यमुक्तोप
धायकतास्त्राभेस्वरूपयोग्यताया अर्थो ह्यत्राभे संभवादिति वाच्यम् विभक्तेरन्यार्थताया अप्यन्यत्र दृष्टत्वा हेतुना परं त्व
निश्चयार्थं तत्प्रयोगात् सहाय्ययोगेऽपि साहित्यप्रति योगिवाचकपदात्ततीयापुत्रेण सहागत इत्यादौ अत्र यदि सह
शब्दार्थः समभिख्यादतपदोपस्थाप्य क्रिया समानकालीन क्रियान्वयित्वं तदन्वयितं च समभिख्यादत क्रिया बोधक
पदन क्रियाया यादृशः संबंधः साहित्यान्वयिनि प्रत्याप्यते तादृशतत्संबंध एव सच पुत्रेणेत्यादौ कर्तृत्वं दध्ना सहोद
नो भुज्यते इत्यादौ कर्मत्वादित्त्तुतीयार्थोऽपि स एव संबंधः तथा च पुत्रकर्तृकागमनसमनिकालीनागमनकर्तृत्वदधि

भावव्यवस्थेन धोयगमान् यत्र वह्नितावच्छिन्नविधेयतात्वं अन्वयितावच्छेदकं तत्रैव तद्वच्छेदेनेतरान्वयः संभवति
 अत्र च वह्नितावच्छिन्नताविशेषितं विधेयतात्वं मेव तथैतिकं यत्तदवच्छेदेनाभावान्वय इति तु न शक्यं पंचम्याद्यर्थ
 विधेयतायाव ह्यादौ वह्निताद्यवच्छेदेनान्वयोपगमान् दवच्छेदेन तदन्वये चावच्छेदकतद्भूतस्य तद्विशेषांशधर्मि
 पारतंत्र्येण प्रकारत्वात् प्रकृते स्वरूपसंबंधरूपवह्नितावच्छिन्नत्वेन सहितस्य विधेयतात्वं स्यान्नपि तावच्छेदकत्वा
 तव ह्यादिपदमेव तदवच्छिन्नविधेयताशालिज्ञानपरं तदुत्तरमने कदिप्रत्ययो विशेष्यता रूपसंबंधपर इति प्राचीन
 मतैर्तु वह्निताद्यवच्छिन्नविधेयता त्वस्यान्वयितावच्छेदकत्वमविवादमेव विधेयतायास्तत्तत्संबंधावच्छिन्नविधेय
 तात्वेन पंचम्याद्यर्थत्वस्वीकरणोपमं तेनायं जानाति आत्मत्वात् तद्व्यतिरिक्तविधेयतासंबंधावच्छिन्नाया प्रकृ
 तविशेष्यता निरूपितज्ञाने विधेयतायां द्रव्यत्वादिरूपसिंघज्ञानप्रयोग्यत्वसत्त्वे पि नावच्छेदकावच्छेदेनाभावान्व
 ययोग्यत्वमसंबंधविशेषावच्छिन्नविधेयतात्वरूपान्वयितावच्छेदकावच्छेदेनाभाववत्त्वबोधान् एव ज्ञानप्रमा
 न्यत्वविशिष्टं ज्ञानमपि तत्संबंधवच्छिन्नप्रकारकत्वविशेषितमर्थः तेन समवायेन हेतुत्वपरस्याय बहिमान्तद्रू
 पान्नतु धूमादिति प्रयोगस्य नायोग्यता वह्निविधेयतायां संयोगेन धूमप्रकारकज्ञानप्रयोज्यत्वसत्त्वेपि समवायस

न्निष्ठाद्यवच्छिन्नज्ञापकत्वेपि च पूर्वोक्तो विद्मानद्रव्यत्वाद्रव्यत्वेन वेत्यादिर्न प्रयोगः अन्यथितावच्छेदकवद्द्वित्वद्रव्य
 त्वत्वादिना ज्ञाप्यज्ञापकभावस्य तृतीय्यादिनावोधनात् न तत्रैतन्निरूपणज्ञाप्यज्ञापकभावविरहात् एवं ज्ञाप्यवद्वा
 दिमत्त्वान्वयितावच्छेदकपूर्वतत्त्वावच्छिन्नोऽंशे ज्ञापकत्वे ज्ञाप्यत्वे वा प्रतीयत इत्यपिनियमः तेन पूर्वतो वद्विमानम
 हानसत्त्वान्नैवेत्यादयो न प्रयोगाः अत्रेदमवधेयम् पूर्वतो वद्विमानद्रव्यत्वादिज्ञाप्यत्वस्य महानसादौ म
 ज्ञावद्वा दौ द्रव्यत्वमहानसत्त्वादिज्ञाप्यत्वाभावबोधने बाधः तत्र प्रमेयत्वेनैना द्रव्यत्वादिज्ञाप्यत्वस्य पूर्वतादौ महानसत्त्वादिज्ञाप्यत्वस्य प्र
 हानसत्त्वादिज्ञानज्ञाप्यत्वस्य च सत्तात् वद्विन्वादिना द्रव्यत्वादिज्ञाप्यत्वस्य पूर्वतादौ महानसत्त्वादिज्ञाप्यत्वस्य पूर्वतादि विशेष्यता नि
 सिद्धानाभावप्रत्यायनसंभव इति ज्ञानप्रयोज्यत्वे ज्ञानजन्यतावच्छेदकत्वरूपसमभिव्याहृतपर्वतादि विशेष्यता नि
 रूपितं त्वविशकलितं पंचमर्थः विशिष्टलाभोन्वयवलात् एवं चोक्तस्थलेन ज्ञाविधेयताया द्रव्यत्वमहानसत्त्वादिज्ञा
 नप्रयोऽमत्वाभावः प्रत्याप्यते तत्प्रयोऽप्यत्वच प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नविधेयताया प्रसिद्धम् न चैवं पर्वतो वद्वि मा
 नप्रयोऽमत्वादिज्ञादेरपि प्रसंगः भूमुत्ताद्यवच्छिन्नविषयकज्ञानाप्रयोज्यतत्तद्द्विहत्वाद्यवच्छिन्नविधेयताया वद्वा दा
 वकाधितत्वादिति वाच्यम् पूर्वतादि विशेष्यता निरूपितवद्द्विहत्वावच्छिन्नविधेयतावच्छेदेन विधेयतायानञ्जा

त्येन विधायकसूत्रांतरमप्यन्यतिरनिरूपितहेतुताविषयकमेवातो जो घ्राद्वद्वे जाड्येन वेत्यत्र जाड्यहेतुतावद्दुमाद्वहि
मान्धुमेन वेत्यादौ धूमादेर्वह्यादिज्ञानहेतुताप्रतीयते हेतुत्वं च षड्वैतं प्रयोजकत्वं मेव गुणपदं च न चतुर्विंशतिपर
धूमादिहेतौ नत्वा संभवात् न च तत्र धूमादिपदं तज्ज्ञानपरमेवेति तादृशगुणत्वमेव बह्यादिहेतोरिति वाच्यम् तत्र धूमा
दिज्ञानलाक्षणिकत्वे पि अज्ञानादृद्धत्वादौ अभाव रूपवंधादिहेतोलयात्वा संभवात् नापि धर्मे मात्र परगगनादेर
पिकात्मिकसंबंधेषु अनुधर्मतया व्यावर्तकत्वात् समवायादिना धर्मत्वं च भावाद्यसंग्राहकम् नापि द्रव्याश्रितत्वं सत्ता
वानुगुणत्वादित्यादौ पंचम्यंतस्यालाक्षणीकत्वपक्षे पंचम्यनुपपत्तेः किंतु कार्यसंज्ञाप्यस्य वा आश्रये आश्रितत्वं जा
ड्यादेः स्वप्रयोज्यवधा अये धूमादेश्च स्वज्ञाप्यवह्याद्या अये आश्रितत्वाद्गुणत्वम् हेतौ तद्विशेषणप्रयो जनं च पितुः पां
दित्येन पुत्र आहूतः धूमस्य स्वस्मिन्सत्त्वेन पर्वतो वह्निमानित्यादौ पंचमीवाराणाम् ज्ञापकत्वे च तज्ज्ञानजनकप्रमाविष
यत्वं ज्ञाप्यत्वमपि प्रमाजन्यज्ञानोद्दिष्यत्वम् अतो वह्यादेर्व्याप्यताभमेण धूमादिज्ञापकत्वसत्त्वे पि वह्निनावहेवो धू
मवान्नयमिति यादयो न प्रयोगाः प्रमात्वं च यावद्भूमिचत्व रूपं विवक्षणीयं तेन धूमव्याप्यो वह्निरित्यादिज्ञानस्य
वह्नित्वाद्यं प्रमात्वमादाय नोत्पत्तिप्रसंगः द्रव्यत्वादेः प्रमेयत्वावच्छिन्नवह्यादिज्ञापकत्वे पि विशिष्टद्रव्यत्वादिनाव

तौ घटादिरूपलिंगप्रयो ज्यत्वा भावस्यासत्वेपिवह्यादि विधेयकत्वे तद्वाधात् न ह्यनुमितावपि द्वयत्वादिविधेयक
त्वावच्छिन्नघटादिलिंगप्रयोगत्वस्त्वह्यादिविधेयकत्वावच्छेदेनाभावो वा धित इति संभवंति प्रयोज्यताया व्याप्पवृ
त्तित्वात् एतेनानुमितौ धूमादिलिंगज्ञानकरणकत्वं तृतीयया प्रत्याप्यते करणएव तृतीया तत्रैति मतं प्रत्युक्तस्य
लेनुमितौ न त्रयोन्वययोग्यताया अनुरूपतेः वह्यादिविधेयकत्वे धूमादिज्ञानरूपकरणजन्यतावच्छेदकत्वतदाभा
वौ तृतीयांतत्समभिव्याहतनञ्ग्रामस्मरणे इत्यपिन सत्कारकविभक्त्यर्थस्य क्रियातिशक्तेः स्वयात् न बोक्तम्
स्थले वह्यादिविधेयकत्वावच्छेदेन घटारूपलिंगज्ञानजन्यतावदनुमिते मत्वाभावः पुरुषनिष्ठो न जा प्रत्याप्यत ता
दृशानुमितिर्घटादौ बह्यभेदलिङ्गत्वभ्रमदर्शायां प्रसिद्धेति वाच्यम् धूमनवनहनमानमिदनद्यटेनेत्यादावनुमिति
मत्वा घभावबोधानुपपत्तेरिति प्राहुः पूर्वतो धूमेन बहिस्त्यादौ क्रियायोगाभावाद्धेतुतीयेव तत्रज्ञापकज्ञानविष
यत्वे हेतुत्वं ज्ञानज्ञाप्यत्वरूपहेतुमत्वं तृतीयार्थः हेतुगद्याद्यपिकारणापर्यो योनस्तुतापकपर्यो यस्य सापि हेताविति
सूत्रस्य हेतुपदनसमभिव्याहृत निरूपितं हेतुता मात्र परमपितु समभिव्याहृत तज्ज्ञाना न्यतरनिरूपितं हेतुता परमे
वैति प्रमभिव्याहत वह्यादिज्ञानहेतुज्ञानविषयभ्रमादिपदादपि न हीयात्स्त्रैणानुशिष्यते गुणहेतौ पचम्या विक

वच्छेदेनेवान्वयितावच्छेदकधूमादिविषयकज्ञानत्वावच्छिन्नत्वेनभासमानस्यकरणत्वस्यनिरूपकत्वभानोपगमात्
 निरूपकत्वेतुकरणात्मात्रस्यतृतीयार्थतावादिनांप्राचांमतेसंसर्गःनव्यमतेतुकरणात्निरूपकत्वस्यैवजनार्थभावो
 प्रक्षिप्तयोगित्वेनान्वयान्नावत्पंयेतस्यतृतीयार्थतयाप्रकारएवेत्यन्यदेतत्परितुलिंगज्ञानस्यकरणत्वेपिधूमैनानुमिनो
 नीत्यादौधूमादिपदंमुख्यार्थमेवहेतावितिसूत्रेणतत्रतृतीयाहेतुत्वस्यकारणतावच्छेदकसाधारणप्रयोजकत्वरूपा
 स्यतत्रविवक्षितत्वात्जनकज्ञानविषयधूमादेश्चानुमितिकारणतावच्छेदकतयाप्रयोजकत्वमक्षतमेवउक्तसमु
 हानेवनस्यलेतिप्रसंगश्चवह्निविधेयकानुमितित्वावच्छेदेनप्रयोजकत्वनिरूपकत्वभानाभ्युपगमेनवारणीयःव
 स्तुतोजनकादिनिष्ठप्रयोजकतानिरूपकत्वेकार्यतावच्छेदकस्याप्यक्षतंप्रतीतिसाक्षिकं चतथाचानुमि
 तिविशेषणतत्तद्विधेयकत्वरूपसुवतार्थएवतृतीयार्थान्वयउपगम्यतेसमूहान्वनानुमितिनिरूपकत्वादिविधेयकत्व
 स्पधूमाद्यप्रयोज्यतया नोक्तार्थोतिप्रसंगःधूमैनवह्निमनुमितिनघटेनेत्यादौअनुमितौघटादिप्रयोज्यत्वाभावो
 नान्वेतिअपितुनत्रार्थभावप्रतिषेधवद्व्यादिविधेयकत्वएवातोयत्रधूमादिलिंगकंवह्यनुमितौघटादि
 रूपसिगाधीनद्रव्यत्वादिविधानतत्रधूमैनवह्निमनुमितिनघटेनेतिप्रयोगोपपत्तिःसमूहान्वनरूपतादृशानुमि

नाया आवश्यकत्वात्. तद्वाहकतयैव करणे तृतीयानुशासनस्यावश्यकत्वात्. शरैः शानितपत्रोयमित्यादौ तृतीयायाः।
कारकविभक्तित्वएव तदर्थोन्वितायैकं श्रान्तितादिपदेन समासस्माधुतानिर्वाहाच्च. न च तृतीयायाः समभिव्याहृतकत्रे
तर्भावैण करणत्वार्थत्वे तदसमभिव्याहृतकत्रे भावात्. अकारकविभक्तिर्त्वे करणे तृतीयानुशासनेऽपि दुर्वोरमेवेति
वाच्यम्. एतदनुरोधेन तत्र कर्तुरध्याहरणीयत्वात्. वस्तुनः समभिव्याहृतकर्तव्यापाराधीनत्वे व्यापारवत्कारणत्वे च त
नीयायाः शक्तिद्वयै. कत्रे समभिव्याहृतस्वित्वे व्यापारवत्कारणत्वमात्रं प्रतीयते. कर्तृसमभिव्याहारस्थले च व्यापारे तद्व्या
पाराधीनत्वमपि निसामञ्जसं. एवं हेत्वनुशिष्टतृतीयाया अकर्तयेण इत्यनेन बाधनात्करणत्वविवक्षायां धनवता ऋणे
न वद्वोयमित्यत्र तृतीयोऽप्युपपत्तये करणे तृतीयानुशासनस्यावश्यकता. कारणत्वे च फलोपधानरूपमेव करणत्वात्
एकं. अन्यथा कुठारादिकरणकस्त्रिदादौ दात्रादेरपि स्वरूपयोग्यतया करणत्वापत्तेः. त्रिगज्ञानस्यानुमितिकरणताभ
मते धूमेन वह्निमनुमितौ तीत्यदौ धूमादिपदे तज्ज्ञानपरव्याप्तिविशिष्टहेतुज्ञानस्य व्यापारस्तद्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहीपरा
मर्शः. स चात्ममनोयोगादिरूपानुमातृपुरुषव्यापाराधीन इति तस्मिन्निरुक्तकरणत्वमवाधिनमेव. धूमादिलिङ्गकवद्युनु
मितौ यत्र लिङ्गातराद्वादिभामे तत्र तेन घटमनुमिनो मीतिन प्रयोगः. अन्वयितावच्छेदकतन्त्राधिधेयकानुमितित्वा

त्वस्पतृतीयार्थत्वेजन्यत्वसंबन्धमध्यवस्त्वनिरूपकविषयत्वप्रवेशनीयम्. कृतिविषयत्वमेववाहृतीयार्थः स्वनिरूप-
 पकंजन्यत्वंविषयतायाःसंबन्धमध्योन्नतर्भावनीयम्. काष्ठेनपचतीत्यादौकरणत्वेतृतीयार्थःतच्चव्यापारवत्कारणत्वं.
 व्यापारेकर्तृव्यापाराधीनत्वेनिवेशनीयम्. अन्यथाकर्तुरपिकरणतापत्त्याचेत्रश्चेत्त्रैणपचतीत्यादि-
 प्रयोगापत्तेःनचकर्तृश्चादिरूपव्यापारस्वनदीयकृत्यादिरूपव्यापाराधीनतयातद्विशेषणदानेपिकर्तुःकरणत्वेदुर्वी-
 रमेवेतिवाच्यम्. स्वभिद्भजेनकर्तुर्विशेषणीयत्वात्. यत्रैकैवपाकादिक्रियाचेत्रेणकाष्ठादिनामैत्रेणतुषादिप्रक्षेपेणनिष्पा-
 द्यते. तत्रचैत्रस्तुषैर्मैत्रःकाष्ठैःपचतीतिप्रसंगःसमभिव्याहृतकर्तृव्यापाराधीनत्वस्यतत्तत्करणव्यापारेभानमुपगम्यवार-
 णीयःनचसमभिव्याहृतकर्त्रेतर्भावोत्पत्तृतीयास्तृत्वेकर्त्रसमभिव्याहारस्यलेकरणेत्तृतीयायाप्रयोगापत्तिरितिवाच्य-
 म्. तत्रापिहतावितिस्त्रैणहेतुतामात्रार्थकतृतीयाभ्रंभवान्. धनेनकुलेविघयायशट्स्यादिवत्. नहितत्रकरणेत्तृतीया
 क्रियायोगाभावात्. नचैवमुक्तस्थलेचैत्रस्तुषेणपचतीतिप्रयोगस्यदेतावितिस्त्रवलादापत्ताविष्टापत्तिर्विनोत्तराभावा-
 त्समभिव्याहृतकर्त्रेतर्भावस्वरूपेणोत्पत्तृतीयानुशासनस्यैववावैयर्थ्यमितिवाच्यम्. उक्तस्थलेपाकेतुषहेतुकत्वा-
 भावबाधेपिचैत्रस्तुषेणनपचतिर्किंतुदोरुणैवेतिप्रयोगोपपत्तयेसमभिव्याहृतकर्त्रेतर्भावोत्पत्तृतीयायाःशक्तिकल्प-

ॐ नमः

अवहितस्यशेषेनसमरणेन्यथासिद्धं तदाकृतिव्यापारोपितत्राप्यथासिद्धः स्यात् न्यश्च व्यापारो मरणोऽव्यवहितसा
धनंतत्रतदेतुः कृतिरकम्यथासिद्धेति मरणकारणव्यापारकारणकृतिमत्त्वं न कस्यापि हेतुः स्यादिति वाच्यम् तदुल
बिद्धिं सादिरूपफलव्यवहितस्यापितुषादिप्रक्षेयस्य तत्करणदशायापचतीत्यादिभ्य हारानुरोधेनयथाऽनन्यथा
सिद्धत्वं तथा खड्गप्रक्षेपादिकरणदशायाहर्तुमभ्यपदेशानुरोधेनतत्रव्यवहितस्यापिमरणेऽनन्यथासिद्धत्वमवश्य
भूयेयमिति सामंजस्यात् तदुलक्रयणदशायापचतीत्याद्यभाववत्त्वादिनिर्माणदशायोहेतीत्यव्यवहारान्नद्यापारो
मरणेन्यथासिद्धतयानैहि सा व्याघ्रमरणोद्देशेन कृतो यत्रार्पणदियथा तत्र देवाद्गवादिमरणेपिनचहिंसा रूपस्य
नव्याद्यादिहिंसा रूपोपि तत्करणदशायां हेतीत्यप्रयोगात् अथालेपिनन्मरणोद्देश्यकादृष्टाद्वारकनन्मरणप्रयोजन
ककृतिजन्यव्यापारस्यापि हिंसावतयापजनकत्वादुक्तस्थले गोवधाभिमंथने गोवधप्रायश्चित्ताचरणमित्यवधेयम्
एवंचैत्रः पचतीत्यादौ विषयताघटिनकलंबोधनिर्वाहायथया कृतौ पाकादेरुपधायकत्वविषयित्वोभयसंबंधेना
न्वयः विषयितायाः संबन्धत्वेपि उपधायकनिवेशश्चावश्यकः पाकाद्यनिष्पत्तिस्यलेपचतिपश्यतीत्यादिप्रयोगस्य प्रा
संग्यवारकत्वात् तथाचैत्रणपच्यते इत्यादावपि तीयार्थकृतं तर्जन्यत्वं विषयित्वोभयसंबंधेनान्ययोऽर्थः कृतिजन्य

न ह तु त्वात् तथा चानिष्टविशेषजनकतावच्छेदकप्रत्यासनिप्रविष्टमरणानुकूलत्वं मरणजनकत्वमेव न तु प्रयोजकत्व
 मे तो दृष्टाद्वारकत्वं न तत्र निवेशनीयम् क्कारणत्वपर्यंतं निवेशलाभायैव तदुपादानम् यद्विषयिण्यान्वयपरतायावेदे
 औत्सर्गिकपरत्वेन बधसाधनताबोधकश्रुत्याविशेषणीभूतमरणसाधनतापिश्येन स्पष्टप्रत्याप्यते तदा पिश्येनानुकूल
 लकृतेर्मरणसाधनत्वमप्राप्तिकमेव क्रियाजनककृतेस्तज्जन्यजनकतानियमस्याप्राप्तिकत्वात् अथान्योद्देश
 ननाराचक्षेपकर्तृविशेषविषयककृतिसमत्वघटितविशिष्टकृतेताविरहेपियथार्धवजन्यपापप्राप्यश्रितं तथा
 श्येनकर्तृविशिष्टाकर्तृत्वापादं स्यावश्यकत्वाद्दलवदनिष्ठाननुबन्धित्वबाधोद्वोरप्येति चेन्न अकामकृतेष्वङ्ग
 प्रायश्चित्तप्रवणनमरणवैच्छिन्नव्यापारस्यविषयतामनेतर्भावाविशिष्टजनककृतिमत्वसंबन्धेनन्यूनपापेस्वत
 त्रहेतुत्वकल्पनात् तद्वलेनविशिष्टैर्गुणैः स्वार्थकृतेर्हि साजन्यपापानुत्पत्तेः नचलाघवेनमरणोपलक्षितव्यापार
 जनकत्वमेव प्रत्यासन्निमध्ये निवेश्यतामिति वाच्यम् श्रुत्यर्थवाधापादकलाघवस्याप्रयोजकत्वात् वेदस्थलेविशि
 षान्वयस्यौत्सर्गिकत्वेपिश्येनस्पमरणजनकत्वेविध्यर्थवादप्रसंगेनमरणप्रतिश्येनस्याप्यथासिद्धतायाएवोपगत
 व्यतयातस्पजनकतागर्भदिनस्पर्शतावच्छेदकरूपशून्यतायाअग्निरूपपादत्वात् नचयदिसिद्धाभिधातजनकादृष्ट

निष्प्रत्यहम् मरणोद्देशेनानुष्ठीयमानत्वमपिमरणानुकूलत्वोपयोगेण कृतिविषयत्वरूपं लक्षणघटकमिति न काचिद
नुपपत्तिः यद्यप्यदृष्टद्वारापाक्त्वनुकूले कृतिमतोपिनपाकादिकर्तृत्वमिति तत्तत्क्रियाकर्तृत्वघटककृतिनिष्ठतदनुकूलत्व
एवादृष्टाद्वारकत्वमपेक्षितम् न तु क्रिया निष्ठफलानुकूलत्वेन तत्रापेक्षितमिति व्यापारनिष्ठमरणानुकूलत्वेऽदृष्टाद्वारका
त्वमणि कारोक्तविशेषणस्य न कर्तृताघटकत्वेन तदुत्पन्नानुष्ठीयमानत्वप्रविष्टकृतेरदृष्टाद्वारकमरणानुकूलत्वविवक्ष
तम् विशिष्टकर्तृत्वेचादृष्टाद्वारकत्वविशेषितैकैरणानुकूलत्वेन कृतिविशेषणेन घटितमिति मिश्राशयः तथा चैवंप
र्यवसितम् हिनक्षेः प्रवृत्तिनिमित्तमरणरूपफलावच्छिन्नव्यापारत्वमेव न हि स्यादित्यादौ फलविशिष्टस्वरूपित
कर्तृत्वसंबन्धेन हि न रूपस्यार्थस्यानिष्ठविशेषसाधनत्वं प्रतीयते श्येनस्य हि न रूपाद्यर्थत्वेपि तस्य तादृशकारणाताव
च्छेदकसंबन्धेन कचिदपि सत्वम् तत्कर्तुरदृष्टाद्वारकानुकूल्यताघटितफलकर्तृत्वविरहेण विशिष्टकर्तृत्वादिति
नादृष्टाविशेषप्रतिहिंसात्वेन साधनत्वमिति न क्रियायां विध्यर्थो न्वयमतेपि श्येनविध्यर्थवाधः वस्तुतः श्येनानुकूलकृते
र्मरणप्रयोजकत्वमेव न तु मरणकारणत्वमन्यथा सिद्धत्वात् मरणोपलक्षितान्यकर्तृकखड्गाभिघातादिरूपवैस्विध
प्रत्येव हेतुतायावेदेन बोधितत्वात् क्रियाजन्यकार्यतत्क्रियानुकूलकृतिहेतुतानियमेपि खड्गाभिघातादावेव श्येनकृ

निरुक्तविशिष्टकर्तृत्वस्य निर्वेधविधिविषयत्वसंभवात् व्यापारविशेषणतयोपस्थितस्य कृत्यं विशेषणत्वस्य व्युत्प
त्तिविरुद्धत्वात् अथ मरणोपलक्षितव्यापारकर्तृत्वस्य नादृशनिषेधविषयत्वेऽपि न क्षतिः अन्यो देशे न नाराचक्षेपस्या
पि न ह्यमरणोपधायकस्य नरकसाधनत्वात् परंतु मरणरूपप्रायश्चित्ते विशेषरेव तदविषयकत्वमुपपादनीयम्
तच्च मरणोद्देशेन तदनुकूलव्यापारकर्तृत्वबोधकस्य शब्दस्य तद्विधावंतर्भावोपपद्यत इति चेत् एवमपि ब्राह्मणम
रणकामनया यत्र न ह्यमरणानुकूलव्यापारानुष्ठानमपि तु फलान्तरकामनाधीनतन्मरणा नुकूलव्यापारत्वप्रकारक
चिकीर्षया तदनुष्ठितं तत्राव्याप्तिरिति तन्मते दुर्बारा एव तत्रापि संपृणस्यैव प्रायश्चित्तस्याचरणादलक्ष्यतोपगमादिति भे
दः यत्र हि मरणा नुकूलव्यापारत्वेऽपि कृत्स्नत्वादिधीस्तत्रैव यत्र व्यापारविशेषत्वेनैव तद्दीप्तत्रापि मरणरूपफल
कामनाधीनव्यापारविषयिणी कृतिर्मरणा नुकूलत्वेन व्यापारमवगाहते कृतेः कामनाविषयकलोपयोगेणोपायविषय
यतोपगमात् विशृंखलफलभाजोपगमेयत्र तद्विप्रकामनया भोजनं फलान्तरकामनया च गमनप्रवगाहमाना समूहान्
वनकृत्स्नत्र तद्विप्रयोगमनं करोतीति व्यंवाहारापत्तेः उपायोऽप्येवमनस्या नुकूलत्वं संबंधः प्रकारो वेत्यन्यदेतत् एवंचम
रणावच्छिन्नव्यापारविषयकत्वमुभयत्रैव कृतेरिति विशेषणावच्छिन्नविषयककृतिमत्त्वं विशिष्टकर्तृत्वमुभयस्थले

हकत्वात्तद्विशेषणवतो व्यापारस्य नियमेन लक्ष्यत्वात् तच्छून्यस्य चालक्ष्यत्व नियममात् अथ मरणोद्देशेनानुष्ठितस्या
पियत्र खड्गाभिघातत्वादितैवेष्टसाधनत्वनि साध्यत्वधोविषयता ननु मरणानुकूलत्वविशेषिततद्द्रव्यगतत्रयनमरणानु
कूलत्वविशेषविषयिणी कृतिरिति तादृशी व्यापारकर्तृत्वविशेषमुक्तविशेषणस्मविशिष्टकृते
तानिर्वीहकत्वं यद्विचमरणोद्देशेनानुष्ठीयमानत्वस्य मरणानुकूलत्वेन कृतिविषयत्वमेवार्थरतुपेयते तदा व्यापारेता
दृशविशेषणस्य तत्कर्तृत्वविशेषकृतेनानिर्वीहकत्वं न च विषयणीभूतफलनिष्ठादेश्यता ख्यविषयतानिरूपकत्वे सति व्या
पारनिष्ठसाध्यता र्विषययतानिरूपकत्वमेव विशिष्टविषयकलेकृतेरित्युपदर्शित स्यात्तेन कुलता संवर्धनमरणवैशि
ष्ट्यस्य साध्यतारूपविषयता वच्छेदकता विरहेऽपि न विविशिष्टविषयकलेकृतेऽस्तीति बाह इति मरणोद्देशेनानुष्ठीयमानत्वस्य मरणकाम
माधीनकृतिविषयत्वरूपतैवेति वाच्यम् ब्राह्मणानहम्यादित्यादौ धात्वर्थता वच्छेदकस्य मरणस्य स्वोद्देश्यकत्वसंवेधना
कृतावन्ययसंभव एव निरुक्तविशिष्टकृते त्वानिर्वीह इति मरणोद्देशेनानुष्ठीयमानत्वस्य मरणकामनाधीनकृतिविषय
त्वरूपतैवेति वाच्यम् ब्राह्मणानहम्यादित्यादौ धात्वर्थता वच्छेदकस्य मरणस्य स्वोद्देश्यकत्वसंवेधेन कृतावन्ययसंभव एव

धस्यलेकांतरव्यापारानधीनत्वेनप्रतीयेतेइतितदंतर्भावेनशक्तिकल्पनेमानाभावःव्यापारलाक्षाणिकेनकर्तृप्रत्यये
 नसंक्षणयातदंतर्भावेणव्यापारबोधनादेवपूर्वोक्तातिप्रसंगवारणत्वात् अन्यथातदंतर्भावोक्तातिशक्तावपितादृशा
 तिप्रसंगस्सदुर्वारत्वादितिघटोजायतेओदनःसिद्धतीत्यादौसत्कार्यविहेच्छिणैर्यायिकानोकारकत्वकर्तृत्वेच
 घटादेर्यथाश्रुतसूत्रानुसारेणदुरुपपादमेवमुख्यचक्रियाकर्त्तृत्वेनक्रियानुकूलकृतिमात्रे एकक्रियाविषयककृति
 तोयत्रानोतरीयकक्रियंतरनिर्वोहस्तत्कृतिमतस्तत्क्रियाकर्तृत्वाभावात् अतएवमतोभूतेनतुमयाकृतमिनिव्यप
 देशः इतितत्क्रियाकारकत्वेसतिनद्विषयककृतिसत्कर्तृत्वं अन्योदेशेननाराचक्षेपाद्यत्रब्राह्मणवधस्तत्रमरणानु
 कूलस्यनाराचक्षेपरूपव्यापारस्यहेत्तिविषयत्वेनतददृशव्यापारत्वेनतस्यानभिसंहितत्वात्तेनरूपेणा
 कृतिविषयत्वेनतददृशव्यापारस्येतिब्राह्मणवधत्वविशिष्टकर्तृत्वंतददृशव्यापारकर्तृरिति नतस्यसंपूर्णप्रायश्चिन्नं
 अतएवसंपूर्णप्रायश्चित्तप्रयोजकस्यकर्तृव्यापारस्यलक्ष्यताभिप्रायेणहिंसालक्षणेमाणि कृतांमरणोद्देशेनानुष्ठीय
 मानत्वात्तद्व्यापारकत्वविशेषमायोरुपादानमितिभिआभिधानसंगतिःसरणोद्देशेनानुष्ठीयमानस्यव्यापारस्यावश्यं
 मरणानुकूलव्यापारत्वेनप्रतिसंहितत्वात्तददृशरूपेणकृतिविषयत्वमितितादृशविशेषणस्यविशिष्टकर्तृतानिर्वी

तुल्यमेव कर्तृप्रत्ययेन प्रतिपाद्यते इति अतः प्रतिगृहीतव्यवहारो न यष्टिः अतः प्रतिगृहीतव्यवहारो न स्वतज्जनकस्तथा स
 तितत्रदातव्यवहारापत्तेरिति तु जीमूतवाहनः अथास्तु चैत्रेणैत्रेण पाच्यत इत्यादौ स्वतेत्रव्यापारस्य हेतुकर्तव्या
 पाराधीनत्वेऽपि दर्शितरीत्यानस्य कर्तृत्वनिर्वाहस्तश्चापि तद्वाचकपदोत्तरं तृतीयानुपपत्तिः कर्तृत्वस्य शिचप्रत्ययेनाभिधा
 नादिति चेन्न कर्तृत्वनिर्वाहकत्वसंबन्धेन पाकसंबन्धेन च नो हेतुकर्तव्यापारस्य शिजर्थत्वेन स्वतंत्रकर्तृत्वस्य शिचानभि
 धानात् कर्तृत्वरूपफलावच्छिन्नस्य तादृशव्यापारस्य शिजर्थतामतेऽपि आश्रयोपरकत्वरूपस्य कर्त्रभिधानस्याश्रयत्वात्
 रनभिधानात् तृतीयोपपत्तेः आख्यातस्य धर्मवचकत्वेऽपि कृतिविविशिष्टबोधकत्वरूपस्य कर्त्रभिधानस्याश्रयत्वात्
 चैत्रः पचतीत्यादौ न तृतीया न चैवं मुख्यविशेष्यतया कृतिविवक्षया चैत्रेण पचतीति स्यादिति वाच्यम् आश्रयान्तिरिक्ता
 शेषविशेष्यतया कृतिबोधनस्यैव कर्तृभिधानरूपत्वात् तथा तदभिधानं चलकात्तद्धितसमासानामेव अतएव तैरेवा
 भिधीन इति कृताविवृतम् इदं तदवधेयम् यद्यपि स्वतंत्रव्यापारमात्र एव तृतीयादेरनुशासनं तथापि लाघवात्कृतिरू
 प एव कर्तृत्वे तृतीयादेः शक्तिः अचेतनव्यापारे निरुद्धलक्षणोऽव अनुशासनस्यानादितस्य र्यमात्रग्राहकत्वात् लाघ
 वमिदं कृतं तस्यैव तादृशतात्यर्थस्य शक्तिकल्पकत्वात् व्यापारे तत्त्वैपिमौ रवेण शक्तासिद्धेः एवं च कर्तृत्वरूपकृतिबो

लोधाजननात् नचचैत्रेणपाचयतीत्यादौहेतुकर्तृसमभिव्याहारस्थलेकर्तरित्वतीयानुपपत्तिः कर्तृव्यापारस्वस
 मभिव्याहृतहेतुव्यापाराधीनत्वादितिवाच्यम् तत्रण्यतप्रतिपाद्यपाचनोदिक्रियायामेवहेतुः कारकतयास्वतंत्रक
 र्त्तृव्यापारस्वपचादिक्रियांकारकव्यापराधूनत्वात् स्वतंत्रप्रयुजानस्यपुंसोव्यापारस्तदुलक्रयणादिवत्याकादा
 चन्यथासिद्धतयानकारणमितियाकादिप्रयोजकव्यापारवृत्तेपितस्यतत् क्रियाकारकत्वाभावात् अतएवचैत्रो
 भेत्रेणपाचयतीत्यादौचैत्रः पचतीतिनप्रयोगः नचपंचभिर्हलैर्कैषेतिगृहीत्यादौभूमिलेखनरूपकृष्यादिक्रियाया
 स्तंत्रकर्तृनप्रयुजानस्यगृहिणोव्यापारस्यदर्शितयुक्त्यालकारादिनाऽभिधानासंभवदतिकर्षतीतिनस्यात्कर्षया
 तीतिवाच्यम् तत्रकृषेः प्रतिविध्यन्नार्थत्वात् उक्तचयाजकायजतिदितियजिर्हविः प्रक्षेपार्थः हलैः कृषतीति कृषिः प्रति
 विधानार्थेदितियागादेर्देवतेर्दिश्यकद्रव्यत्वेच्छाविशेषरूपार्थमुख्यतयातत्रचयजमानस्येवकर्तृतयाहविः प्रक्षे
 परूपलक्षणार्थपरत्वंदर्शितम् तत्रचक्रलिजामेवस्वातंत्र्यं होतृत्वत्रापिहविः प्रक्षेपएवहधातोरर्थोनतत्तादृशफला
 वच्छिन्नस्पागः तथासतिः स्विजस्तत्रस्वतंत्रकर्तृताविरहेणहोतृपदेनप्रतिपादनासंभवात् धात्वर्थतावच्छेदकफलक

त्वे आधेयस्वरूपे कृतमत्वे वा नश्यते घटेनेत्या ॥ प्रति यो गित्वरूपे कर्तृत्वेन यो गित्वरूपे कर्तृमत्वे वालक्षणकर्तृपद
 मपि व्यापारादिमत्पचेतनदिभाक्तेर्मेव अचेतनादौ स्वरसतः कर्तृपदाप्रयोगात् अतएव च कृतो यत्नम् न च यत्नवत
 एव कर्तृपदार्थत्वे कर्तृकरणयोः स्वतीयेत्यादौ कर्तृपदस्य मुख्यार्थे त्योगे युक्तिविरहात् अचेतनकाष्ठादिवाचकपदयोः
 ने कर्तृप्रत्ययानुपपन्निरिति वाच्यम् सूत्रस्य कर्तृपदानोस्वतंत्रः कर्तृति स्तत्र कृत्य रिभाषितकर्तृपरत्वात् अन्यथा तत्प्र
 णयनवैयर्थ्यप्रसंगात् स्वतंत्रत्वे च कारकांतरानधीनत्वे सति कारकत्वं पुरुषव्यापाराधीनक्रियानुकूलव्यापारवा
 ता मेव काष्ठादीनामन्यव्यापारानधीनक्रियानुकूलव्यापारवत्त्वरूपत्वात् अस्या कर्तृपचतीत्यादौ विवक्षया काष्ठादे
 कर्तृत्वे न च स्वातंत्र्यविशेषे पि स्वातंत्र्यवास्तविकस्याभावात् तद्दोषकविभक्तीनामप्रामाण्यदुर्वारमेवेति वाच्य
 म समभिव्याहृतक्रियाकारकांतरानधीनतत्क्रियानुकूलव्यपारेणैव तत्क्रियावाचकपदसमभिव्याहृतविभक्त्या
 योऽस्मात् अनधीनातविशेषणप्रयोजनचैत्रः काष्ठः स्यात्प्यापचतीत्यादि स्थितिचैत्रः स्यात्ती काष्ठा नि पचतीति प्र
 योगा पतिवारणम् यत्र चैत्रः पचति काष्ठं पचतीत्यादौ समभिव्याहृतकारकांतराप्रसिद्धिस्तत्रानधीनातविशेष
 णानप्रतीयतएव तन्निर्वो हे अत्र त्रलकारादेः स्वतंत्रशक्त्यतः कल्पनात् विशिष्टविषयकशक्ताविशेषणाविषयक

णापक्ष्यते न तु पच्यते इति प्रयोगानुपपत्तिः मैत्रहृतिवर्तमानकृते प्रसिद्ध्या तादृशकृतिः अन्यत्वाभावप्रत्यायनासम्भ-
 वान्नवर्तमानत्वाविशेषिततदीयकृतिजन्यत्वाभावस्य बाधितत्वादिति वाच्यम् आस्थातार्थवर्तमानत्वादेन असम्भ-
 विभ्याहारस्य तैः भावोऽशान्वयस्य तु त्वत्वात् अन्यथा विनष्टं न पश्यतीति न दोषादृशघटकर्मकवर्तमानदृश-
 नाद्यप्रसिद्ध्या न्यवोधानुपपत्तेः प्रकृते च मैत्रीयवर्तमानकृत्युप्रसिद्ध्या वधिर्वर्तमानकालावच्छिन्नतज्जन्यत्वाभा-
 वस्यैव पाके प्रतीत्या सामंजस्यात् पाकत्वाद्यवच्छेदनैव मैत्रादिकर्तृकत्वाभाववोधोपगमान्मैत्रोदिकर्तृकपाकदृश-
 योमन्यकर्तृकपाके मैत्रादिकर्तृकत्वाभावसत्त्वेऽपि न पच्यते मैत्रेणोत्पादयोनप्रयोगाः यत्र मैत्रेणोदनपच्यते ननु ते म-
 ननत्रमैत्रेण न पच्यते ते मनश्चित्वादिप्रयोगनिर्वाहाय ते मनपाकत्वाद्यवच्छेदे नैवान्वयवोधोपगम्यते न तु शुद्ध-
 कत्वाद्यवच्छेदेन बाधितत्वात् यथा च तेन रूपेण शुद्धादनुपस्थितवपितदवच्छेदे नान्वयवोधनिर्वाहस्योपपा-
 दितम् आधेयत्वस्य तृतीयार्थकीदृशैव दृष्टेन न पच्यते इत्यादयः प्रयोगाः आकाशं न पश्यतीत्यादिप्रयोगसमानयो-
 गक्षमाः अचेतनकाष्ठस्यात्पादेऽपि कर्तृत्वविवक्षया काष्ठपचतीत्यादिवत्काष्ठे न पच्यते इति प्रयोगात् तत्र व्यापार-
 रूपे कर्तृत्वेन जन्यत्वस्य रूपसकृते के त्वेवावृत्तीयायालक्षणा एव चैत्रेण ज्ञायते दुःष्यते गम्यते इत्यादावाश्रयत्वरूपे कर्तृ-

नियमानुपगमेद्रहंभवेनैत्रैश्वर्यं पृथक्पतेते मनमित्यत्र एतद्भवनाधिकरणकते मनपाकत्वेन रूपेण शब्दत्वाकानुप
स्थित्यात्तदवच्छिन्नैर्मैत्रान्यसमवेतमविस्पृक्तमिति विषयत्वमवच्छेदवोधासंभवकथनं दीधितिकृतां विरुध्यत इति वाच्य
म्. अवच्छेदकावच्छेदेन विविशिशुद्धौ धर्मिणि विशेषणप्रयोगाभासमानमेव विविशेषणोऽवच्छिन्नत्वसंबन्धेन विविशेषणमि
त्याशयेन तेषां नदभिधानात्. विविशेषणसंबन्धेन दवच्छिन्नत्वमेव तदवच्छेदेन विविशिशुद्धौ भासत इत्युपगमे शब्दानुपा
स्थितरूपावच्छेदेन विविशेषणान्वेषकाभावात्. नचावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्यावच्छेदकत्वच्छेदेन विविशिशुद्धौ विविशेष
णां शोभानमसंभवदुक्तिं. घटो द्रव्यमित्यादौ घटत्वावच्छेदेन द्रव्यत्वादिमत्वबुद्धौ द्रव्यत्वादिविशेषणस्य स्वरूपतएव भा
नादिति वाच्यम्. तादृशशब्दबोधे द्रव्यत्वाद्यवच्छिन्नस्यैवाभेदसंबन्धेन विविशेषणत्वात्. घटत्वादिविशेषे द्रव्यत्वादिवि
शेषणकतादृशप्रत्यक्षोऽवच्छेदकावच्छेदेन भानानुपगमे क्षतिविरहात्. तथैव मैत्रेण नपच्यते इत्यादौ पाककृति
त्वस्यान्वयितानवच्छेदकत्वेऽपि अर्थतम्यतादृशधर्मावच्छिन्नत्वस्य संसर्गांशो भोक्तृनिगवाधमेवेति चेन्न मैत्रेण नपा
क इत्यादौ कृतौ मैत्रादिबुद्धिनिवाभाववोधासंभवेन कृतिजन्यत्वं स्पष्टतीयार्थतां स्वीकृत्य क्रियायामैत्रादिकृतिजन्यत्वा
भाववोद्यस्योपगतस्य तयामैत्रेण नपच्यत इत्यादावपि तैर्होद्योपगमे न सामंजस्यात् न चैयदमैत्रः सुषुप्तस्तदमैत्रे

क्रियाविशेषघटितधर्मस्यान्वयितानवच्छेदकलेपिनदवच्छिन्नत्वविशिष्टविशेषाणां ताया अभिवसंसर्गताभानसंभवेन सा
 मंजस्पात् न चान्वयितावच्छेदकावच्छिन्नत्वमेव विशेषणसंबंधेभासते इति नियमः तथा सति शरदिप्रख्यं निसप्तच्छदा इत्या
 दौ सप्तच्छदपुष्पात्पत्तित्वादेः शरद्वृत्तित्वान्वयितानवच्छेदकतया आख्यातो त प्रतिप्राद्यतावच्छेदकपुष्पोत्पत्तित्वावच्छेदेन च
 शरद्वृत्तित्वान्वयेवाधादवच्छेदकावच्छेदेनान्वयानुपपत्तेरन्वयितावच्छेदकसानुधिकरण्यमात्रिणचतदन्वयोपगमे शर
 दिपुष्पं निसप्तच्छदाः शरदिपुष्पं न च पका इत्यविशेषेण प्रयोगायेतेः यदि च ते तत्र शरत्संबंधः सप्तच्छदविशेषणतया भास
 ते तदा पुनराख्यातार्थे धातुमात्रार्थे वा पुष्पोत्पत्तौ अतएव कारकविभक्तिरूपसप्तम्यनुपपत्त्या कालरूपविशेषणपदादेशे न
 रस्यान्त्येण सप्तमीसर्ववर्मणा सूत्रिता एव च क्रियानिमित्तत्वरूपकारकत्वगर्भकर्तृत्वस्यास्मान्मार्थत्वेन पुष्पोत्पत्तिनिमित्त
 त्वरूपाख्यातार्थस्य विशिष्टान्वयानुपपत्तेरौ धेन शरत्संबंधेष्वन्वयउपगंतव्य इति कारकत्वस्याख्यातार्थत्वानुपगमेऽपि शीत
 लंसरो वगाढवतो निदाघदुःखं यैतीत्यादाविबोद्धे भविष्येयं भवमहिम्ना दृश्यविशेषण शरत्संबंधे त विधेयभूतपुष्पा
 त्यनैः प्रयोज्यप्रयोजकभावस्य संसर्गमयीदयाभानमिति च पकादिपुष्पोत्पत्तौ शरत्संबंधनिमित्तकत्वाभावात्त्रोक्तातिप्रस
 गरतुक्तस्य ले अवच्छेदकावच्छेदेनान्वयएव नोपेयत इत्युच्यते तथापि तादृश नियमानि श्रा माणि कएव न च तादृश

धिक्यात् तादृशवोक्त्वा ननु घटितं शाब्दसामग्र्यामधिकैकोपस्थितिनिवेशनेव गौरवात् अथ तत्र कृते स्तृतीयार्थतो यग
 मे चैत्रेण पच्यते न मे त्रेणेत्यादीवृतीया तार्थमेत्रीयकृते रभाङ्गः पौकैः स्वेतीत्युपेयम् तस्माच्च समवायसंबंधावच्छिन्नाभा
 वो भैत्रकलंकपाकेपीत्यतिप्रसंगः अन्यतायाश्च ह्यनियुक्तकतयो तत्संबंधावच्छिन्नाभावः प्रसिद्धायेव न मे त्रकलंक
 याककर्मत्वाभावस्पर्कर्मणि तदुल्लाहो प्रतीतिश्च कर्मवाचकपदसुमभिव्याहारस्य लेङ्घ्याः आधेयत्वस्पृतीयाथो
 लेवाधेयत्वाभाववोधएव कृताकंणीक्रियते न च तथा सति मैत्रचैत्रोभयकलंकपाकसत्वे चैत्रीयपाककृतौ मे त्रदृष्टित्वा
 भावसत्वात् मैत्रेण न पच्यत इति प्रयोगोपपत्तिरिवाच्यम् मैत्रेण न पचत इत्यतौ वर्तमानपाकानुकूलकृतित्वावच्छेदे न मे
 त्रदृष्टित्वाभाववोधनादुक्तस्य लेचतादृशकृतित्वसामानाधिकरण्ये न मे त्रदृष्टित्वसत्वात्तादृशवाक्पाप्राप्ता स्यात् त्वर्ममा
 नत्वस्य कृतिविशेषणतया च चैत्रेण पच्यतेऽपच्यत इत्युपपद्यते क्रियाविशेष्यत्वात् यदो मैत्रेणान्यक्रियते न
 नुपच्यते तदो मैत्रेण न पच्यत इति प्रयोगश्च न चाख्यातैर्न काले स्पृकृतिविशेष्यतायावोधनात्कालविशेषविशेषि
 तकृतिवत्त्वस्याव्यतितावच्छेदकतया तदवच्छेदे न नत्राभावः शक्यो बोधयितुम् ननु कालक्रियोभयविशेषितकृति
 त्वावच्छेदे न कर्मप्रत्ययस्य लेक्रियायाः कृतिविशेषणत्वाभावे न तद्वृत्तधर्मस्याव्यतितावच्छेदकत्वाभावादिति वाच्य

कर्तृत्वं च मुख्यं क्रियानु कूल कृतिरेव सा च कर्त्री ख्यान सन्निभिव्यादते चैत्रः पचतीत्यादौ क्रिया विशेष्यतया आख्यातेन प्र
 नियायने चैत्रेण पचने शय्यते इत्यादिकर्मभावाख्यातस्थले च क्रियायां विशेषणतया तृतीयया सा प्रत्याय्यते यनुतत्रा
 ख्याता ये एव कृतिः तृतीयार्थश्चाधेयत्वं तस्य चाख्यातार्थकृतिविशेषणतया न्वयः कृते श्रु क्रियाविशेषणतया तथा कृ
 तिबोधने चात्मनेपद रूपस्याख्यातस्य यगादिसमभिआहारज्ञानमप्रेक्षितं प्रचतिपचते इत्यादौ तथा कृत्य न्वया बोधा
 त चैत्रैण ज्ञायने गम्यते इत्यादौ तृतीयाया आधेयतार्थत्वे कृते मेवेति न तत्कल्पनमधिकमिति तन्न चैत्रेण पक्वमि
 त्यादौ तृतीयायाः कृत्यर्थकताया आवश्यकत्वात् तन्न कृत्यर्थकाख्यातविरहेण कृतः कर्तृकर्मवाचकत्वे न कृत्यर्थता वि
 रहात् यदि च कर्तृकृतः कृतावेव शक्तिर्ननु विशिष्टज्ञाता इत्यादौ त्वाश्रयार्थकतायाः कृते तेन तन्न कृत्य न्वया देवक
 र्त्वाभ संभवादित्युच्यते तथापि कर्मकृतः कृत्यर्थत्वमप्रसक्तमेवेत्युक्तप्रत्ययस्य क्वचित्कर्तृवाचकत्वेपि चैत्रेण पच्यः
 दुष्पचश्चैत्रेण दनः चैत्रेणोदनस्य पाक इत्यादौ कृताने कृतिबोधकत्वमिति तन्न कृतिबोधानुरोधे न तृतीयायाः कृतिवा
 चकत्वमावश्यकमेव एवञ्चैत्रेण पच्यते इत्यादावपि तृतीयायाः कृतिबोधने तन्न चैत्रादेः संवेध एवाधेयत्वमित्यता
 एव निर्वोहे कृतादाधेयत्वस्य विशेषणतया भानोपगमस्यानुचिन्तत्वात् तथा सति तत्संसर्गस्यापि विषयता कल्पना

सदास्तु स एवात्रापि तदर्थः अत एव तस्येवास्यापि प्रतिस्तिं च निशब्दस्य प्रयोगो नानर्थकः वस्तुतोऽनर्थकयोः कर्मप्रव-
चनीयाधिपरिशब्दयोः प्रयोगवत्तादृशप्रनेरपि प्रयोगस्य प्रयोजनानंतरानुषपनिश्चित्या प्रतैर्यत्र व्यापेक तार्थ-
कत्वं तत्र प्रतिवृत्तसिंचनीत्यव्ययीभावसमास एव नियतः तदर्थे काव्ययस्याव्ययीभावसमासविधेर्विभाषाधिका-
रीयताविहारेण नित्यत्वादौ वीप्सया प्रतिवृत्तमिति वृक्षप्रतीतिनप्रयोगः यत्र व्यापकत्वार्थकेनाव्ययेनाव्ययीभा-
वसमासस्तदुत्तरं सर्वत्र प्रथमाविभक्तिरेव नत्पकुंभे गच्छतीति वतप्रतिगृहेऽश्वा इत्यादिरपि प्रयोगः उक्तयुक्ता त-
त्र प्रतिनाऽश्वा दोषहादियापकधर्मिणोन्वाऽभेदसंबंधेनान्वयेमेपलैघटः घटवृत्तौ घट इत्यादिप्रयोगवारण्यकस्या-
याः सप्तम्यर्थधारताया आश्रयत्वसंबंधेनाभेदसंबंधेनवाप्रकृत्यर्थानन्वयव्युत्पत्तेर्विरोधात् उपकुंभे निधेहि-
उपकुंभादागतः उपकुंभे न कृत इत्यादौ च विवक्षितस्याधारत्वापादावच्छकर्तृत्वा दौ कुंभसमीपादेराधेयतासंबंधे-
नान्वयस्याधेयत्वादौ निरूपितत्वबंधेन तदन्वयस्य वा बोधेन कश्चिद्व्युत्पत्तिविरोध इत्युपपद्यते तथा प्रयोगाः तां च
मां चान्तरेत्यादावन्तरांतरेण युक्तद्वितीयायानिरूपितत्वप्रर्थः तस्यांतरापदार्थतावच्छेदकमध्यत्वेन यः एवम-
न्यत्रापि ॥ ॥ कारकतृतीयायाः क्रियान्वयिकद्वैतकारणत्वार्थः कर्तृकरणयोस्तृतीयेत्यनुष्णसनात-

चतुर्थकर्मण्येव द्वितीया षत्वबाध एव संज्ञाफलं प्रतिश्च निरर्थकः गृहे गृहेऽप्यादा विव व्यापकतायादिरुक्तिवत्त्व
लभ्यता त्रतिशब्दस्य व्यापकत्वार्थकत्वे उत्तार्थकत्वेन गृहेऽप्यादा विव द्विरुक्तिरेव न स्यात् न च प्रति
शब्दस्यापि व्यापकत्वार्थकत्वे प्रतिदिन मधीते इत्यादौ क्लृप्तं द्विरुक्तेरधिब्रह्म वक्ष्यं च तीत्यादौ क्लृप्तमिति प्रकृते संभेदे ना
न्यतरवैयर्थ्यमिति म्यादादौ रेव व्यापकता बोधकत्वमवर्जनीयमिति वाच्यम् प्रतिमासमित्यादावव्ययीभावे हि प्रथमा
निरिक्तविभक्तैरसाधुत्वेन प्रतिशब्देन मासान्वितव्यापकत्वं क्रियायं बोध्यते विभक्तिः साधुत्वार्था ब्रह्मं प्रति सिंचतीत्य
ननु सैकै द्वितीया र्थकमेवावरुद्रपुरुषार्थवृक्षविशेषितव्यापकता बंधयितुं न शक्यते एकं विशेषणत्वेनोपस्थितस्या
न्यत्र विशेषणत्वे तु त्वत्पत्तिविरोधात् कर्मत्वसंबंधस्यैव व्यापकता घटकत्वेन स्वीकरणीयतया वृत्त्यनियामकस्य तस्य तथा
त्वासे भवाच्च सैककर्मत्वे आप्रयता संबंधघटितव्यापकतापत्याग्रं न मपिन युज्यते प्रकृत्यर्थसुवर्थयोरतरान्नर्थोति
रिक्तभानस्य तु त्वत्पत्तिविरुद्धत्वात् नानुपप्लव्यं दुर्भावादित्यादौ न अर्थमात्रस्य पंचम्यर्थहेतुताया वि
शेषणत्वेन प्रकृत्यर्थस्य च विशेषणत्वेनान्वयात् न स्मात्प्रतिरनर्थक एव द्विरुक्ता न्वयेतात्पर्यवलाच्चे च न कर्मत्वे वृक्षा
देव्यापकत्वं संसर्गत्यैव भासते यदि च वृक्षप्रति सिंचतीत्यादावुपसर्गस्य प्रतैर्वाच्योद्योत्यो वा कश्चिदस्योर्थस्तदास्तु

वृष्टी प्रत्याप्यते विशेषः पूर्ववत् यावच्छब्दसमानार्थका इत्युक्त्यन्तेऽपि दर्शिते वरीतिः तद्योगे च पंचमी साधुः यज्ञमनु
प्रावर्षदितादावनुशब्दार्थः कारकत्वरूपहेतुत्वं अनुलक्षणं इत्यत्र कर्मप्रवचनीयसंज्ञाविधायकसूत्रे लक्षणपदस्य का
रकहेतुपरत्वात् तत्र च यज्ञान्वितस्याधेयत्वरूपद्वितीयार्थस्यान्वयः हेतुतायाश्च निरूपकत्वसंबंधेन वृष्टावन्वयः जन्मत्वं
वानुशब्दार्थः तत्र निरूपितत्वरूपद्वितीयार्थस्य ज्ञान्वितस्यान्वयः जन्मत्वायाश्च निरूपकत्वसंबंधेन वृष्टौ अन्वर्जनेन योद्धारद
त्वापकर्षरूपहीनत्वमनुशब्दार्थः अर्जुनावधिकत्वं द्वितीयार्थस्तु चापकर्षे न्वयः अवधित्वस्यापादानतारूपत्वेऽपि
क्रियाध्वन्याभावाज्जपंचमी प्रसक्तिः अस्मादयदीर्घ इत्यादौ भवतीत्यस्याध्याहारेणैव पंचमुपपादनात् अतः वक्ष्यमा
वादतानि वीहः वृक्षं प्रति विद्योततै विद्युत् मातरं प्रति साधुः योमां प्रतिष्ठातुं वृक्षं प्रति सिंचतीत्यादौ लक्षणस्य भूतेत्या
दिसूत्रानुशिष्टकर्मप्रवचनीयसंज्ञकप्रत्यादिशब्देषु प्रथमपरिचायकत्वरूपलक्षणत्वं परिचेयत्वरूपलक्षणत्वं वा कर्म
प्रवचनीयार्थः वृक्षयकारो न विद्युद्विद्योतनज्ञानादृक्षस्य परिधीयकता द्वितीयार्थश्चाधेयत्वं निरूपितत्वं वा द्विती
ये साधुत्वं प्रियकारित्वं साधुत्वघटकक्रियान्वयी संबंधः कर्मप्रवचनीयार्थः संबधान्वयिष्ठतिर्योगित्वं तन्निरूपितत्वं वा
द्वितीयार्थः तृतीये भागः स्वत्वाश्रयः प्रत्याघर्षः तदन्वयी संबंधो द्वितीयार्थः इत्थं चास्मत्संबंधीयो भागः स्यादिति बोधः ॥

हितपूर्वकृष्णनवमीपूर्वतिथीनामपितत्तदृशमीप्रागभावत्वात्तदधिकरणधिकरणतिथिव्यापकत्वेपूजायानसे
 भवतीतिवाच्यम्. स्वावच्छिन्नकृष्णनवमीप्रागभावाधिकरणत्वसंबंधेन स्वावच्छिन्नभेदस्यैव प्रागभावसंबंधेनिवेष्टा
 नीयत्वात्. स्वाधिकरणनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽपि तादृशावच्छेदकत्वसंबंधेन स्वावच्छिन्नस्य भेदः
 अतस्तादृशावच्छेदकत्ववच्छिन्नाभावविशिष्टयत्किंचिदृशमीप्रागभावधिकरणनिष्ठाभावप्रतियोगितायादाया
 प्रसिद्धिवारण्यविशिष्यतत्तत्प्रागभावरूपस्वपदार्थस्य संबंधमप्येव प्रदेष्टुं नानुगमदतिनिरस्तमदेशरूपासीमात्र
 काशीतः कौशिकीयावद्वातीत्यादौ तत्र कौशिक्याः गमनमीमांसेप्रदीयते. तच्च काशीपूर्वकौशिकीपश्चिमदेशव्यापकत्वगमने
 कगमनानधिकरणत्वे. यावत्पदेन च कौशिक्यनधिकरणकत्वे सति काशीपूर्वकौशिकीपश्चिमदेशव्यापकत्वगमने
 प्रत्याप्यते. तत्र हि तीयार्थोऽवधित्वमवधिमत्वाप्रतीचीत्याद्यन्वये. निष्कर्षः पूर्ववत्स्यमूहनीयः अभिविध्यर्थोया
 वच्छब्दः कार्त्तिकमारम्भचैत्रयावच्छीतं भवतीत्यादौ काशीतः पाटलिपुत्रयावद्वेशेदेव द्रव्यादावभिविधिसत्यर्थं नाभि
 व्याप्तिः एवं च प्रथमे कार्त्तिकपूर्वकालो तत्र चैत्रोत्तरकालपूर्वकालव्यापकत्वं चैत्रोत्तरकालाद्वृत्तित्वसहितं सितभ
 वनेदितीयेचकाशीपश्चिमदेशपूर्वपाटलिपुत्रपूर्वदेशव्यापकत्वं पाटलिपुत्रपूर्वदेशवृत्तित्वसहितं

आप्यकालसमुदाये सजातीयत्वविशेषणत्यूजाया उक्तविशेषणद्वयाक्रांतदंडादिसमुदाया व्यापकत्वेपि न बाधः
अन्वयितावच्छेदकरूपेण साजात्यस्य विवक्षाणा दुक्तस्य लेचतिथिमित्यस्या आहारेण दशमी पदार्थतावच्छेदकस्य
तिथित्वघटितत्वेन वायावसादार्थान्वयितावच्छेदकतया तिथित्वभा नान्नै न रूपेण दंडादेर्दशमी सजातीयत्वाभावात् ।
तिथिश्चाखंडकालविशेषरूपा न तु चंद्रमंडलकलारंभाद्यनुगुणक्रिया प्रचयरूपा पूजाया स्तावत्क्रिया इति त्वम
भवात् । अत्र च प्रागभाव एवावसादार्थः द्वितीयार्थः प्रतियोगित्वमनुश्रित्वं वा तत्र तत्प्रकृत्यर्थदशम्या अन्यतः ताव
तादशमी प्रतियोगिकप्रागभावलाभः तस्त्वप्रतियोग्यद्वयित्वविशिष्टव्यापकता सर्वधेनपूजारूपसमभिव्याहृतक्रि
यायामन्वयः व्यापकत्वं च स्वाधिकरणतिथिनिष्ठाभावप्रतियोगिता न वृच्छेदकपूजाविशेषत्ववत्त्वं स्वाधिकरणत्वं च
स्वाधिकरणकृष्मन्वमीप्रागभावावच्छिन्नभेदविशिष्टकालिदोविशेषणता सर्वधेन एते न कृष्मन्वमीप्रागभावाधिक
रणप्रतियोगिकभेदस्याव्यावर्तकतया तत्सामान्यभेदनिवेशो भविविच्छिन्ननवमीप्रागभावाः धिकरणत्वमादाय ना प्र
सिद्धिः तथा सत्यपि तत्तदशमीप्रागभावाधिकरणकालस्य स्फुटिकरणकृष्मन्वमीप्रागभावावच्छिन्नभेदवत्त्वसंबंधे
न तत्तत्प्रागभावाधिकरणत्वास्तैः न चैवमपि व्यवहितपृथक्कृष्मन्वमीप्रागभावावच्छिन्नभेदघटितसंबंधेनाप्यव

दिकर्तव्यं न्वयः असाहित्यं च स्वकर्तृकसमभिव्याहृतगमनादिक्रियासमानकालीनतादृशक्रियाकर्तृत्वरूपसाहित्याभा-
 वः क्रियान्वयित्वकर्तृकतादृशक्रियाकालीनत्वाभावएववर्वाविचार्यः कर्तृत्वेपुत्रादेराधेयत्वेनान्वयः विभक्तिः साधुत्वार्थ-
 वः अस्तुवाधेयत्वं द्वितीयाथः सप्तम्या आधेयत्वार्थकत्वेपि नात्र प्रमी प्रसक्तिः तस्याः कारकविभक्तित्वेन क्रियान्व-
 यित्वार्थबोधकत्वात् अतः शेषषष्ठीप्रसक्ततामेवोपपदयिभक्तिद्वितीयाग्रन्थतदिति सर्वोऽप्यदविभक्तयः षष्ठ-
 पवादिकादत्यस्याविरोधइति विनासमानार्थकयोः ऋतेनैतरेऽपि नितियानं योरपि दृष्टित्वरीतिः एवंविनायुक्ततृतीयापंच-
 मीस्थलेपि मर्यादाभिविध्यकयावच्छब्दयोः गोपि द्वितीयादृश्यते तत्र मर्यादादर्थकोयावच्छब्दः आरभ्यतस्यां दशमीनु-
 यावत्पृष्ठजयेपर्वतराजपुत्रीमित्यदो मर्यादासीमाकालरूपादेशरूपचकालनिष्ठं तत्त्वचः तत्कालनिष्ठं स्वसमभिव्याह-
 तकालप्रागभावानधिकरणस्वप्रागभाववाधिकरणस्वसजातीययावत्कालतद्वत्तिसमभिव्याहृतक्रियानधिकरणत्वम्-
 एवंचोक्तस्थलेयावच्छब्देनपृष्ठजपक्रियायां युक्तदशमीनिष्ठतादृशसीमात्वनिरूपकत्वं प्रत्याप्यते तावदेवार्थतः शुक्ल-
 दशम्यामर्यादात्वं लभ्यते तच्चिष्ठसीमात्वनिरूपकत्वं च तदद्वतित्वे सति कल्पनवमी प्रागभावानधिकरणयुक्तदशमी-
 प्रागभाववाधिकरणतिथिकूटव्यापकत्वं तावता बोडशतिष्मधिकरणकबोडशपृष्ठजारूपस्यैककर्मणो विधेयतायालाभः ॥

रस्यते चाभाव रूप एवार्थे अन्य रूपतदर्थोतरस्याधेयता संबंध इति न संभवति आधेयता देहद्वयेव संबंधत्वात् न तु
तदभावे न च तत्राधेयत्वाभावेन प्रतीयते अपि तु तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकष्टव्याधन्याभाव इत्युपेयम् तादृश
प्रतियोगिताकत्वमेवाभावेन्यस्य संबंधोऽस्त्विति वाच्यम् आधेयता संबंधस्य प्रतियोगिन आधारस्यानुयोगिन्या धेयेव
नियामकत्वेनाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् चैत्रः पचतीत्यादौ कस्यादिसंबंधस्यापदार्थत्वेऽपि पाककृतिमानित्या
दौ समनुवादपदेन विवरणात् उक्तस्य लेसामानाधिकरण्यस्य पदेन विवरणमपि न विरोधमासादयति विवरणियार्थस्या
प्यन्यलभ्यत्वेऽपदार्थत्वेऽप्येतैरित्यलमसदावेशेन विनावातं दृक्षः पतित इत्यादौ विनापेदार्थस्याभावस्याश्रयतासंबंधे
न दृक्षेन्वयादाताभावविशिष्टो दृक्षः पतित इति शब्दतोलभ्यते पतनेन भवसिद्धो वातजन्यत्वाभावलाभश्चार्थः अन्य
तायाः पदानुपस्थितत्वात् तदभावस्य तस्यावृत्त्यनियामकसंबंधत्वात् तदभावस्य च शब्देन बोधयितु
मशक्यत्वात् पुत्रविनागत इत्यादौ पुत्रादिपदेन क्षणया पुत्रगमनादिपरं विनापदबोधप्रतदभावश्च समानकालीनत्वा
दिसंबंधेन गमने न्वेति समानकालीनत्वघटककालनिष्ठत्वाच्च कारणत्वमनवच्छिन्नबोधमनोगमनादिकाले तदना
धिकरणदेशावच्छेदेन गमनाद्यभावसत्त्वेऽपि नातिप्रसंगः केचित्तु उक्तस्य लेसाहित्यमेव विनापदार्थः तस्य च गमना

नावच्छेदकत्वंभासतेः द्रव्येनगंधरसप्रयोगात् उपलक्षणीभूतधर्मवच्छिन्नेननत्रर्थाभावांन्वयइतिबुत्त्यनेरिति रासभा
 विनानघटोत्पत्तिरिति न प्रयोगः अतिप्रसक्ततया रासभाभावस्य घटोत्पत्त्याद्यभावानुयोगितावच्छेदकताविरहात् अथवा
 अभावएवविनार्थः दंडंविनानघटइत्यादौ च विनोत्तार्थस्याभावस्य नत्रर्थघटाद्यभावे प्रयो ज्यता संवधेनैवान्वयः अतए
 व रासंभंविनानघटइत्यादयो न प्रयोगाः अतएव दंडशयभाववति घटादेर्हेतुत्वपि जायते इत्यस्याध्याहारं विनैव दंडं विना न
 घटइति प्रयोगोपपत्तिः रासंभंविना साध्याभाववति योऽभावइति यद्याख्यातं तत्र सप्तम्यं ते न मनुपासं सर्गविधया भासमा
 नंतदधिकरणनिष्ठत्वमेवोपात्तम् ननु विनार्थत्वेनाधिकरणं अभावाधिकरणपर्यंतं विना पदार्थत्वेपि सप्तम्याधेयत्व
 रूपापदार्थविवरणरूपताया आवश्यकत्वात् न च विनापदोत्तरं लुप्तसप्तम्यर्थं एवाभाववतीति सप्तम्या विवृतइति वाच्यम्
 निपातोत्तरविभक्तेर्निरर्थकत्वात् अतएव सर्वत्र निपातोत्तरं साधुत्वार्थं प्रथमैवेति शब्दिकाः पृथिव्यामेव गंधद्रव्यादौ ए
 वकारप्रकृतिकसप्तम्यायदाधेयत्वबोधकत्वमंगीकृतं दीधिति कृद्विस्तत्रापि तेषां न निर्भरः असुवातत्र प्रति योगिताया
 पृथिव्यन्यद्वृत्तित्वभानानुरोधेनैव कारस्यान्यद्वृत्तित्वार्थं कलंगौरवाङ्मुपेक्ष्य तत्राधेयत्ववाचकत्वेन क्लृप्तायाः सप्तम्याः
 कल्पनम् प्रकृतैचाधेयत्वसंसर्गतयैवोपपत्तौ विनापदसाक्षाधेयत्वार्थकसप्तमीकल्पनं दुष्कल्पनमेव एवका

कर्तृकतादृशचरुहोमाधिकरणात्तावच्छिन्नव्यापकतानां संसर्गविधयाविवक्षितत्वान्नदोषः तादृशाधिकरणात्तादृ-
 याद्यनित्वे च सत्त्वित्वस्वरूपकहोमकर्तृनिष्ठभेदप्रतियोगिककर्तृकहोमाधिकरणात्तादृशित्वोभयसंबंधेनाधिकरणात्ता-
 विशिष्टान्यत्वरूपमनुमतेबोध्यम् मासमधीतदत्पादावपि चैत्रादिकर्तृकाध्ययनाधिकरणात्तात्वरूपव्यापकतावच्छेदक-
 धर्मस्योक्तानुगत रूपेणैवानुगमः कार्यः अतो मासमधीयानो दृष्टदत्पादो विशिष्यचैत्रत्वाद्यनुपस्थितावपि नान्वयवोधानु-
 पपत्तिः अन्यत्त्वयमूहनीयम् द्वाण्डं विनानघटउत्पद्यते रासं भविनापि घटउत्पद्यते इत्यादौ विनापदाशोभाववानतत्पदस-
 मभिव्याहृतद्वितीया अभावाच्चपि प्रतियोगित्वमनुयोगित्वेवार्थः अभाववतश्चोत्पत्तावाधारत्वेनान्वयः तथा च दंडोभाव-
 वहस्तु निकल्वाभाववानघटः रासभाववहस्तुत्पत्तिको घटइत्याकारकोबोधः यद्यपि निपातार्थेनामार्थस्य साक्षाद-
 पिभेदेनान्वयः तथापि संभवतिसार्थकत्वे विभक्तैर्निरर्थकत्वमनुचितमिति द्वितीयायाः सार्थकत्वमुपेयते भूते तेन घ-
 टश्च द्रवमुखमित्यादौ प्रथमायाः प्रतियोगिताद्यर्थकत्वे प्रथमैव न साधुः स्यात् प्रातिपदिकार्थान्वयिनो न्यपदेनाभि-
 धानस्य लएव प्रातिपदिकार्थेत्पादिसूत्रेण प्रथमाविधानादिति तत्र प्रतियोगित्वादिः संबधविधयेव भासते इत्थं पेय-
 ते दंडं विनानघटोत्पत्तिरित्यादौ च विनातार्थे घटोत्पत्त्याद्यभावान्वयेऽनुयोगिविशेषाददृष्टाद्यभावस्य च तदनुयोगि-

यावज्जीवमित्यादिश्रुत्यायावज्जीवव्यापकत्वे बोधितेऽर्थतो मासैकव्यापकतात्ताभेदिपसच्चरुकराणकत्वविशि
ष्टहोमेतन्मात्रव्यापकताया अलाभेन तस्यापि विधेयतया वाक्यभेदस्य प्राप्ताग्निहोत्रानुवादेन द्रव्यविधिपक्षे दुर्वारत्वा
त् अथ तादृशश्रुतेर्द्रव्यकालोभयविशिष्टस्य गौणाग्निहोत्रप्रतिपाद्यस्य कर्मोत्तरस्य विध्यकत्वेऽपि न कथं वाक्यभेदः
विधेयभेदस्य तावताप्यपरिहारात् प्रत्युत धर्मिणोऽप्यधिकस्य विधानात् एवं च प्राप्ते कर्मणि नानेको विधानेऽप्युक्तपते
गुणः अप्राप्ते तु विधीयते वहकोऽप्येकयत्नत इत्यपि निर्युक्तिकमिति चेन्न यत्र विधयोऽशेषोऽयुगपदेनेकधर्मोऽप्युक्तपते
भानतत्र विधेयविशेषणभेदेऽपि विशिष्टविधेयत्वाभेदेन वाक्यभेदविरहात् अन्यथा भूतं नीलघटवदित्यादावपि
नीलबहुदवदित्यादाविववाक्यभेदप्रसंगात् अनुवाद्योऽप्युक्तपतेऽपि विधानेनेकेषां विधाने तत्र तेऽप्युक्तपतेऽपि
निवाक्यभेदः यद्यपि तत्र उपसच्चरुकराणकहोमाधिकारिविशेषकृततादृशहोमाधिकारणतात्वेन वा
मासैकव्यापकतामासस्य न कालोऽनुरक्तहोमाधिकारणताया मपि अन्यान्पदिने पुरुषां तरुर्कहोमाधिकारणतात्वेन वा
नाक्षते वनतस्य पुरुषकर्तृकतादृशहोमाधिकारणतात्वेन व्यापकतायाः श्रुतितात्पर्ये विषयत्वे च विधेयानन्यम् तथापि विभि
न्नपुरुषकर्तृकहोमाधिकारणतादृशवृत्तितादृश चरुहोमाधिकारणतामात्रवृत्तिधर्मत्वेनानुगतीकृत्य तत्तत्पुरुषा

बु० का
६४

सुनादशाभावाप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यादृशधर्मसत्वेपिततन्मासत्वसमानाधिकरणभावप्रतियोगितानवच्छे
दकतादृशधर्मैर्उक्तसंवेधेनतन्मासत्वाद्यवच्छिन्नस्योभेदस्तदाश्रयत्वमक्षतमेवेति यत्किंचिदेकमासादिमात्रव्याप
काध्ययनादिस्यलेपितादृशप्रयोगनिर्वाहः प्रतिमासमधीतइत्यादौ प्रत्यादिशब्दानां मासादिपदोपस्थाप्यानुगत रूपावच्छि
न्नमासत्वादिसन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वसामान्याभावघटितव्यापकताबोधकतया यत्किंचिदेकमासादिव्याप
काध्ययनादिस्यलेनतादृशः प्रयोगः अथात्यंतसंयोगार्थकद्वितीयाया एकादिपदं विनापि यत्किंचिदेकमासादिव्यापक
ताबोधकत्वेऽयसद्विश्रित्वा मासमेकमग्निहोत्रं नुहोतीत्यत्र एकपदवैयर्थ्यमिति चेन्नः तत्र मासाधिककालव्याप
कत्वेपि मासव्यापकतयाधिककालीनस्य होमस्य शास्त्रार्थता वारणायैकपदोपादानात् तथा सति तस्यैकवला
यैकतयामासमात्रव्यापकतालाभात्तादृशप्रयोजनोपपत्तेः अतएव च यावज्जीवमग्निहोत्रं नुहोतीति श्रुतिवो
धिताग्निहोत्रानुवादेन स तिलव्रीहिवरूपद्रव्यस्य मासैकरूपकालस्य च विधाने वाक्यभेदः स्यादिति तादृशद्रव्य
कालोभयविविशिष्टस्य गौणाग्निहोत्रपदप्रतिपाद्यस्य कर्मोत्तरस्यैव विधायिका तादृशी श्रुतिरिति सिद्धान्तोऽनेयावज्जीव
कालान्तर्गतमासरूपकालांशेऽप्यनुवादकतदसंभवात्प्राग्निहोत्रानुवादेन द्रव्यस्यैव विधानमवचितमिति पूर्वपक्षोति

रामः
६४

३३

त्वभानानुपगमात् आधेयताया अतिप्रसक्तधर्मोवच्छेद्यत्वेसाध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकधर्मोत्पत्त्या
 सिशरीरेभिश्चादीनास्वरूपसंबंधरूपावच्छेदकत्वनिवेशस्यव्यभिचारिण्यतिव्याप्यानख्यतिप्रसक्तमवच्छेद
 कमिति तत्स्थलीयचिंतामणिफक्किकाविरोधेनचासंभवदुक्किक्तापत्तेः आधरताया अतिप्रसक्तधर्मोवच्छे
 द्यत्वेयद्वैत्वधिकरणत्वंसाध्याधिकरणतावच्छेदकमिति न ह्यस्वरूपावच्छेदकत्वसंबंधरूपावच्छेदक
 प्रवेशव्यभिचारिव्याप्याऽदृषयित्वा विरुद्धदिक्तालावच्छिन्नहृत्ति कस्येत्यादिदृषणांतरेण तत्परित्यज्यदी
 धिति कृतानामनतिरिक्तेष्टान्निरूपावच्छेदकत्वविवक्षाया असंगत्यापत्तेः असुवाव्यासज्यहृत्तिधर्मस्यातिप्रस
 क्तस्यापि दर्शितपञ्जीतिवत्तादाधाराधेयभाववच्छेदकत्वेव्यासज्यहृत्तेस्त्विति प्रसक्तस्य तदवच्छेदकत्वमप्रसक्त
 मक्षितिजलोभयंगंधवत्स्नेहगंधोभयक्षितावित्याद्यप्रतीतिः अथवा द्वितीयाद्यर्थेऽध्ययनाधारत्वेतन्मासा
 दिरूपप्रकर्षविशेषणतावन्न तन्मासादिव्यक्तीनां व्यापकता संबंधेन पारतंत्र्येण विशेषत्वमुपेयते ताह
 शाचव्यापकत्वं समानाधिकरणव्याप्यहृत्त्वभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वसंबंधेन स्वावच्छिन्नस्योभेदस्तदाश्रय
 धर्मवत्त्वं तादृशधर्मश्चात्राधीतइत्यादौ चैत्रीयाध्ययनाधारतात्वं विशिष्टैव संबंधेन भवनीयम् मासांतरनि

वात्. द्रव्यात्मकत्वेऽपि क्रमिकेषु तेषु संख्योत्पत्तेरसंभवात्. तत्र बुद्धेरनतिप्रसक्तैर्बैलक्षण्यमनुगतं दुर्वचम. जातिरूप-
स्य तस्य संकरप्रसेगनि रसत्वात्. तत्तद्विनाशे ननु गमेना ननु गतत्वादिति वाच्यम्. तावत्कालस्यायिनो द्रव्यस्यापि दिनादि-
रूपत्वसंभवात्. मीमांसकानुयायिभिः. अगत्या संख्यायाः पदार्थोत्तरत्वोपगमाच्च. संख्यादिरूपान्यदिनादिनिष्ठानुगत-
त्वन्निर्वादेः. सुवचत्वात्. एवं मासमधीते चैत्र इत्यादावधिकरणतैव द्वितीयाः पदार्थाः मासादिपदार्थतावच्छेदकदिनपर्योप्त-
न्निशत्वादेर्धर्मविशेषणतापन्नस्य द्वितीयायां अधिकरणतायां चैत्रकतैकाध्ययनाधारतात्वादि व्याप्यधर्मो वच्छिन्ने स्व-
रूपमवच्छेद्यत्वं संसर्गोत्तयाभासते इत्युपगमेन सामंजस्यात्. यत्किंचिदेकमासं व्याप्य त्राधी तंतत्राध्ययनाधारत्वा-
नामवच्छेद्यतावच्छेदकाधारतावत्पतमत्वविशेषादिरूपोक्तधर्मो वच्छिन्ना नतिप्रसक्तत्वेन तद्वृत्तिनिशत्वेना-
वच्छेदात्. नूनं कालाध्ययनस्थलेनातिप्रसक्ततया तादृशस्य मासत्वे स्य उक्तरूपावच्छिन्नाधारतानवच्छेदकत्वा-
च्चाप्रसंगातिप्रसंगयोरनवकाशात्. मासादिपदप्रवृत्तिनिमित्तधर्मैश्चैत्राध्ययनाधारताया व्याप्यत्वस्य शाब्दादन्त्या-
मेपि अर्थतस्तदभादिति. द्वितीया अत्यंतसंयोगार्थपरत्वमिति नानुशासनविरोधः. नच भूतत्वे घटः भूतलं घट-
वदित्यादिप्रत्ययवत्सादतिप्रसक्तोपि धर्म आधेयत्वाधारत्वयोरवच्छेदक इति वाच्यम्. तादृशप्रत्ययेवच्छेदक-

ज्ञानस्य हेतुतया संसर्गविशेषोपस्थिते रपेक्षितत्वात् संवंधघटकता दृशधर्मो न विशिष्या विदुषः शाब्दबोधानुदयप्र
 संगत् न चैष्टापत्तिरनुभवविरोधात् अनागतादिमासवृत्तिता दृशधर्मो णं विशिष्य ज्ञानसामग्रा अप्रसर्वज्ञस्य दुर्लभ
 नया अस्मदादीनां सर्वेषां मेव ता दृशमासत्वव्यापकता बोधोच्छेदप्रसंगात् न च ता दृशवाक्यार्थता त्पर्यमेव संसर्ग
 तात्पर्ये उक्तज्ञाने च वाक्यार्थघटकः संवंधः संसर्गमर्यादयेव भासत इति विशेषरूपेणानुपस्थितस्यैवोक्तधर्मघटित
 संवंधस्य तात्पर्यज्ञाने वाधाभावबलाच्छाब्दबोधे च तात्पर्यज्ञानबलाद्ज्ञानमनपवादमेवेति वाच्यम् एकपदार्थवि
 शिष्टापरपदार्थरूपकार्यविशेषोऽस्ति तत्र तीतीच्छारूपतात्पर्यविषयकनिश्चयस्य ग्राह्यकार्यो निश्चये दुर्घटता
 यातस्य शाब्दधीहेतुत्वे च योग्यता संशयाच्छाब्दबोधानुपपत्तेर्विशकलितनत्यदार्थतत्संसर्गविषयकत्वविशे
 षितप्रतीतीच्छाज्ञानस्यैव शाब्दधीहेतुता या उपेतत्वात् तत्र ता दृशसंसर्गोपस्थिते रवश्यायेष्टाणीयत्वादिति चेत् सं
 त्यम् मासादिघटकतावद्दिनादिनिष्ठ त्रिंशत्वादिरूपमासत्वादिर्मो सा हि भेदेन न चैव मासादिपदप्रवृत्तिनिमित्त
 परमनुगत रूपेणः अन्यथा शक्त्या न त्यप्रसंगान् सर्वोपसंहारेण व्युत्पत्तिविना प्रागप्रतीतमासादेशाब्दानुभवा
 निर्वाहाच्च न च त्रिंशत्वादिकं बुद्धि विशेषविषयत्वरूपवाच्यम् दिनादेर्द्रव्यानात्मकत्वेन त्रगुणरूपसंख्याया अप्रसभ

काध्ययनत्वादिरूपस्वाश्रयघटितसंबंधेनाध्ययनादावन्वयः प्रथमाभावेचप्रतियोगिव्यधिकरणत्वविशेषणमुपा-
 देयम् तैनन्निशदिनेष्वेवचयंत्राधीतंतत्रदिनावांतरंदडादावध्ययनाभावेषुक्तप्रयोगोपपत्तिः मासपदचन्निशदिनपर-
 रमेव ननु तावक्तालस्याप्यखंडवस्तंतरंपरमएकदिनाध्ययनस्यलेपितादृशाखंडकालेप्रतियोगिव्यधिकरणध्यय-
 नाभावासत्वेनमासिषधीतइतिप्रयोगापत्तेः मासघटकंचदिनेसूर्योदयावधिसूर्योदयोतरपर्यं तावस्थास्पखंडवस्तु-
 रूपंननुक्रियादिर्प्रचयः तथासद्यैकैकक्रियादिव्यक्तैरपिमासत्वाधिकरणतयातत्रप्रतियोगिव्यधिकरणध्ययनाभाव-
 सत्वेनव्यापकत्वसूचितीयार्थस्यबाधापत्तेः दिवसेस्वपितीत्यादौचदिवसादिपदंसूर्योदयावधिसूर्योदयोतरपर्यन्नाश-
 णाकूटपरमेव अतोनेकदण्डादिमात्रस्वप्नेतथाप्रयोगः अथव्यापकत्वस्यद्वितीयार्थत्वेहि एकमासादिव्यापकाध्ययन-
 स्थलैपिमासांतरंध्ययनाभावसत्वेनमासादिव्यापकतायाअध्ययनेवाधेनमासमधीयतइत्यादिप्रयोगानुपपत्तिः।
 नचमासपदेनयत्किंचित्रिंशद्विनमात्रद्वन्निविशेषधर्मप्रकारेणानुपस्थापनेपितद्धर्मवत्स्वनिरूपिताधेयत्वसंबंधे-
 नमासपदार्थस्याभावैवत्योषगमात् यत्किंचिन्मासनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमन्वयितानवच्छेदकेलभ्य-
 तइतिनक्ताप्यनुपपत्तिरितिवाच्यम् तेतन्मासमात्रद्वन्निधर्मविशेषाणामुपधधटकत्वेविशेषाच्चोधेसंसर्गतात्पर्यम्।

यसंयोगत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितकालिकसंवंधावच्छिन्नाधारतायासव्यापिकाएकैव सा च नावांतरकालावच्छिन्नैतित
न्नतदन वच्छिन्नात्वेकोऽयं कमुक्तवाक्यभेदवत्प्रमाणमिति वाच्यम् सामान्यघटितविशेषधर्मावच्छिन्नाधिकरणताकृता
देवसां सामान्यधर्मावच्छिन्नवत्ताप्रत्ययोपपत्तेः शुद्धसामान्यधर्मावच्छिन्ननिरूपिताधिकरणताया मतिरिक्ता यामाना
भावात् यत्र त्रिंशद्दिनेषु कसमपि कालमधीतं तत्र मासे ध्ययनसंवंधस्याप्यवृत्तितया मासमधिकरणतायामतिरि
क्तायामानाभावात् यत्र त्रिंशद्दिनेषु कसमपि कालमधीतं तत्र मासे ध्ययनसंवंधस्याप्यवृत्तितया मासमधीते इति प्रा
योगानुपपत्तिरित्युपनिशक्त्येवार्थः ५ तुम् उच्यते अभिव्याप्तिर्यावदवयवसंवंधः यत्समुदायो मासादियदर्थः त एवैतद
वयवाः एव च त्रिंशद्दिनां नामासः नार्थतया त्रिंशद्दिनेषु किंचित् किंचित्वावच्छेदेनाध्ययनसंवंधेऽपि मासमधीते
इति प्रयोगोपपत्तिः त्रिंशद्दिनसंवंधश्च त्रिंशत्वावच्छेदोऽपि त्रिंशत्वावच्छेदेनाध्ययनसंवंधेऽपि मासमधीते इति प्रा
नस्य मासादियदादेवलाभाद्यापकत्वमात्रे हि तीयार्थः व्यापकत्वं च व्याप्य विशेषाघटितमखंडदुर्वचमिति खंडशोऽ
भावप्रतियोगितान्च्छेदकत्वमभावश्च हि तीयार्थः प्रथमाभावे प्रकृत्यर्थो मासादिरोधेयतासंवंधेनान्वेति भासादि
निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वावच्छिन्नस्य प्रतियोगितयाऽभावांतरे न्वयः तस्य चान्वयित्वावच्छेदकत्वेन कर्तृ

संयोग इत्यनेन द्वितीयाविधानम् यद्यप्यनर्थकं धात्वर्थे ध्ययनस्थित्यादिविशेषणतया भिव्यापनार्थकक्रियाया अंत
भीवेण तत्कर्मतया तत्र द्वितीयोपपत्तेः तादृश धात्वर्थे व्याप्यनंतर्भावमासमास्तद्व्याप्यतद्वाधनेनैव आस्प
नेमास इत्यादि व्याप्यत्वज्ञाभा निर्वोहात् तथापि मामं रमणीया क्रोशं कुटिलानदीत्यादौ भवतीत्यस्यानधाहोरेपि द्वितीया
याः साधुता निर्वोहकत्वेन भाष्यकृतस्तत्त्वज्ञं सार्थकयंति तत्र हि रमणीयत्वा भिव्याप्यत्वमासादौ प्रतीयते न च तत्र क्रि
यासमं भिव्याहारोक्तिः यत्रा भिव्यासि रतर्भविष्यति तत्कर्मतया द्वितीया च स्यात् एवमासिते त्यादौ अभिव्याप्यतर्भवेन
मासस्य कर्मत्वोपपादेनेपि क्वद्योगात्त्वस्यैव स्यात् न द्वितीयेत्यतोपि तत्त्वज्ञं सार्थकम् अथ केयमभिव्याप्यः त्वं तसे
योग उच्यते न तावद्वाप्यवृत्तिः कालिकसंबंधः कालिकसंबंधस्य व्याप्यवृत्तिस्त्वं व्याप्यकालानवच्छिन्नत्वं दिवसादिमा
त्रवृत्तिः मासादिनिष्ठसंबंधो दिवसाद्यवच्छिन्न इति तत्र मासमास्ते रतिन प्रयोगः मासपदार्थश्चात्र त्रिंशदिनमात्रस्यापीभ
कश्चिदखंडपदार्थः न तु क्रियाप्रचयस्तथा सति दिनैकादिमात्रस्यापि तोपि संबंधस्य कासुचित्क्रियासु व्याप्यवृत्तिनया
न तत्र तथा व्यवहाणयते रित्युक्तं चेन्नो मासं काश्यातिष्ठतीत्यादौ काशी संयोगस्य मासव्यापकस्य अभावोऽप्रामाण्य
प्रसंगात् संयोगव्यक्तीनामासनिष्ठकालिकसंबंधस्यावांतरदिशयात्मककालावच्छिन्नत्वात् न च संयोगानां भेदेपि चेन्न

भावाख्यातस्य कर्तृत्वाबोधकत्वात् कर्मत्वांतरविशेषणानापन्नकृत्यादौ कर्मत्वस्य संसर्गतया भानमुक्त्यन्वमिति काष्ठ
 भस्मराशिः करोतीत्यादयो न प्रयोगाः ॥ ॥ अधिशीदुःस्थासां कर्मत्वादिना यत्राधारस्पर्कमसंज्ञातत्राधारत्वमा
 धेयत्वं बाह्वितीयार्थः स्थलीमधिशेते इत्यादौ तादृशार्थे द्वितीयायाः स्थल्या अधिशयिते त्यादौ कृत्ययोगे षष्ठ्याश्च सा
 धुत्वार्थमेवाधारस्य कर्मसंज्ञाविधानात् अथ कृत्यार्थव्यापाररूपक्रियांतरं धात्वर्थे न्तर्भावशेषनादिरूपफलावच्छिन्न
 व्यापारार्थकसोपसर्गशीप्रभृतिधात्वर्थतावच्छेदकशयनादिफलाश्रयतया आधारस्य कर्मत्वोपपादनसंभवात्ता
 दृशसूत्राणां वैयर्थ्यमेव अध्याद्युपसृष्टशीप्रभृतीनामेव च तादृशार्थे निरुद्धलक्षणान्वनतुपसृष्टानामतो न स्ये
 लींशेते इत्यादयः स्मरसि कप्रयोगादतिचेन्न धातोर्मुख्यार्थपरत्वे पिदृष्टोत्तप्रयोगनिर्विहाय भगवतापणिनस्तुनी
 तादृशसूत्रप्रणयैः न दप्रणीतवता सर्ववर्मप्रभृतीनामुत्वार्यपराणां स्थल्यामधि शेते इति प्रयोगानां साधुताया
 दुर्वारत्वाच्च कालाघ्रदेशनामकर्मकक्रियायोगैकैश्चित्कर्मप्रत्ययार्थविभाषया कर्मत्वमनुशिष्यते अन्येतु क्रियांतर्भावोक्त
 रीत्यातत्र पाक्षिकं कर्मप्रत्ययमुपपादयंतस्तन्नानुशासति उक्तंचैतत् कालभावाध्वदेशानामंतर्भूतक्रियोत्तरैः सर्वैरक
 र्मैर्कैर्योगैकर्मत्वमुपजायते इति तन्मते च मासमधीते मासमास्ते योजनं धावतीत्यादौ अभिप्रायार्थे कालाध्वनोरत्यंत

न च धात्वर्थेनामार्थस्य साक्षादन्वयोऽव्युत्पन्न इति प्रकृते कर्मतायाः संसर्गतयाभानं संभवतीति वाच्यम् घटो नीलो भवति
 काष्ठं भस्म भवनादिक्रियायां नीलादेः कर्तृता संवधेन साक्षादन्वयवदत्रापि व्युत्पत्तिवैचित्र्येण कर्मोत्तरविशेषणतापन्नक्रिया
 यामपरकर्मणः कर्मता संवधेन साक्षादन्वयोपगमात् न चैवमपि कर्मत्वस्य प्रकृत्यर्थविशेष्यत्वेन विवक्षया काष्ठं भस्मरा
 शिं क्रियते इत्यादिप्रयोगापत्तिः कर्मत्वात्तरविशेषणताना पन्नक्रियायामेव द्वितीयया कर्मत्वं बोध्यत इति व्युत्पत्तिकल्प
 ने गोर्दुख्यते क्षीरं अर्जुनीयने ग्राममित्यादौ दोहन नयनादिक्रियायां क्षीरश्रीरग्रामादिकर्म कत्वानन्वयप्रसंग इति वाच्यम्
 प्रकृतिविकृत्युभक्त्यर्कस्य लेतया व्युत्पत्तेः यथा उक्तातिप्रसंगवारणाय दर्शिता व्युत्पत्तिः कल्प्यते तथा कर्तृत्वविशेष
 षणतयाऽभासमानाया क्रियायां तृतीयाय कर्तृत्वान्वय इत्यपि व्युत्पत्तिः कल्पा अन्यथा प्रकृत्यर्थविशेष्यतया कर्तृत्व
 विवक्षया काष्ठं भस्मना भवतीति प्रयोगस्तदुर्वारत्वात् उत्पत्तिप्रयोजकनाशप्रतियोगित्वरूपविकार एव काष्ठं भस्म भ
 वतीत्यादौ धात्वर्थः आधेयत्व रूपं तत्कर्तृकत्वमेव संवधमर्थोदयाभासते काष्ठे न भस्मना भूयते इत्यादौ भस्माद्याध्या
 तमुत्पत्तौ काष्ठाधेयत्वं च नाशप्रतियोगित्वे तृतीयो यस्याप्यप्रकारतया भासते कर्तृत्वविशेषणतया भासमानस्य नि
 रूक्तं भवनस्यातर्गतायामेवात्यन्तौ भस्मादेराधेयत्वं संवधतया भासत इति व्युत्पत्तेः काष्ठे न भस्मभूयते इत्यादौ न प्रयोगाः

तदसमानवचननियमात् ननु तद्विशेषकस्वार्थकर्मत्वादिवोधजनकाख्यातमात्रस्येति तदसत् विकारविकारि
 णोर्द्वयोराख्यातार्थविशेष्यत्वेवाक्यभेदापत्तेः घटपदौ साः घटपदौ ह्येतदुत्पादौ विशेष्यभेदेऽपि विशेष्यतावच्छेदक
 द्वित्वादेरेकधाभानान्नवाक्यभेदः अत्र च न तादृशं विशेष्यतावच्छेदकभानमस्ति येन तत्रेवात्राप्येकवाक्यतानिर्वाहः
 न चागत्यादृष्यतएवात्रवाक्यभेदइति वाच्यम् तथा सत्येकवाक्यार्थपरस्य काष्ठं त्रियते भस्मक्रियते इत्येतादृशप्र
 योगस्यापत्तेः काष्ठं भस्मक्रियते इति वाक्यजवोधस्य काष्ठविकृतिर्भस्मान्यविकृतिर्वैतिसंशयनिकर्तृकत्वानुपपत्तेः
 काष्ठभस्मनोः प्रकृतिविकारभावाभावात् अस्मन्मते च काष्ठोच्छेदकत्वरूपकाष्ठकर्मकत्वभस्मनिर्वातकर्म
 कत्वयोरेकविशिष्टेऽप्यगुण्ये एव पूर्वोपदर्शितरीत्या काष्ठोच्छेदप्रयोज्योत्पत्तिकत्वरूपकाष्ठप्रकृतिकत्वस्य भस्मनिर्वात
 संभवादिति चेत् सत्संभूतं भस्मक्रियते इत्यादौ भस्मादिनिर्वस्यकर्मताया लकारेणानभिधानेऽपि तत्कर्मताया धात्वर्थसंस्
 र्जनया भानोपगमेन तादृशकर्मोत्तरं प्रथमायाः साधुता प्रातिपादिकार्थविशेष्यतया कर्मत्वादिविश्रया मेव द्वितीया
 दिविभक्ति साधुत्वार्तयथा र्थान् मद्रत्यादौ नमः पदार्थत्यागे र्थादिकर्मत्वबोधेऽपि अर्घ्यादिपदास्यथैव निपातार्थेत्या
 दौ कर्मता सेवधेनेव नामार्थस्यान्वयात् एवभूतत्वेन घटइत्यादावपि सेवधस्याभावे संसर्गताया भानात् षष्ठीविषयेऽपि प्रथमा ॥

संवंधविशेषरूपं विशिष्टसत्त्वं निर्वाहकत्वमक्षतमेव. अग्निः श्यामं रक्तं करोतीत्यादावचेतनकर्तृव्यापारबोधे करोति स
मभिव्याहृतश्यामादिष्वेतादृहिनीयाया अपि नोपादानताख्यवित्तक्षणविषयतार्थकत्वं संभवः. अपितु तादृशहितीभ
यां तनश्यामरूपादि विप्रिच्छासत्त्वं निर्वाहकतारूपं विशिष्टं च्छेदकत्वं तादृशव्यापारे प्रत्याप्यते. घटं रक्तं करोतीत्यादाव
पि घटादिपदस्य रक्तत्वं विशिष्टघटादिलाक्षणिकतया विशिष्टघटाद्यसत्त्वं निर्वाहकत्वं प्रतीयते. प्रकृतिविकृतिभाव
स्य लेकमौख्यातेन प्रकृतेः कर्मत्वमेव प्रत्याप्यते अतः काष्ठा निभस्मराशिः क्रियेने इत्यादावाख्यातार्थं विशेष्यकाश्च
दिवाचकपदसमानवचनत्वमाख्यातस्य न तु निर्वर्त्ये भस्मादिरूपविकारवाचकपदसमानवचनता. अथैवं निर्वर्त्ये
कर्मवाचकपदाद्यमानस्यात्. अपितु हितीयैव. तत्कर्मतायात् कारेण न भिधानात्. यत्तु उभयकर्मत्वं मेवल कारे
ण भिधीयते प्रधाना प्रधानकर्मसमभिव्याहृतनीवहादिदुहालिरूपद्विकर्मकोत्तरकर्मप्रत्ययस्यैव कर्मद्वयानभिधा
यकत्वनियामात्. प्रकृते कर्मद्वयस्यैव तुल्यत्वात्. विरुते राख्यातार्थं विशेष्यत्वे पि आख्यातस्य च तत्समानवचनत्वं नि
यमः. गृह्णाति वाचकः संख्यां प्रकृतेर्विकृतेर्न हीत्यनुशासनसिद्धप्रकृति समभिव्याहृतलकारीयविकारसंख्यावोध
कत्वाभावमुत्पत्तिनिर्वाह इति उक्तस्य लेन क्रियापदस्यैव कवचनोत्तरता. तदर्थो न्वित संख्यावोधकस्यैवाख्यातस्य न

त्वंकटसंदर्भादिनिष्पादकक्रियातोनिर्वहति. एवं च तंदुलानोदने पचतीत्यादौ प्रकृतिकर्मोत्तरद्वितीयायानाशकत्वम
 र्थसंदुलाघनितं नाशकत्वे च पाके न्वेति. विकृतिकर्मोत्तरद्वितीयायाश्च उत्यादकत्वमर्थः. ओदनाघनितस्य तस्य नाशक
 त्वविशिष्टे पाके न्वयः. नाशे चोत्पत्तेः प्रयोजकत्वम्. उद्देष्ट्यतावच्छेदकविधेयभावमहिम्नानियमतोभासते. अतः पाक
 स्य तंदुलाघारभकसंयोगनाशजनकत्वेऽपि तन्नाशस्य द्रव्यातरोत्पत्तौ द्रव्यनाशेनान्यथासिद्धतया प्रयोजकत्वाधेन सं
 योगमोदने पचतीति न प्रयोगः. वस्तुतस्तु. निर्वर्त्यकर्मोत्तरादौ स्य लेसे योगं पचतीति वारण्यसंयोगनाशद्वारा
 नाशकत्वमेव द्वितीयाथोवक्तव्यमिति. कृतं प्रयोजकभाववोधेन तराउलमोदनं करोति काष्ठं भस्म करोति दुग्धं द
 विकरोतीत्यादादिविप्री प्रकृतिकर्मोत्तरद्वितीयायानन्नाशकत्वं कृतौ प्रत्याप्यते. विकृतिकर्मोत्तरद्वितीयाया च विषयता
 विशेष उत्यादकत्वे कृतौ बोध्यते. काशान्कटं करोति कुसुमादीनि मौक्तिका निवास्रजं करोतीत्यादौ काशादिपदेन
 रद्वितीयाकृतौ विषयता विशेषमेव बोधयति. काशाद्युच्छेदकनायास्तत्र बाधात्. कटमित्यादौ द्वितीयाथः. पूर्ववत्. स्त्र
 जादिपदार्थविन्यासविशेषविशिष्ट कुसुमादेर्न कुसुमाद्युपादानककृतिविषयता. अपितु विन्यासादिरूपविशेषाण्ये
 व तस्यैव कृत्यधोनीत्यतिरिक्तस्वजमित्यादि द्वितीयानस्य विशिष्टसत्त्वनिर्वाहकत्वमर्थः. विशेषेणेत्यादकस्यापि स्वरूप

दियथावाक्यतेर्मात्प्रदिः कदादिच प्रथमेतदुलादिरूपपूर्वद्रव्यं विनाशश्चोदनादेर्निवर्तनमद्वितीयेषु व्यादिरूपद्रव्यम
विनाशेव संदर्भादिरूपे विशेषेण निष्यादनेन विशिष्टसमाख्यादेर्निवर्तनमद्वितीयेच काशादिरूपपूर्वधर्मिणमवि
नाश्यतत्रेकदादिरूपधर्मिनिष्यादनंक्रियया ईदृशंच प्रकृतेः समभिव्याहारस्य लेपि निवर्तने निष्याद्यतेयदित्युत्सत्वा
यद्यप्यादनादेरपि निवर्त्यतास्ति तथापि तद्यावत्तमेव पारिभाषिके निवर्त्यत्वम् तदुक्तमभियुक्तैः सती वाऽविद्यमाना वा
प्रकृतिः परिणामिनौ यस्य नाश्रीयते तस्य निवर्त्यत्वं प्रचक्षत इति यस्मिन् विवर्तनं कर्मणो नाश्रीयते न प्रयुज्यते इत्यर्थः ॥
एवं च तत्र तत्र ओदनादेर्विकार्यकर्मण्येवातर्भावः न दुक्तम् तन्निवर्त्ये विकार्येतु कर्महेधावस्थितम् प्रकृत्युच्छेदसंभूतो
किंचित्काष्ठादिभस्मवत् किंचिद्गुणान्तरोत्पत्त्या सुवर्णादिविकारवदिति अप्रकृतिरपि ग्राह्या अन्यथा काष्ठसुवर्णादेलु
रीयतापत्तेः विकार्यपदेन एकस्युत्पत्त्या प्रकृतिविहृत्युभया बोधनेपि उभयसाधारणरूपा वच्छिन्ने पारिभाषिकमेव विकार्ये
पदं प्रकृतिरूपकर्मक्रियया वस्त्वन्तरनिष्यतये पूर्वत्रावशिष्टस्य यस्यासत्वरूपो विकारो निर्वह्यते तच्च विकार्यमप्युच्यते यथा
पाकोदेः तदुत्पादिः कृतेः प्रयुष्यकाशादिः तत्र प्रथमस्थले तदुत्पादिरूपधर्मिना शदेव पूर्वभावं विशिष्टं तदसत्त्वमोदनादि
रूपकर्मोत्तरनिष्यादकं इतरत्र धर्मिणः काशकसमादेः सत्वेपि कटसंदर्भादिविरहरूपपूर्वभावात् सत्वेन तद्विशिष्टस्यास

यस्य कर्मावरोद्धस्यैव तत्स्य तदर्थं त्वोपगमान् कर्मावरुद्धस्य च कर्मावयवनिर्गच्छत्वादित्यादिकं स्वयमुखम् कृत्यर्थम्
कथानुयोगेदृशसाधनत्वादिज्ञानविशेष्यताप्रयोज्यसाध्याप्रत्यक्षविषयताविशेषकमेवं हितीयादेरर्थः न तु विषय
तामात्रम् यत्र घटं करोतीति प्रयुज्यते तत्र कपालं करोति जलाहरणं करोतीत्याद्यप्रयोगात् अथ काशान्कटकं करोति
काष्ठं भस्म करोतीत्यत्र काशकाष्ठादिपदोत्तरं हितीयानुपपत्तिस्तत्र कृत्तिनिरुपि नोक्तविषयताविरहादिति चेन्न उप
दानीयविलक्षणविषयतापि हितीयार्थः साच हितीयांतरोपस्थाप्य साधोयविषयताविशिष्टाया मेव कृतावेत्येति
आतः कटादिरूपकर्मांतरासमभिव्याहारेण काशान्करोतीत्यादयो न प्रयोगाः अथैवमपि काष्ठं भस्म करोतीति दुग्धद
धिकरोति इत्यादौ कच्छदुग्धादेः कर्मत्वानुपपत्तिः तस्य भस्मदध्याद्युपादानताविरहात् काष्ठदुग्धादिनाशानंतरमेव
तदारम्भकपरमाणुभिर्भस्मदध्यास्मादुत्पत्त्या अयस्यैव उपादानत्वात् विभिन्नकालीनयोश्चाधाराधेयभावविरहात्
कारणस्यैवोपादानत्वमिति नियमाच्च न च परिणामविद्वेषिणैर्यायिकानां काष्ठादेर्भस्मादिरूपद्रव्यांतरकारणत्वम्
अपितु प्रतिबंधकत्वमेव द्रव्यवतिद्रव्यांतरानुपपत्त्येति चेन्न कर्महिन्निविधं भवति प्रायं प्रकृतिविरुक्ती च तत्र प्रा
प्यं कर्माक्रियाजन्यफलशालिगम्यादेर्गोमादिज्ञानादेर्विषयश्च क्रियानिव्याघेयतद्विकृतिरूपमयथापाकादेरोदनो

ॐ

३

रतिनया व्यवहरीत्येवार्थः व्यवहारश्च प्रतिपात्यत्वादिना ज्ञानं प्रतिपालनादिरूपो व्यापारो वा एवंच पुत्रीयती
त्यत्र पुत्रकर्मकव्यवहारतुल्यव्यवहारकर्तृत्वार्थः मुखचंद्रादेर्यथा स्वजन्म्याह्लादस्य तुल्यतया उपमानोपमेयभावः
नया पुत्रभृत्ययोरपि स्वकर्मकव्यवहारस्तुल्यतया सदतिपुत्रपदस्योपमानवाचिता आचारनिष्ठसादृश्यप्रतियोगि
ग्याचारकर्मवाचिता च आचारसदृशाचारएव कचोर्थः प्रथमाचारकर्मता संबंधेन पुत्रादेरन्वयः अमाद्यतातकचप्रभय
विधानेपि धात्ववतया तुल्यत्वात्मादेर्नियमेनानुपस्थितेः कर्मत्वसंबंधतया भानमुपेयते यथा राजपुरुष इत्यादिस
मासस्य प्रातिपदिककव्यवस्तुसुवादिप्रतिसंधानानियमाद्विभक्त्यर्थविशिष्टपूर्वपदलक्षणोपेयते द्वितीयेवा
चारेभृत्यस्य कर्मतया कजंनस्य सकर्मकता तत्रच प्रासादाधिकरणकाचारतुल्याचारः कजंनार्थः सचावस्थानरूपसदृ
त्यकर्मक इति कुघास्तत्राधिकरणतया ततः सप्तम्येव अवस्थानयोः साम्यंचैकजातीयसुखजनकत्वादितानां विशेषज्ञा
नविषयत्वेन वा हंसदवाचरतिहंसायनेहंसतीत्यादावुपमानवाचिकर्तृवाचकपदोत्तरविहितकण्डनाकिंवं तथातुरप्य
कर्मकस्तत्र हंसादिदिक्कर्तृकाचारतुल्याचारस्य गमनादिरूपस्य कजंनताद्यर्थत्वेपि गम्यादिप्रतिपाद्यता वज्जेदकसंयोगा
दिरूपफलानवच्छिन्नस्यैव तदर्थत्वोपगमात् शब्दे ज्ञानादिरूपसविषयकव्यापारालोकस्याचारस्य कंचित्तदर्थत्वेपि विष

६३

संबंधेनैव इच्छायां सुवृत्तार्थे स्यान्वय इति कुत्पत्तिप्रदर्शनायेव स्तुत्रे आत्मन इत्युपात्तम् आत्मन इति षष्ठ्यर्थसंबंधश्च न धातोः कर्मण इत्यादि सूत्रानुवृत्तायामिच्छायामन्वेति अत्रावर्तकत्वादुक्तार्थलाभाप्रयोजनकत्वात् अपितु सुपदस्य सुवृत्तादित्यत्र स चेच्छाकर्तुः संबन्धितया इच्छाविषयार्थकत्वं एवं च इच्छाकर्मणः सुवृत्तादिच्छाकर्तुः रिच्छायां भिन्नित्वावपि इच्छाकर्तुः सुवृत्तादित्येव योजनाकार्यं यथाश्रुते दर्शितानुपपत्तेरिति ध्येयम् भृत्यपुत्रीयतीत्यादौ चारंथविहितक्यजे तस्य सकर्मकत्वेनैव न शाहिः तमिवाचरतीत्यर्थे उपमानवाचिनः काचुविहितः तमिवाचरतीत्यस्य तनुल्यजानातीत्यर्थः आचारपदस्य व्यवहारमूलज्ञानपरत्वात् तुल्यतया ज्ञानं च क्यजर्थः तच्च सकर्मकमेव तत्र तुल्यत्वे प्रतिगितया पुत्रादेशे न्वयः पुत्रादिपदमेव बाणिया पुत्रादितुल्यपरं ज्ञानमात्रं क्यजर्थस्तत्र च स्वाभेदावगाहित्वसंबन्धेन पुत्रादितुल्यस्यान्वयः न चैव पुत्रादिपदमुपमेयार्थकमेव न तूपमानार्थकमिति कथमुपमानादावा रस्य नैतदुत्तरक्य के विधाने संगच्छत इति वाच्यम् पुत्रादिपदस्य तुल्यार्थकत्वेपितुल्यत्वप्रतिगितयोपमानपुत्राद्यर्थकत्वादतएव तस्य कर्मवाचकत्वम् पुत्रादितुल्यस्याचारकर्मत्वात् तस्यमुपपद्यते पूर्वमेते उपमानपदस्य कर्मवाचकत्वं आचारकर्मविशेषणतुल्यताप्रतिगित्यो धकत्वस्य बोध्यम् वस्तुतः पुत्रमिवाचरतीत्यस्य पुत्रे यथा व्यवह

तंडुलस्पयाकीयतीतिप्रयोगः इष्टतएव कारकविभक्त्यर्थस्य कृत्वे कदेशे नाऽप्यन्वयस्य तु सन्नत्वात् संबंधविवक्षा
याचनतथाप्रयोगः वस्तुतः संबंधविवक्षयापितथाप्रयोग इष्टतएव नचतत्र हत्येकदेशे नषस्त्वर्थो न्वयेप्रतियोगि
यदाद न्यत्कारकाद्वृत्तित्वुत्पत्तिविशेष इतिवाच्यं नादृशस्य ते रभेदान्वयस्य लएव स्वीकारात् तद्वैकदेशे न
भेदान्वयेवाधकाभावात् अतएव ऋद्धस्मराजमाते गा इत्यादिप्रयोगे नष्यते दृश्यते च पितुः स्वर्गकाम इत्यादिप्रयोगः न च
कारकपदप्रतियोगिषु दूयो र्भेदनिवेशनमफलमिति वाच्यम् तन्निवेशस्य दृष्टान्तविधयो कृत्वात् यथाप्रतियोगिपदाद्य
र्थेऽस्स कुत्रापि अभेदान्वयोनभवति नथावत्येकदेशे नान्यपदार्थस्येत्यर्थो तात्पर्योदिति ध्येयम् अभेदविवक्षायां पंडितं पुत्री
यतिप्रवीरं पुत्रकाम्यतीत्यादिप्रयोगाभाववत्परपुत्रादिगोचरे च्छावति पुंसि पुत्रीयतीत्यादयोनप्रयोगाः सुष आर्त्तनः
क्वजित्यादिना दृच्छाकर्तृसंबन्धियत्तदृच्छाकर्मतद्दोधकसुवंतात्वाच्चाप्यचौ विधानात् संबंधित्वेन भान
त्वम् अन्यथायस्येच्छाकर्तुः पुत्रोसिद्धस्तस्यापि स्वार्थत्वेतपुत्रे च्छादशायां पुत्रीयतीत्यादिप्रयोगस्य सर्वसिद्धस्यानु
पत्तेः उक्तस्य लेपुत्रीयतीत्यादिवाक्यस्य प्रामाण्यवारणाय च कजाद्यर्थे च्छायां पुत्रादेर्विषयित्वमात्रं न संबंधः किनु स्वा
शोभासमानसंबन्धस्य प्रतियोगितया योविषयस्तादृशपुरुषवृत्तित्वसहितमित्युपेयं संबंधस्य कजा अवाच्यत्वेऽप्युक्तं

नस्यधातोरिच्छार्थकतयासनप्रत्ययांताविशेषेषिसन्नेतधातुवन्तसुकर्मकतातदन्तर्गतप्रातिपदिकस्यैवकर्म
 बोधकतयादृच्छायाः कर्माकांक्षाविरहात् नचयुग्रीयतिपुत्रकास्यतीत्यादौक्यजादिप्रकृत्यर्थपुत्रादेः क्रियात्वाभावेनाक
 र्मकत्वेपि आत्मनः पाकमिच्छतिपाकीयतीत्यादौप्रकृत्यर्थपाकादेः सकर्मकतयासन्नतसमुदायवत्कृजंनपाकादिस
 मुदायस्यसकर्मकतायादुर्वोरनयातण्डुलंपाकीयतीत्यादिप्रयोगापत्तिरितिवाच्यम् कृधातुसमानार्थकयनेरिवसुन्नं
 तसमानार्थकस्यकृजंतादेरपिकर्मबोधकसुप्साकंक्षत्वानुपगमेनतथाप्रयोगाप्रसंगात् कृदन्तकर्मत्वविवक्षायां
 तुषष्ठावाधात् द्वितीयायाः प्रसक्तैश्चनचधात्ववयवकृद्योगेकर्तृकर्मणोः कृतीत्यस्यद्वितीयाबाधकत्वेकंसकर्मकषध
 माचष्टेकंसंघातयतीत्यत्रद्वितीयानस्यानकर्मत्वायोगेनवधकर्मतयैवतदुत्तरं द्वितीयासमर्थनादितिवा
 च्यम् कृदन्तोत्तरयत्राख्यातार्थेणित्तत्रप्रकृतिवच्चकारकमित्यनेनकृदन्तकारकस्येयततत्प्रकृतिप्रतिपाद्यक्रिया
 कारकतुल्यत्वातिदेशात् त्राजानेगमयतिस्वर्यमुद्गमयतीत्यादौएयंतधातुयोगेयथाप्रकृत्यर्थक्रियाकर्तुः कर्मत्वंतथा
 कृदन्तोत्तरणिचप्रयोगेपीत्याख्येयगतुद्गत्यादिकर्तुः कर्मनयातदुत्तरं द्वितीयेति एयंतधातुयोगेयथाप्रकृतेः कर्मणो
 द्वितीयांतता तथाणिचप्रत्ययातकृदन्तकर्मणोपीतिलाभात्कृदन्तकर्मणः कंसादेर्द्वितीयोपपत्तिः तथाविवक्षायां

तादृशविषयतारूपं कर्मत्वमेव इच्छाविशेषणतयाभासते ननु धात्वर्थं कर्मत्वं धात्वर्थविशेषणतया तत्पदार्थः कर्मत्वविशिष्टभोजनादि निरूपितविषयितायानियमत इच्छायाभासोपगमेनोक्तस्य लेखिविषं बुभुक्षुते च इत्यादिप्रयोगवाक्येपि गगनं दिदृक्षुते चैत्र इत्यादिप्रयोगस्य दुरूपपादत्वात् इदं नुबोधमः सन्प्रतिपाद्येच्छाया धात्वर्थकृतिभोजनादेः केवलविशेष्यतासंबंधेन नविशेषणत्वम् तथा सति परकर्तृककृतिभोजनादिगोचरेच्छावनिश्चयं चिकीर्षति बुभुक्ष्यन्त इति प्रयोगप्रसंगात् किन्तु विज्ञेय्यतासमानकर्तृत्वोभयसंबंधेनैव उक्तातिप्रसंगवारणाय इच्छासमानकर्तृकत्वेपि सन्प्रत्ययवाच्यतां स्वीकृत्य क्रियायोगतदन्वयोपगमो न साधीयान् इच्छांतरसमानकर्तृकत्वमादाय दृष्टिस्थित्यलेऽतिप्रसंगात्तादवस्थ्यात् स्वसमानकर्तृकत्वस्य वाच्यत्वे तत्र दिच्छारूपपदार्थानामननुगमेन व्युत्पत्त्यनुपपत्तिः न च समानकर्तृकत्वस्य संबंधतोपगमे तत्र शक्त्या हकानुशासनविरोधः यतो धातोः कर्मणः समानकर्तृकादिच्छाया वैतिसन्प्रत्ययविधायकसूत्रम् सनः समानकर्तृकत्वार्थकतोनप्रतिपादयति तस्य हीच्छा कर्मत्वेन तत्समानकर्तृत्वेन च स्थायीपरादातो हिच्छारूपार्थे सन्भवतीत्येवार्थः इच्छाधात्वर्थयोः संसर्गतया समानकर्तृकत्वविदुष्यायामपि समानकर्तृकत्वोपरकार्यपरत्वधातोर्निर्वहतीति इच्छामात्रशक्त्या हकं न त्वत्रमिति सुवंतो तरेच्छार्थविहितकचकाम्यजं

इति चे- न तथापि नदिच्छा काले पाक इदानीं तत्र चिकीर्ष्यते इति प्रयोगानुपपत्तिः अन्वयिता वच्छेदकं कृतिविषयता त्व
 कृतिगोचरत्वे मानेच्छाविषयतात्वावच्छिन्नाभावो वच्छिन्नाभाव एव तत्र प्रतीय
 ते स पाके वाधित इति वाच्यम् यद्यतीतेच्छा धीनपाककृतिरपि तत्र वर्तते तदा तादृशाभावस्यापि तत्र बाधात्पाककृती
 च्छाया मसत्यामुक्तेच्छा सत्वेऽपि च तथा प्रयोगात् कृत्य सत्वेऽपि पाककृती च्छा सत्वे तथा प्रयोगविरहात् कृतिविषयताभा
 वस्यात्र सो बोधस्य तत्राभ्युपगमासंभवाच्चेति कर्म प्रत्ययस्य ते इच्छा धात्वर्थविशेषणत्वमेव इदं नु तत्त्वम् कर्म प्रत्यय
 स्थलेऽपि धात्वर्थविशेषितैवेच्छा सन् प्रत्ययेन प्रत्याप्यते तत्कर्मत्वमेव कर्माख्यातार्थः तच्च धात्वर्थकर्म तथा तद्विष
 यत्वे ओदनकर्मकभोजनं भवतु पाककृतिर्भवतु इत्यादौ च्छायां च पाकोदनादीनां तथेच्छाविषयतया तत्कर्मत्वमष्टात
 गृहस्थित्यादीच्छार्योगृहादेः स्थित्या धारत्वादिनैव विषयत्वमिति न गृहादेः सिद्धासादिकर्मत्वं अतएव यदोदनव्यक्ति
 कर्मकभोजनमसिद्धम् अथ च भोजनकर्म तथा तदिच्छतत्रायमोदनो बुभुक्षत इत्यादेर्दर्शनादिविषयत्वेन गगनादि
 योचरेच्छास्थले च गगनोदिरुदृश्यते इत्यादेश्च प्रयोगस्य नानुपपत्तिः न वा ओदनोदिरूपकर्ममात्रोपगोणयत्र भोजना
 नादौ च्छादैव ववशेन च तद्भोजनादिकं विषादिकर्मकमपि तत्र विषयबुभुक्षते इत्यादयः प्रयोगाः कर्तृप्रत्ययस्य लेपि च

अथासुविषयतारूपकर्मत्वे विधीयते पाक इत्यादाविच्छायास्तत्परंतर्कने श्रान्वयः उभयत्रैव पाकादेविषयत्वात् स्थित्यादिकर्मत्वाप्रसिद्धाचगृहंतिष्ठास्यते इत्यादेरप्रसंगादिति चेत् ओदनोबुधुस्पते इत्यादौ कागतिः तत्रेच्छाकर्मता पाविषयतारूपवान् भोजनार्थादिकर्मतायाश्च तदन्यत्वात् विशेषीभवद्विच्छान्वयिनिकर्मत्वैर्भोजनाद्यन्वयायोग्यत्वेन विशिष्टान्वयासंभवात् वस्तुतः पाकश्चिकीर्ष्यत इत्यत्राप्यगतिरेव कृतिविशेषणतया पाकनिष्ठेच्छाविषयतायाः कृत्वा विशेषणतया तन्निष्ठविषयताभिन्नतया इच्छान्वयिनोविषयत्वरूपकर्मत्वस्य कृत्यन्वयायोग्यत्वात् यद्विचविशेष्यत्वविषयतावेव तत्प्राप्तये विशेषणान्वय इति नियमः अपि तु तदन्वयितावच्छेदकावच्छिन्न एवेति तथा च विषयतात्वावच्छिन्नस्योभयान्वययोग्यतयानप्रकृतेष्वन्यथानुपपत्तिः अतएवारुणयेत्पादावारुण्यनिरूपितसाध्याया मोनिरूपितसाध्यताभिन्नत्वेऽपि न ततोयार्थे विशिष्टान्वयानुपपत्तिः तत्र परंपरया विशेष्यत्वमयि सोमकृत्यव्यक्तैः परया विशेषणान्वयिव्यक्त्यभेद इति चेत् प्रकृतेऽपि परंपरयोभयान्वयिकर्मव्यक्त्यभेदोऽस्तएवेत्युच्यते तदा भोजनकृतिर्भवतु पाकश्च भवतु रतिस्मृहा लं वनेच्छामादाय पाकश्चिकीर्ष्यते इति प्रयोगसंकोलादौ तरेयकृतिविषयतामादाय इदं वरितेव विषयतासंबन्धेनेच्छाविशेषणीभूतकृतिव्यक्तिकर्तव्यत्वस्यैव न दिच्छान्वयिनिकर्मण्यन्वयान्नायमिति प्रसंगा

र्थेच्छायाधात्वर्थविशेष्यतयाभा नेपि कर्मप्रत्ययस्य लेतस्याधात्वर्थविशेषणतया भा नोपगमान्—चिकीर्ष्यतेपाक
 इत्यादौ इच्छाविशेषितकृत्यादेरेव सत्त्वेनेन प्रतिपादनात्तादृशकृत्यादिकर्मताया आत्मनेपदादिना प्रख्यायनसंभवे
 त आख्याताद्युपस्थितवर्तमानत्वादेश्च कृत्यादिविषयकेच्छायत्र प्रकृत्यर्थः यत्र वा इच्छाविषयकृतिस्त्रोभयत्रैवेच्छा
 यो अन्ययः प्रकृत्यर्थे कदेशोपि नीलतरो घट इत्यादिस्य लेनीलरूपादौ तद्वार्थोतिशयान्वयाजुरो धातुनैव कर्मप्रत्यय
 यस्थलेपिविषयैवेच्छासनाप्रत्याप्यतां विशेषणी भवेती कृतिरेव कर्मत्वेनान्वीयताम्भवन्मते विशेषणभूतेच्छायादत्त
 मानत्वाद्यपराख्यातार्थान्वयवदिति वाच्यम् एकत्र विशेषणतयोपस्थितस्यान्यत्र विशेषणतयुः त्रयो व्युत्पन्न इति प्र
 थमां तार्थविशेषणकर्मत्वे इच्छायां विशेषणतयोपस्थितस्य धात्वर्थस्य विशेषणतया न्वयायोगात् विशेष्यतया चान्व
 यस्याप्रसक्तत्वात् धात्वर्थविशेषणतया इच्छाभा नेपि तस्यावर्तमानत्वादिविशेष्यतयेव भा नेनोक्तव्युत्पत्तिविरोधविर
 हात् एवं धात्वर्थस्य तत्त्वविशेषणतयोपस्थितस्य स्थातं श्रेणकर्मताविशेषणत्वमयुक्ततमेव प्रकृत्यर्थस्येकदेशोपि प्रकृ
 त्स्थितोर्गत्ततपाभासमाने एव प्रत्ययान्वयदर्शनात् न तु स्वातंत्र्येण भासमान इच्छास्य विशेष्यपारतंत्र्येण कर्मत्वान्वयो दु
 र्घटः विशेष्यान्वयिन्येव विशेषणत्वस्य विशिष्टान्वयस्य लेयस्य निमित्तत्वात् तत्र न निषेधः

तादृशायामपि विशिष्टधर्मिकेषु साधनताज्ञानाद्विशिष्टधर्मिकासिद्धत्वज्ञानसहिताद्विशिष्टेच्छासंभवात् यत्र भोजन
सिद्धतादृशायां भोजनोत्तरकालीनगमनत्वादिप्रकारिकाभुक्तौदनजन्यपुष्टित्वादिप्रकारिकावाइच्छातत्र बुभुक्षत इति प्र
योगस्य न प्रसंगः मुख्यविशेष्यविशेषणतापन्नकर्मत्वोशे इच्छाप्रकारतायाएव सन् प्रकृत्यर्थभानोपगमादिति वाच्यम् ॥
भोजनं भवति त्वादिभोजनविशेष्यकेच्छादृशायामपि बुभुक्षते इति प्रयोगस्य सर्वसिद्धत्वेन धात्वर्थविशेष्यकेच्छाबोधक
तायाः सन् प्रत्ययस्पर्शयमुपेयत्वात् न च दृष्टौ व्युत्पत्तिरेवोपेयते एकव्युत्पत्त्यैव निर्वाहे व्युत्पत्तिद्वयकल्पनेनैव रवात् ॥
अतएव च स्थित्यादिगोचरेच्छायागृहादिविशेष्यकत्वस्योक्तरीत्या संभवेयिगृहंतिष्ठासनीत्यादयो न प्रयोगाः भोजनप्र
कारकौदनविशेष्यकेच्छाविशेषदृशायां बुभुक्षत इति प्रयोगसत्त्वेनोद्देश्यताख्यविषयतापाएव धात्वर्थभानोपगमेन
तत्पत्तिर्वाहान्नच धात्वर्थविशेष्यकेच्छायाः सन् प्रत्ययार्थत्वे पाकं चिकीर्षति श्रोतं न बुभुक्षते इत्यादौ पाकौदनोदः हिती
यया कृतिभोजनादिकर्मत्वप्रत्यायनसंभवेपि पाकश्चिकीर्षते श्रोतौ बुभुक्षते इत्यादौ कर्मख्यातेन तत्प्रत्ययेना संभ
वः तत्पत्तिभूतसंज्ञेन धात्वर्थकृतिभोजनेच्छाकर्मत्वस्यैव तत्प्रत्ययेन बोध्यत्वात् प्रत्ययानां प्रकृत्यर्थो न स्वार्थो बो
धकत्वात् इच्छाविषयत्वविशेषितकृतिभोजनोदः प्रकृत्या अप्रतिपादनादिति वाच्यं कर्तुं प्रत्ययस्य लेसन् प्रत्यय

श्यादिव्यवहारनियामकः क्वाचित्कविशेषणसाधारणोविषयताविशेषोभूयेयः अनुमिन्नैविशेष्यतयाक्वाचित्कभान
 विषयसाध्यनिष्ठविधेयतास्यविषयतावत् सएवचसुखमिच्छतीत्यदौद्वितीयाद्यर्थः ग्राममिच्छतीत्यादौग्रामादिपा
 दंग्रामस्वत्वादिपरं अनएवचसिद्धस्यग्रामादेर्मुखाविशेष्यतायाउपदर्शितविलक्षणविषयतायाविरहेऽपिनष्टतिः ग्रा
 मादेःप्रसिद्धेत्वेपिस्वत्वाद्यसिद्धोपरक्तस्यइच्छायांप्राधान्येनक्वचिद्वानंविशिष्टस्यासिद्धत्वात्तत्रैवचग्रोनमिच्छती
 त्यादिप्रयोगइत्यपिवदंतिपाकंचिकीर्षतीत्यादौद्वितीयायाविशेष्यतारूप्य कर्मत्वार्थकतयाकृतिप्रक्रारकपाकवि
 शेष्यकेच्छाप्रतीयतेःसाचपाकंकृत्यासाधयामीतीच्छा अथवासनोधात्वर्थविशेष्यकेच्छावाञ्छित्वाकृतिविशेष
 यकेच्छाचिकीर्षोपदर्थः साचपाकंकृतिर्भवतितीच्छेवप्रवृत्तिकाचसाभवतुवानेत्यन्यदेतद्वृत्ताकादेश्वकृतिक
 र्मत्वमेवद्वितीययाप्रत्याप्यतेनत्वच्छायाविषयत्वरूपंकर्मत्वेगृहस्थितीच्छामादायगृहकृतिष्ठासतीत्यादिप्रयोगा
 पत्तेः युक्तंचैतत्सनोधात्वर्थप्रकारकेच्छावाचित्वेऽनभोजनेच्छादशायाभोदनंमुमुक्षुनेदतिप्रयोगोनस्या
 तन्नभोजनस्याप्रकारत्वात् तचकर्मतासंबंधेनभोजनप्रकारिकायदाश्रोदनविशेष्यकेच्छातदैवेतादृशप्र
 योगःसाचेच्छाभोजनधर्मिकेष्टसाधनताज्ञानाद्भोजनविशिष्टोदनधर्मिकेष्टसाधनताज्ञानाद्भोजनस्यसिद्ध

गमात् यथा प्रकृतिविकृतिभावस्य लेवृक्षाः पंचनौकाभवतीत्यादौ प्रकृतिभूतवृक्षादेर्विशेष्यतया भावना न्वयित्वा नूतन
न संख्याबोधकनया प्रकृतिवाचकपदसमानवचनत्वमाख्यातस्य तस्या एकैको ज्ञायते इत्याद्युभयार्थाभेदोपस्थितौ यवा
को एकादिपदार्थस्योपविशेष्यस्याख्यातार्थविशेष्यतया न्वयविशेष्यतया तत्पदसमानवचनत्वमाख्यातस्य न च वम
मानितेन निजायशो तु गंडिकात्तवद्वाश्चिकुराः शिरः स्थितमित्यत्र कथमारोप्य विशेष्यवाचकपदविरुद्धवचनत्वम
मानो नि क्रियापदस्यैव वाच्यम् तत्रायशो द्वयस्य वास्तवत्वेन चिकुरभागद्वयस्पर्शज्ञा आरोप्यत्वमकुवेरुत्प्रेक्षितत्वा
तः आख्यातार्थविशेष्यता न्वयविशेष्यत्वेनायशो युगस्यैव विवक्षितत्वात् इच्छार्थकधातुस्य लेमुख्यविशेष्यत्वरूपक
मत्वे हि तीयाद्यर्थः अतो दृष्टिसाध्यमुख्यभावति त्यादि इच्छास्य लेमुख्यमिच्छतीत्यादि बह्वृष्टिमिच्छतीत्यादयो न प्रयोगाः
अथ अहमुखी स्यामि त्यादी इच्छायाः सुखादि विशेषण कतया तत्र मुख्यमिच्छतीत्यादि प्रयोगानुपपत्तिरिति चेन्न प्र
ममुख्यं भवति त्यादिमुख्यविशेष्यकेच्छाया एव कदाचित्सुखादि विशेषणत्वबोधकशब्देन विषयाभिप्रायात् स्वकृत्यधर्म
न सिद्धिकत्वरूपस्वकृति साध्यत्वप्रकारकया कविशेष्यकेच्छाया इव पाकं कृत्यासाधयामी निपाकं सिद्धानुकूलकृत्यभि
न व्यापारविशिष्टश्चानुबोधकशब्देन विषयाभिलापवत् यदि चोद्देश्यसुखादेर्विशेषणनयापि क्वचिद्ज्ञानमानुभविकंतदोद्देश्यं

त्वेअविषयस्यापि विषयत्वस्योपेयेनेरुक्तादण्डवानित्यादौ दंडादिरुपप्रकारोऽणपि रूपादिनिरूपितविशेष्यत्वेन
 दंडादिप्रकारताया अवच्छेद्यावच्छेदकभाववदित्याहुः तन्न शोभनम् उक्तरीत्या विनैवलक्षणमुपपत्तौ तस्या अन्याय्यत्वात्
 अथोक्तस्य लेआरोप्योरोपविषयबोधकपदयोस्तौ नान्वितार्थकत्वे कर्मप्रत्ययस्थले लोहितो वह्निर्ज्ञेयने इत्यादौ विशेष्यभे
 दाद्वयकभेदापत्तिः न च लोहितां भेदज्ञानविषयो वह्निस्तेष्वपि न तु ज्ञानै प्रकाशो लोहितो विशेष्येष्ववच्छि
 रिति समूहालम्बनं तथा सति शुक्लो वह्निर्लोहिताजपे त्यादावपि तथा प्रयोगप्रसंगात् दर्शितविशिष्टवैशिष्ट्यबोधस्विका
 रेलोहितादिप्रकारकत्वं विशिष्टनिरूपितविशेष्यतायाः शुक्लव्यूहो वाधितत्वेन तादृशप्रयोगापत्तिर्विरहादिति वाच्यं
 मु तत्र लोहितादिपदोत्तरप्रकारतार्थकद्वितीयादिविरहेण लोहितादिप्रकारकत्वेन ज्ञानभा नासंभवात् नामार्थध्यात्व
 र्थयोः साक्षादन्वयस्यास्युत्पन्नतया प्रकाशितायाः संसर्गतया भा ना संभवादिति चेन्न यथा हि घटोर्न लोभवति वृक्षोर्नो काम
 वनिकांश्च भस्मभवतीत्यादौ ध्यात्वर्थः साधारणधर्मरूपे भावे व्युत्पत्तिवैविध्येण नीलनौ का भस्मा देसाक्षादेवा न्वयः प्रथमा
 या अंतराभासमानार्थकत्वाभावात् नोकादिपदस्य स्वारंभकावयवारध्वार्थलास्यणिकतया प्रकृतिविरुद्धोर्भेदमेतत्पि
 वृक्षोर्नो कामवतीत्यादौ योग्यताया उपपत्तिः तथा ध्यात्वर्थप्रकृतेरिति प्रकाशिता संवेधेन लोहितादेः साक्षादन्वयस्यागत्योप

तर्जनादिपदस्पर्जनाभेदज्ञानविषये लक्षणा अत एव भ्रान्तिज्ञविशेषदर्शनाप्रयुक्तस्य लोहितवह्निजानातीत्या
 दिवाक्यस्यापि प्रामाण्यनिर्वोदः न स्वसमासस्य लङ् वलोहितवद्याद्यो रभेदा विवक्षाज्ञानोश्लोहितादेः स्वातंत्र्येणा
 न्वयोवासंभवनिकर्मधारयस्पर्साधुतानुपपत्तैः लोहितपदोत्तरं प्रकारताबोधकविभक्तै रभावात् धात्वर्थे साक्षान्नामा
 र्थस्य भेदान्वयेऽव्युत्पत्तैः ङङ्स्थलवत्कर्मधारयोत्तरविभक्तैः पूर्वपदप्रकृतिकत्वाभावात् तस्याः पूर्वपदार्थो ल्वित् प्रका
 रताबोधकत्वायोगात् न च ङङ्स्थलवत्कर्मधारयोत्तरविभक्तैः पूर्वपदस्य पूर्वनियानप्रसंगात् समन्वारपक्षोपलिंगतायाङ्
 तरेतरपक्षे च एकैकं न स्यानुपपत्तैः एतन्मने शुक्तो वह्निरित्यादिप्रमाया लोहिताभेदोपविषये च हि विषयकत्वेऽपि
 शुक्तो वह्निर्लोहितो हिताज्ज्ञेति समूहालेवनप्रमाया लोहिताभेदावतो हि सविषयवह्निविषयकत्वेऽपि चर्तद्वशा यो लोहि
 तवह्निर्लोहिते वह्निर्जानातीति वानप्रयोगः तादृशपदोपस्थाप्य विषयताया धर्माभिपारतंत्र्येण द्वितीया र्थविषयताया
 प्रभेदसंबन्धेन विशेषणताया न्नियमोपगमात् अथवा लोहिताभेदविषयतानिरूपितविषयतापन्नस्य वक्ष्येदज्ञानान्व
 यविषयिना निरूपकत्वं भासते समूहालेव नादौ च तादृशविषयताना पन्नस्यैव विषयिना निरूपकत्वमिति नातिप्रसंगः दि
 यितापन्नस्य निरूपकत्वमित्यस्य च विषयतावच्छिन्नं निरूपकत्वमित्यर्थः एतच्च विलक्षणविषयिना निरूपकतावच्छेदक

या संवद्धवद्यादेस्तादृशप्रति योगिता कत्वेनावच्छेदकभावभा नोपगमेन सामंजस्यात् अनुयोगिता यान्मर्थता वच्छेद
कत्वे तत्रैव वद्यदेः प्रति योगिनो न्वयः अतस्तत्र तृतीयां तार्थघटत्वावच्छिन्नप्रवि योगिताया निरूपकत्वेनान्वयस्वीकृ
त्यातिप्रसंगवारणसम्यक्प्रतिभाति रंगे भेदेन रजतारोपस्य ले रंग रजतेन जानातीत्यप्रयोगात् तादात्म्यभिन्नसंवा
वच्छिन्नप्रकारैते वदन्तीत्यर्थः तत्र च रंग रजते जानातीति प्रयोगात् तादात्म्यसंवाधावच्छिन्नप्रकारताकर्मत्वानुशिष्टि
तीयादेरेवार्थः तस्य च तादृशप्रकारवाचिपदसमानविभक्तिकपदोपस्थाप्य विशेष्यता विशिष्टाया मे दृज्ञानरूपक्रिया
यामन्वयः तेन मेदोरोपस्य ले रंग रजत्वात् जानातीति वदमेदोरोपस्य ले रंग रजने जानातीति न प्रयोगः उक्तस्य ले चं र
ग रजताद्योः समानविभक्तिकपदोपस्थाप्य यो रभेदान्वये साकांक्षत्वे पिना योग्यनयतादृशान्वयः पूर्वसति रंग रजतादि
पदयोः सामानाधिकरण्यानुपपत्तिरिति चेत् कांक्षतिः न चैव रजतगतैकत्ववदुत्वा विवक्षायां रंगो रजते जाना
तीति प्रयोगस्य स्त्रियं पा सुतौ न जानातीति प्रयोगस्य च प्रसंगः सामानाधिकरण्यस्यैव समानवचनलिंगकत्वनियतत्वा
दिति वाच्यम् समानाधिकरण्यो रिव यत्पदार्थ विशेष्यकत्वविशिष्टे भेदसंवाधावच्छिन्नयत्पदार्थप्रकारकत्वस्यान्वय
स्तयो रपि समानलिंगवचनत्वनियमात् यदपतिमतानुपायिनस्तु रंग रजते जानातीत्यादौ सामानाधिकरण्यानुरोधा

यते इत्यादौ आख्यातार्थविषयतां तृतीयार्थप्रकारतायां निरूपितत्वं संवधेनान्वयान्नोक्तमुत्पत्तिकल्पनमिति वाच्यम् ॥
तत्रापिरजनत्वादिक्रकारकत्वविशिष्टधात्वर्थज्ञाननिरूपितत्वस्याख्यातार्थे भानस्वीकारो वातिप्रसंगभंगात् न च तस्मात्
न च नितनस्माच्चैत्रस्येत्यादौ विभक्त्यर्थे कृति संवधादौ हेतुविभक्त्यर्थान्वयदर्शनान्नास्तु क्ता व्युत्पत्तिरिति वाच्यम् हेतुविभ-
क्त्यतिरिक्तविभक्त्यर्थस्य विभक्त्यर्थे न न्वयनियमात् न च रजनत्वेन दंजानातीत्यादौ तृतीयायाः कारकविभक्तित्वाभावान्न
तदर्थस्य क्रियायामन्वयसंभव इत्युक्त्या द्वितीयायार्थ एव तदन्वय उपगतव्य इति वाच्यम् मणिकैत्रमतेतस्माज्जानाती
त्यादौ ज्ञानादिरूपधत्वं एव हेतुविभक्त्यर्थस्य तस्मात्स्थीयते इत्यादौ च सर्वमत एव धात्वर्थस्थित्योद्घोतस्यान्वयेन व-
स्त्यर्थसंवधस्यापि गुरुविप्रतयस्विदुर्गतानां प्रति कुर्वीत भिषक् स्वभेषजैरित्यादौ धात्वर्थे न्वयनकर्मासमभिव्याहते र
जनत्वेन जानातीत्यादौ धात्वर्थे तृतीयायां न्वयस्यावश्यकत्वेन कारकविभक्तिभिन्नविभक्त्यर्थस्य क्रियाया अनन्वय इ-
त्यनियमात् एवं घठत्वेन वह्निर्नास्तीत्यादौ प्रथमायाः संख्यातिरिक्तार्थबोधकत्वनियमात् अतो
न त्रयोभावे संवध एव तत्तत्र च न तृतीयायां न्वय संभवः ममतु अनुयोगिता संवधेन वद्यादिक्रिषिषा भावे तृतीयां ताथे
घटत्वाच्चिन्नप्रतियोगिता कत्ववैशिष्ट्यभा नाद्विशिष्टवैशिष्ट्यबोधमर्यादया वद्याद्यनुयोगिकत्वस्य लीयस्यानुयोगिते

योनप्रयोगाः विधेयत्वाघर्थेतृतीयानुशासनविरहात् तृतीयांतेनवल्यादिविधेयकत्वंकथमुपस्थापनीयमितिना
 शोक्मवैशिष्ट्यरूपाद्यैतृतीयानुशासनसत्वात् विधेयतादेरपिवैशिष्ट्यरूपत्वात् अतएवरजनतत्वेनशुक्तिंजानाती
 त्यादौज्ञानेरजनत्वादप्रकारकत्वस्यघटत्वेनवह्निर्नास्तीत्यादौसौदुर्मतेअभावेघटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य
 तृतीयांततोबोधः तृतीयांतार्थरजनत्वादप्रकारकत्वद्वितीयांतार्थशुक्त्यादिविषयकत्वयोःविशिष्टवैशिष्ट्येनोध्यमयो
 दयावच्छेद्यावच्छेदकभावभानंरजनतत्वेनशुक्तिंजानातीत्यादौनियतकैवलमेकत्रद्वयमितिरीत्यातदुभयबोधस्यतत्रा
 बुत्पन्नत्वात्अतइमेरंशरजतेइत्यादिप्रमाणपरस्यतादृशवाक्यस्यनप्रामाण्यम् घटत्वाघवच्छिन्नवद्यभावनिष्ठेनवद्या
 दिनिरूपितानुयोगिताविशेषरूपावद्याघभावत्वेनतदभावनिष्ठघटत्वाघवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्यावच्छेदक
 भावःस्वीक्रियते घटत्वेनवह्निर्नास्तीत्यादौचतहोदस्योक्तरीत्यावश्यकत्वमितिघटत्वावच्छिन्नवद्यभावस्यवह्नित्वावच्छि
 न्नघटाघभावसमनियतत्वेनतदभिन्नतयानत्रघटत्वाघवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वघटाघभावत्वसत्वेपितादृशाभावप
 रस्यघटत्वेनघटोनास्तिबह्नित्वेनवह्निर्नास्तीत्यादिवाक्यस्यनप्रामाण्यम् उक्तस्यलेचतृतीयांतार्थस्यद्वितीयांतार्थे
 वच्छेद्यावच्छेदकभावसंबंधेनान्वयइत्यपिकेचित् तत्रविभक्त्यर्थविभक्त्यर्थान्वयस्याबुत्पन्नत्वात् नचरजनतत्वेनेदंज्ञा

तेमानचाक्षुषांशेघटादिवृत्तित्वभ्रमदशायांघटाकाशंनपश्यतीत्यादिवाक्याच्छाब्दोधापत्तेर्द्वीरत्वानच्. घटादिनि-
 पितालौकिकविषयताशून्यचाक्षुषत्वाघवच्छेदेनघटादिविषयत्वघटितोभयाभावभानोपगमेप्यनिस्तरात्. एतेनाख्याता-
 र्थवर्तमानत्वाघवच्छिन्नसमवायावच्छिन्नआश्रयत्वाघवच्छिन्नेआकाशादिविषयकप्रतियोगिकत्वलौकिकान्वविषय-
 ताशून्यचाक्षुषप्रतियोगिकत्वघटाद्यनुयोगिकत्वेतन्निवृत्तयत्वावच्छिन्नाभावोभासनेतोऽभावेआकाशंनपश्यतीत्यादौ।
 नानुपपत्तिः तत्रविषयितावत्युतियोगिकत्वद्वितीयार्थनिरूक्तचाक्षुषप्रतियोगिकत्वेन्नित्वंचधानोर्र्थः घटाद्यनुयोगित्वं
 चप्रथमातार्यदत्तपिनिस्तमितिचेत्. अगत्याघटाकाशंनपश्यतीत्यादिवाक्यानामप्रामाण्यमुपगतव्यमिति॥ ॥
 ॥ ॥ इतिप्रथमखंडम् ॥ ॥ अनुमित्यर्थकधानुयोगेविधेयत्वंविधेयित्वंवाहितीयार्थः तेनवंह्यादिपक्षकानु-
 मितिपरस्परवह्निमनुमिनोमीत्यादिवाक्यस्सनप्राण्यम् यदिचवह्निसाध्यकपर्वतपक्षकानुमितिपरस्परवह्निमत्वेनप-
 र्वतमनुमिनोमीत्यादिवाक्यस्यापिप्रामाण्यमन्यतेतदातादृशधानुसंयोगेउद्देश्यत्वंउद्देशित्वंवाहितीयार्थः तस्यच
 तृतीयांतोपस्थाप्यसाध्यविधेयकत्वेनविशिष्टेन्ययः अतोवह्निमत्वेनेत्याद्यसमभिव्याहारेतत्रपर्वतमनुमिनोमीत्यादा-

ष्य कत्व नियमस्यापि न क्षतिरिति तदपि न घटादिविषयकचाक्षुषादेः कालिकादिसंवेधेन घटादिहंति न यापदो घटं न प
 श्यतीति प्रयोगानुपपत्तैः आकाशादिविषयकत्वावच्छिन्ने चाक्षुषे कालिकादिसंवेधेन घटादिहंति त्वनिश्च घटायां घटा आका
 शं न पश्यतीति वाक्याच्छाब्दबोधोपापत्तेश्च समवायेन घटादिहंति त्वाकाशादिविषयकत्वोभयाभावस्येव स्वीकरणीयतया
 अभाव आकाशज्ञपश्यतीत्यादौ अभावसमवेतत्वाप्रसिद्धावाक्यार्थाप्रसिद्धेर्दुर्वीरत्वात् चैत्रादेरतीतचाक्षुषस्य घटादि
 विषयकत्वेऽपि समयविशेषे चैत्रो घटं न पश्यतीति प्रयोगाद्वर्तमानतादृशचाक्षुषत्वाद्यवच्छेदेन उभयाभावभा नस्य प्रतिको
 शिकोऽवर्तमानत्वमंतर्भाव्यत्रित्वावच्छिन्नाभावस्य वा स्वीकरणीयतया यदा किंचिदंशोऽलौकिकमेव घटादिचाक्षुषं ल
 स्ववर्तते तदा चैत्रो घटं न पश्यतीति प्रयोगोपापत्तेर्दुर्वीरत्वात् वर्तमानालौकिकविषयताभूतं चाक्षुषत्वाद्यवच्छेदेन चै
 त्रवृत्तिवद्यदविषयकत्वोभयाभावसत्वात् समानेन्द्रियजन्योपनीतमानालौकिकप्रत्यक्षसामग्राविरोधित्वस्या
 निष्प्रामाणिकतया लौकिकविषयतानियामकोपनायकज्ञानादिसमवहितनद्वौ किकसन्धिकर्धीतं घ
 टादिनिरूपितलौकिकालौकिकोभयविषयताशालिचाक्षुषादेरुत्पत्त्या तादृशचाक्षुषादिदृशयो उक्तप्रयोगापत्तैः आका
 काशादिनिरूपितालौकिकविषयताशालिवर्तमानचाक्षुषां शेषघटादिहंति त्वस्य आकाशांशयत्वादिना लौकिके विषयताशा

भयाभावः आकाशं न पश्यतीति वाक्यात्प्रतीयते. उपनीताकाशादिविषयकचाक्षुषे आकाशादिविषयकत्वे त्रैत्रादि
 दृष्टित्वोभयसत्वेनैव त्रैत्राकाशं न पश्यतीत्यादिप्रयोगानुपपत्तिः. यदा दौतादृशचाक्षुषाद्यान्प्रयत्नत्वभ्रमदशायां घटश्चा
 काशं न पश्यतीति वाक्याच्छाब्दबोधो धानुपपत्तिश्चेत्यलौकिकविषयताशून्यत्वेन चाक्षुषादिकं विशेषितं आकाशविषयच
 क्षुषाद्युपनीतभानस्यापीतरांशोलौकिकत्वात्. तादृशानुपपत्तितादवस्थ्यम्. अतोलौकिके विशेषणमुपेक्षितम्. अत्रा
 लौकिकविषयताशून्यचाक्षुषत्वाद्यवच्छिन्नस्वघटं न पश्यतीत्यादौ शक्त्वा धात्वर्थत्वासे भवेत्पि प्रकृते तस्मैवलक्षणयाधा
 त्वर्थत्वमुपेयते विषयता सामान्यमेव तत्र द्वितीयार्थः. आश्रयत्वं द्वित्वं निरूपकत्वं चाख्यातार्थः. आश्रयत्वे व्युत्पत्तिवैचि
 त्वात्प्रमाणं तदपदार्थस्य तादृशनिरूपकत्वं द्वितीयार्थः. तादृशनिरूपकत्वं द्वितीयार्थो ताशोकाशादिविषयत्वयोप्र
 कारतयाद्वित्वान्वयः. द्वित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं संबन्धेन न अर्थो भावे तस्मान्वयितावच्छेदकनिरुक्तधर्मो वच्छे
 देन तादृशधात्वर्थे न्वयः. धात्वर्थे स्पष्टप्रकृते मुख्यविशेषतयेव भानं. अथवासनिष्ठा न्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदभ
 कत्वरूपव्यापकतासंबन्धेन धात्वर्थे स्याप्यतादृशीभयाभावान्वयः. तस्मात्वाताश्रयनिरूपकत्वेन तस्मिन् प्रथमांतपदार्थे घा
 टादौ घटादेः प्रतियोगितावच्छेदकघटकतया तादृशाभावनिरूपकत्वात्. एवं चान्वयवोधस्मप्रथमंतपदार्थमुख्यविशे

आकाशं न पश्यतीत्यादौ नितरां मे वागतिः यत्तु न अर्थस्य द्विधा भानोपगमेन आकाशादितिरूपितं तत्ताभाववद्भौतिकं
 विषयताशालिचाक्षुषाश्रयत्वाभाववान् घट इत्याकारकस्तत्रान्वय इति तदपिन तथा सति चैत्रो घटं न पश्यति भैत्र आ
 काशं न पश्यतीत्यादिवाक्यजन्यशाब्दबोधो धादविलक्षणबोधस्य सर्वानुभवे हि सतादृशवाक्यादनुपपत्तेः न हितत्रापि ता
 दृश एव शाब्दबोधः तथा सति चैत्रो यदा घटादिकं न पश्यत्यपि तु यदादिकमेव तदा घटादिरूपिततद्भौतिकविषयता
 शालिचाक्षुषाश्रयत्वाभावस्य तत्र बाधा तच्चैत्रो घटं न पश्यतीति प्रयोगानुपपत्तिः यदा च भावमात्रं पश्यति तदा भावनि
 रूपितलौकिकविषयताशालिचाक्षुषाश्रयत्वाभावसत्वात् भावन्न पश्यति चैत्र इत्यादि प्रयोगापत्तेः एवमाकाशं न पश्य
 ति घट इत्यादौ आकाशादितिरूपितलौकिकविषयताशालिचाक्षुषाश्रयत्वाभावस्य बाक्यार्थत्वे यदा काशादितिरूपि
 तादिविषयकचाक्षुषाश्रयत्वभ्रमो घटादौ तदा आकाशादितिरूपितलौकिकविषयताशालिचाक्षुषाश्रयत्वनिश्चयरूप प्र
 तिवचकसत्वेन तादृश बाक्यजन्यशाब्दबोधानुपपत्तिः यथा चैत्रो घटं पश्यतीत्यादि निश्चयदृशयां घटं न पश्यति चैत्र
 इत्यादिवाक्यजन्यशाब्दबोधो त्यादौ तु भवसिद्धः नथैवोक्तभ्रमदृशया माकाशं न पश्यति घट इत्यादिवाक्यजन्यबोधो त्या
 शोपीति न तत्रैवापत्तिः संभवति यच्चैलौकिकविषयताश्रूत्यचाक्षुषत्वाघवच्छेदेनाकाशादिविषयकत्वघटादि हितलो

च्छाब्दबोधप्रसंगात् आकाशं पश्यति भैत्र इत्यादिभ्रमदशायां आकाशं पश्यति चैत्र इत्यादिवाक्याच्छाब्दबोधस्य दुर्लभ-
 ह्रवतया लौकिकविषयतात्त्वसामानाधिकारोपेनैव तादृशाभावबोधकं तद्वाक्यमुपगतव्यं तादृशबोधश्च लौकिकविष-
 यतात्त्वसामानाधिकारण्यमात्रेणाकाशादिनिरूपितत्वाभावावगाहीदृशितयोग्यताज्ञाप्रतिबध्य एव न चैषित्रीयचा-
 क्षुषादिनिरूपितलौकिकविषयतात्वावच्छेदेनैव तादृशाभावोदृशितवाक्येन प्रत्याप्यते इति चैत्रीयचाक्षुषादिनिरूपि-
 तलौकिकविषयतायां आकाशीयत्वाद्यवगाहिचैत्र आकाशं पश्यतीति वाक्यजन्यबोधः प्रतिबध्नात्येवं तादृशप्रयमिति-
 वाच्यम् नादृशविषयतात्वेन विषयताया अनुपस्थितेः तदवच्छेदेनाभावप्रत्यायनासंभवात् चैत्र आकाशं पश्यतीति वा-
 क्यजन्यबोधे चैत्राशे दर्शनाश्रयत्वं विशेषणं दर्शनांशे लौकिकविषयताविशेषणमिति रीत्येव पदार्थानां ज्ञानात् चैत्रीय-
 चाक्षुषादिनिरूपितविषयतात्वं नाकाशादिधर्मितावच्छेदकं किन्तु शुद्धलौकिकविषयतात्वमेवेति तस्य लौकिकविषय-
 तात्वावच्छेदेनाकाशायभावावगाहिज्ञानं प्रत्येव प्रतिबंधकतया निरुक्तधर्मीवच्छेदेनाकाशाद्यभावावगाहिज्ञानस्य ना-
 दप्रतिबध्यत्वात् एतेन तत्राकाशादिपदस्याकाशादिनिरूपितत्वार्थकतात्वं उच्यते निरूपितत्वलौकिकविषयतात्वाभ्या-
 मर्थकतावासीकृत्य लौकिकविषयताया आश्रयतासंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकतदभावेऽप्यगमेन निमित्तारः घटा-

कविषयितार्थकत्वे सौरभं न पश्यतीत्यादौ सौरभादि निरूपितलौकिकविषयिताशालिचाक्षुषाद्यप्रसिद्धा आकाशं न पश्यतीत्यादौ चाकाशादि निरूपितलौकिकविषयिताया एवाप्रसिद्धा तादृशविषयिताशालिचाक्षुषा अयत्वाद्यभावरूपवाक्यार्थाप्रसिद्धिः न च सौरभं न पश्यतीत्यादौ सौरभादि निरूपितलौकिकविषयित्वाभावः चाक्षुषादौ प्रतीयतदतिवाच्यम् एवमप्याकाशं न पश्यतीत्यादावप्रतीकारात् न च लौकिकविषयितायां निरूपितत्वं संवधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाशाभावः प्रतीयतदतिवाच्यम् हृत्यनियामकसंवेधस्य ससर्गाभावप्रतियोगितानवच्छेदकनया तादृशाभावस्याप्रसिद्धेः एतेन निरूपकतासंवेधेनाचाक्षुषादिनिष्ठलौकिकविषयिताया अभावस्तत्राकाशादौ प्रतीयते इत्यपि निरस्तम् अन्यथोदधस्य प्रथमतार्थमुख्यविशेष्यकतायाः सर्वानुभवसिद्धाया भंगप्रसंगाच्च चाक्षुषादिलौकिकविषयितात्वावच्छिन्नस्पष्टाहाक्याच्चा नुपस्थितत्वात् तदभावस्याकाशादौ भाना सम्भवाच्च भावान्वयवैधेयलौकिकविषयिताप्रकारेणाचाक्षुषादेर्भानात् अभावान्वयवैधेचाक्षुषप्रकारेण तस्य भानं न संभवतीति अस्तु वा हृत्यनियामकोपि संवेधोभावप्रतियोगितावच्छेदकस्तथापि निरूपितत्वं संवधावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य विषयिताविशेषनिष्ठाकाशाद्यभासस्य भानोपगमो न संभवति तथा सति आकाशं पश्यति चेन्न इत्याकारकवाक्यजन्यवोधदशया आकाशं न पश्यति चेन्न इत्यादिवाक्य

धग्रहतात्पर्येणैव जिघ्रतेः प्रयोगात् तादृशगंधे च आननगंधवहादिदृष्टित्वस्य बाधेऽपि न क्षतिः तादृशगंधस्मर्यम्
 यदृष्टित्वेऽपि आनने गंधदत्ताकारकबोधौषगंधविषयताया आननादिप्रकारतानिरूपितत्वेन वाक्यार्थवाधात् वाय्वानी
 तत्त्वेषु कगंधस्य यत्र वायोदृष्टित्वेनैव ग्रहः तत्र चैव कजिघ्रतीत्यादिप्रयोगो नैष्यत एव यत्तु आधेयतामात्रोद्धृतीत्यर्थः
 न तु समवायावच्छिन्नत्वविशेषितमाधेयत्वे तथा च मुखादिसंस्पृष्टमृत्तिकादिगंधे परंपरासंबन्धेऽपि मुखादिदृष्टित्वस्य सत्तात्
 न तादृशस्थले नुपपत्तिरिति तदसत् तथा सति काले जिघ्रतीति प्रयोगस्य दुर्वारत्वात् पुष्पमाद्यायते इत्यादौ च निरुक्त
 प्रकारत्वं माख्यातार्थः आश्रयतासंबन्धेन पुष्पाद्यन्विते तस्मिन्धात्वर्थप्रत्यक्षस्य निरूपितत्वसंबन्धेन तद्विशेषणता
 यत्र गंधविषयतायाश्च तादृशसंबन्धेनान्वयः एकधर्मिविशेषणतयोपस्थितस्य स्वातंत्र्येणान्यविशेषणतयान्वयव
 द्देरेवावुत्पन्नत्वात् अत्र च प्रत्यक्षयारतं श्रौतौ वगंधविषयिताया आख्यातार्थऽन्वयेन व्युत्पत्तिविरोधविरहात् असु
 वागंधः लौकिकविषयता प्रत्यक्षं च विशकलितमेव धातोरर्थः कत्रोख्यातादिसमभिव्याहारे गंधविषयतायाः प्रत्य
 क्षविशेषणतया कर्मोख्यातसमभिव्याहारस्य लेच प्रत्यक्षविशेष्यतेति न कश्चिद्दोषः जिघ्रत्यर्थगंधविषयितानि
 रूपकप्रकारितानिरूपकत्वमेव प्रख्यादिनिष्ठजिघ्रतिकर्मत्वमिति दिक् अथ दृष्ट्यादिसमभिव्याहृतद्वितीयाया लौकि

शाब्दबोधोननुपुष्यनिरूपितलौकिकविषयिताशालिप्रत्यक्षाश्रयइत्याकारकइतिनानुपपत्तिः नचैवंसविषयार्थबोधक
 धातुसमभिव्याहृतकर्मप्रत्ययस्सविषयितार्थकत्वनियमभेगः प्रसंगइतिवाच्यम् विषयानवच्छिन्नतादृशवस्त्वभिधाय
 कधातुसमभिव्याहृतकर्मप्रत्ययस्यैवतदर्थकत्वनियमान् अस्वचंगं धातुकविषयावच्छिन्नप्रत्यक्षवाचकतयातादृशनि
 यमस्याबाधितत्वात् नचघ्राधानुसमभिव्याहृतद्वितीयायागंधान्विताधेयत्वार्थकत्वेआमोदमुपजिघ्र्णोत्पादेरनुपपत्तिः
 गंधविशेषरूपामोदपदार्थोधेयत्वसंगंधवाधादिनिवाच्यम् विषयावच्छिन्नप्रत्यक्षार्थकघ्राधानुसमभिव्याहृतद्वितीयाया
 एवआधेयतार्थकत्वनियमात् नत्रविषयानवच्छिन्नस्यैवप्रत्यक्षाविशेषस्यलक्षणयाधात्वर्थनापगमेनविषयितायाएव
 तदर्थत्वात् वस्तुतस्तु पुष्पंजिघ्र्णोत्पादौसमवायावच्छिन्नाधेयत्वसंसर्गोवच्छिन्नविषयतानिरूपितप्रकारतैवद्वि
 तीयाथैरूपस्याश्रयगंधनिरूपितलौकिकविषयिताशालिप्रत्यक्षात्मकधात्वर्थैकदेशेविषयतायांनिरूपितत्वसंबंधे
 नाल्त्वयः तेनददानीन्तनपुष्पगंधइत्यादिप्रत्ययस्याधेयतासंसर्गेणकालादिप्रकारकत्वेपितादृशप्रत्यक्षादृशा
 योनिकालंजिघ्र्णोत्पादिप्रयोगः तादृशज्ञानीयगंधादिविषयितायांकालादिप्रकारतानिरूपितत्वविरुद्धात् अत
 एवतदाननंसेवितमृत्तिकालवंपः समाधायनतृप्तिमाययौ आघ्रातवानगंधवहंसुगंधमित्यादौचउपाधिविभक्त्या

तस्य च धातुर्थे आश्रयतासंबन्धेनान्वयः घटादिनिष्ठज्ञानादिकर्मत्वं च ज्ञानादिविषयित्वमेव विषयित्वादौ च द्वितीयाभा-
सलक्षणैव ननु शक्तिरिति सांप्रदायिकाः वस्तुतस्तु विषयित्वात् त्वसंयोगत्वाद्यपेक्षया आधेयतात्वाद्यपेक्षया गुरुनया-
किंधर्मोवच्छिन्ने शक्तिः कल्पने इत्यत्र विनिर्गमकदुर्लभम् एकस्मिन् प्रयोगभूयस्त्वमप्यणक्यनिर्णयमिति तत्रापि शक्तिः
सिद्ध्यतीत्यवधेयम् चेन्नेषां ज्ञायते घट इत्यादौ कर्मोत्पत्तये तस्यैव आस्मान्नेन घटादौ धातुर्थे चिरूपितविषयत्वं बोध्यते चा-
स्तुषत्वाद्यवच्छिन्नवाचकदृश्यादिसमभिव्याहृतद्वितीयाया लौकिकविषयित्वम् तादृशकर्मोत्पत्त्या तस्य लौकिकविष-
यत्वमर्थः उपनीतसौ रभादिविषयकसुरभिवंदनमित्याद्याकारकचास्तुषादिदृश्यासौ रभपश्यतीति सौ रभं दृश्यते इ-
त्याद्यप्रयोगात् अथैवं पुष्पं जिघ्रतीत्यादिप्रयोगानुपपत्तिः घ्राणजप्रत्यक्षस्य प्रख्याद्यशेलौकिकत्वविरहात् तादृशधातु-
योगे विषयित्वादिसामान्यस्य कर्मप्रत्ययार्थत्वे गंधमाक्षात्कारे उपनयमयोदयाकाशादिभाने आकाशं जिघ्रतीति प्रयोगप्र-
संगे न तत्रापि लौकिकविषयिमायाएव कर्मप्रत्ययार्थतया पगतवत्तादिति चेन्न घ्राणार्थे सत्वमेवार्थस्त्वस्य च व्युत्पत्तिवैचित्र्येण ग-
तावच्छेदकं प्रागंधोपादाने इत्यनुशासनात् तत्समभिव्याहृतद्वितीयायाश्चाधेयत्वमेवार्थस्त्वस्य च व्युत्पत्तिवैचित्र्येण ग-
धादिरूपधातुर्थैकदेशेनान्वयः एवं च पुष्पं जिघ्रतीत्यादितः पुष्पद्वनिर्गंधलौकिकप्रत्यक्षाश्रयतावानित्याकारकएव

दुर्वारः विहगनिष्ठभूमिसंयोगजनकतत्क्रियायाविहगंतरनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकतयाविहगं निष्ठभेदप्रतियोगि
 तावच्छेदकविहगवृत्तिसंयोगजनकक्रियाश्रयत्वस्यावाधितत्वादिति वाच्यम् विहगोविहगं गच्छतीत्यादौ विहगादिद्वयत्व
 विशिष्टसंयोगस्प्रक्रियायाजनकत्वस्वाश्रयनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वोभयसंबंधेनान्वयौपगमात् विहगनिष्ठक्रि
 यायास्तद्विहगनिष्ठसंयोगजनकत्वेनतज्जनकतासंबंधेनतत्संयोगवत्त्वेपिविहगवृत्तित्वविशिष्टतत्संयोगाश्रयतद्वि
 हगनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावाच्चोभयसंबंधेनविशिष्टसंयोगवत्त्वमित्यनतिप्रसंगात् एवं सति परसमवे
 तत्वंसंबंधघटकमेव न तु द्वितीयार्थे इति चेत्तत्काष्ठातिः विहगोविहगेनगम्यते इत्यादावपिजन्यत्वस्वावच्छिन्नभेदसामा
 नाधिकरणयोभयसंबंधेनक्रियायाः संयोगेन्ययद्रूप्यते तत्तत्क्रियावच्छिन्नभेदवतानादृशभेदसामानाधि
 करणसंबंधेनतत्तत्क्रियाविशिष्टसंयोगादिमत्त्वोपगमात् तन्नत्क्रियाश्रयविहगेतद्व्यभिचानानिप्रसंगइति ध्येयम्
 ज्ञानादिरूपसविषयकवत्त्वमिधायकधानुसमभिव्याहृतद्वितीयायाः प्राचीनमतैरुक्ततासंबंधेनधात्वर्थान्वयि
 विषयत्वमर्थः तन्नप्रकृत्यर्थस्याधेयतासंबंधेनान्वयः हृत्यनियामकसंबंधस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्याघट
 जानातिपटेनेत्यादावनुपपत्तौ स्तत्रविषयित्वार्थकत्वमेव न वीना उपवर्णयति तत्रचप्रकृत्यर्थस्यनिरूपितत्वमवधारयति

वेतत्वेपिता दृशा क्रियाश्रयतायाः स्वस्मिन्वाधात् मह्यः स्वंगच्छतीति न प्रयोगः न च स्वनिष्ठसंयोगजनकस्वसमवेतक्रियायां स्वभिन्नसमवेतत्वस्या योग्यतया तदभानेप्यबाधितं स्वनिष्ठसंयोगजनकत्वं विषयीकृत्यणाद्वबोधसंभवात् ननु यमात्रतात्पर्येण स्वंगच्छतीति प्रयोगो गौडवीर एवेति वाच्यम् परसमवेतत्वा विषयकद्वितीया धौतफलजनकत्वबोधद्वयानुपपत्तेरनभ्युपगमेन तादृशबोधेन ह्यासकसामग्रा अप्यपेक्षणीयत्वात् अथ स्वस्यापि द्वित्वावच्छिन्नस्वमेक्यत्वात् स्वंगच्छतीति प्रयोगस्मदुवीरतया द्वितीया प्रकृत्यर्थस्य प्रकृत्यर्थतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वसंबंधेनेव भेदेऽन्वयो बोध्यः तथा च वैत्रोद्वयंगच्छतीति मह्यो मह्यंगच्छतीत्यादि वाक्यस्या प्रमाणतापत्तिः चैत्रमह्यादि निष्ठक्रियायां प्रकृत्यर्थतावच्छेदकी भूतद्रव्यत्वमह्यत्वावच्छिन्नसमवेतत्वात् न तद्यत्किं त्वानुपस्थितावपि शाब्दबोधो दयेन न तद्यत्किं तावच्छिन्नप्रतियोगिता संबंधेनान्वयोपगमा संभवात् उक्तयुक्त्या संबंधघटकोपस्थितेरपि शाब्दबोधोऽपेक्षितत्वात् एकधर्मीवच्छिन्नप्रतियोगिताया अन्यधर्मावच्छिन्नसंसर्गत्वेमानाभावाच्च प्रतियोगिविशेषविताभावबुद्धेर्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वनियमात् अन्वयितावच्छेदकाभावच्छिन्नप्रतियोगितायाः संबंधत्वासंभवाच्चेति वेत्तर्हि क्रियान्वयिभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमेव द्वितीया र्थोस्तु भेदे प्रकृत्यर्थस्याधेयता संबंधेनान्वयइति न काचिदनुपपत्तिः न चैवमपि विहंगो भूमिप्रयातीति विहंगंगच्छतीति प्रयोगो

पृथक् धात्वर्थतामते आश्रयत्वमेवाख्यातार्थः धात्वर्थव्यापारविशेष्यतया तादृशाश्रयत्वविशेषणतया च धात्वर्थफल
 स्वभावेन गत्यर्थव्यापारस्मजन्यतासंबन्धेनैव धात्वर्थक्रियाज्ञानादिविशेषणत्वं पूर्ववदेव अजोग्रामोयाप्यते इत्यादिकलुनप्र
 योगः द्वितीयया कर्मत्वावोधने धात्वर्थविशेष्यतया गत्यर्थबोधसाम्याः प्रयोजकत्वात् यगादिसमभिव्याहृतस्य लेचधा
 त्वर्थविशेषणतयैव गत्यर्थस्य बोधात् एतन्नाद्यतोः सकर्मकत्वेन ह्युत्तरभावाख्यातस्य भावैवाकर्मकेभ्य इत्यनुशासनेनासा
 धुत्वाच्च न तादृशप्रयोगाः ग्रामं याप्यते इति भावाख्याने प्रयोगस्त्विएव गत्यनकर्मसमभिव्याहारतएकदाकर्तृत्वकर्मत्वबो
 धकताया आख्यातस्याव्युत्पन्नतया अजोग्रामोयाप्यते इत्यादयोनप्रयोगाः एवं न दुलः सहायेन पच्यते चैत्रेणेत्यादौ धा
 त्वर्थसहायादिकर्तृत्वस्य तद्विशेषणगत्यर्थव्यापारे च वैत्रादिकर्तृत्वस्य तृतीयार्थस्य बोधः शेषं पूर्ववदिति दिक् ग्रामं गच्छ
 नीतिवत्संगच्छतीति प्रयोगवारणाय परसमवेतत्वमपि द्वितीयार्थे इष्यते तस्य च धात्वर्थन्वयः यत्र त्वैकदेशे पि आकाशा
 वैचित्र्यात् प्रकृत्यर्थस्य प्रतियोगितया न्वयः एवं च ग्रामं गच्छति चैत्र इत्यादौ ग्रामभिन्नसमवेताग्रामनिष्ठसंगोपजनि का
 या क्रिया तदाश्रयता बोधेन इत्यन्वयबोधः स्वनिष्ठसंयोगजनकक्रियायां स्वभिन्नसमवेतत्वस्य बोधोऽस्मात् तन्नां ग
 च्छतीति न प्रयोगः यत्र चोभयकर्मभ्यामद्वयोः संयोगस्तत्र मद्वयसमवेतक्रियायाः स्वनिष्ठसंयोगजनिकायां भिन्नसम

मकत्वात् अथैवमजायाप्यते इत्यादौ कर्तृत्वस्याख्यातबोधत्वे कर्तृरिष्टावित्यपवादविषयतया यकोऽसाधुतापत्तिः ।
नचयादृशधातून् रयत्सार्वाधानुकं विहितं तादृशधात्वर्थनिरूपितकर्तृत्वस्य तेन विवक्षाया मेव कर्तृरिष्टावित्यादेः स्वस्य विवि
धायकत्वात् प्रकृतेऽप्यतसमुदायस्य उत्तरे वाख्यातं तेन तदर्थनिरूपितकर्तृत्वं च न बोध्यते अपितु एतदर्थविशेषितधात्व
षान्वितकर्तृत्वमेवेति न तादृशापवादविषयतेति वाच्यम् कर्माख्यातस्य ले विशेष्यविशेषणभाववैपरीत्येन व्याप्ता रविश
षितक्रिया अपि णंतधात्वर्थत्वात् मेवम् लकारसामान्यवृत्त्या यत्र कर्तृत्वं प्रतीयते तत्रैव कर्तृरिष्टावित्यस्य शब्धिषा यकताः
अत्र कर्मत्वसमशीले कर्तृत्वे आत्मनेपदत्वेन शक्तिः वस्तुतः फलव्यापारयोः पृथक् कथात्वर्थतामते गच्छतीत्यादाविव मभ्यन्ते
इत्यादावपि लकारेण अयत्वरूपकर्तृत्वाभिधाने यकअनुपपन्न इति परस्मैपदसमभिव्याहृतधातुना यादृशविशिष्टो
र्थः प्रत्याप्यते तादृशाविशिष्टार्थान्वितकर्तृत्वाभिधानं एव शब्धिषयः एव च प्रकृतेऽपि नानुपपत्तिरिति ध्येयम् ग्रामो
याप्यते अर्थबोध्यते इत्यादौ भावनाविशेष्यतया ग्रामादेर्भोनेपि गमनादिकर्तुः कर्मत्वविवक्षया तस्यैवाख्यातार्थवि
शेष्यतया बोधोऽव्युत्पन्न एतैकैर्नुश्च कर्मणा इत्यनुशासनादतो जाग्रामो याप्यते शिष्यमर्थबोध्यते इत्यादयो न प्रत्य
गाः ग्रामो याप्यते अर्थबोध्यते इत्यादौ फलविषयित्वादिरूपचमुख्यभाक्तासाधारणकर्मत्वमेवाख्यातार्थः फलव्यापारयोः ॥

पारनिर्वाह्यद्वाभिवृत्तिं संयोगानुकूलक्रियाकर्तृत्वं तदाश्रयश्चादिति बोधः तत्र संयोगावच्छिन्नक्रियाधातुलभ्या सं
 योगे ग्रामभित्यादि द्वितीयां तार्थग्रामादि हृत्तिस्त्वन्यवलात्-ग्रामादि हृत्ति संयोगावच्छिन्नक्रियालभ्यते तादृश्याणि ज
 र्थकर्तृत्वे न्वयः कर्मोख्यातादिसमभिव्याहारनियंत्रितस्य स्तिवलाच्च तादृशक्रियान्वितकर्तृत्वं तृतीयां तार्थचैत्रादि
 कर्तृत्वविशेषोपि तव्यापाररूपापरणिजर्थनिर्वाह्यत्वसंबंधे न विशेषितं अजादिरूपकर्मभूतं कर्तृविशेषणी भवदाख्याता
 अयत्वे विशेषणतया भासते येन गतिबुद्धीत्यादिसूत्रस्य संज्ञाविधायकत्वं वर्णयंति तेषामयमाश्रयः व्यापारएवणिजर्थः
 तत्र धात्वर्थक्रियायाः सकर्तृत्वनिर्वाह्यसंसर्गः अतो न कर्तुः कर्मत्वं सूत्रोत्तरप्राप्तं याप्यते ग्राममजादत्यादौ स्वनिर्वाह्यक
 र्तृत्वा निरूपकत्वसंबंधे न व्यापारविशेषितधात्वर्थः कर्तृत्वे नैति-तच्चाश्रयत्वसंबंधेन अजादौ विशेषणतया भासते तां
 दृशव्यापारे तृतीयां तार्थस्य चैत्रादिकर्तृत्वस्य धात्वर्थैकदेशे संयोगादिफले च द्वितीयां तार्थस्य हृत्तित्वस्य विशेषणतया
 भा न एतौ तत्राख्यातस्यापि कर्तृत्वमेवार्थः तत्र च तस्य हृत्तिः क्लृप्तैव-तच्च उक्तस्य धात्वर्थस्य विशेष्यतया प्रथमात्
 पदार्थस्य च विशेषणतया भासते-न च यत्कसमभिव्याहताख्यातोपस्थाप्य कर्तृत्वस्यान्यवोधोपगमे गम्यते वै त्रइत्या
 दितोपि गमनकर्त्ता वै त्रइत्यन्यवोधः स्यादिति वाच्यम् एतौ तत्रयक्समभिव्याहताख्यातस्यैव कर्तृत्वान्यवोधो धनि

फलत्वात् तदाश्रयतया स्वतंत्रस्य कर्तुः कर्मतातादृशफलविशेषणतया स्वतंत्रकर्तृवृत्तित्वविवक्षायां पाचयस्योदनं स
 हायमित्यादयः प्रयोगाः यदानुपाकादिविशेषणतया सहायादिकर्तृत्वं विवक्षितं तदा पाचयस्योदनं सहायेन सादृश्यः
 अथ यत्र चैत्रमैत्रोभयकर्तृक एक एव पाकस्तत्र चैत्रमात्रप्रयोजयति यज्ञदत्तो मैत्रेष्णुनं पाचयतीति प्रयोगोपापत्तिरि
 नितत्रापि एयं कृतावेव तृतीया तार्थमैत्रादिदृष्टित्वस्यान्वयो वाच्यः एवं च मैत्रेपाचयतीत्यादिवाक्यजन्यकोषावेत्त
 क्षणपातद्वितीया तृतीययोस्तात्पर्यभेदेन व्यवस्थायानसंगतिमिति चेन्न अगत्या तत्र पाकादिविशेषणकृतेः पारतंत्र्ये
 ण व्यापारविशेषणीभूतनिजार्थकृताभेदान्वयमुपगम्योक्तातिप्रसंगस्वरणीयत्वात् यदार्थैकदेशे कृतौ पाकादेरि
 व कृतैरप्यन्वयो व्युत्पत्तिवैविध्यमात्रवस्तुतः कर्तृत्वं व्यापारश्च पृथगेव निजार्थः विशिष्टलाभोऽन्वयलाभात् केचित्तु अ
 नुकूलव्यापारएव निजार्थः तदन्वयिनौ गमनभोजनक्रियैव धात्वर्थतावच्छेदकं फलं तत्संबन्धिनस्तादृशक्रिया क
 र्तुर्गर्त्यन्तकर्मतातादृशक्रियासंबन्धश्चाश्रयत्वकृतिमत्वान्यतरो ग्राह्यः अतो गमनादिसंबन्धिका लादौ नातिप्रसंगद
 त्याहुः अत्र च तादृशकर्मतावाचकपदात्कदाचिद्वितीया कदाचिद्वितीया इत्यत्रानिन्या मन्त्रभावात्तादृशपदोत्तरयो
 स्तयोस्तुत्यर्थकतया विवक्षाभेदरूपनियामकाभावादिनिवृत्तनीय अजाग्रामयाप्यनैचैत्रेणोत्पादौ चैत्रकर्तृकव्या

चयत्राश्रयत्वं कर्तृत्वं तत्राधेयत्वं द्वितीयार्थः यत्रानुकूलकृतिमत्वं तत्र कृतिजन्यत्वं यत्र प्रतिशो गित्वं तत्रानुयो गित्वेने
 षां चाश्रयतां संवेधे नैव धात्वर्थे न्वयः गत्यर्थो हि भ्योऽन्यत्र च णि च प्रत्यय प्रकृति धात्वर्थं कर्तृ वाचकपदात्तन द्वितीया तादृ
 शकर्तुः कर्मतातिदेशा विषयत्वात् तेन पाचयत्योदनं सहायेनेत्यादय एव प्रयोगाः ननु पाचयत्योदनं सहायमित्यादयः
 केचिन्नुपाकादिकर्तुः पाकादिकर्मत्वविग्रहे पिण्यंतसमुदायस्यापि धातुत्वेन तत्कर्मतया सहायोदेः पाचयत्योदनं सहा
 यमित्यादयः प्रयोगा अयिसाधवः अतएवाजिग्रहत्तेजनकोधनुस्मदित्यादयो भट्टिप्रयोगाः गतिबुद्धीत्यादिसूत्रं च निय
 मपरतया गत्यर्थधातुयोगे कर्तृप्रत्ययसाधुत्वज्ञापकत्वेन पाचयत्योदनं सहायेनेत्यादिवत् अजयाग्रामं यापयतीत्याद
 योनप्रयोगा इत्याहुः एवामयमाशयः हेतुमतिचेत्यनुशासनात् णिजर्थो हेतु कर्तृत्वं तच्च स्वतंत्र कर्तृप्रेरणा अन्य निष्ठ क
 र्तेत्वं निर्बोहक व्यापाररूपा कर्तृत्वं क्वचित्प्रत्ययः क्वचिदाश्रयत्वादिकं यादृशधातुत्तगव्यात्तेन यादृश कर्तृत्वं बोध्यते तदुक्त
 रणि च प्रत्ययेन तादृश कर्तृत्वं निर्बोहक व्यापारो बोध्यते अतएव पाचयतीत्यादौ पाकादिकृति निर्बोहकः ज्ञापयतीत्या
 दौ ज्ञानाश्रयत्व निर्बोहकः नाशयतीत्यादौ नाशप्रतियोगित्व निर्बोहको व्यापारः प्रतीयते निर्बोहकत्वं च स्वरूपमिव धेदि
 शेषः नतु जनकत्वं अतो न नाशयतीत्यादावनुपपत्तिः एवं च गण्यत धातुप्रतिपाद्यता वच्छेदक फलं कर्तृत्वमेव निर्विस्मयेव

फलव्यापारयोः पृथक्शक्तिनते चाश्रयत्वमेवात्मनेपदार्थउत्तरसंयोगावच्छिन्नक्रियारूपधात्वर्थएवव्यापाररूपधात्वर्थविशेषतया आश्रयत्वविशेषणनया चान्वेति तदेकदेशे संयोगएवग्राभादिरुतित्वान्वयः चैत्रीयकृतिजन्यव्यापारतत्प्राप्तमदृति संयोगानुकूलक्रियाश्रयवानादि रित्याकारको बोधः जानानुकूलशब्दश्च द्रव्यनिरूपयतीत्यादौ धातोर्नानादृशीयविशिष्टे कार्यस्य एकदेशे ज्ञानं शो आधेयत्वान्वयबोधे च न द्वितीयायाः साक्षात्तासौ क्रियते अपि तु विषयतया अन्वयबोधे वेति शिष्यद्रव्यनिरूपयतीत्यादिर्न प्रयोगः यत्तु धात्वर्थो ज्ञानमेव तदनुकूलव्यापारश्च गिजर्थे इति तदसत् धातोश्चुराद्ये तर्गतत्तया स्वार्थे एव गिजो विधानात् अन्यथानिरूपयतीत्यस्म ज्ञापयतीत्यादिसमशीलतया शिष्यं ज्ञापयतीत्यादिवच्छिष्यनिरूपयतीति प्रयोगस्मदुर्वो रत्वात् अज्ञां ग्रामयापयति शिष्यं प्रास्त्रं ज्ञापयति ब्राह्मणमज्ञं भोजयति यजमानं मंत्रं पाठयति घटं जनयति नाशयतीत्यादौ गिजप्रत्ययप्रकृतिभूतधात्वर्थकर्तृवाचका जादिपदोक्त रद्वितीयायामुख्यभाक्तसाधारणं कर्तृत्वमेवार्थः गतिदुद्धीत्यादिसूत्रैराकर्तुः कर्मसंज्ञाविधानात् गतिज्ञानोत्पत्त्यादि निरूपितं कर्तृत्वं चाश्रयत्वमेव गलाधः संयोगानुकूलक्रियानुकूलव्यापाररूप भोजनं कर्तृतात्वाद्यभिधानरूपया ह निरूपितं च तदनुकूलकृतिमत्त्वेनाशानिरूपितं च प्रति यो गित्वमते स्पचनिरूपकता संवंधेन धात्वर्थव्ययः न व्यमते

कप्रवृत्त्यधीनशब्दः पृच्छतेरर्थः ज्ञानेगुरुवृत्तित्वस्यान्वयः शब्देचधर्मविषयकत्वस्यान्वयः शब्दस्यैवविषयताव्यापारानु-
 वधिनीज्ञानस्पर्शशब्दरूपधात्वर्थ्यविशेषणत्वात् तदाश्रयीभूतगुरोर्गौणकर्मताधर्मस्पर्शभावत्वर्थविषयतयाप्रधा-
 नकर्मताबुजश्चज्ञानोद्देश्यकप्रवृत्त्यधीनशब्दोर्थः ज्ञानेशिष्यवृत्तित्वस्यशब्देचधर्मविषयकत्वस्यान्वयः अजोग्रामं
 नयतीत्यादौ ग्रामभारवहतीत्यादौ चउत्तरदेशसंयोगावच्छिन्नक्रियानुकूलव्यापाररूपंप्रापणं धातोर्र्थः तत्रक्रियारू-
 पेफले अजाभारादिहृत्तित्वान्वयः संयोगरूपफलेचग्रामादिहृत्तित्वस्यान्वयः तथाचग्रामवृत्तिसंयोगजनकाजादिहृ-
 त्तिक्रियानुकूलव्यापारानुकूलवृत्तिमानित्यन्वयबोधः अजाग्रामं नीयते अजाग्राममुख्येभारोग्रामं चैत्रेणदत्त्वादावुत्तरं स-
 योगावच्छिन्नक्रियारूपं फलकं मोख्यातार्थं स्तत्रचधात्वर्थस्य तादृशव्यापारस्य जन्यतासंवेधेन तस्य चाश्रयतासंवेधेन
 अजाभारादिरूपप्रधानकर्मण्यन्वयः ग्रामादिहृत्तित्वान्वयस्तु संयोगएव एवं च चैत्रकृत्तिजन्योयः संयोगावच्छिन्नक्रियानु-
 कूलव्यापारस्तज्जन्यग्रामवृत्तिसंयोगानुकूलकर्मवानजादिरित्यन्वयबोधः नचकारकधिभक्त्यर्थस्य धात्वर्थे एवान्वय-
 नियमात्प्रत्ययोपस्थाप्य संयोगे कथं ग्रामादिहृत्तित्वान्वयइति वाच्यम् भूतले घटइत्यादौ घटादिपदार्थेष्वधिकार-
 णे सप्तम्यर्थान्वयात्तादृशनियमासिद्धेः असुवाधात्वर्थतावच्छेदकतावच्छेदकतया भासमानं संयोगएव तदन्वयः

यायाचेरुपादानमनर्थकं तथापि याचमानः शिवं सुरानित्यादौ याचते न निरुक्तमिष्टार्थकतेति तदुपादानम् तत्र हि व्यापा-
जन्मत्वप्रकारेच्छाधात्वर्थः इच्छायां प्रधानकर्मकल्याणत्वेन द्वितीयार्थविषयिताया अन्यः व्यापारे च सुरान्वितवृत्तिः।
त्वस्य द्वितीयार्थस्यान्वयः तथा च सुरवृत्तिव्यापारजन्यत्वप्रकारककल्याणेच्छाश्रयइत्यन्वयबोधः गोत्रजं रुणद्दीत्यादौ देश-
तरसंचारविरोधि व्यापारोधात्वर्थः संचारविरोधित्वसंचारानुत्पादप्रयोजकत्वं अनुत्पादे प्रधानकर्मगोवृत्तित्वान्वयः देशविशेष-
षणोभेदे ब्रजमिति द्वितीयां तार्थव्रजप्रतियोगित्वान्वयः रुधते गोत्रजइत्यादावन्वयबोधः स्वयमूहनीयः गुरुधर्मपृच्छमी।
त्यादौ जिज्ञासाबोधकव्यापारोधात्वर्थः बोधे गुरुदृष्टित्वस्य जिज्ञासायां धर्मविषयकत्वस्यान्वयः शिष्यधर्मब्रूते इत्यत्र जिज्ञा-
नानुकूलशब्दप्रयोगोधात्वर्थः ज्ञाने धर्मविषयत्वस्य शिष्यदृष्टित्वस्याप्यन्वयइति तन्न चारुतरम् तथा सति यत्र जिज्ञा-
साविषयकचैत्रज्ञानेच्छया प्रपञ्चलादृशब्दश्च सामग्रीवलेन भैत्रस्यापि पृच्छकजिज्ञासाज्ञानं तत्र भैत्रं पृच्छनीति प्रयो-
गस्य एवं यत्र चैत्रज्ञानेच्छया ब्रूते दैववशाच्च भैत्रस्यापि ज्ञानं तत्र भैत्रवृत्ते इति प्रयोगस्य चापत्तेः साक्षाद्भावार्थविशेषण-
ज्ञानरूपफलाश्रयतया तत्र गुरुर्बोदीना प्रधानकर्मतया अप्रधाने दुहादीनामित्यनुशासनविरोधेन पृच्छते गुरुधर्मः स ए-
ष्टस्तेन कस्त्वभो शिष्य उच्यते धर्ममित्यादि स्थले चलकारदिना तत्कर्मत्वाभिधानानुपपत्तेश्च परतु जिज्ञासाज्ञानोद्देश्य

बलाभः आश्रयत्वमेवाख्यातार्थः एवं च क्षरणाविभागयोः नहि धाभाने गौणकर्मसमभिव्याहते दुस्ते क्षीराणीत्यादौ आ-
 त्मनेपदेन केवलेन धातुसहितेन वा विभागावच्छिन्नक्षरणाश्रयत्वरूपप्रधानकर्मत्वस्य बोधनेपि एकदा उभयविधकर्मत्वबो-
 धनस्यास्य सन्नतया दुस्ते क्षीराणि गौरित्यादयो न प्रयोगाः पौरवभाया च ते इत्यादौ स्तोदृश्यकदाने च्छाया चत्यर्थः प्रधानकर्म-
 गवाद्यन्वितद्वितीयाशौविषयत्वात्त्वर्थतावच्छेदकदानेऽचेति सविषयकज्ञानादिरूपविषयोपहितइक्ष्वोधकधातुस्य ले-
 इच्छाविषयविषयत्वमेव प्रधानकर्मत्वेन त एव घटो जिज्ञास्यते इत्यादौ घटादेः सन्नतकर्मता अथेवं यद्वस्तुविषयकदानमा-
 प्रसिद्धं तद्वस्तुरूपकर्मसमभिव्याहृतधातुघटिनवचसः कागतिरिति चेत् यागतिर्गर्गनेदिदृक्षते इत्यादिकस्य भ्रांतपुरुषीय-
 गगनादिप्रकारकदर्शने च्छावोधकवाक्यस्य विशेषदर्शिवचनीये चेदमग्रे यौस्वपदोत्तरद्वितीयायास्तु हतिरेवा-
 र्थः तस्यादाने न्वयः पौरवस्य तादृशदानाश्रयत्वमेवाप्रधानकर्मत्वं नचैवमिच्छाविशेषरूपदानस्याश्रयत्वं कर्तृत्वमेवेति वा-
 क्यम् धातुजन्यप्रतिपत्तिविशेषीभूतदानाश्रयत्वस्यैव तत्कर्तृत्वरूपत्वात् अत्र च दानस्य तादृशप्रतिपत्ताविच्छास्य धा-
 त्वर्थे विशेषणत्वात् चैत्रेण पौरवो गार्थाच्यते इत्यादावप्युक्तक्रमेण चैत्रहतिइच्छाविषयगो कर्मकदानाश्रयइत्यन्वयबोधो-
 बोध्यः यद्यपि निरुक्त्या च्छाभििक्षोचेति दुहियाचिरुधिप्रच्छिभिक्षिचिजामित्यत्रार्थपरमिष्युपादानेनैव चरितार्थेन

इत्यत्र नाभियमः श्रृयवागोभोदोद्यिप्य ४३

इत्यत्र नाभिपयमः अथवा गोभोदोऽप्यप्य ४३
नीदृन्तिरेवम. नचैवधात्वर्थतावच्छेदकफलशालित्वस्य कर्मत्वमेवात्रापि प्रतीयते इति नाकथितं चेत्तस्य विषय इति वाच्यं
सुधात्वर्थतावच्छेदकत्वस्य धातुवृत्तिविशेषां शोभासाक्षाद्विशेषणत्वरूपत्वात् यत्र च क्षरणानुकूलत्वापात्रमात्रं धात्वर्थतया
विवक्षितं क्षरणान्वयिविभागश्च विभक्त्यर्थतया तत्रापादानत्ववोधिकार्यं च मीएतेन कदाचिद्वा दोष्यपयः कदाचिच्च गोभो
भोदोऽप्यप्य इत्यत्रापि विभागो धात्वर्थतावच्छेदककोटिप्रविष्ट एव. वृक्षाद्विभजते इत्यत्रैवावधित्वरूपापासनत्ववि
वक्षायां पंचमी आश्रयत्वविवक्षायां च द्वितीया अवधित्वं चाश्रयत्वादस्य देवसंबंधविशेषः अत्र क्षरणान्वयिनः ॥
परममवेतत्वस्य द्वितीया र्थत्वात्. पचो निष्ठक्षरणस्य पचो निष्ठविभागजनकत्वेपिन पचो ग्भीतिप्रयोगः परत्वं विभागा
नयित्वावच्छेदकावच्छिन्नापेक्षया बोधम्. दुह्यते गौः क्षीरं दुह्यता दौ क्षरणजन्य विभागाश्रयत्वं गवादिनिष्ठ प्रधान
कर्मत्वमाख्यातार्थः. अप्रधाने दुहादौ नाभित्यनुशासनात्. क्षीरवृत्तित्वस्य धात्वर्थक्षरण एवान्वयः आख्यातार्थक्षर
णे च धात्वर्थव्यापारान्वयः तथा च विभागवच्छिन्नक्षीरनिष्ठक्षरणानुकूलत्वापाजन्यक्षरणजन्य विभागाश्रयो गौरि
त्पाकारको बोधः अथवा विभागक्षरणव्यापारेषु विशाकलितेषु धातौः शक्तित्रयं. विशिष्टलाभोऽन्यबलात्. कर्मोख्यात
स्य लेवा आकांक्षावैचित्र्येण तेषां विशिष्यविशेषणभाववैपरीत्यात्. व्यापाजन्यक्षरणजन्य विभागपथे तस्य धातुन

॥१॥

22

लाधोनयनं धात्वर्थः तच्च गलाधः संयोगावच्छिन्नक्रियानुकूलव्यापारः तादृशक्रियारूपलएव औद्गुण्यं हतित्वान्वयः उक्तयु-
 क्तागलाधो देशस्य न कर्मत्वे अन्यसकर्मकधातूनामप्यर्थः स्वयमृद्धाः गां दोन्धिपयइत्यादौ द्विकर्मकधातुसमभिव्याहृतग-
 दादिपदोत्तरद्वितीयाक्रियानुपलशालित्वादप्येककर्मत्वे बोधयति कारकाधिकारीयेणाकथितं चेति सूत्रेणापादानत्वं
 दिभिन्नधातुप्रतिपाद्यान्वयिधर्मोत्तरावच्छिन्नस्सापिकर्मसंज्ञाभिधानात् गवांपयोदोग्धीत्यादौ धातुप्रतिपाद्यान्वयिगवादि-
 संवेधोनविवक्षितः अप्रितुक्षीराद्यन्वयी सदतिकर्मत्वाविवक्षया द्वितीयानवकाशः किनु श्लेषोवात्र धातुप्रतिपाद्यो-
 त्वतदर्थतावच्छेदककोटिप्रविष्टसाधारणं गां दोग्धीत्यादौ धात्वर्थतावच्छेदककोटिप्रविष्टवत् द्वितीयार्थान्वयात् तथाहि
 क्षरणानुकूलव्यापारोद्गुण्यः द्वितीयाथश्चजनकत्वसंवेधेन क्षरणान्वयी विभागः विभागो बोधेयतया प्रकृत्यर्थगवादेरेव
 यः एवं च धात्वर्थतावच्छेदकक्षरणरूपफले प्रधानकर्मक्षीराद्यन्वितद्वितीयार्थ इत्यन्वयइति गोनिष्ठविभागानुकूलपयानि
 शुक्षरणानुकूलव्यापारकर्तृमैत्रइति गांपयो दोन्धि मैत्रइति वाक्याधीनो बोधः न च विभागो पादानत्वमेवेति तद्विवक्षा यो द्विती-
 यानवकाशतिवाच्यमधातुहलिविशेष्यान्वयिनो विभागस्यैवापादानत्वरूपत्वात् वृक्षात्पणं पततीत्यादौ स्पंदरूपविशेष्या-
 श्लेषवंपंचम्यर्थविभागान्वयात् वसुतो विभागवच्छिन्नक्षरणानुकूलो व्यापारोद्गुण्यः गोपदोत्तरद्वितीयार्थश्च विभागान्वयि

न्ययबोधइत्यदोषः अमेतु भूम्पादेः कर्मत्वविवक्षायां भूमिपततीति प्रयोग इष्ट एक अतएव द्वितीयाश्रितेत्यादिसूत्रेणान
 रकयतितइत्यादिस्वलेद्वितीयासमासविधानमुपपद्यते धात्वर्थतावच्छेदकतावच्छेदकफलेद्वियार्थान्वयएवाश्रयानव
 च्छिन्नफलोपस्थितैरपेक्षया अग्निजुहोतीतिवारणायस्वीक्रियतेइतिवदंति तदपिनशोभनम् तथासतिभूम्पादिपदोत्तरकदा
 चित्सप्तमीकदाचिद्वितीयेत्यत्रनियामकाभावप्रसंगात् व्यापारंशे आधेयत्वविवक्षायां सप्तमीफलंशेतद्विवक्षायाद्वितीये
 त्पस्योक्तयुक्ताफलांशएवसप्तम्यर्थान्वयस्यावश्यंस्वीकरणायतयावक्तुमशक्यत्वादिति ब्राह्मणायधनंददातीत्यादौस्वस्व
 त्वध्वंसविशिष्टपरस्वत्वानुकूलादृच्छाधात्वर्थः तादृशस्वत्वरूपधात्वर्थतावच्छेदकफल एवद्वितीयाश्रित्यर्थान्वयः उपेक्षा
 यामतिप्रसंगवारणायपरस्वत्वनिवेशः दानेचनसंप्रत्यनस्वत्वजनकमपितुमत्स्वीकारएवेतिमेततुस्वस्वत्वध्वंसातिकूल
 परस्वत्वप्रकारिकादृच्छेवददात्यर्थः स्वस्वत्वध्वंसरूपफलाश्रयत्वाद्धनस्याकर्मता धनंप्रतिगृह्णातीत्यादौस्वस्वत्वध्वंसजन
 केच्छारूपस्वीकारविशेषोधातोरर्थः स्वस्वत्वरूपफलेचद्वितीयाश्रित्यर्थान्वयः तंदुलंपचतीत्यादौरूपपरावृत्तिजनकतेजः
 संयोगोधातोरर्थः रूपादिपरावृत्तिफलेचतंदुलादिद्वितीयाश्रित्यर्थान्वयः आदोदनादिपदस्मत्तन्निष्पादकतंदुला
 दौलक्षणं अवयविनिपाकानभुपगमेचतंदुलंपचतीत्यादौतंदुलादिपदस्मत्तदंभकपरमाणुसुलक्षणः आदोदनेभुंक्तौइत्यादौग

मत्तोपपत्तिः यत्तु धात्वर्थतावच्छेदकत्वं धातुहृत्प्रतिग्रहविशेषांशो साक्षात्प्रकारकत्वं तच्च क्रियायां भवेन संयोगांशो योतिना
 ग्नेर्जुहोति कर्मतापत्तिरिति तदसत् अजां ग्रामं नयतीत्यादौ संयोगावच्छिन्नक्रियानुकूलव्यायः गतिरूपे धात्वर्थे संयोगा
 देः साक्षादप्रकारतया तदाश्रयी भूतग्रामादेः कर्मत्वानुपपत्त्या नो बहो देहि कर्मकत्वव्याघातात् अथात्र ग्रामादेः प्रधानकर्म
 त्वव्याख्ये वापि तु गौणकर्मत्वमेव अतएव तादृशकर्मत्वमाख्यातेनाभिधीयते प्रधानकर्मण्याख्ये ये लादीना इहिकर्मणा मि
 त्यनुशासनादिति अजां ग्रामो नीयते इत्यादिको न प्रयोग इति चेत्तर्हितत्रग्रामादेरिवात्रापि धात्वर्थतावच्छेदकतावच्छेदकप्र
 त्ययान्ति त्वेन गौणकर्मत्वापत्त्या बहिष्कृतं जुहोतीति प्रयोगापत्तिर्दुवारेवेति अस्मन्मते चाश्रयानवच्छिन्नसंयोगविषयताशा
 सिधा तु जन्योपस्थितिघटितसामग्र्या एव संयोगे द्वितीया र्थान्वयबोधप्रयोजकतया नैतादृशप्रयोगापत्तिः यत्तु अधः संयो
 गावच्छिन्नस्य नो न पतत्यर्थः अपितु गुरुत्वजन्यतावच्छेदकजातिविशेषावच्छिन्नएव अतएव फलतावच्छिन्नव्यापारा
 बोधकत्वान्न स कर्मकत्वमिति तन्न फलस्य धात्वर्था घटकत्वे स्पष्ट एव सप्तस्य ण्यो न्यपस्य ण्यं गंतव्यतया पर्णोदिनिष्ठस्य भूतला
 वृत्तितया भूतले पतनीति प्रयोगानुपपत्तिः पर्णोदिगतसदस्य परपस्या भूतलादि वृत्तित्वमिति चेत्तर्हि वृत्तात्यततीत्यत्र वृक्षे पत
 तीत्यपि स्यात् अस्मन्मते चान्यत्र व्यापारे सप्तस्य ण्यो न्यपि अत्र कुतपत्तिर्वैचित्र्यात् अधः संयोगरूप धात्वर्थतावच्छेदक एव तद

यात् अत्राहुः धातुजन्यशुद्धसंयोगवच्छिन्नसंश्लेषस्थितेः शाब्दबोधकारणतायां अवच्छेदकघटकसंयोगविवक्षयतायां
अधिकरणनवच्छिन्नत्वं विशेषणं देयं तथा च तादृशविषयताशालिसंयोगाद्युपस्थित्यादिघटितसामग्र्याएवसंयोगवि
शेषकद्वितीयोपस्थाप्याधेयत्वां न्वयबोधप्रयोजकत्वोपगमान्नातिप्रसंगः नचैवमपि फलवच्छिन्नव्यापारबोधकतया स
कर्मकत्वव्यवहारापत्तिर्द्वयोरेति वाच्यम् आश्रयानवच्छिन्नफलावच्छिन्नव्यापारबोधकत्वस्यैव तादृशव्यवहारनियमकत्वा
त् उत्तरे देशे नानवच्छिन्नमेव फलं गम्य घर्थतावच्छेदकभित्तिनानुपपत्तिः अतएवाग्निसेयोगावच्छिन्नक्रियानुकूलव्याप
ारस्पतुजुहोत्यर्थतयसाध्यात्वार्थतावच्छेदकसंयोगाश्रयस्याप्यग्येन तत्कर्मता आश्रयानवच्छिन्नावच्छेदकताश्रयफलता
वत्त्वरिहात् संयोगनिष्ठाया ध्यात्वार्थतावच्छेदकताया आश्रयेणाग्निनाऽवच्छिन्नत्वात् नचान्निविशोषितसंयोगसधात्वर्थता
वच्छेदकत्वेऽन्यौघृतं जुहोतीत्यत्रानन्वयप्रसंगः उद्देश्यतावच्छेदकविधेयोरैक्यादिति वाच्यम् तत्र संयोगनिष्ठाया मुद्देश्य
तायावद्द्वेराधेयतासंसर्गेणावच्छेदकतया सप्तमर्थस्याग्निहन्निवस्यचविधेयतया उद्देश्यतावच्छेदकविधेयोरैक्यानव
काशात् वस्तुतस्तु तत्रानन्वयेपिनशतिः नुस्यन्नानोतादृशप्रयोगस्याप्रामाणिकत्वात् संसृतेर्बहो जुहुयादित्यादिस्थिते
चविधेयोशोऽधिकावगाहनाच्चाश्रयानवच्छिन्नधात्वर्थतावच्छेदकक्रियास्य फलताश्रयत्वात्कर्म

दान्वयवोधायेतदंशितायादुर्वोर्त्वाच्च संयोगादिविशेष्यकवृत्तिज्ञाननन्यतदुपस्थितिघटितायास्तर्थाविधवोधसामग्र्या
 क्षतत्वात् तत्तद्वातुपस्थाप्यव्यापारोशेततद्विशेषणकवोधतात्पर्यज्ञानस्यतादृशान्वयवोधेप्रतिबंधकताकल्यनेगौरवादि
 ति यद्विचकलस्यद्विधाभानेचेदनुभवविरुद्धं तदापुनरनायत्याफलव्यापारयोः खंडशक्तिद्वयमेवधातोः स्वीकरणीयं आख्या
 तस्याश्रयत्वमेवतत्रार्थः अधिकमग्रेवक्ष्यते अथद्वितीयाया आधेयतार्थकत्वेव्यापारेतदन्वयतात्पर्येणसप्तम्याइवद्वितीया
 याया अपिप्रयोगापत्तिः नहिगृहेपचतीत्यादिवद्गृहपचतीतिकश्चित्प्रयुक्ते मेवमधात्वर्थतावच्छेदकफलीशे आधेयत्वान्वय
 एवतादृशद्वितीयाया आकांक्षानिरूपकत्वकल्यनाद्यापारेतदुपस्थापिताधेयत्वान्वयासेभवात् सप्तम्यधोनाधेयत्वोपस्थिति
 सप्तमीसमभिव्याहारज्ञानघटितायाएवसामग्र्यास्तादृशान्वयवोधनिग्रामकत्वात् द्वितीयासप्तम्योः समानार्थकत्वेपित्युत्पत्ति
 भेदज्ञापनायेवपृथक्पृथक्सूत्रेणतयोर्विधानात् अथाधः संयोगावच्छिन्नस्यदस्यपतधात्वर्थत्वात् धात्वर्थतावच्छेदकी
 भूतफले आधेयत्वान्वयतात्पर्येणाभूमिपततीतिप्रयोगापत्तिः नचद्वितीययोपस्थिताधेयत्वप्रकारकफलविशेष्यकान्वयवो
 धेगम्यादिजन्यफलोपस्थितितत्प्रकारकसंसमभिव्याहारघटितसामग्रेवप्रयोजिका ननुपतधातुजन्यतदुपस्थितिघटित
 सामग्रीतिप्रसंगइतिवाच्यम् पतधातुनैवयत्रसंयोगावच्छिन्नगमनेलक्षणदिनोपस्थापितंतत्रसंयोगेद्वितीयाथार्थाधेयत्वान्व

धेयत्वं संसर्गः विभक्तेः संख्यामात्रमर्थः फलावच्छिन्नो व्यापारो धात्वर्थ इत्येवोच्यते न च अस्तु च कुतश्चिन्नं नार्थः
 धात्वर्थयोरपि साक्षादन्वयो धात्वर्थस्य सत्यनिमित्तं संगस्य प्रागुपदर्शितप्रकारेण वारणसंभवात् न चेतत्कल्पे लाघवानवका
 शः फलेस्वतंत्रशक्त्यकल्पने सामग्रीप्रतिबंधकतायां द्वितीयादिजन्यफलोपस्थितिधातुं जन्यव्यापारोपस्थितिरिति उभा
 योपस्थित्यपेक्षया धातुजन्यविशिष्टविषयक उपस्थितेरेकस्या निवेशे न लाघवात् वस्तुतस्तु शाब्दबुद्धेरधिकविषयत्वे राज्ञः
 पुरुष इत्यादौ स्वत्वादेः संसर्गता निरकरणवसरे सामग्रीप्रतिबंधकतायां लाघवस्य दर्शितत्वात् द्वितीयादेराधेयत्वमर्थः
 फलावच्छिन्नव्यापारश्च धातो रित्येव युक्तं कर्माख्यातस्य फलमर्थः अन्यथा ग्रामो गम्यते इत्यादौ ग्रामादेः व्यापारज्यफ
 लाश्रयत्वरूपकर्मत्वप्रतीत्यनुपपत्तेः यादृशविशेष्यविशेषणाभावाप्रज्ञयोः पदशब्दतातादृशविशेषणविशेष्यभावाप
 न्नयोरेव शाब्दबोधे भानसंभवात् न तु विपरीतविशेष्यभावापन्नयोः यत्तु फले धातोः पृथक् शक्त्युपगमात् कुतश्चित्तिवैचित्र्ये
 णाकर्त्राख्यातसंभविष्यहारास्थले व्यापारविशेषणात् याभासमानस्य फलस्य कर्माख्यातस्य लेतद्विशेष्यतया भासमिति
 तन्न पृथक् शक्तिस्तीकारेणाद्वयसामग्र्याः प्रतिबंधकतायां विशिष्टविषयक उपस्थितिस्थले उपस्थितिद्वयकल्पने गौरवात्
 गम्यादेः समपूर्वयुजिप्रभृतिसमानार्थकता भ्रमवता मिदविशेषदर्शनामपि गमनेन स्पंद इत्यादिकोक्त्या संयोगादौ स्पंदमेव

वच्छेदकत्वे दोषः कः अथ जनकतादिसंवेधावच्छिन्नप्रतियोगिताकसंयोगाद्यभावस्यातिरिक्तस्पर्शकल्पने गौरवमिति चेन्न ता
 दृशाभावस्पर्शसंयोगजनकत्वाद्यभावसमनियतत्वेन तत्स्वरूपत्वात्तस्मिन् चोभयवादि सिद्धत्वादतिरिक्तप्रतियोगिताकल्पने गौ
 रवमिति चेदस्त्वेतत्तु गौरवं उपदर्शितवहुविधलाघवेन ईदृशगौरवस्याकिंचित्करत्वात् अथ फलस्य द्वितीयाश्रयेत्वे ह्यस्य निया
 मकसंवेधस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वे पिद्वयगच्छति न गुणद्वयोर्गोत्रादिति स्य संयोगादिरूपफलस्याश्रयसिद्धान्न
 र्थान्वयबोधानुपपत्तिरिति चेन्न आधेयतासंवेधावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रकृत्यर्थोभावस्यैव द्वितीयार्थफलत्वेन र्थाबोधनोपगमा
 तः गुणेन गुणगच्छतीत्यादिवाक्यस्य उभयमतएवाप्रमाणत्वात् अस्तु वा तत्राभावस्य द्विधाभावोपगमं न गुणाभाववत्प
 लानुकूलस्य दाश्रयत्वाभावानुगुणइत्याकारकएवात्वयबोधः परेतु ह्यन्यनियामकसंवेधस्याभावप्रतियोगितानवच्छे
 दकत्वे तु द्वयगच्छति नाभावमित्यादौ गतिविरहस्तथा हि समवायसंवेधावच्छिन्नाधेयतैव द्वितीयार्थोवाच्यः अन्यथा कालि
 कादिसंवेधावच्छिन्नग्रामादिहृत्ति संयोगादिमादायातिप्रसंगान् तथा चाभावादि निरूपिततथाधेयताप्रसिद्धान्भाववोधा
 संभवः निरूपितत्वसंवेधस्य च ह्यस्य नियामकतया समवायसंवेधावच्छिन्नाधेयतायां तत्संवेधावच्छिन्नप्रतियो
 गिताकप्रकृत्यर्थोभावबोधो न संभवत्येव इत्याहु रिति अत्रोच्यते ह्यन्यनियामकसंवेधस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वे आ

पितफलप्रकारताशालित्वेनानिवेशदत्तविनिगमनाविरहात्सामग्रीप्रतिबंधकताधिक्यमवच्छेदकगौरवंचप्राचीनम
नेद्वितीयाजन्यफलोपस्थितेःसामग्र्यंतर्निवेशसुनव्यमतसिद्धतज्जन्याधेयत्वापस्थितिनिवेशस्थलीयएवइतिनव्यमतेता
दृशस्थलेषाब्धवोधस्याधिकविषयतयातात्पर्यज्ञानादिकमप्यधिकविषयकमेवशाब्धीहेतुर्भविष्यतिप्रतिबंधसाम
ग्र्यामप्यंतर्भविष्यतीतिगीरवम्अथफलस्फुटितीयार्थत्वेभूमिगच्छतिनमहीरुहमित्यादौमहीरुहृत्तिसेयोगोदेर्जनक
तासंबंधावच्छिन्नाभावएवतर्थावाच्यःसचञ्चलनियामकसंबंधस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकनयाअप्रसिद्धःनव्य
मतेतुद्वितीयार्थस्याधेयत्वफलनिष्ठोभावएवतथेतिनानुपपत्तिःनचभूमिकर्मकगमनकर्तृमहीरुहकर्मकगमनक्र
तृत्वाधभावःप्रतीयतेइतिवाक्यम्कर्तृवाचकपदासमभिरुहाहारस्त्वलेतदसंभवात्नचतत्राप्याख्यातार्थान्वयवोधानुरो
धाकर्तृवाचकपदाध्याहारस्यावश्यकतयाअध्याहृतपदोपस्थाप्यकर्तृयवतादृशाभावोनजाबोधयिष्यतेइतिवैच्यम्आख्या
तार्थविशेष्यकस्याप्यन्वयवोधस्यसंभवेनाध्याहारस्यानावश्यकत्वाद्भूमेर्गमनमहीरुहस्येत्यादौद्वितीयसमोन्वयकषष्ठ्यार्थो
भाववोधकर्तृयाआवश्यकत्वाच्चनद्वितीयाप्राप्त्यासंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकगमनाभावःप्रतीयतेइतिसम्यक्अनु
योग्यनुपस्थितेर्नानुयोगिनिर्मोकेनाभाववोधकृताप्राप्त्युत्पत्तादितिचेन्नद्वयनियामकसंबंधस्याभावप्रतियोगिता

पि आधेयत्ववाचकताया आवश्यकत्वात् नच द्वितीयोऽयः संयोगादिवाचकत्वमते आधेयत्वे तस्यैव क्षणो वनतु श
 क्तिरिति वाच्यम् । आधेयत्वत्वस्या संज्ञतया संयोगादिसमशरीरत्वात् संयोगत्वाद्यवच्छिन्ने तदवच्छिन्ने वा शक्तिः कल्प्यते
 इत्यत्र विनिगमका संभवात् अस्तु वाममाणा धेयत्वे तल्लक्षणो वशक्तिस्तु संख्यायामेव यद्विचितीयादेः फलक्षेत्रधकतामते
 फलेपितस्यालक्षणैव न तु शक्तिः शक्तिस्तु संख्यायामेव संयोगविनिगमादिकप्रत्येकफलापेक्षया संख्यायां तत्त्वदीगप्राचुर्येण
 विनिगमकत्वादित्युच्यते तथापि तन्मते धातुजन्यशुद्धव्यापारोऽप्यस्थितेऽप्यवबोधहेतुताकल्पनमधिकं द्वितीयाद्यसमा
 भिव्याहारस्थलानुरोधेन फलविशेषावच्छिन्नव्यापारेधातोर्लक्षणया भवतामप्यावश्यकत्वाद्वातुजन्यतादृशव्यापारो
 पस्थितिहेतुताया उभयसिद्धत्वात् यद्विचिन्ने तदवच्छिन्नशक्तिभ्रमद्वयत्वात् तद्व्यापारबोध आनुभविकद
 निमन्यते तथापि तन्मते शाब्दबुद्धौ द्वितीयादिजन्यफलपस्थितेः कारणतायाः कल्पनाधिक्यं तन्न्याधेयत्वोपस्थितिहेतु
 त्वकल्पनस्य चोक्तस्थलानुरोधेन उभयमतएवावश्यकत्वादिति चेत् अस्तु मन्मते तादृशकारणताया आव्याधिक्यं न व्यमतेतु
 ग्रामं गच्छतीत्यादिवाक्यानां ज्ञानघटितशाब्दसामग्र्याः समानविषयकानुमित्यादिप्रतिबंधं कताया फलप्रकारतानिरूपितव्या
 पारविशेष्यताशालित्वेन धातुजन्योपस्थितेर्निर्विशनीय मया तस्यास्तादृशविशेष्यताशालित्वेन आपारविशेष्यतानिरूप

अमेणवास्तां त्र्येणाफलोपस्थितिस्तत्र फलविशेष्यकस्य दमेदान्वयबोधप्रसिद्धागमनपदसमभिव्याहारतज्जन्यफलोपस्थितिघटितसामग्र्याः फलविशेष्यकस्य दत्ताद्यवच्छिन्नमेदान्वयबोधप्रयोजकतायाश्चावश्यकत्वात् तद्वलेन शक्तिप्रमाधीनबोधोपि फलोपस्थितिदमेदादिभानप्रसंगः एवं च फलव्यापारयोः एयकशक्तिस्वीकारपक्षेपि न निस्तारः तथा त्वेपि हि प्रामाण्यं न संददत्तादौ फले शक्तिप्रमया संदमेदान्वयबोधसंभवे न तादृशप्रयोगापत्तेर्द्वीरत्वादिति चेन्न तद्विशेष्यकवृत्तिज्ञानजन्यतदुपस्थितिजन्यतावच्छेदककौटौतादृशोपस्थित्यव्यवहितोक्तैरत्वनिवेशनमावश्यकं विशिष्यतत्तत्पदमंतर्भावो ब्रपदार्थोपस्थितेरैकैकविधबोधेना नो हेतुतायावस्थापितत्वात् एवंपदाधीनतद्विषयकशब्दबोधे पदोत्तरवृत्तिज्ञानजन्यतदुपस्थितेर्व्यभिचारस्य प्रकाशं तरेण वारणा संभवात् एवं च धात्वर्थतावच्छेदकफले हि तीयार्थी न्वयबोधोपस्थिति विरहात् तत्र तादृशकारणस्य व्यभिचारप्रसक्तैरिति वदंति अत्रैदं वित्यते व्यापारमात्रस्य धात्वर्थतायामपि संशयानुपपन्नो ना मुद्भुतत्वात् फलावच्छिन्नव्यापारस्य गुरुतया तया त्वमनुचितम् अथ फले हि तीयादेः शक्त्यंतरकृत्य नमपेक्ष्य धातोर्विशिष्टशक्तिकल्पनमेवोचितम् न च भवअनेप्याधेयत्वे हि तीयादेः शक्त्यंतरस्य कल्पनीयत्वात् तद्विशेषाभ्यभिक्तिवाच्यम् ॥ ग्राममध्यासे ग्राममधिगते ग्रामं संयुनक्तीत्यादौ हि तीयाद्याः सर्वमतएवाधेयत्वबोधकतया हि तीयादेः फलवाचकत्वमते ।

स्मात्यर्थभ्रमासंभवेपिव कृतात्पर्यानादित्वभ्रमएव प्रयोगसंपादनद्वारा तदर्थशाब्दबोधप्रयोजक इति न तादृशप्रयोगश्च
 तिभिर्निप्राचीनपथपरिष्कारप्रकारः नव्यास्तु संयोगादिरूपफलविशेषावच्छिन्नसंयोगस्याघर्थः तद्वात्सल्यतावच्छेदकफला
 शालित्वमेव न द्योतुकर्मत्वेनातोगम्यादिकर्मत्वस्य पूर्वदेशादौ प्रसंगः न वा स्पन्देः सकर्मकत्वं तत्र फलस्य धात्वर्थेनैव वच्छेदक
 त्वात् एवं च धातोरवफलविशेषलाभात् फलान्वयिनी वृत्तिरेव द्वितीयाः न च कर्मणि द्वितीये त्वनुशासनविशेषः तस्य कर्म
 णि फलनिष्ठा धेयत्वान्वयिनिप्रकृतितात्पर्येन न तु द्वितीयेत्यर्थकत्वात् न चैवं तस्य शक्तिग्राहकत्वानुपपत्तिः अनादितात्पर्य
 यग्रहसंपादकत्वेन परंपरया शक्तिग्राहकत्वसंभवात् न च फलस्य पदार्थैकदेशतया तत्र द्वितीया र्थवत्तेरन्वयासंभवः कुं
 त्यतिवैचित्र्येण प्रकृतैकदेशान्वयस्वीकारात् अथ गनैनस्य न्दइत्यादिती धात्वर्थतावच्छेदकभेदान्वयबोधसंभवेन एता
 दृशप्रयोगस्य वारणाय फलविशेष्यकान्वयबोधेन द्विशेष्यकवृत्तिज्ञानजन्यो फलोपस्थितित्वेन हेतुत्वकल्पनस्यावश्यक
 त्वात् तादृशकारणबोधेन धात्वर्थता वच्छेदकफले द्वितीया र्थान्वयासंभवः न च यादृशपदसमभिव्याहारज्ञानात् फल
 विशेष्यकस्य भेदान्वयबोधः प्रसिद्धः तादृशपदसमभिव्याहारज्ञानतादृशपदजन्यफलाद्युपस्थितिघटितसामग्र्यास्तादृ
 शान्वयबोधोत्पादप्रयोजिकाया असत्वेनोक्तस्य लेतदापत्त्यसंभव इति वाच्यम् यत्र गमनादिपदादेवलक्षणया शक्ति

र्थवाचकतारूपपर्यायतांविपर्ययस्येतोगमनादियदातत्सागादिपदजन्यवोधसमानाकारकवोधस्यसर्वानुभवसिद्धतयागम्या
दिशक्तिज्ञानात्फलविषयकवोधस्यादियदजन्यवोधनियामकतायावक्तुमशक्यत्वात् तथा चाभ्रांतस्यापिभवत्वात्ततोविल
क्षणवोधसंभवेनएकविधवोधतात्यरेणाव्युत्पन्नानांतादृशप्रयोगप्रसंगोद्वारिइतिचेत्. भैवम्. कर्मप्रत्ययास्मभिष्याहृतया
गगमनादिपदस्यनतत्फलवच्छिन्नव्यापारेनादितात्यरेकस्यतेनतुकेवलव्यापारे. अनादितात्ययमेवचस्वरसिक्तप्रया
गनियामकमिति. एकार्यतात्यरेणाप्राप्तिशानांस्वारसिकोनस्यागमनादिप्रयोगः. एवंत्युजिगमिप्रभृतिसमभिव्याहृत
कर्मप्रत्ययस्यफलविशेषएवनियतेतादृशतात्यरेभिनिनविभागादितात्यरेणाग्रामंगच्छतीत्यादिप्रयोगः. तदर्थेबोधकत्वं
मात्रंतुनतदर्शनात्यरेणास्वारसिकप्रयोगनियामकंनद्यासतिशक्तिभेदादिनाघटपदस्यापिपदादिवोधकतयस्यदेपिघटादि
पदप्रयोगापत्तिः. नापिशक्त्यावोधकत्वंतथा. निरुद्धलक्षणायापिस्वामसिकपदप्रयोगात्. शक्तिभ्रमंलक्षणाज्ञानेनचोतरेणागम्या
देर्विभागादिरूपफलविशेषितसंपदादिवोधकत्वाभावनियमीदृशिद्धएवेतितात्यरेभ्रमसहकृतशक्तिप्रमयेत्वंदृशबोध
जननेपिनक्षतिः. विनालक्षणाग्रहंभ्रमानधीनतादृशवोधोपमिप्रभृतितोनसंभवतीत्येवनिग्रहः. संभ्रतात्यभिभवेनैव
निवहति. विभागाद्यर्थपूर्वप्राप्त्यामनादितात्यरेभ्रमवतीवक्तुः. स्वकीयतात्यरेण ग्रामंगच्छतीत्यादिप्रयोगेनचोतरेणागम्या

न्वयसंभवेन घटं करोतीति वत घटं यत ते इत्यादि प्रयोग प्रसंगाच्च अपितु ययो र्यादृशान्वयबोधे आकाशा तदुपस्थापितयो
 रेव तादृशान्वयबोधः आकाशा च द्वितीयादेर्गम्यादिना कृत्वा हि नाचकल्प्यते न तु तत्समानार्थकेनोपि स्यादियति प्रभृति नो
 नि न चाकांक्षात्र समभिव्याहारः स च गम्यादि नेव स्पेदादिनापि समान एवेति वाच्यम् यतो द्वितीयादेर्गम्यादिभ्यो मभिव्याहा
 रस्यैव फलवलादन्वयबोधो यथिकत्वमुपगम्य तेन तु स्येदि प्रभृति संसभिव्याहारस्येति न तस्याकांक्षात्वमन्वयबोधोपयि
 कसमभिव्याहारस्यैव तथालात् अत एव समानार्थकत्वेपि गम्यादेरेव न स्पेदादेः सूकर्मकत्वव्यवहारः फलान्वितव्यापारबोध
 कथा तु तस्यैव तन्निपातकत्वात् अथ धानोर्बोपारमात्रवाचित्वे त्यजति गच्छति त्यागो गमनं भित्यादि वाक्यादविलक्षणो
 धप्रसंगः न हि शक्तिभ्रमा घजन्मनोसादृशवाक्यजन्यबोधयो रवैलक्षण्यं कश्चिदभ्युपैति तं या सति त्यागादितात्पर्येण त्याग
 गमनादि पदं व्युत्पन्ना अपि प्रयुंजीरन् न च तत्र फलविशेषावच्छिन्नव्यापारे लक्षणास्ती क्रियते इति विलक्षणबोधोपपत्ति
 रिति व्याच्यम् लक्षणाया विलक्षणाबोधजनने पि शक्त्या विलक्षणाबोधजनन संभवे न दृशिंताति प्रसंगस्य दुर्वोरत्वात् न च
 गम्यादि शक्तिज्ञानन्यार्थापस्थित्या फलाविषयबोधस्य कुत्राप्यजनना ततादृशोपस्थिति घटित सांमग्रीशरीरे फलवि
 शे षबोधक सा मग्री निवेश्यते तथा च त्यागगमनादि पदयोः शक्त्या नाविलक्षणाबोधजनक तेति वाच्यम् त्वज्जिगम्यो रका

त्वविशिष्टपयोऽसि संबंधेन प्रकृत्यर्थः न्वेति अन्यत्र शुद्धपयोऽसि संबंधेनेति न हं ह्यदिस्थलोक्तदोष इति विदुषां परामर्शः ॥
॥ इती प्रथमा ॥ ॥ ❀ ॥ ॥ कर्मणि द्वितीयेत्यनुशासनात्कर्मत्वे द्वितीयार्थः तत्र कर्मपदस्य धर्मपरत्वात् सप्तम्यावाचकतार्थत्वात् कर्मणाश्च न तथात्वं कर्मणि नामार्थस्य ग्रामादेरेभेदान्वयसंभवेऽपि धात्वर्थगमनादिना तदन्वयसंभवात् न गौरवाच्च कर्मत्वे च क्रियाजन्यफलशालित्वं तत्र च क्रियाधातुतएव लभ्यते जनकभावस्य च विनैव पदार्थत्वे संसर्गमर्यादया भानं संभवतीति फलमौत्रकर्मप्रत्ययार्थः न च संयोगविभागरूपफलमपि धातुलभ्यमेव गमितं जिप्रभृतीनां तदवच्छिन्नसंदादिरूपव्यापारवाचकत्वादिति वाच्यम् व्यापारमात्रस्य धात्वर्थत्वात् फलविशेषान्वयवोधे च धातुविशेषजन्यव्यापारोपस्थिते हेतुतया ग्रामं त्यजतीत्याह धात्वर्थस्यैव ग्रामनिष्ठविभागजनकत्वमेव ग्रामपञ्चतीत्याहो च धात्वर्थस्यैव ग्रामनिष्ठसंयोगजनकत्वमेव प्रतीयते न तु विपरीतम् ग्रामं गच्छतीत्यादिव च ग्रामं संदते इत्यादौ न प्रयोगाद्वितीयादेर्गम्याद्युपस्थापितस्य दादावेव फलान्वयवोधकत्वात् संदिप्रभृत्युपस्थापिते तस्यि न द्वितीयादिना फलान्वयवोधजनना संभवात् न हि येन केनचिदुपस्थापितयोरेवार्थयोः परस्परमन्वयः प्रतीयते तथा सति घटकर्मत्वादपि दोषस्यापितयोरपि घटकर्मत्वाद्योः परस्परमन्वयवोधप्रसंगात् कुत्रादिसमानार्थकधातूपस्थाप्यफले विषयितार्थकद्वितीयायां

ने स्वाद्यादेशस्यैव यथ्यातः चैत्रादियदोत्तरैकवचनस्य हि त्वाः देलाक्षणिकत्वेन तदप्रकृत्यर्थं मैत्रादिसाधारणद्वित्वादिबोधस्य
 क्तव्युत्पत्तिविरोधेनानुपपत्तेश्च आख्यातार्थसंख्यान्वयबोधे च सम्पन्नविशेष्यकतदर्थभावानान्वयबुद्धिसामग्री अयेक्षिताः
 भावनायावाधादिग्रहकालेन तात्पर्यशून्यकाले वा उक्तस्य लेखित्वान्वयबोधान् भावनाया अविशेष्यकत्वयोरो संख्या
 न्वयबोधाच्च तादृशसामग्र्याः संख्यान्वयबुद्धित्वावच्छिन्नं प्रति स्तोतंश्चैण हेतुना तदकृत्यने पि आख्यातजनसंख्या पस्थि
 नियो ग्यता ज्ञानविशेषादि घटितसामग्र्या भावनानवगाहिसंख्या न्वयबोधस्य कदाप्यजननात् संख्या न्वयबोधोद्भाषणमाव
 नान्वयबोधत्वावच्छिन्नहेतूनामपि तादृशसामग्री घटकत्वेनापत्यभावात् न च तादृशकारणनाभावान्वयबुद्धित्वसंख्या
 न्वयबुद्धित्वं वा जन्यतावच्छेदकमुपेयते इत्यत्र विनिगमनाविरहः संख्यामविषयीकृत्यापि भावना न्वयबोधस्यानुभवसिद्ध
 त्वात् द्वितीयस्य जन्यतावच्छेदत्वासंभवादिनिर्दिक्तः अथ गुणादिवाच्यचकपदोत्तरद्विवचनवद्बचनयोः कथं द्वित्वादिवोधक
 ता संख्याया गुणत्वेन गुणादौ वाधात् न च तत्र स्वाश्रयसमवेतत्वादिसंवेधेन द्रव्यगतं द्विलादिकमेव भासते इति वाच्यम् एकम्
 क्तावपि तादृशसंवेधेन द्वित्वादेः परिसमाप्ततया एकमात्रतात्पर्येणापि द्विवचनाद्यापत्तिरिति चेत् अयेस्या बुद्धि विषयत्वे
 मेव तदुत्तरद्विवचनादिनावीधते तच्चैकमात्रवृत्तिधर्मस्य प्रकृत्यर्थतावच्छेदकस्थले प्रकृत्यर्थतावच्छेदकत्वाप्यभ

याककर्तृत्वं तत्कर्मत्वं वा न भिहितमिति चेत्तर्हि प्रकृतेऽपि तदनभिहितमेव न च प्रधानक्रियानिरूपीतकर्तृत्वाद्यनभिधाने
 नृनीयादेः साधुतेति न दुर्लभं प्रधानशक्त्यभिधाने गुणशक्तिरभिहितवत्प्रकाशते इति शक्तिः कर्तृत्वादिनिवाच्यम् तथा
 प्येवैत्रेण दृश्यमानं घटं मे त्रयश्रयतीत्यादौ ज्ञानभेदेन विषयताभेदाभावात् चेन्न दर्शनं नैत्रदर्शनोभयनिरूपितविषय
 त्वरूपकर्मतायाः कृताभिधानाद्वितीयानुपपत्तिरिति चेन्न तत्तत्प्रानिपदिकार्थविशेषणत्वमात्रेण कर्तृकर्मत्वाद्यविव
 क्षयाएव तदनभिधानपदार्थत्वात् तत्तत्प्रानिपदिकार्थविशेषणत्वमत्राधिक्येन आस्मात्तद्विवचनवद्भव
 त्वमित्यर्थे तात्पर्यस्पर्शवसितत्वात् शेषमाख्यातार्थविचारे विवेकपि स्यात् इत्यलमत्राधिक्येन आस्मात्तद्विवचनवद्भव
 च न योऽसु संख्याबोधकत्वमावाप्य कचैत्रो मे त्रैवदत्तश्च गच्छतीत्यादौ चेद्रेकलोकं सुजनेदरिद्र
 ताविकाशालक्ष्मीः कमलैषु चंचला मुखा प्रसादः सधनैषु सर्वद्वयशोविधातुः कथं निखंडितम् इत्यादौ वेदित्ववद्भव
 त्वबोधकसु योऽभावात् न च तत्र सुवेकवचनस्येव हित्ववदुत्तरेण लक्षणस्त्विति वाच्यं आनुशासनिकातिरिक्तार्थसुधि
 भक्तैर्लेख्यताया अनभ्युपगमात् अन्यथा चैत्रो मे त्रैवदत्तश्च गच्छतीत्यादौ विवच्छंसितक्षणयैव स्वादिना हित्वादिबोधनसंभ
 भवात् औनसादिरूपादेशि स्मृतिद्वारा हित्वादिबोधनबोधावच्छंसितसुषुप्तुगि त्वादिसंज्ञा औनसादिस्या

चैत्रेण पश्यन् इत्यादावाख्यातस्य कर्तृत्वादित्वात्पर्यकत्वे तृतीया असाधुरेव तथा च चैत्रेण पवतीत्यादावाख्यातस्यार्थो विव-
 क्षायां तृतीयायाः साधुत्वेऽपि परस्मैपदस्यासाधुत्वान्न प्रयोगः परस्मैपदस्यासाधुत्वं च धातुर्थविशेष्यस्य प्रत्ययेना विवक्ष-
 गोभावकर्मणोरिति सूत्रेण तन्नेपदं नियमात् आख्यातार्थस्यैव साध्यानां चैत्रेण यच्च तेन इत्यादि प्रयोगः शास्त्रेणैव विकरणा-
 स्यासाधुत्वात् कर्तृत्वतात्पर्यकसार्वधातुकयोग एव तस्याधुत्वात् कर्तृत्वकर्मत्वोभयतात्पर्येण मैत्रः पश्यते तं दुलद-
 त्यादयस्तु न प्रयोगाः तदेकतरवो धेन्यपरत्वे नागृह्यमाणख्यातधर्मिकप्रकृतान्वयवो धपरत्वज्ञानस्यैव तु त्वात् चैत्र-
 ण पश्यते तं दुलदत्यादौ कर्तृत्वादावख्यातस्य तात्पर्यग्रहे कर्मत्वावै न्वयवो धोपिन भवत्येव अथ यक्का निभुं क्तै चैत्रश्रो-
 दनः पक्काभुज्यते इत्यादौ कृताक्रमेण कर्तृकत्वानभिधानाच्चैत्रपदौदनपदाद्युत्तरं तृतीयाद्वितीये कथञ्च स्यातामन् न च
 कृतानभिधानेऽपि आख्यातेन तदभिधानाज्ञानाभिहितत्वं समभिव्याहृतपदाभिहितत्वसा माभ्याभावस्यैवानभिहितं यदे-
 न विवक्षणात् समभिव्याहृतैकिकरणाच्चैत्रेण गम्यते ग्रामस्ते मैत्रो गच्छतीत्यादौ न तृतीयाद्वितीया योरनुपपत्तिः गच्छ-
 ति गम्यते इत्याख्यानस्य तत्र दाद्यसमभिव्याहृतत्वादिति वाच्यम् तथा सति भुंजानेन चैत्रेण पच्यते भोक्तव्यमोदनं पचती-
 त्यादौ तृतीयाद्वितीया योरनुपपत्तिः कृताकर्तृत्वकर्मत्वयोरभिधानात् कृतातत्र भोजनकर्तृत्वतत्कर्मत्वयोरभिधानेऽपि

तस्मान्मुख्यभाक्तासाधारणकर्तृत्वकर्मत्वयोः कर्तृकर्मवाचकपदसमभिव्याहृतलक्ष्मिद्वितसमासेरनभिधानमेवतृतीया
 द्वितीयादिनियामकं शिरोमणिमिरत्रैव निर्भयो विहितः लादीनां तदनभिधायकत्वं च न तदवाचकत्वं तन्निष्ठदृश्यनिरूप्य
 कत्वं वा आख्यातसामान्यस्याप्याख्यातत्वेन ते त्वादिना वा कर्तृत्वादिनिष्ठशक्तिलक्षणनिरूपकत्वात् कर्तृत्वानभि
 यकाख्यातस्यैवाप्रसिद्धेः तच्छब्दबोधोपयिककांक्षा श्रूयत्वमेव तत् चैत्रेण पच्यते तदुलट्या दावाख्यातस्य कर्तृत्वा
 दिवाचकत्वेयितच्छब्दबोधोपयिककांक्षा हि त्वेतत्रास्यतमेव चैत्रादिपदोत्तरतृतीयैव कर्तृत्वबोधनसंभवात्
 तत्र तद्वाचांक्षाया अकल्पना तदस्यपिन चैत्रेण पक्ष्यते इत्थं दोतृतीयानुपपत्तेः पक्ष्यते चैत्र इत्यादितश्चैत्रादौषा
 कर्तृतेः केवलत्वस्य तदस्यादितश्च मुखविशेष्यतया तस्य बोधाद्वा दृशाख्यातधात्वोरानुपूर्वीविशेषाकांक्षायाः कृतिबो
 धोपयिकत्वात् न च समभिव्याहारस्याकांक्षैव विवक्षणीया प्रकृते प्रकृतिप्रत्यययोरानुपूर्वीरूपाकांक्षाननुसमभिव्या
 हार इति नोक्तानुपपत्तिरिति वाच्यम् तथा सति चैत्रेण पच्येति त्वादावपितृतीयायाः साधुतापत्तेः तादृशविशेष्यदाख्यात
 पदयोः समभिव्याहारस्य कृतिबोधानौपयिकत्वात् चैत्रेण विज्ञेयते मे त्र इत्यादौ तृतीयानुपपत्तेश्चैत्रादौष्यते मे त्र इत्यादि
 तः मे त्र कृतिबोधाद्वा दृशाख्यातमेव त्रपदयोः समभिव्याहारस्य कृतिबोधोपयिकत्वात् किन्तु तत्राभ्युपगम्यत्वमेव तथा चा

कर्त्रादि विशेष्यकसंख्याप्रकारकान्वयवोधोपयिकाकांक्षाज्ञानीयविषयत्वनिरूपकत्वस्य तत्राख्यते स्मत्वादिति वाच्यम् क
 र्त्रादिपर्यत्पदाख्यातपदयोः समभिव्याहारः संख्या न्ययवृद्धिस्त्वावच्छिन्नप्रयोजकविषयित्वाऽनिरूपकसत्त्वोदोत्तरं तृतीया
 याविभक्तिरित्येवंनियमोपगमेन प्रथमस्य लेचैत्रपरस्वपदाख्यातपदयोद्वितीये च तस्य दचैत्रोख्यातपदयोः समभिव्या
 हारस्यैव तद्विशेष्यकसंख्या न्ययवोधो धप्रयोजकतया क्रमेण चैत्रपदस्वपदाभ्यां तृतीयाद्वितीययोरनुपपन्नानवकाशादिति
 चेन्न अनभिहिते इत्यधिकारे कर्तृकरणयोस्तृतीयेत्याद्यनुशासनस्य किंप्रयोजनमिति वक्तव्यम् चैत्रः पचति तंडुलः पच्यते इ
 त्यादौ चैत्रतण्डुलपदाभ्यां द्वितीया तृतीययोरप्रयोग इति चेत् तत्किं भणिमंत्रादिन्यायेन तादृशानुशासनस्य तथाविधप्र
 योगविरोधितोयेन तदभावस्तत्प्रयुक्तः स्यात् न चैवं संभवति अत्र निपच्यते इत्यादि क्रियायोगे कर्तृकर्मवाचकपदान
 तत्र तृतीयाद्वितीययोरसाधुत्वस्य तत्कर्तृत्वतत्कर्मत्वादिवो धोपयिकाकांक्षादिरहितत्वादिरूपस्य प्रतिपत्तिः प्रयोजनं त
 स्पति चेत् तर्हि उक्तनियमपरतया पि न ततस्तद्व्याभः प्रथमांत चैत्रतंडुलपदतत्तदाख्यातपदयोः समभिव्याहारस्यैव चैत्र
 तंडुलादिविशेष्यकतत्तदाख्यातीर्थं संख्या न्ययवोधप्रयोजकतया चैत्रेण पचति तंडुलं पच्यते इत्यादि वाक्यघटकचैत्रतंडुल
 लादिपदनिवादिपदयोः समभिव्याहारस्यातथात्वेन तद्वृत्तकर्तृतीयायाद्वितीययोः साधुत्वस्योक्तनियमाववच्छेद्यत्वा

आह तत्र वादि विकरणे तत्र तत्र शाख्यात पदज्ञानत्वेन हेतुत्वाच्चैत्रेण पच्यते तदुल इत्यादिवाक्यघटकतादीनां तादृश
समभिव्याहारादिभ्युत्पत्तयस्तद्विषयिताया अतादृशत्वात् चैत्रः पक्ष्यते इत्यादितस्तदुलः पक्ष्यत इत्यादितश्चै
त्रतदुल्लादिविशेष्यकसंख्यान्वयवोधोक्त्या चैत्रः पक्ष्यते तदुल इत्यत्र उभयविशेष्यकसंख्यान्वयवोधोपयिकसमभि
व्याहारज्ञानविषयितायाः तदस्यादौ सत्वेन कर्तृकर्मणो स्तृतीयाद्वितीयायोरप्रसक्तावपिन तादृशवाक्येष्वन्नाः प्रयुज्जे-
कर्त्तरि साक्षात्कर्मणि च दर्शितपरंपरयाभ्युपगमपद्मविविशेषणकान्वयवोधजनकताया आख्यातस्या व्युत्पन्नतया तादृश
वाक्यादुभयविशेष्यका न्वयवोधासंभवात् न चाकोक्षायोग्यतादिसत्वात्कथन्नतादृशान्वयवोधद्विनिवाच्यम् अगत्या
एकविधान्वयवोधम्यविधान्वयवोधसामग्र्यासङ्घटकतात्पर्यज्ञानस्य वा प्रतिबंधकत्वोपगमात् न च चैत्रेण तदुलः पक्ष्यते
चैत्रस्तदुलं पक्ष्यते इत्यादिवाक्यद्वयविषयकसमूहालंबनदृशा यामपि उभयविधान्वयवोधानुपपत्तिरिति वाच्यम् तादृ
शैकविधान्वयवोधेनादृशान्वयविधान्वयवोधपरत्वेनागृह्यमाणे तथा विधाख्यातधर्मिकप्रकृतान्वयवोधे परत्वज्ञानस्य हे
तुतया चैत्रः पक्ष्यते तदुल इत्यादिवाक्यान्तादृशाद्विधान्वयवोधवा रणस्य दर्शितवाक्यात्तदुपपादनमिवाक्यत्वात् न च
निरुक्तसंख्यानभिधानस्य तृतीयाद्वितीयानियामकत्वे चैत्रेण स दृश्यते चैत्रः सं पश्यतीत्यदौ तृतीयाद्वितीयायोरनुपपत्तिः

चारसहस्रं तथा हि कर्त्तादिनिष्ठं संख्यान्वयवोधो धाननुकूलत्वं यद्वितादृशवोधो पधायकज्ञानविषयत्वाभाववत्त्वं तदा
 यादृशतिवादिज्ञानेन सहकार्येतरविरहात्तादृशवोधो न जनितस्तद्वोधो गेतृतीयाद्यापत्तेः यद्विचिन्तादृशवोधस्वरूपयो
 ग्यज्ञानविषयत्वाभावस्तदायगादिसमभिव्याहृतात्मनेपदादिज्ञानस्यापि तादृशवोधस्वरूपयोग्यत्वान्नत्वस्वरूपयो
 ग्यज्ञानविषयतिवाख्यातस्यैवाप्रसिद्धेः अथ कर्त्तादिविशेष्यकसंख्यान्वयबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनक
 तावच्छेदकविषयित्वानिरूपकत्वमेव तादृशवोधो धाननुकूलत्वे चैत्रः पचतीत्यादिवाक्यघटकनिवादि विषयिता चैत्रादि
 विशेष्यकसंख्यान्वयबुद्धित्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदिका तादृशान्वयबुद्धित्वावच्छिन्नप्रतिचैत्रादिपदसमभिव्याहृत
 निवादिपदज्ञानस्य हेतुत्वात् चैत्रेण पच्यते तदुलङ्घ्यादिवाक्यघटकतादिपदविषयितोचननादृशी चैत्रादिपदसमा
 भिव्याहृततादृशपदज्ञानत्वेन तादृशबुद्धित्वावच्छिन्नप्रत्यहेतुत्वात् न च चैत्रः पचते इत्यादौ चैत्रविशेष्यकार्थ्यता
 संख्यान्वयवोधो ह्यस्य चैत्रादिपदसमभिव्याहृततादिपदज्ञानत्वेन तादृशान्वयबुद्धित्वावच्छिन्नहेतुताऽस्त्येते वेति चैत्रेण
 पच्यते इत्यादिवाक्यघटकीभूतत्वादिपदविषयितापि तादृशेपवेति वाच्यम् चैत्रेण पचते चैत्रः पच्यते इत्यादिवाक्या चैत्रा
 दिविशेष्यकस्य भावनायाः संख्यायाश्चान्वयवोधस्यानुदयात् तद्विशेष्यकतदुभयान्वयवोधे प्रथमो तच्चैत्रादिपदसमभि

लेमानाभावदति. यदुतिवादेः संख्यानभिधायकत्वैवैत्रः पचनितण्डुलं चैत्रेण पच्यते तं दुल इत्यादौ कर्तृकर्मवाचकपदाच्च
नीयाद्वितीययोरापत्तिः. कर्तृकर्मसंख्याया अत्र नभिधाने कर्तृकरणयोस्तृतीयेतिकर्मणि द्वितीयेति सूत्राभ्यां तयो रनुशास
सनात्. नैयायिकमते लकारस्य कर्तृकर्मो वाचकतया तदनभिधान स्पष्टितीया तृतीया निया मकत्वा संभवात्. नच क
र्त्तादिगत संख्या नभिधानमेव कथं कर्त्तादिवाचकपदोत्तरतृतीयादिनियामकं. चैत्रेण पच्यते त एण्डुल इत्यादि स्थले पिल
कारस्य चैत्रादिगत संख्याभिधायकत्वादे कत्वादिना एकत्वादि सामान्यस्यैवैकवचनायभिधेयत्वादिति वाच्यं. यतस्तद्गत
संख्या नभिधायकत्वं प्रकृतेन मङ्गत संख्या निष्ठवृत्त्यनिरूपकत्वमपि तु तद्विशेष्यक संख्या प्रका रकशब्दबोधो ध्याननुकूलत्वमे
व. तथा च कर्त्तादिविशेष्यक संख्या न्वयवोधाजनकलकारादिसमभिव्याहृत कर्त्तादिवाचकपदात्तृतीयादयो भवतीत्यत्र
तदनुशासनतात्पर्यम्. चैत्रेण पच्यते तं दुल इत्यादौ चैत्रादिविशेष्यक संख्या न्वयवो धकत्वं नाख्या तस्य आख्या तार्थभावना
या यत्रान्वयस्तद्विशेष्यक संख्या न्वयवोधसंवाख्या ते न जनना तादृशभावना न्वयवो धे विश्लेष्यश्च ग्रंथमो तपदो परया
प्य एवैवैत्रः पचनितं दुलमित्यादौ चैत्रादिः साक्षादेव भावना विश्लेष्यः. चैत्रेण पच्यते त एण्डुल इत्यादौ तु पर परया चैत्रादिनि
ष्ठभावनाजन्यफलशाली तं दुल इत्याकारकवोधस्य वत्रोदयान्न. तस्मान्निवोदेरपि संख्याबोधकत्वमनवश्यकमिति. तन्न वि

पदार्थान्नान्वयः स्यात्तु मुख्यार्थः तथा चास्योद्भवाणिदारा अत्र गृहे संतीत्यादिवाक्यानामप्रमाणतापत्तिः गुणादिषुद्रव्याभे
 दे गृहवृत्तितादेर्वाध्यातुः मुख्यार्थमात्रपरतादृशशब्दानां बहुवचनात्तानुपपत्तेश्चेति न किंचिदेतत् अत्रादिपदार्थएक
 त्वद्वित्वान्वययोग्यतासत्वेऽप्यसाधुत्वादेवतदुत्तरमेकवचनं न प्रयुज्यते इति भेदः अत्राख्यानेकवचनस्य संस्कार्यकलेविशेषो
 दंते निष्कर्षो न साभिप्रायः घटोस्तीत्यादौ सुवेकवचनादेव संख्याबोधसंभवात्तच्चैत्राहृद्यो घट इत्यादिस्थलानुबोधनतस्य तद्वो
 धकताया आवश्यकत्वात् न चैकवचनत्वेनानुगतैकत्वशक्त्यतिरेकवचनस्याप्येकत्ववाचकत्वमक्षतमिति वाच्यम्
 एकवचनत्वस्यैकत्वशक्ततावच्छेदकतायाः प्रागेव निराहृतं वाच्यं अस्मिन्वातिरेकत्वे न रूपेण निरेकवचनस्याप्येकत्वशक्ति
 स्तथापि तज्जनैकत्वोपस्थितेः शाब्दबोधोपयोगित्वे मानभावेऽनहिसामान्यतएकवचनज्ञानजन्योपस्थितित्वेन तज्जनै
 कत्वबोधहेतुता संभवः तथा सत्येकत्वेऽगृहीतसुपदवृत्तिकस्य पुंसः सुपदप्रकृतिघटादिपदोपघटादिपदोत्त
 रामादिपदोपस्थाप्यैकत्वाद्यन्वयबोधप्रसंगः किमु सुपदत्वादिप्रकारज्ञानजन्यतदुपस्थितित्वादिनैव तथा सति घटाभा
 दिपदोत्तरसुपदत्वादिरूपानुपूर्व्येऽप्येकत्वाद्यन्वयबोधस्य सामग्रां सुपदत्वादिति तज्जनैकत्वबोधस्य सामग्रां सुपदत्वादिति तज्जनै
 कत्वबोधजन्योपस्थितैरंतर्भावात्तादृशाप्येतैरनवकाशतः एवं निबादिपदत्वप्रकारकज्ञानजन्योपस्थितित्वेन तज्जनैकत्वबोधहेतु

दनुपपत्तिश्च तस्माद्दृशादिशब्दा इव शतादिशब्दा अपि संख्यावच्छिन्नवाचका एव न तु धर्मि विशेषणाना पन्न संख्या
वाचकाः स्वार्थैकदेशेपि संख्यासम्प्रकृतिक विभक्त्यर्थसंख्या न्वय सा कोक्षतया न्य प्रकृतिक षष्ठ्यर्थसंवेधान्वयसा
कोक्षतया तेषां संख्या नार्थैकता प्रवादः न तु दृशदिशब्दानां तथा त्वं दृशादिब्राह्मणतोत्यर्थेण ब्राह्मणनां दशतोत्पादिप्र
योगविरहादिति तेषां संख्ययमात्रवाचिता प्रवाद इति विंशत्याद्याः सदैकत्वे सर्वाः संख्येयसंख्ययोः संख्यायोर्द्विवद्वत्वे
सदृश्यनुशासनमप्युक्तार्थैतात्पर्यग्राहकम् एकद्विवद्वद्वत्तैरेकवचनद्विवचनवद्वत्तना निचन संख्याबोधकानि उ
द्देश्यतावच्छेदकविधेययोरेतेनैकत्वान्वये आकांक्षाविरहादिति तदुत्तरप्रथमा विभक्तिः साधुता मात्राय नित्यबहुव
चनोतावादिशब्दपरं प्रथमा बहुवचनमपि कचिन्निरर्थकमेव यत्रैकव्यक्तिमात्रतात्येगजादृशशब्दः अयुज्यते तत्र वदु
त्वान्वये योग्यता विरहात् यत्तु तद्गतगुणादिमाधाराणवदुत्वस्पर्तत्रा न्वयइति तन्नशोभनमप्रकृत्यर्थतावच्छेदकव्या
प्यपयोसि संबंधेनैवानेकवृत्ति संख्या न्वयस्य न्युत्पन्नतया तादृशसंबंधेन तथा विधवदुत्वान्वये योग्यता विरहात् अन्य
थोदासीनघटपटादिमाधाराणवदुत्वस्याप्यन्वयसंभवे तद्गतगुणादिसाधाराणवदुत्वानुधावनं स्या किंचित्करलात
अथानहत्वार्थैलक्षणाया गुणादिसाधाराणधर्मावच्छिन्नमेव प्रकृत्यर्थ इति चेत्तद्विबहुत्वेन भासमानेषु गुणादिषुपि

त्रप्रकृत्यर्थस्य शतस्य बहुला घन्ययोग्यत्वेऽपि प्रकृत्यर्थतावच्छेदकशतत्वांशो बहुला घन्य एव बहुवचनस्य शकांक्षा-
 त्वात् तत्र च योग्यता विरहाभावात् न चैकशतेऽपि नाना पुरुषीयापेक्षा बुद्धिजन्य नानाशतत्वसंभवादेकशतनिष्ठशतत्वो-
 षिवहुलान्वययोग्यताऽस्तैवेति वाच्यम् परस्परसमानाधिकरणद्वयादृतिवहुलत्वेऽवशतादिपदोत्तरबहुवचनार्थ-
 त्वात् तादृशबहुत्वस्यैकशतादिदृष्टि नानाशतत्वादौ वाधात् अथवा तत्रापि बहुलमेव बहुवचनार्थः परस्परस-
 मानाधिकरणद्वयादृतिपर्योप्तिरेवाकांक्षानिरूपकः संबंधः यत्तु द्वेशते त्रीणि शतानीत्यादौ संख्ये वशतादिशब्दार्थः
 न तु संख्येयसंख्येयस्य तदर्थत्वे विंशत्याद्याः सदैकत्वेऽसवीः संख्येयसंख्येयोरित्यनुशासनविरोधात् द्विवचनादिसाधुता-
 नुपपत्तेः गवांशतानीत्यादौ षष्ठ्यर्थान्वयानुपपत्तेश्च न चाभेदः षष्ठ्यर्थः तथा सति त्रान्तास्मिन् दश इत्यत्र ब्राह्मणानोदा-
 शोऽप्यस्मात् अस्माकं चादशतः संख्याः संख्येयवर्तनौ अतः परं संख्याने संख्येये चेत्यनुशासनादृशदिशब्दानोशांता-
 दिशब्दवत्संख्यानार्थकलाभावादृशत्वादिसंख्यायाः पदार्थतावच्छेदकत्वेन तत्र षष्ठ्यर्थसंबंधान्वयासंभवेन न तथा प्रयो-
 गइति तदसत् गवांशतानीत्यादौ संख्यायाः प्राधान्येन शतादिशब्दवाच्यत्वे गवांशतं दद्यादित्यादौ शतादिपदार्थस्य संख्या-
 यादानादिकर्मत्वान्वयायोग्यता प्राप्ता एयानुपपत्तिः गवांशतं शुक्लमित्यादौ संख्यायां शुक्लाद्यभेदान्वययोग्यता विरहान्न

44

॥३॥

अत्रोच्यते व्यासज्य दृष्टिधर्मो वच्छिन्नो दृश्यता कशाब्दबुद्धौ स्वव्याप्यता दृशधर्मवत्त्वमपि विधेयं संसर्गताया भासते इति
युज्यति व्याप्यत्वं च तद्दृश्यादृष्टित्वं अतिरेकविधेयस्थले ता दृशधर्मवत्त्वं चोदृश्यता वच्छेदकता प्रकृतकसंबंधेन बोध्य
म् अत्र घटौ स इत्यादौ एतदृशवर्तमानत्वादिरूपविधेयस्य तद्दृश्यादृष्टित्वरूपव्याप्तिमच्चैतदृशस्यैकघटादिव्यक्तिमात्रा
धिकरणत्वे घटपदादिनिष्ठद्वित्वमेव घटत्वव्याप्तयोर्यो सिरूपो दृश्यता वच्छेदकता घटकसंबंधावच्छिन्नतद्दत्तं च घटादौ वाशि
तमिति तादृशवाक्यस्याप्रामाण्यं अधिकरणस्य घटद्वयादिमत्त्वैव घटत्वादिव्याप्यद्वित्वमेव तथेति घटत्वादिव्याप्ययोः
संबंधेन तद्दत्तं घटादाववाधितमिति तादृशवाक्यस्य प्रामाण्यनिवहिः केवलान्वपि विधेयकस्थले च द्वित्वत्वाद्यवाच्छि
न्नव्यापकत्वं सर्वसंसर्गघटकं केवलान्वयिनिता दृशव्यापकताया अक्षतत्वात् ननु तत्र द्वित्वत्वावच्छिन्नव्यापकत्वा
भिनिनपूर्वोक्तदोषावकाशः घटावानयति चैत्र इत्यादौ चैत्रकर्तृकानयनकर्मत्वादिव्याप्यद्वित्वादिमन्निष्ठनिरूपकताधे
यत्वादिसंबंधेन कर्मत्वादौ घटादेरन्वयो युज्यते तेन चैत्रादौ एकघटादिव्यक्तिमात्रानयनकर्तृत्वेन तादृशप्रयोगः द्वि
त्वादिमत्त्वंच प्रकाशता वच्छेदकौ भूतपदत्वादिव्याप्यपयोर्योऽसि संबंधेन बोध्यम् तेन चैत्रस्य पदादिसहितैकघटादिव्यक्त्या
नयनकर्तृत्वेऽपि न तादृशप्रयोगः एवमन्यदप्यहनीयम् यत्रानेकवृत्तिधर्मो द्वित्वान्वयिता वच्छेदकतया भासते न च भा

यत्र चोद्देश्यता वच्छेदकविशिष्टाधिकरणप्रसिद्धाततद्वापकत्वमप्रसिद्धम् तत्रापि खंडशः प्रसिद्धानां तद्वदकपदार्थानां
विशेष्यविशेषणभावापन्नातोभानसंभवाच्चपीतशस्त्रावत्रेत्यादौ तादृशयुक्त्यतिभंगः एवं चैकघटादिमात्राधिकरणाय
स्मात्प्रघटोस्तदस्यादिवाक्यस्याप्रामाण्यसुघटमेव उद्देश्यता वच्छेदकीभूतघटमानवृत्तिद्वित्वपकतायास्तादृशनाक्यप्रा
तिपाद्याविधेयसंसर्गैवाधादिति तदपितुच्छम् अत्र घटोस्तदस्यादौ द्वित्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिता न वच्छेद
कत्वस्य द्वित्ववद्वटनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य च तदधिकरणावृत्तिघटाद्विनिष्ठाभावप्रतियोगिता वच्छेदकीभूते
तत्र द्विधेयसंसर्गता वच्छेदके बाधातः घटद्वयाधिकरणपरतादृशवाक्यस्याप्रामाण्यपत्तेः तत्र द्वित्वसमानाधिकरणाभाव
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्योक्तविधेयसंसर्गता वच्छेदके भानोपगमस्तु न संभवति तत्र द्वित्वत्वेनानुपस्थितेः न च तदवच्छि
न्नसंसर्गता न वच्छेदकत्वस्योक्तविधेयसंसर्गता वच्छिन्नतत्त्वकारतानिरूपिततत्र द्विशेष्यताशालि
शब्दबोधपरमित्याकारकतात्यर्थज्ञाने संसर्गस्य विशेषणतया तद्वाननिर्वाहाय संसर्गघटकार्योपस्थिते रपि शाब्दबोधात्प्रागा
वशकत्वात् प्रकृतसंसर्गेण एकपदार्थविशिष्टापरपदार्थबोधपरत्वज्ञानस्य प्रकृतवाक्यार्थविषयकतया प्रागसंभवेनोपद
र्शिततात्यर्थज्ञानस्यैव शाब्दधीहेतुत्वोपगमात् एवं वाक्यार्थघटकसंसर्गस्थानतु गमेनानघटैस्तदस्यादौ वाक्यभेदप्रसंगाच्च

रामः २५

कत्वानियमेपि घटद्वयादितात्पर्येण घटस्तिष्ठत इत्यादयो न प्रयोगाः एकवचनात्तं क्रियापदं च तादृशक्षिशेष्यवाचकपद
 प्रयोग एव साधुः अतो घटस्तिष्ठतीत्यादयो न प्रयोगाः अथैकघटादिव्यक्तैस्तद्देशवृत्तितादृशाया मत्रर्घ्योस्तः घटाः संती
 निकथं न प्रयोगः घटादौ घटत्वादिव्याप्तिविशिष्टपयोत्तिसंबंधे न द्वित्वादेस्वरूपसंबंधे न तद्देशवृत्तिताश्रयत्वादेश्वसत्वा
 त् न च द्वित्वे नोपस्थितयोद्दयोरेव व्यक्त्योरेवं बहुत्वे नोपस्थितासु बहुव्यक्तिसु विधेयान्वयात् व्यक्तपतरेष्वेतद्देशवृत्तिताश्र
 यत्वादिव्याधान्न तादृशप्रयोग इति वाच्यम् व्यक्तपतरेऽप्यतया तादृशविधेयानवगाहिन एकघटे तदवगाहिनो बोधस्योत्प
 तौ बाधकाभावात् तथा तात्पर्येण तस्याप्रयोगसदुबोलात् न च व्यासज्यवृत्तिधर्मो यत्रान्वयितावच्छेदकस्तत्र यावत्सु अ
 न्वयितावच्छेदकपयोस्तिस्त्वावतामेव पदार्थो तरेणान्वयेत्युत्पत्तिस्तत्तिर्वाहाय तादृशधर्मो वच्छिन्ने इतरान्वयबोधजनकसा
 मग्रा उभयादिविषयकपदार्थो तरान्वयबुद्धित्वमेव जन्यतावच्छेदकं वक्तव्यमिति द्वित्वादिनेकघटादिमात्रविषयकैस्ता
 द्देशवृत्तिताद्यन्वयबोधो न संभवतीति न तादृशबोधतात्पर्येण तादृशप्रयोगपत्तिरिति वाच्यम् योग्यताधर्मेणाकाशावन्न
 इत्यादिव्याप्तादित्वादिना एकव्यक्तिमात्रविषयकपदार्थो तरान्वयबोधात्तादृशव्युत्पत्तौ स्तत्र निर्वोहकार्यकारणभावस्य च क
 ल्पनोसंभवात् यत्र द्वित्वावच्छिन्नोद्देश्यताकबुद्धावुद्देश्यतावच्छेदकव्यापकतानियमतो विधेयसंसर्गभासते इति व्युत्पत्तिः ॥

नतस्तद्वैलक्ष्णायानुपपत्तेः समासघटकधवस्वदिगादिपदानोमेकवाक्यतानुपपत्तिश्च तत्र योज्यविषयतया साक्षात्
 रपर्यावानिरूपितायाविषयस्मृत्यस्मजकत्वस्यैव तदेकवाक्यतापदार्थत्वात् न चैतादृशैकवाक्यता विरहेऽपि दृष्टान्तिविरहः
 तथा सति समासस्यैवानुपपत्तेः अयमेति पुत्रोराज्ञः पुरुषोपसार्थतामित्यादौ राजपुरुषपदादीनां समासवारणाय सम-
 र्थपदानां भेदसमासानुशासनोत्सामर्थ्यस्य निरुक्तैकवाक्यतारूपत्वात् जलशृङ्खलाः स्नेहगंधावित्यादिभ्योऽपि न जने-
 स्नेहः शृङ्खलागंधइत्याकारकैस्समूहात्मस्वनवोधः किन्तु तद्विलक्षणोऽद्विवादिनिष्ठैकप्रकारतानिरूपितजलत्वशृङ्खला-
 त्वाद्यवच्छिन्ने विशेष्यतात्मकप्रकारताद्वयनिरूपिताध्येयत्वप्रकारतानिरूपितं यद्वर्भि तावच्छेदकद्वित्वादितिष्ठैकंप्रका-
 रतानिरूपकं स्नेहत्वगंधत्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यताद्वयं तद्वानितिः अतो न कुत्राप्येकवाक्यताभंगः चैत्रोभैत्रम्भ्रगच्छतइत्या-
 दावागव्यातायद्वित्वादिप्रकारेण भासमाने चैत्रमैत्रोभयोर्दोगमनाश्रयत्वाद्यन्वयेन निरुक्तैकवाक्यता संभवेऽपि समास-
 विधेर्विभाषाधिकारीयत्वादसमासः तत्र विशेष्यताभेदभिन्नेद्वित्वनिष्ठप्रकारताद्वयप्रतियोगीममूहात्वेन बोध इति तु रामः
 न सम्भूतः तथा स तु त्वाएकैकचैत्रमैत्रादितात्पर्येण तथा प्रयोगानुपपत्तेः आख्यातोपस्थापितद्वित्वादिकंचोभयादि २४
 रूपान्वयितावच्छेदेकावच्छिन्ने एवान्वेतीति व्युत्पत्तिः तेनोक्तप्रयोगदर्शनात् क्रियापदस्य विशेष्यवाचकसमानवचन-

कव्याप्तिविशिष्टपयीप्तेः संसर्गता नियमः यत्र धर्मद्वयादेस्तथात्वे तत्र केवला व्याप्तिः संभवाय एवं वा संसर्ग इत्युपग-
 मात् विनैव साहित्यस्यान्वयितावच्छेदकता एकेकता त्वर्येण धवस्वदिरादिरप्रयोगोपपत्तेः न चैकमेकैकधवस्वदिरा-
 दितात्पर्येण पिधवैस्वदिरादिरप्रयोगोपपत्तिः तादृशवाक्यद्वयविषयकसमूहालंबनजन्यसमूहालंबनशब्दबोधो-
 नानाधर्मोवच्छिन्नोद्देश्यताकतया शुद्धपयीप्तेरपि संसर्गतायाऽवगाहनसंभवादिति वाच्यम् यत्र नानाधर्मोवच्छिन्नविशेषो-
 ष्यतानिरूपिता एकाद्वित्वादिप्रकारता तत्रैव शुद्धायाः पयीप्तेः संभवाय स्पवासं सर्गितया भातात् धवौ खदिरादित्यादि नाना-
 वाक्यजन्यसमूहालंबनशब्दबोधो विशेष्यता भेदेन प्रकाशितता भेदेन चोद्देश्यतावच्छेदकधवत्वादि व्याप्तिविशिष्टपयीप्तेः
 संसर्गता नियमेन एकैकधवस्वदिरादितात्पर्येण तत्र प्रयोगा संभवात् धवस्वदिरादित्यादिसमासोत्तरद्विवचनेन धवस्व-
 दिरत्वाधवच्छिन्नाना विशेष्यतानिरूपितैकद्वित्वादिप्रकारता शालितानमेव जन्यते तादृशवाक्यजन्यबोधस्य समू-
 हालंबनानात्मकतया विशेष्यता भेदेन प्रकारता भेदाभावात् यथा हि समूहालंबनानात्मके खड्गौ चैत्रः कुण्डलीत्याका-
 रकनाना विशेष्यणैकैक विशेष्यकज्ञानेनानाप्रकारतानिरूपिता एका विशेष्यता तथा विधेयवखदिरादित्याकार-
 केनाना विशेष्यैकैक विशेष्यणकज्ञानेन विशेष्यता भेदाप्येभिन्नैबद्वित्वादिप्रकारताभ्रम्यथा समूहालंबन-

संबंधस्य विलयादिति चेन्न हित्वादिस्वरूपस्यैव हित्वादिपर्याप्तितया अभिमता सिद्धेः उक्तंच दीधिति कृता पर्याप्तिसिद्ध्या
यमेको घट इमो ह्यवित्यादि प्रतीविसामर्थ्यकः स्वरूपसंबंधविशेष इति समवायस्य नानात्वमते च हित्वादिसमवायौ
एव तत्पर्याप्तौ न तु स्वरूपमतिरिक्तपदार्थो वेत्यन्यदेतत् यत्तु आकाशं न ह्येत्यादि प्रतीतिवदाकाशं न हित्वेवदिति प्रतीतिः
तैः प्रमात्वस्य कारणसमवाये न हित्वादिमद्भेद आकाशत्वावच्छेदेन न स्वीकर्तव्यः तथा च पर्याप्तौ सेरविलक्षणत्वे आ
काशी न ह्येत्यादि प्रतीतेरप्यप्रमात्वापत्तिरिति तन्न आकाशं न हित्वेवदिति प्रतीतिस्तौ हित्वसमवायावच्छिन्नभेद एव
विषयः मतुपासंबंध्युद्भवे स्थातुं न तु हित्वावच्छिन्नभेदः एवं चाकाशत्वाद्यवच्छेदन हित्वाद्यवच्छिन्नभेद एव स्वीकर्त
व्यः न तु तत्संबंधावच्छिन्नभेद इत्याकाशं न ह्येत्यादि प्रतीतेरप्रमात्वस्याकाशं न हित्वेवदिति प्रतीतेर्वी प्रमात्वस्य न प्र
संग इति अथोद्देश्यतावच्छेदक व्याप्य पर्याप्तौ हित्वसंबंधत्वे धवस्वदिशौ च्छिन्नतीत्यादौ उद्देश्यतावच्छेदकी भूत धव
त्सखदित्वाण्यं हित्वादिद्वयमेव प्रत्येतव्यम् ननु धवस्वदिशौ विपर्ययो मे हित्वादिर्कः तथा चैकैकधवस्वदिशो दितात्यर्थे त
था प्रयोगानुपपत्तिरिति हित्वान्वयितावच्छेदकमपेक्षा बुद्धिर्विशिष्टविषयत्वादिरूपमुभयादिनिष्ठसाहित्यं दृष्टमा
सांशो वाच्यः तथा च मासकमतप्रवेश इति चेन्न यत्र एकधर्मस्यादित्याद्युद्देश्यतावच्छेदकता तत्रैवोद्देश्यतावच्छेद

णिकत्वात् प्रतियोगितावच्छेदकानवच्छेदकतायाभेदावच्छेदकतानियतत्वामिद्वेः असुबानि प्रसक्तोपि घटत्वादि
 हित्वपर्योसोरवच्छेदकः घटावित्यादि प्रतीतिवत्तात् वस्तुतस्तु घटत्वादेः प्रत्येकं हित्वपर्योसु नवच्छेदकत्वेऽपि हित्वप
 र्योसित्वावच्छिन्ननिति प्रसक्ततया तदवाच्छिन्नावच्छेदकत्वमव्याहृतमेव अथ पर्योस्य खलक्षणसंबंध एव प्राप्ता
 णिकः तत्कथं तत्संबंधता आकाशेन ह्यविति प्रतीतिस्तु समवायसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकता कद्वित्वावा
 च्छिन्नभेदविषयिकैवास्ता आकाशादौ हित्वसमवायसत्वेऽपि हित्वादेरेवोभयादि हित्वधर्ममात्रावच्छिन्नत्वोपगमात्त्र
 दनवच्छेदकाकाशावच्छेदेन समवायसंबंधेन तदुभेदस्य हतौ बाधकाभावादिति चेन्न आकाशावित्यादिवोका
 जग्यशाब्दवोधस्याप्रमात्संनुपपत्त्यैव तादृशसंबंधमिद्वेः तादृशबुद्धेः समवायविषयकत्वं प्रमात्वं निराकरणस्याप्रा
 क्यत्वात् उद्देश्यतावच्छेदकव्याप्तिविशिष्टसमवायस्य संसर्गतोपगमे घटावित्यादिवाक्यस्याप्रमाणात्तापत्तिः समवा
 यस्यैकेन घटादिनिष्ठस्य हित्वादि समवायस्य पदादाधयिसंत्वेन घटत्वाद्यव्याप्यत्वात् न चोद्देश्यतावच्छेदकव्याप्य
 हित्वादिसमवायत्वेनैव संबधतास्तु हित्वादिसमवायस्य घटत्वाद्यव्याप्यत्वेऽपि हित्वादेस्तद्व्याप्यतया न घटावित्स्मदेरप्र
 माणतेति वाच्यम् एवं सति तथा विधद्वित्वादेरेवलाघवेन हित्वादिसंबंधतोचित्वात् अथास्त्वेवमेतावतापि पर्योसि

दकताकः तादृशसंबंधेन हित्वतोऽप्रतिच्छः अपितु पर्याप्ति संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकएव तत्काजेव
पर्याप्ति संबंधेन हित्वविशिष्टबुद्धिरेव प्रतिवध्यते न तूक्त परंपरा संबंधेन तद्विशिष्टबुद्धिरपीति अथाकाशेन ह्यवित्प
नौ केवल पर्याप्ति संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदो यत्र बोधयितुं न शक्यते आकाशे शुक्तयुक्ता हित्वा
पर्याप्तिः सत्तेन तत्र तेन संबंधेन तद्वद्भेदस्य वक्तुं मशकात्वात् आकाशत्वव्याप्य पर्याप्ति संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावा
च्छेदकताक हित्वादिमद्भेदश्चाप्रसिद्ध एवेति चेन्न हित्वादप्योत्तेरुभयादिधर्मैर्गोवावच्छेदात् तदनवच्छेदकैकमात्रवृत्ति
धर्मवच्छेदेन तद्वद्भेदस्य तेन संबंधेन हित्वादिमद्भेदस्य च तद्वृत्तिरित्येवौवाधकाभावात् न चैव घटपटौ न ह्यविति प्रयोग
आपद्येत घटपटयोरपि प्रत्येक हित्वावच्छिन्नभेदसत्त्वादिति वाच्यम् हिवचनाद्युपस्थापित हित्वावच्छेदेनैव हित्वावच्छि
न्नभेदस्य बोधनं तादृशप्रयोगाभावोपपत्तेः न ज्ञाव्यासज्यवृत्तिधर्मवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदस्य ऽदृश्यतावच्छेदकावा
च्छेदेनैव व्युत्पत्तेर्हित्वसामानाधिकरण्येन तदबाधस्या किंचित्करत्वात् न च घटत्वादेरिति प्रमत्तनया हित्वादिपर्याप्तेर
नवच्छेदकत्वात्तदवच्छेदेन हित्ववद्भेदस्य भवतामप्यनुमतत्वात् प्रकृत्यर्थगतैकत्वाविवक्षायां घटो न ह्यवित्वादिप्र
योगापत्तिरिति वाच्यं तादृशप्रयोगाभाववद्घटत्वादेर्हित्वपर्याप्तेरिव हित्वामद्भेदस्याप्यनुयौगितावच्छेदकताया अप्रामा

उद्देश्यता वच्छेदकव्याप्यत्वविशिष्टपर्याप्तरेव संसर्गतोपगमात् आकाशत्वादिव्याप्यतायाद्विष्णुत्वविष्णुत्वसावसत्वेनाति
 प्रसंगविरहात् वैशिष्ट्यं च वैतानिकन्नतु वास्तवम् तदनयन्नयोग्यता भ्रमजन्यः अत्राकाशावित्यादिवाक्यजन्यद्वित्वाद्विप्रका
 कोशबोधस्तत्रविशिष्टसंसर्गोपसिद्धावपिनक्षतिः द्वित्वादिपर्याप्तचन्यत्रप्रसिद्धस्याकाशत्वादिव्याप्यत्वस्य भ्रान्तेस्तत्रोपग
 मात् संवंधता वच्छेदकोशे भ्रमत्वस्यान्यत्रोपपादितत्वात् न च प्रकृत्यर्थता वच्छेदक एव व्यापकता संवंधेन द्वित्वान्वय
 धीः किन्नोपेयते इति वाच्यं मृष्यद्वयित्यादौ घटत्वादीनां स्वरूपेन एवौपस्थिततया तत्रोक्तान्वयकोधस्यासंभवात् स्वव्यापकी
 भूतोद्देश्यता वच्छेदकवत्त्वरूपपरपर्याएव प्रकृत्यर्थोद्वित्वादेः संवंधतास्वीकारे च व्यापकतारूपसंबंधता वच्छेदकोशे
 भ्रमत्वस्यावश्यकतया उद्देश्यता वच्छेदकव्याप्यत्वविशिष्टपर्याप्तरेव संसर्गतोपगमात् आकाशत्वादिव्याप्यतायाद्विष्णुत्वविष्णुत्वसावसत्वेनाति
 कसामानाधिकरण्यरूपेव त्रान्नानतुतद्वदन्यादृशित्वरूपा केवलान्वयिधर्मस्य प्रकृत्यर्थता वच्छेदकता यत्र तत्रा
 प्रसिद्धेः एवं चोद्देश्यता वच्छेदकव्याप्तित्वविशिष्टपर्याप्तरेव संसयात्तद्योः स्वव्यापकतादृशधर्मवत्त्वस्यैव संवंधत्वमुचित
 मिति चेन्न हि आकाशो न ह्यवित्यादिवाक्यजन्यशब्दबोधदशायामपि आकाशावित्यादिव्याप्यत्वबोधापत्तिः तथा हि
 आकाशो न ह्यवित्यादितोद्वित्वावच्छिन्नभेदः प्रतीयते स च न स्वव्यापकाकाशत्ववत्त्वादिसंवंधावच्छिन्नप्रतियोगिता वच्छेद

रूपिणकत्वादप्रकारतानिरूपितधृददिविशेष्यताशालित्वेन घटादिविशेष्यतानिरूपितएकत्वादिविषयताशालित्वेन
वाप्रवेशदतिविनिगमनाविहतात्साम्यमिति वाच्यम् भवन्मते योग्यताज्ञानघटोपस्थित्येकत्वोपस्थितौ नोतिमृणां विशेष्य
विशेषणभावे विनिगमनाविरहेण प्रतिबंधकभावषट्कं नूनं तत्र योग्यताज्ञानविशिष्टविषयकोपस्थितेः प्रत्येक
दर्शिनोभयरूपेण वैशिष्ट्यं निवेश्यतदुभयप्रत्येकं तादृशरूपद्वयावच्छिन्नायामपस्थितौ योग्यताज्ञानस्य वैशिष्ट्यानि वैशेष्य
यमिति तच्चतुष्टयमात्रमिति शीत्या स्माकमस्य तत्तत्कल्पने महालाघवम् तादृशरीतैव च प्रणमति त्यादौ प्रकर्षविशि
ष्टनतिर्हीनूनामेवार्थः प्रादयोद्योतकाएव न तत्प्रकर्षादिवाचकादतिमर्कानुमतः पंथाः परिकृतुं शक्यते अन्यथा न तद्यतु
जन्यप्रकर्षादिविशिष्टतत्त्वार्थोपस्थितौ नोशाब्धीजनकतामये स्पकतिपयोगोपसर्गो धीनप्रकर्षाद्युपस्थितौ नोतज्ज
नकताकल्पने लाघवात् स्वादीनामिव प्रादीनामपि वाचकतानिरावाधसिद्धेति सख्यायाश्च प्रकृत्यर्थे यथोक्ति संवे
क्षेत्रे वैशिष्ट्येण त्वेन तु समवायादिना तथा मति एक्यक्तिबोधपरादाकाशशब्दादपि द्विवचनबहुवनाद्यापत्तेः तत्तद
र्थयोर्हितवद्भवोः समवायादिना आकाशाद्यन्वययोग्यत्वात् न च पर्याप्तेः संसर्गत्वेपि तद्दोषतादवस्थः घटाकाशादौ
हित्वाहः पर्याप्तिमत्त्वे प्रत्येकमाकाशादौ तत्पर्याप्तिर्नोति न च प्रणमत्वात् प्रत्येकस्योभयानतिरिक्तत्वादिति वाच्यम्

आदहेतुत्वकल्पनं प्रकृतेः संख्यावाचकतावादिनामधिकमिति तत्कल्पनापेक्षया चाल्पतरस्तादिपदजन्यैकत्वाद्युपस्थि
 तिहेतुताकल्पनोपवलाघवम् एतेन संख्याविशेषावच्छिन्नघटादिलक्षणया प्रकृतेरर्थः न तु संख्याविभक्त्यर्थः शाब्दवा
 धिविभक्तिजन्यसंख्यापस्थितिहेतुताकल्पनाधिक्येन गौरवात् घटादिपदस्यैकत्वादिविशिष्टघटादौ लक्षणाग्रहदसा
 यां सर्वमतएव तज्जन्यविशिष्टविषयकोपस्थित्या विशिष्टविषयकशाब्धीजननात्राविधोपस्थितिहेतुतायाः सर्वोनु
 मतत्वात् पक्षंतरासमभिव्याहृताद्दृष्ट्यादिपदादेकत्वादिविशिष्टघटादिशाब्दबोधस्त्वलीकएव तद्विषयकस्मरणस्य
 तत्रोपगमात् तथा चोक्तं सर्वहवा क्पेक्रियायां परिसमाप्यते इत्यपि निरस्यम् यादृशपदानोलक्षणया एकत्वादिविशिष्ट
 स्वार्थहेतुत्वं नोभयवादिभिर्दूतादृशानात्पदजन्यविशिष्टोपस्थितौ नांशाब्दधीहेतुताकल्पनमपेक्ष्य विभक्तिजन्यसंख्या
 पस्थितौ नामत्यानांतत्कल्पनेलाघवात् इदं पुनरिहावधेयम् विभक्तैः संख्याबोधकत्वे समानविषयकानुमित्यादिकं
 प्रति
 शाब्दसामग्रीप्रतिबंधकतायाप्रातिपदिकजन्या घटाद्युपस्थितिर्योचविभक्तिजन्या संख्याप
 स्थितिस्तयोश्च मियोविशेष्यविशेषणभावविनिगमनाविरहात्पुतिबंधकताबाहुल्यम् प्रकृतेर्विशिष्टलाक्षणाकत्वे
 नुतदुभयस्थलीयविशिष्टविषयकोपस्थितिरैकवसामग्रामंत भवति इति लाघवम् न च विशिष्टविषयकोपस्थितौ

विभक्तिधर्मोक्ततज्ज्ञानहेतुतायाविनिगमनाविरेहेणावस्यकत्वात् अथसंख्यावाचकत्वकल्पनापेक्षयाप्रकृतेस्तत्रलक्ष
णोचोचिताः शक्यलक्ष्ययोः परस्परमन्वयोपगमेक्षतिविरहात् प्रथमाविभक्तैः कुत्रापिशक्तैरकृततयातस्याः शकासंबध
रूपलक्षणानसंभवति द्वितीयोदेः कर्मत्वादौशक्तत्वेपिनादशविभक्तैस्तत्समभिव्याहृतप्रकृतेर्वासेख्यायांलक्षणद्वयत्रिविनि
गमकंदुर्लभम् नचैकत्वाद्यन्वयोधेघटपटादिज्ञानजन्योपस्थितित्वेनानंतहेतुताकल्पनमपेक्ष्यत्वादियदज्ञानजन्यतदुप
स्थितित्वेनकतिपयहेतुताकल्पनायालाघवात् कतिपयशक्तिकल्पनेगौरवमकिंचित्करम् सामान्यतः पदद्वयज्ञानजन्यत
दुपस्थितित्वेनैककारणताकल्पननुनसम्भक्त्वा निर्विभक्तिककंपदादितः संख्योपस्थितौतदगृहीतदृति कघटादिपदेतद्वि
भक्त्यंतत्वज्ञानवतः पुंसोघटादौसंख्यान्वयवोधप्रसंगात् घटपटादिज्ञानजन्यैकत्वाद्युपस्थितित्वेनैकत्वादिविषयकशा
ब्दवोधहेतुताकल्पयित्वाविभक्तिघटादिपदानुपूर्वीज्ञानतादृशोपस्थित्योः परस्परसहकारणफलजनकतायाश्रवणाभ्युप
यत्वादिविवाच्यम् घटादिपदस्यैकत्वादौलक्षणाग्रहसत्वेघटः प्रमेयइत्यादिवाक्यैरेकत्वेप्रमेयमित्याद्यन्वयवोधस्यसर्वस
म्मतयातदनुरोधेनैकत्वादिविषयकशाब्दयोधेघटादिपदजन्यैकत्वाद्युपस्थितित्वेनहेतुतायाः सर्वमेमतत्वात् नैवमया
दृश्यादृश्यपदानांलक्षणायाएकत्वाद्विशालधीजनकत्वेनोभयवादिमिद्धमतीदृशानंततपदज्ञानजन्यैकत्वाद्युपस्थितौनान

गोल्लाचुपस्थितेरप्यनावश्यकत्वात् फलानुरोधेन तत्कल्पने च कल्पनागौरवात् एवमानुपूर्वीभिन्नस्य वाचकतावच्छे-
 दकत्वे घटद्वयं सुपदं च न संख्यावाचकमिति विपरीतनिश्चयकालेपि तादृशधर्मावच्छिन्नस्य वाचकताग्रहं संभवात्
 घटद्वयौ संख्यायो बोधापत्तिः अथ विभक्तीनां संख्यार्थकतामते प्रकृतिर्दिभक्त्योरैकवाक्यता विरहनिश्चयदृशा-
 यविभक्त्युपस्थाप्येकत्वादेः प्रकृत्यर्थे न्वयबोधवारणाय तयोः समभिव्याहारज्ञानस्य घटादिविशेष्यकैकत्वान्वयबोध-
 प्रतिकारणत्वमधिकं कल्पनीयम् एकपदोपस्थापितयोः घटैकत्वाबोधो न्वयबोधोपगमे च न समभिव्याहारज्ञानस्य
 तत्र हेतुता कल्पते इति लाघवात् प्रकृत्या घातुपूर्वीणां संख्यावाचकतावच्छेदकत्वमुपेय इति चेन्न आकांक्षाविचारे स-
 मभिव्याहाराकांक्षाज्ञानस्य हेतुतायानिराकृतत्वात् अथेवमपि विभक्तेः संख्यार्थकत्वादिनिगमनाविरहेण प्रकृतिधर्मि-
 कस्य विभक्तिधर्मिकस्य च संख्याप्रकारकान्वयबोधपरत्वज्ञानस्य हेतुता कल्पनीया विभक्तैघोतकत्वमतेन विभक्तात्पर्य-
 विरहेण प्रकृतिधर्मिकमेव तात्पर्यज्ञाने तादृशान्वयबोधो हेतुगिति लाघवमिति चेन्न विभक्तेः संख्यावाचकता विरहेऽपि प्रकृति-
 विभक्त्योरानुपूर्वीज्ञानस्य तादृशान्वयबोधहेतुतायानिर्विभक्तिरहितत्वात् नानान्वयबोधवारणाय वश्यकत्वनीयतया
 संख्यावाचकप्रकृतेरिव तदवाचकविभक्तैरपि संख्यान्वयबोधकत्वप्रकारकैच्छाविषयत्वरूपतादृशबोधपरत्वसंभवेना-

शिष्टस्य घटादौ च न शक्ति संभवः घटरूपं पश्येत्तादौ संख्या न वच्छिन्न घटादेरेवान्वयवोधादिनिवाच्यम् आकांक्षावै
चित्रादेकप्रकृत्युपस्थाप्य योरपि घटैकत्वाद्योः परस्परमन्वयसंभवात् अतएव खंडशब्देरेव काराद्युपस्थाप्य योरन्ययो
गमवच्छेदाद्योः परस्परमन्वयव्युत्पत्तिः न चैवं कर्मत्वादिकमपि प्रकृत्यर्थे एवास्ति किंतु तद्विहीनयादिशब्देति वाच्यम् नामा
र्थधात्वर्थयोः साक्षाद्देवान्वयव्युत्पत्तयोरुक्तत्वात् न च त्वर्थान्वया संभवात् न च संख्यायाः प्रा
निर्णयिकार्थत्वे सति तात्पर्यज्ञाने विनैव शक्तिभ्रमं लक्षणग्रहं च द्विवचना घनपदोदेकत्वादिवोधसंभवात् एकत्वादि
तात्पर्येण एकवचनात् स्पष्टवद्विवचना घनपदोदेकत्वादिबोधसंभवात् अनादितात्पर्यस्यैव स्वारसि
कप्रयोगमूलत्वात् एकवचनाद्यंतपदस्यैव एकत्वादावनादितात्पर्योपगममेनातिप्रसंगविरहात् द्वेकयोर्द्विवचने कत्व
चने इत्याद्यनुशासनं च तादृशतात्पर्यग्राहकमेवेति वैयाकरणमतम् तदुक्तम् अनंतानां प्रकृत्यानुपूर्वीणां शक्तता
वच्छेदकत्वायेषा अल्पतरविभक्त्याद्यानुपूर्वीणमेकत्वादिशक्ततावच्छेकपेवोचितत्वात् न च प्रातिपदिकत्वमेव
शक्तितावच्छेदकं न तु घटपदत्वादिकमिति न शक्त्यानेत्यभिनिवाच्यम् प्रातिपदिकत्वस्य दुर्निर्वचनत्वात् तदज्ञानेपि
एकत्वादिज्ञानस्यानुभवि कत्वात् पदत्वेन वर्णत्वेन वा शक्तत्वे विभक्तैरपि तद्वचकता सिद्धेः एकत्वादिशाब्दबोधो धातुर्वैव

एकवचनादिशब्दस्वार्थोक्तस्वावयवकत्वादिति वाच्यम् ग्रंथकारि य संकेतेनैवोपपत्तौ एकवचनादिपदे
 शक्तेरप्रामाणिकत्वात् तान्येकवचनद्विवचनादित्यादिपाणिनिस्तत्र स्पतदीय संकेतग्रहपरतयाप्युपपत्तेः नहि यल्ल्याख्या
 नदीत्यस्य शासनात् स्थास्व इदं तादिशब्देन घादिपदस्य शक्तिः सिद्ध्यति किं नु तदीय संकेतत पाप्युपपत्तेः अतएव
 न घादिसंज्ञा आधुनिक संकेतशास्त्रात्पाणिभाषिके वनत्वापाधिकी अथैव रूपि पाणिनि संकेतसंबंधेन तादृशपदव
 त्तमेव एकत्वादिशक्ततावच्छेदकमस्त्विति चेत् तादृश संकेतस्य केन रूपेण संबंधता संकेतत्वेनेति चेत् त्वर्हिकस्य चित्यु
 त्त एकवचनपदात्तसु औजसादिर्वोद्व्य इत्याकारक संकेतस्यापि संभवादिति प्रसक्तिर्दुर्वारैव पाणिनि संकेतत्वेन तथेति
 त्वर्हिव्याकरणप्रणेतुः पुरुषांतरस्यापि तादृश संकेतस्य संभवात् तदीय संकेत संबंधेन तत्पदवत्त्वस्य डित्यादिपदात्तसु
 औजसादिर्वोद्व्य इत्याकारक पुरुषविशेष संकेत संबंधेन डित्यादिपदवत्त्वस्यापि निगमनाविरहेण शक्ततावच्छेक
 तात्प्रसंगस्तथावागत्या आनुपूर्वीविशेष एव शक्ततावच्छेदक इति यत्तु संख्यापि प्रकृतेरर्थः एकवचननादिकंच एकत्वा
 द्यर्थे तात्पर्यग्राहकमेव न चेदमेकप्रकृत्युपस्थाप्य यो रर्थयोः परस्परमन्वये आकांक्षाविरहात् घटादावेकत्वाद्यन्व
 यानुपपत्तिः अन्यथा हर्षादिपदादुपस्थितयो रश्च सूयेयोगाधेयभावेनान्वयापत्तिः घटादिपदस्य एकत्वादिति वि

विशेषितापत्तेश्च लाघवात्स्वरूपसंबंधेन ग्राह्याभावनिश्चयस्यैव विशिष्टवृद्धिविशेषित्वान्न त्वभेदसंसर्गकग्राह्याभावा
वाश्रयप्रकारकनिश्चयस्येति नो तो घट इत्यादौ विशेषणविभक्त्यभेदार्थकत्वमतेऽपि यद्यप्युक्तरीत्या लाघवं संभवति तथापि
न तत्रापि नो विशेष इति दिक् प्रत्ययाश्च विभक्तिरुक्ततादिभेदेन नानाविधाः विभक्तिश्च सुसिद्धभेदेन द्विविधाः सु
द्विभक्तयः प्रथमाद्वितीयादयः सप्त तत्र प्रथमार्थः प्रकृत्यर्थविशेषणविधयान्वयिनी संख्येव अतएव यत्र विशेषोष्यवाचक
समानविभक्तिकपदं निपातपदं वानास्ति तत्र प्रथमा तार्थस्य विशेष्यभासकसामग्र्यभावादसौ मुख्यविशेष्यतयेव भास
ते संख्यायांच एकवचनद्विवचनवहुवचनानामेकत्वत्वदित्ववहुत्वत्वावच्छिन्नायां शक्तिः शक्तता च सुश्रोज स्वादिना न
नु स्वादिति वादिसाधारणेकवचनत्वादना एकवचनत्वादौर्ध्ववचनत्वं न चैकत्वादिवचनकत्वं ततः वाचकतायाः शक्तताव
च्छेदकत्वे आत्माश्रयात् बोधकतारूपत्वे शक्तिभ्रमेण द्विवचनदानीनामपि एकत्वबोधकतया अनिप्रसक्तत्वात् न चै
कवचनत्वादिकं जानि विशेषः सुत्वादिना सकल एत न च शक्तिसंबंधेन एकवचनादिपदवत्त्वं ततः तादृशज्ञानदशाया
च सुत्वादिना शक्तिभ्रमादेव शब्दबोधः एकवचनादिशब्दस्वरूपदृष्ट्यात्मकतया तादृशसमुदायशक्तैरेवाप्रसिद्धिरिति
नु नो शकनीयम् एकवक्तीत्यादिभ्युत्पत्त्या एकवचनादिशब्दस्वत्वादिवोधकत्वे एकादिशब्देऽपि तादृशव्यवहारयत्नेः ।

विशिष्टैशिष्यबोधं प्रति प्रतिबंधकत्वाकल्पनेन ताद्यवात् इत्युक्तनियमे निपातति रिक्तत्वविशेषणवैयर्थ्यमिति चे
 न्नः भूतत्वेन घट इत्यादौ घटाद्यभावे भूतलाघन्वित सप्तम्यर्थो धेयत्वस्येव तात्पर्ये वशाद्घटादौ सप्तम्येता र्थभूतलादिदृति
 त्वभावावस्थान्वयबोधोपपन्नो भवसिद्धः अन्यथा तादृशवाक्यजन्यस्याप्रामाण्यज्ञानां स्क्वदितवोधस्य भूतले घट इत्यादि
 वाक्यजन्यघटादि विशेष्यकभूतलाघाधेयत्वप्रकारकबोधविरोधितायाः सर्वोभुभवसिद्धाया अनुपपत्तेः नञ्पदं विना य
 त्रधर्मिण्यस्य विशेषणतया भागं नयादृशसमभिव्याहारो द्रव्यवितादृशसमभिव्याहारस्य लेन नञ्सत्वेतत्र धर्मिणी तद्भा
 वः प्रतीयते इत्यनुभवापलापप्रसंगाच्च एवंच नञर्थो भावेनुयोगितया घटाद्यन्वयबोधोपपत्तये नियातातिरिक्तत्वविशे
 षणमावश्यकम् एवं न पचति चैत्रः चैत्रस्य न धनमित्यादौ याकृत्तत्त्वैत्रस्त्वघभावस्य नञर्थस्य नञर्थस्य चैत्रधनादावन्वय
 बोधोपपत्तये घटो न पट इत्यादौ नञर्थे घटादिभेदस्यान्वयबोधोपपत्तये च तदा वश्यकम् नचोक्तस्य लेषु नञोभावव
 द्वाक्षाणिकतया भाववता समनुयोगिनो भेदान्वयबोधोपपत्तये इति वाच्यं तथा सति सर्वत्राभावत एव नञर्थतया मुख्य
 र्थपरनञोदुर्लभत्वापत्तेः अभावस्य भेदान्वयबोधोपगमेऽपि कार्यकारणभावकल्मनाधिक्यविरहेणाभाववतिलक्षणाभ
 नौचित्यात् अभाववतोऽभेदान्वयबोधोपगमे भूतले घट इत्यादि वाक्यजन्यबोधे भूतले न घट इत्यादि वाक्यजन्यबोधस्या

त्वर्थैकदेशस्य ज्ञानोदरन्वसानुपपत्त्या स्वरूपसंबंधेन ज्ञानाश्रयताप्रकारकचैत्रादिविशेषकान्वयबोधएवतत्रमणिकृ
तास्वीकरणीयः तस्याचसेभ्रान्नाश्रयताप्रकारकयोग्यताज्ञानहेतुतायाः स्वरूपत्वादाश्रयतासंस्म
र्गकशाब्दबोधेतादृशयोग्यताज्ञानहेतुताकल्पनमधिकमैवमणिकृन्मतेनचदीधिति कृन्मतेतादृशयोग्यताज्ञानहेतुता
कल्पनलाघवेपि ज्ञानातीत्याद्यानुपूर्वीज्ञानघटितज्ञाधातुशक्तिज्ञानजन्यज्ञानोपस्थितिघटितशाब्दसामग्र्याभिन्नविष
यकप्रत्यक्षप्रतिप्रतिबंधकतायां आख्यातजन्याश्रयत्वोपस्थितेर्निवेशनस्याधिक्यादौ र्वभितिवाच्यम् भवन्मनेपि ज्ञाना
श्रयत्वाभाववोञ्छेत्रः सुंदरइत्यादिविशिष्टावगाहिप्रत्यक्षेज्ञानातिचैत्रइत्याद्यानुपूर्वीज्ञानघटितज्ञाधातुजन्यज्ञानोपा
स्थितिघटितसामग्र्याः प्रतिबंधकताधिक्येनैगौरवात् मन्मतेचतादृशसामग्र्यावियोधिज्ञानाश्रयत्वाभाववत्तानिश्चयघटित
नयाविधविशिष्टबोधसामग्र्यास्त्वादृशशाब्दसामग्र्यासंयुगपदवस्थानासंभवेनतादृशप्रतिबंधकत्वकल्पनाविरहादि
त्यधिकं दर्शितदिशावसेयम् अथैवंरीत्याभूतत्वेन घटइत्यादौ घटादिपदस्य घटप्रतियोगिकादौ तदुत्तरसुचिभक्तेरेववाप्र
तियोगिताया लक्षणा मभ्युपेत्य तत्र घटप्रतियोगिकाभावोभूतलक्ष्मिरित्याद्याकारकप्रतियोगिताप्रकारकशाब्दबोधोपग
मएवसमुच्चितः तत्रासतितथाविधसमभिव्याहारज्ञानघटितसामग्र्याघटः प्रतियोगिकत्वाभाववानभावः प्रमेयइत्यादि

ता संवंधेन ज्ञानादि प्रकारकशाब्दबोधेतादृशयोग्यता ज्ञानहेतुत्वांतरकल्पनाधिक्यम्. आश्रयता संवंधेन ज्ञानविशिष्टचे
 ज्ञादितात्पर्येकात्म्येनाम्नः संकेतिकशब्दांतरादृशसंवंधेन ज्ञानादि प्रकारकचैत्रादिविशेष्यकशाब्दबोधस्य सर्वम
 तएवप्रसिद्धावपितादृशशाब्दबोधेपदार्थोतरभाननैयत्येतन्निश्चितयोग्यताज्ञानस्यतत्रहेतुताया आवश्यकत्वात्. ज्ञा
 नादिविशिष्टचैत्रादिमात्रविषयकयोग्यताज्ञानस्यज्ञानादिविशिष्टचैत्रादिविषयकशाब्दबोधेहेतुतायाः कुत्राप्युक्तत्वादि
 तिर्वाच्यम्. भवन्मतेपि ज्ञानाश्रयताप्रकारकचैत्रादिविशेष्यकशाब्दबोधेतथाविधयोग्यताज्ञानहेतुताया आधिकात्. ॥
 आश्रयतासंसर्गकज्ञानीयकारणावच्छेदस्यतदीयसंसर्गविषयताघटिततत्प्रकारकज्ञानकारणातावच्छेदकोपेक्षया
 लघुशरीरतया आश्रयतायाः संसर्गतामनस्येवलद्युत्वात्. नचयत्राश्रयत्वेज्ञाधातुसमभिव्याहृताख्यातस्यशक्तिभ्रमः. ॥
 स्वारसिकलक्षणाग्रहोवातत्रज्ञानाश्रयताप्रकारकशाब्दबोधस्मोभयमतसिद्धतयातत्रतादृशयोग्यताज्ञानहेतुत्वसंभय
 मतसिद्धमेवेतिवाच्यम्. आश्रयतायाः संसर्गतावादिनातत्राप्याश्रयताप्रकारकबोधस्यानभ्युपगंतव्यत्वादितिचेत्. स
 त्यम्. एतदभिप्रायेणैव ज्ञानातीत्यादावाख्यातस्यनिरर्थकतांमणिकारउरीचकार. तत्राश्रयत्वेनिरुद्धलक्षणमभ्युपग
 र्ह्यतोदीधिति कारणपुनरैष आशयः यत्रज्ञाधातोर्ज्ञानाश्रयत्वेनशक्तिभ्रमः स्वारसिकलक्षणाग्रहोवातत्रचैत्राद्येष्टोधा

ॐ वां ५५

नितिप्रसंगः विभक्तैरेव प्रकृत्यर्थविशेषितस्त्वार्यलक्षणो नितुन संभवति विभक्तैः कुत्रापि शक्तेरल्लसतया तत्र शक्यसंवेधरूप
 त्वल्लक्षणाया असंभवात् तंडलः प्रमेय इत्यादौ विभक्त्यर्थो भिन्नतस्यैव प्रकृत्यर्थस्य भानात् प्रकृतिशक्ते स्वार्यल्लसतया त
 त्रल्लक्षणसंभवादि नितुनैवेति नीयम् राजादिपदस्य राजसंवेध्यादौ शक्तत्वभ्रमदशाया भिवतदर्थलक्षणग्रहदशः यामपि
 राजसंवेधिनः पुरुष इत्यादाविव राजसंवेधिसंवेधी पुरुष इत्याद्यन्वयबोधस्य सर्वजनानामनुभवसिद्धत्वात् यच्च निचैत्र इ
 त्यादावपि कृत्तिसंवेधेन पाकाद्वैत्राद्यंशेषविशेषणत्वोपगमे चैत्रो न पचतीत्यादावन्वयबोधानुपपत्तिर्द्रष्टव्या कृत्तिसंवेध
 त्यापि दृश्यनिष्पन्नकतया तत्संवेधवच्छिन्नप्रतियोगिकाभावस्याप्रसिद्धानद्वोधनासंभवात् अथैवमपि चैत्रो जानातीत्या
 दौ वैत्राद्यंशे ज्ञानादेराश्रयतासंवेधेनान्वयबोधोपगमे क्षतिविरहः आश्रयतासंवेधस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकतया
 न जानातीत्यादावश्रयतासंवेधावच्छिन्नप्रतियोगिताकज्ञानाघभावस्यैव भानसंभवात् तथा च तत्राख्यातस्याश्रयत्वा
 र्थकत्वेनियुक्तिर्कं न च धात्वर्थज्ञानादेराश्रयतासंवेधेन चैत्रादिरूपप्रातिपदिकार्थसाक्षात्प्रकारकलोपगमे ज्ञानं चैत्र इ
 त्यादावपि तथान्वयबोधोपपत्तिरिति वाच्यम् तादृशान्वयबोधे आख्यातां तधा तु समभिव्याहारज्ञानस्य हेतुत्वात् भवतो
 प्याश्रयताप्रकारकबोधेताः शासमभिव्याहारज्ञानस्य हेतुताया आवश्यकत्वात् यत्तु पचति चैत्र इत्यादौ पाककृतिमाश्रय

नमनुचि नमिति वाच्यम् दध्यादिपदस्य दधिकर्मकादौ लक्षणाग्रहदशा यामपितस्य द्वितीयेतरविभक्तौ तत्त्वभ्रमदशा यो
 दधिकर्मकः पश्यति दधिकर्मकेण पश्यतीत्यादाविवउक्तस्य लेपि दधिकर्मकदर्शना न्वयवोधानुदयान्भवन्मते दधिक
 र्मकः पश्यतीत्यत्र दधिपश्यतीति स्थलीयदधिपदोत्तरपश्यतिपदत्वरुपाकांक्षाज्ञानादिघटितसामग्रीसत्त्वादधिकर्मक
 दर्शना न्वयस्यापत्तेर्द्वितीयोतह ध्यादिपदत्वावच्छिन्नधर्मिकतादृशधात्वादिसमभिव्याहारज्ञानस्य तादृशान्वयवोधे च रा
 नाया आ वश्यकत्वात् दधिपश्यतीत्यादौ लुप्तद्वितीया नुसंधानस्यावश्यकत्वात् राजसंवेधि पुरुषाघन्यवोधे च रा
 जादिपदाव्यहृतिोत्तरपुरुषादित्वप्रकारकज्ञानस्य हेनुतायाः स्वारसिकलक्षणाग्रहस्थलानुधेना वश्यकल्पनीयत
 याराजपुरुष इत्यादौ राजादिपदस्य तृतीयाद्यंतत्त्वभ्रमदशायां राजसंवेधी पुरुषाघन्यवोधेनाप्यसंभवात् तृतीयादि
 विभक्त्या व्यवधानात् दधिपश्यतीत्यादौ दधिपदाव्यवहितोत्तरत्वप्रकारकधातुपदज्ञानस्य हेनुताया अल्लुप्तत्वात् य
 श्यतिद्रुधिपश्यतिचैत्रौ दधि इत्यादावपि दधिकर्मकदर्शना न्वयवोधेनात्तादृशज्ञानहेनुताया अशक्यकल्पनीयत्वाच्च
 मिः तंतुलं पचतीत्यादौ तंतुलादिपदस्येव तंतुलादिकर्मके लक्षणाविभक्तिस्तु साधुत्वार्थो एवं राज्ञः पुरुष इत्यादावपि राजा
 दिपदस्य संवेध्यादौ लक्षणाविभक्तिः साधुत्वार्थो तन्न द्विभक्तौ तसमभिव्याहारस्य तत्तद्भाषाणिकार्थवोधनियामकत्वाच्चा

मभेदा न्वयवोधानुपपत्त्यानाभियुक्तानामप्रयोगः अपि नुसमासाघटकपदसोपेक्षतयाराजपदस्यासामर्थ्यानिदेशात्समा
साक्षाधुत्वेन न त्सापेक्ष्यत्वं च तदर्थान्वितस्वार्थश्च स्वीयवृत्तिग्रहविशेष्यः अतएव शरैः शान्तिपत्रञ्चैत्रस्य दासभार्येत्यादौ
न समस्य आनशान्तिनदासपदोदः सापेक्षता तदर्थे कदेशशान्तनदासत्वादावेव शरकराण कत्वचैत्रनिरूपितत्वादीनाम
न्वयात् तदर्थान्वितेत्यत्राभेदान्वयोवा निवेशनीय इति तदसत्स्वारसिकलक्षणग्रहस्य तानुरोधेन तादृशसमभिव्याह
रज्ञानादेस्तथाविधबोधजनकतायाः क्लृप्तत्वात् तन्निरुद्धलक्षणस्वीकारे गौरवाभावात् यत्र राजपदस्य राजसंवेधिनः
स्वारसिकलक्षणग्रहस्तत्र तादृशबोधस्योभयमनसि द्रुतया तादृशसमभिव्याहारज्ञानस्य राजसंवेध्यभिन्नपुरुषबोधे
कारणतायाः क्लृप्तत्वात् तथैव निर्वहेण भवैत्रलुप्तविभक्तिस्मरणकल्पने मानाभावात् न च स्वारसिकलक्षणग्रहस्य ले
तत्र तादृशान्वयबोधस्योभयवादि सिद्धत्वेपि निरुद्धलक्षणमते संवेधितात्पर्थस्यानादित्वकल्पना गौरवं अनादितात्पर्य
विषयीभूतार्थनिष्ठलक्षणया एव निरुद्धलक्षणात्वादिति वाच्यम् राजपुरुष इत्यादिवाक्यजन्यशाब्दबोधात्पृथ्वीनियमतो
नुप्तधिभक्तिस्मरणकल्पनापेक्षया तात्पर्यस्यानादित्वकल्पनार्थी गौरवविरहादिति न चैवं दधिपश्यतीत्यादावपि दध्माभ
दिपदस्य दधिकर्मकादौ लक्षणस्वीकृत्य धात्वर्थेन समतस्या भेदान्वयबोधोपपादनसंभवात् तत्रापि तु सविभक्तिस्मरणकल्प

रपिस्वीक्रियतेकुतःप्रनिवर्त्यकृताह्यकृत्यनमितिभवतापितादृशशाब्दंप्रतितादृशानुमितिह्यसामग्रीह्यस्यप्रतिबंध
 कतायावाच्यतयासाम्याच्च० एकीजपुरुषइत्यादिसमासवाक्यात्स्वत्वसंसर्गकृशाब्दवोधशशाब्दवोधसाम्याःस्व
 स्वसंसर्गेणराजविशिष्टपुरुषवोत्पत्त्यानादिघटितायाभिन्नविषयकप्रत्यक्षादिकंप्रतिप्रतिबंधकत्वादधिकोनगोस्वान्तःतत्र
 राजसंबंधिप्रकारकोभेदान्वयवोधस्वीकारएवोचितःनचभवन्मतेपितादृशभेदान्वयवोधसाम्याःप्रतिबंधकताधिकेनगो
 रवमितिवाच्यम्० राजपदस्यराजसंबंधिनिस्सारसिकलक्षणाग्रहदृशायामभेदसंबंधेनराजसंबंधिविशिष्टपुरुषेतात्पर्य
 ग्रहसत्त्वेभवन्मतेपिकर्मधारयत्वेनाभिमतातथाविधसमासवाक्यान्तादृशशाब्दवोधस्वीकारस्यावश्यकतयातादृशसाम्या
 मग्रीप्रतिबंधकतायानुभयमतसिद्धत्वात्० यत्तुदधिपश्यइत्यादौलुप्तहितीयाविभक्तिस्मरणेनदधिकर्मकदर्शनवोध
 वद्वाजपुरुषइत्यादावपिलुप्तशृङ्गीविभक्तिस्मरणेनराजसंबंधप्रकारकभेदान्वयवोधनिर्वाहेराजसंबंधिनिर्मुक्तलक्षण
 स्वीकृत्यभिदान्वयवोधोपगमोनिरर्थकःनचषष्ठीतत्पुरुषादिस्यलेपिलुप्तविभक्तिस्मरणएवचेदन्वयवोधस्तदाऋद्धस्यरा
 जभातेगाइत्यादिप्रयोगायतिस्तत्रमातेगादौराजादीनामन्वयवोधोपपत्तयेराजादिपदोत्तरषष्ठादिविभक्त्यनुसंधानस्या
 वश्यकत्वेनसमानविभक्तिकतयाराजादौऋद्धादिपदार्थस्याभेदान्वयवोधसंभवादितिवाच्यम्० यत्तुतत्रऋद्धराजादीनाम

ने ता ईशोपस्थिति तया विधवा क्य भावादी नो तया विधवा क्य जन्य शाब्दबोधं प्रत्यहेतु तया ता दृशवा क्य घटित सामग्री प्रति
 दंधकृता योनेषामनिवेशादिति वाच्यम् भवन्मतेपि स्वत्व संबंधावच्छिन्नप्रतियोगिता क राजा भावव्याप्य राजस्वत्वाभाववानु
 रुष इत्यादिनिश्चय सतदभावव्याप्यवन्नानिश्चयमुद्रया ता दृशवा क्य जन्य शाब्दधीविरोधितया ता दृशनिश्चयाभावस्य तथाविध
 सामग्री प्रतिबंधकता योनिवेशनस्याधिकेन लाघवानवकाशात् मन्मते राजस्वत्वाभावानित्यादिबाधकाभावनिवेशेनैव
 ता दृशनिश्चयकाले प्रत्यक्षाभ्युपयत्ते सतदभावानिवेशनात् यत्तु राज्ञः पुरुष इत्यादौ राजस्वत्ववानुपुरुष इत्याद्यन्वयबोधोपगमे
 राजकीयं स्वतंत्राजस्वत्ववानुपुरुष इत्याकारक द्विविधानुमितेरेव तदतिरिक्ताविषयकत्वेन ता दृशानुमितिं प्रति प्रत्येकं ता
 दृशवा क्य घटित सामग्याः प्रतिबंधकत्वद्वयं अस्मन्मते च ता दृशानुमित्योस्तथाविधवा क्य जन्या दृजकीयः पुरुष इत्येता दृश
 बोधादतिरिक्तविषयकतया तत्र ता दृश सामग्याः प्रतिबंधकत्वकल्पनेनास्ति नथाविधानुमितितथाविधशाब्दसामा
 ग्योश्च सत्यो रनुमितेरेवोक्ततेः अपि तु राजकीयः पुरुष इत्याकारकस्वत्वसंसर्गकैकविधानुमितिं प्रत्येव ता दृश सामग्याः प्रतिव
 धकत्वमेकंकल्पनीयमिति लाघवमिति तदप्यकिंचित्करम् भवन्मते यत्र या दृशानुमितिः स्वीक्रियते अस्मन्मतेनेपि तत्र ता दृ
 शानुमितेः स्वीकरणियतयानुमितौ शाब्दसामग्याः प्रतिबंधकत्वसाम्यात् उपदर्शितस्य तेभवद्भिरनुमितिः स्वीक्रियते अस्माभि

दकादिप्रकारकनिश्चयरूपकारणविरहादेव नयाविधविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिप्रत्यक्षोत्पत्त्यसंभवेन तादृशसामग्र्यास्तत्र प्रानिर्वधकत्वस्पाकल्पनातः अन्यद्दिशप्रत्यक्षस्य लोपप्रतिर्वधकतया च न त्वन्मते निर्वोदः अन्यत्रान्यविधप्रत्यक्षेच्छानामुत्तेजकतया तादृशेच्छया मसत्पदोपदर्शितविशिष्टवैशिष्ट्यबोधत्वात् प्रदर्शितविशिष्टवैशिष्ट्यबोधोपपत्तये।
अन्यादृशविषयतायाएव प्रतिवध्यतावच्छेदकत्वोपगमावश्यकत्वात् न च स्वत्वादेः प्रकारतामतेपि स्वत्वादिसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकराजाद्यभावविशिष्टपुरुषादिवैशिष्ट्यबोधेनयाविधसामग्र्याः प्रतिर्वधकताधिक्येन गौरवम् न त्सेसर्गतामने तादृशसामग्र्याः स्वत्वादिसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकराजाद्यभाववत्तानि श्रूयाभावघटिततया न तत्स्वेकारणविरहादेवनयाविधप्रत्यक्षवारणसंभवादिति वाच्यम् मन्मते तादृशप्रत्यक्षप्रतिनयाविधसामग्र्याः प्रतिर्वधकताधिक्येपि निरूपितत्वादिसंबंधावच्छिन्नराजाद्यभावविशिष्टस्वत्वादिवैशिष्ट्यबोधेनयाविधसामग्र्याः प्रतिर्वधकताऽकल्पने न तदंशो साम्यात् तत्त्वचपटुर्वोक्तराजस्वत्वाभाववान् पुरुषः सुंदर इत्यादि विशिष्टवैशिष्ट्यप्रत्यक्षे प्रतिराज्ञः पुरुष इत्यादिसोमग्र्याः प्रतिर्वधकतायास्वकल्पनं संसर्गतावादिनां मते अधिकमिति न च स्वत्वादेः प्रकारतामते घटप्रत्यक्षादिकं प्रति तादृशसामग्रीप्रतिर्वधकतायां विभक्तिजन्यस्वताद्युपस्थितिनिवेशाधिक्येन गनसत्ताभाववान् पुरुष इत्यादिवाघभावनिवेशाधिक्येन च गौरवम् अस्मन्म

आश्रयता संवेधाघवच्छिन्नाभाववोधस्यैतादृशसमभिव्याहारस्यलेऽभुपगमैवेत्तादिसंवेधिनिधनेपि आश्रयतासंवेधावच्छि
 न्नफ़लियोगिताकचैत्रदृष्टिस्त्वामित्वाभावसत्तात्नेदं वैत्रसेतिप्रयोगायन्निःनचनअसमभिव्याहारस्यलानुरोधेनषष्मादेःस्वत्वादित्वा
 चकत्वेपिराज्ञःपुरुषइत्यादौषष्ठाघर्थस्यसंसर्गमयीदयाभानमुचितम्तस्यप्रकारत्वेपगमेतत्संवन्धस्याधिकस्यभानकल्पने
 नगौरत्वात्नञसमभिव्याहारस्येवतत्प्रकारकवोधनियामकत्वाभुपगमेनसामग्रीविरहात्तस्यकारकबोधस्यतदसमभिव्या
 हारस्यलेऽसंभवादितिवाच्यम्एवंसन्तिनञपदंविनायादृशसमभिव्याहारस्यनेयत्रभिन्नियेनसंवेधेनयस्यविशेषणान
 याभानंतचनअसमभिव्याहारेतत्रधर्भिन्नितत्संवेधावच्छिन्नप्रतियोगिताकतदभावःप्रतीयतेइतिसर्वजनानुभवस्यापलापपत्तेः
 रात्तःपुरुषइत्यादिवाक्यजन्याप्रामाण्यज्ञानांस्कंदितबोधदशायांपुरुषोनराज्ञइत्यादिवाक्यादपिशाब्दबोधपत्तेःस्वत्वाभावा
 बुद्धीस्वत्वसंसर्गज्ञानस्यविरोधित्वेमानाभावात्तद्वत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वेपिराज्ञःपुरुषइत्यादौ
 राजस्वत्वादेःप्रकारताभुपगमःसमुचितःअन्यथातादृशसमभिव्याहारज्ञानघटितशाब्दसामग्रीकालेराजस्वत्वाभाववानु
 षःसुंदरइत्याकारकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिप्रत्यक्षवारणायतत्रतादृशसामग्याःप्रतिबंधकताकल्पनाधिकोनगौरवात्आ
 स्मर्यतेतादृशसमभिव्याहारघटितसामग्याराजस्वत्वाभाववानुपुरुषइत्यादिवाभावघटिततयातत्त्वत्वेविशेष्यतावच्छेद

दुलादेरन्वयबोधः स्वीकर्तुमुचितः कर्मत्वेपाकाद्यं प्रकारत्वे तत्र तत्र द्वितीयादेः शक्तिकल्पने तादृशवाक्यजन्यशब्दे-
 धे कर्मत्वादिसंसर्गस्याधिकस्य विषयता कल्पने च गौरवात् तदुलं पचतीत्यादिवाक्यजन्यशब्दबोधसामग्रीवलात्तदु-
 लं पचतीत्यादावपितथाविधान्वयबोधोपपत्तिस्तु न संभवति तादृशान्वयबोधे द्वितीयां ततएतदुलपदत्वाद्यवच्छिन्नधर्म्मि-
 कं पचतीत्यादिसमभिव्याहारज्ञानस्य हेतुतया तदुलः पचतीत्यादौ तादृशसामग्र्या अप्रसिद्धः एवं पचति चैत्रदत्तादावा-
 पिकृति संवंधेन पाकादेश्चैत्राद्यं न्वयबोधस्वीकार उचितः अमशोक्तरीत्या गौरवात् तत्र तादृशान्वयबोधस्वीकारे तत्स्य-
 लीयसामग्रीवलात् पच्यते चैत्रः पाकश्चैत्रदत्तादौ तथाविधान्वयबोधोपापत्तेरप्युक्तरीत्या वारण संभवादिति मेवम् राज्ञः
 पुरुष इत्यादौषस्मादेः स्वत्वादिवचकत्वमावश्यकम् अमपथापुरुषो न राज्ञ इत्यादौ पुरुषे राजस्वत्वाद्यभावो धानुपपत्तेः ॥
 न हितत्रस्वत्वादिसंवंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकराजाद्यभाव एव प्रतीयते नतुराजस्वत्वाद्यभाव इति संभवति स्वत्वादिसंवंध-
 स्पृष्टत्वनियामकतया प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तत्संवंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धेः अतएव स्वाभित्तादि-
 कं पृथित्यन्यामकतया प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तत्संवंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धेः अतएव स्वाभित्तादि-
 दृशसंवंधस्पृष्टनियामकतया संसर्गोभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तत्संवंधावच्छिन्नाभावस्य नञाप्रत्यायना संभवात्

बरूपस्याकांक्षात्प्रातिपदिकद्वयावधानघटितोक्ता नुपूर्वीविशेषज्ञानस्य हेतुत्वमेव निष्प्राप्तमिति वाच्यम् भवन्म
 तेर्ष्यराजपुरुषइत्यादौ तादृशसामग्रीबलात् राजपदार्थराजनसंबंधिपुरुषपदार्थयोरभेदान्वयबोधकतादृशसामग्रीवलात् राज्ञः पुरु
 षइत्यादावपिराजादिपदस्य राजसंबंधादौ लक्षणयहसत्वे तादृशाभेदान्वयबोधप्रसंगवारणाय तस्याविधानुपूर्वीविशे
 षज्ञानस्य सामसजन्यबोधहेतुताकल्पनस्यावश्यकत्वात् अस्माभिर्भेदान्वयबोधएव तादृशानुपूर्वीविशेषज्ञानस्य हेतुतायाः क
 ल्पनीयता न चोभयमतएव राजसंबंधिनिराजपदस्वस्वरसिकलक्षणा ग्रहेणाराजपुरुषइत्यत्र राजसंबंधिपुरुषयोर
 भेदान्वयबोधोभवति द्यांस्तु विशेषो यदस्मन्मते सौसमासः षष्ठीतल्लुखः भवन्मते कर्मधारयइति एवं च पुरुषविशेष्यकाभेदस
 र्गकराजसंबंधिप्रकारकबोधे राजपदाव्यवहितोत्तरवर्तिपुरुषपदत्वप्रकारकज्ञानत्वेन हेतुत्वमुभयवादि सिद्धमेव भेदा
 न्वयबोधे तादृशानुपूर्वीज्ञानहेतुताकल्पनमधिकमिति वाच्यम् उक्ताभेदान्वयबोधे तस्याविधानुपूर्वीज्ञानहेतुतायां यो
 यशब्दान्तरघटितानुपूर्वीज्ञानजन्यतया विधान्वयबोधे व्यभिचारवारणाय तादृशानुपूर्वीज्ञानानतयस्य कार्यनावच्छेदक
 कोटाववशं निवेशनीयतया तत्र विषयनिवेशे प्रयोजनाभावेन तादृशकार्यतावच्छेदकस्यैव भेदान्वयबोधसाधारण्यना
 नुपूर्वीज्ञानस्य भेदान्वयबोधे हेतुताया अनाधिक्यता एवं ते तुल्यपचतीत्यादावपि पाकादिरूपधात्वर्थकर्मत्वादिसंबंधेन न

सुंदर इत्यादौ पदार्थोपस्थितिर्योग्यताज्ञानादिवलाज्ञादृशशब्दबोधोधापत्तिरित्यपि निरस्तम्. समुदर इत्यादिवाक्याधीनशब्द-
बोधसामग्र्यास्तत्पदत्वापवच्छिन्नविशेष्यकसुंदरादिपदसमभिव्याहारज्ञानसहकृततदादिपदजन्यतादृशविशिष्टाद्योपस्थि-
तिघटिततया तदभावादेवापत्त्याभावात्. अथैतादृशरीत्यापत्तिवारणो राज्ञः पुरुष इत्यादौ स्वत्वादि संबंधेन पुरुषादौ राजाद्यन्वय-
बोधस्वीकारेपि सति विरहादुक्तबुत्पत्तिर्निर्युक्तिः. विभक्तीनां संबंधादिवाचकत्वमपि नियुक्तिकेनीलो घट इत्यादौ विशेषणवाच-
कपदसमभिव्याहृतविभक्तैरिव सर्वविभक्तीनां साधुत्वमात्रार्थकत्वस्यैवोचितत्वात्. न हितत्रतया विधान्वयबोधोपगमेन तस्य
लीयसामग्रीवलात्तमुज्ज्वलपुरुष इत्यादिष्वपि तथा विधान्वयबोधप्रसंगः संभवति तत् स्थलीयसामग्र्याः षष्ठ्यन्तराजपदत्वाद्य-
वच्छिन्नधर्मिकपुरुषादिपदसमभिव्याहाररूपाकांक्षाज्ञानघटिततया तदभावादेव तत्र तादृशसामग्र्या अभिवाच्यत्. एवं च राजपु-
रुष इत्यादि समासे राजादिपदस्य राजसंबंधादिलक्षणस्वीकारोपि व्यर्थः तत्र भेदान्वयबोधस्वीकारेपि सति विरहात् न च त-
त्र भेदान्वयबोधाभ्युपगमेन तस्य लीयसामग्रीवलात्तराजापुरुष इत्यादावपि तादृशान्वयबोधापत्तिरिति वाच्यम्. तस्य लीय-
शब्दबोधे राजपदाद्यवहितोत्तरपुरुषादिपदत्वरूपानुपूर्वी विशेषज्ञानस्य हेतुतयाऽसमासस्थले पुरुषादिपदस्य विभक्त्यार-
जादिपदस्य वहितत्वाज्ञादृशानुपूर्वी विशेषतानासंभवेन तत्र तादृशबोधसामग्र्या असिद्धेः न च प्रकृतिप्रत्यययोगानुपूर्वीविशेष-

छविशेष्यतासंवंधेनैवोपस्थितेर्हेतुतयोक्तसमूहालंबनोपस्थितिनिरूपितपुरुषनिष्ठविशेष्यतायाश्च तादृशोपस्थितिजन-
 कङ्गानीयप्रत्ययवृत्तिप्रकारतानिरूपितविशेष्यतासामानाधिकरण्याविरहान्नपत्तिप्रसंगस्तिवदेति-तदसत्यत्ययत्वस्यानु-
 गतानतिप्रसक्तस्यदुर्वचनयाउक्तकार्यकारणभावकल्पनायाअसंभवात्-राजसंवंधःपुरुषइत्यादौसंवंधादिपदेउ-सपदत्वा-
 दिभ्रमदृशायांसंवंधादिविशेष्यकराजादिपदार्थप्रकारकान्वयवोधानुपपत्तेराज्ञःपुरुषइत्यादौउ-सपदादिषुसंवंधादिपद-
 त्वभ्रमदृशायांसंवंधांशोराजादिप्रकारकान्वयवोधोपपत्तेश्चनचप्रत्ययत्वेनज्ञातत्तत्पदजन्योपस्थितेः का॥ ॥
 रणत्वादेतद्दोषद्वयस्यनावकाशइतिवाच्यम्-राज्ञःपुरुषइत्यादौषष्मादेःप्रत्ययत्वाद्यनुपस्थितिरदृशायामपिआनुपूर्वविशेष-
 प्रकारकज्ञानाधीनतदर्थोपस्थितिसत्त्वैशाब्दवोधोत्पत्त्याप्रत्ययत्वप्रकारकज्ञानविशेषासंभवात्-इदंपुनरत्रतत्त्वम्-सजा-
 पुरुषइत्यादौपुरुषादिविशेष्यकराजादिप्रकारकभेदान्वयवोधोत्पत्तिप्रकारकभेदान्वयवोधःयन्नषष्मादिविभक्तेरेवस्वारसि-
 कलक्षणयाशक्तिभ्रमेणवापुरुषाद्युपस्थितिस्तत्रतद्विशेष्यकराजादिपदार्थप्रकारकभेदान्वयवोधःप्रसिद्धइतिचेत्तर्हि ता-
 दृशवोधेनयाविधप्रत्ययानुपूर्वीविशेष्यकराकाष्ठाज्ञानसहकृततत्तद्विभक्तिजन्यपुरुषाद्युपस्थितिघटितसामग्र्याएवता-
 दृशवोधोत्पत्तिनियामकतयातदभावादेवनतदापत्तिः-अतएवस्वत्वाद्दिसंवंधेनराजादिविशेष्यपुरुषादिनात्ययकतदादि-
 पदघटितान्तस्सुदरइतिवाक्यात्पुरुषादिविशेष्यकस्वत्वादिसंसर्गकराजादिप्रकारकशब्दवोधस्यचप्रसिद्धाराजापुरुषः

बोधे विशेषतया प्रत्ययार्थे सैव भानं न तु नानामार्थोत्तरस्य तत्र विशेष्यता संबंधेन प्रत्ययजन्योपस्थिते रसत्वात् न च संवधादेरपि
 नार्थतया तत्प्रकारकान्वयबोधोपपुरुषादिपदार्थस्य विशेष्यतया भानानुपपत्तिः तत्र नानामप्यदजन्यतन्नामार्थप्रकारकशब्द
 बोधत्वावच्छिन्नप्रतिप्रत्यययन्योपस्थितित्वेन हेतुत्वेपिराजसंबंधः प्रमेयः राज्ञः पुरुषइत्येतादृशवाक्यद्वयजन्यवार्थद्वया
 न्वयबोधोपपुरुषस्य राजसंबंधविशेष्यतया भानानुपपत्तिरिति वाच्यम् प्रत्ययाधौ न तत्तत्तदर्थोपस्थित्यजन्यतन्तदर्थप्रकारक
 शाब्दत्वावच्छिन्ने प्रत्येव प्रत्ययस्थितौ प्रत्ययवशात्कश्चित्प्रत्ययार्थोपि विषयीभूतः तत्र प्रत्ययजन्यतया विधिसमूहात्वं नोपस्थिते वि
 शेष्यतासंबंधेन पुरुषेपिसत्त्वात्तराजप्रकारकान्वयबोधे विशेष्यताया भानापत्तिर्देवीरेव न च प्रत्ययजन्यतावच्छेदकीभूत
 विशेष्यतासंबंधेनोपस्थिते हेतुत्वोपगमात्ता पत्तिः तादृशसमूहात्वं नोपस्थितिनिरूपितपुरुषनिष्ठविशेष्यतायाना
 मश्वजन्यतावच्छेदकत्वादिति वाच्यम् ज्ञानभेदेन विशेष्यताभेदाभावात् यत्र कुत्रचित्प्रत्ययदिबलक्षणादिना पुरुषाद्युपस्थि
 तिस्तत्र तादृशोपस्थितिनिरूपितप्रत्ययजन्यतावच्छेदकीभूतविशेष्यतातः पुरुषादिपदजन्यपुरुषाद्युपस्थितविशेष्यताया
 अभिन्नतया तावताप्युक्तातिप्रसंगवारणसंभवादिति चेन्न स्वजनकज्ञानीयप्रत्ययद्वत्तिप्रकारतानिरूपितविशेष्यताविशि

दिसम्बन्धेन चन्द्रादेर्मुखादावन्वयइति न तत्र व्यभिचारः केचित्तु रूसकस्थले चन्द्रादिसदृशे न तस्मिन् किन्तु तत्र मुख्यार्थे च
 द्वादेरेवाभेदभ्रमो मुखदौमुखन्नचंद्रइत्यादिविशेषदर्शनं दशयाचनतत्र शाब्दोभेदप्रत्ययः अथितुशब्दन्यविशकलितपदा
 र्थोपस्थितिमूलकोमानसएवाहाय्योभेदभ्रमइत्याहुः परेतनादात्मातिरिक्तसंबन्धेन नार्थयोर्नान्वयबोधः तादा
 त्म्यंचप्रकृतेतद्वृत्तिधर्मवत्त्वम् एवचनीलोघटइत्यादौस्ववृत्तिनीलत्वादिमत्त्वसंबन्धेन घटाघंशोनीलपदार्थस्यैवमुखं चंद्रइत्यादौ
 स्ववृत्त्याङ्गादकत्वादिमत्त्वसंबन्धेन मुखदौचंद्रादेरन्वयबोधाः तादृशार्थान्वयबोधोपि समानविभक्तित्वेन तत्रमित्यतो नातिप्रसंगइ
 तिवदंति अथराजापुरुषइत्यादौपदार्थोपस्थित्यादिसत्त्वेन कथन्वभेदान्वयबोधः सामग्राः कार्यजनने उक्तनियमभंगरूपायाः प्र
 योजनक्षतेरिच्छित्तत्त्वात् सामग्रीसत्त्वे अवस्यं कार्यमिति नियमात् न च तत्र भेदान्वयबोधोपस्थित्याकांक्षाविरहाच्छाब्दसामग्र्यो
 वासिद्धेति वाच्यम् समभिक्तेहाररूपाकांक्षायामत्रापि सत्त्वात् न च तादृशकांक्षाभास्तत्र सत्त्वपिराजादिप्रकारकभेदाभा
 न्वयबोधेराजादिपदार्थप्रकारकतां जादिपदावबुद्धिर्नोत्तरउत्तरस्यदत्तादिरूपानुपूर्वीविशेषरूपाया आकांक्षायास्मयिप्रयोजकत्वा
 न्नतरभावादेव न तत्र शाब्दसामग्रीनिवाच्यम् संबन्धादिविशेष्यकराजादिप्रकारकान्वयबोधएव तादृशकांक्षाज्ञानस्य हेतुतया
 प्ररुषादौराजादिपदार्थप्रकारकान्वयबोधो ज्ञेयो तादृशकांक्षानरूपकारणविरहस्याकिंचित्करत्वात् अत्र केचित् नामाभा
 र्थप्रकारकभेदान्वयबोधंप्रति समानविशेष्यता प्रत्यासत्ताप्रत्ययजन्योपस्थितेर्हेतुत्वकल्पनात् नार्थप्रकारकभेदान्वयः

ककारणतयवसकलातप्रसगराणसंभवादितिकृतं पद्धविनेन भेदाभिसंबोधश्च प्रातिपदिकार्थधात्वर्थयोः प्रत्ययार्थेन
 चिन्निपाद्यार्थेन च सममेव जायते न त्वन्येन सत्यपि पदार्थोपस्थितियोग्यैकतानादिरूपकारणकलापे राजा पुरुषः भूतल
 ष्टदत्तादौ पुरुषघोशे राजभूतत्वादेः स्वत्वाधेयतासंबंधेन तदुलः पचति चैत्रः पचति इत्यादौ कर्मत्वकर्तृत्वादिसंबंधेन च
 आनेदुर्लभोपाकादेः स्वकर्मत्वमकर्तृकत्वादिसंबंधेन पाकाद्यंशे वातेष्टुलचैत्रादेरन्वयबोधान्नियता निरिक्तप्रातिपदिकार्थ
 योः क्रियातादृशप्रातिपदिकार्थयोश्च भेदेन साक्षादन्वयबोधस्याव्युत्पन्नत्वात् विभक्त्यसंतारकृत्यतयो रण्यन्वयबोधात्मा
 सादिति निपातानिरिक्तत्वादिविशेषणतभूतलेन घटः घटो न पट इत्यादौ घटादेर्नञर्थभावेन मुखे च न्दरे वेत्यादौ मुखचंद्रादौ
 नामि वार्थसादृश्यादिना न कलेजं भक्षयेदित्यादौ नैयायिकमतेन ननु पस्याप्ये न वल वदनिष्ठाननुबंधित्वविशिष्टेषु साधनत्वा
 दिरूपविधार्थत्वाभावेन धात्वर्थभक्षणादेरनुयोगितया गुरुमतेन विधार्थपूर्वांशे विशेषणतुयान्वितेन ननु पस्याप्याभावे
 न धात्वर्थभक्षणादेः प्रतियोगितयान्वयेपि न क्षतिः राजपुरुष इत्यादिसमासस्य लेतुपुरुषादिपदार्थेन समं राजादिपदार्थस्य
 न भेदादन्वयबोधः किन्तु नेन समं विभक्त्यन्तार्थविशिष्टलाक्षणिकराजादिपदोपस्याप्यराजसंबंधादेरभेदान्वयबोध एवेति न
 दोषः एवं मुखचन्द्र इत्यादिरूपकस्य लेचंद्रादिपदस्य चंद्रादिसदृशालक्षणया चन्द्रादिसदृशाभेदान्वयबोध एव ननु सादृश्या

च्छेदकतानिरूपितावच्छेदकतावच्छेदकत्वसंबंधेन शाब्दबोधेदण्डत्वादिभेदस्य एष्यकारणत्वं कल्पनीयम् अवच्छेदकतायां नि
 रवच्छिन्नत्वनिवेशोपि पूर्ववद्बोध्यः वस्तुतस्तु तदर्थमन्यवृत्तिविषयतासंबंधेन ज्ञानं प्रति न हर्मभेदत्वेन हेतुतालाघवात् घटत्वा
 यवच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेदकतासंबंधेन शाब्दबोधेन प्रतिघटत्वाद्यन्यवृत्तिविषयतासंबंधेन ज्ञानत्वाघवच्छिन्न
 स्याप्यकतया घटत्वादोतादृशविषयतासंबंधेन ज्ञानत्वावच्छिन्नोत्पादकसामग्रीविरहेण न तत्र तादृशविशेष्यतावच्छेदकतासंबंधे
 न शाब्दबोधापत्तिः एवं च घटवान् घटवानित्यादिशाब्दबोधवारणानुरोधेन धर्मितावच्छेदकतावच्छेदकादिनिष्ठप्रत्यासत्त्याका
 रणान्नरमपि न्येकं स्यात् एवमुद्देश्यतान् च्छेदकविधेययोरैक्ये एकोद्भावित्यादिवाक्यादेकस्य द्वित्वाद्यवच्छिन्ने एकत्वद्वित्वादीनां
 भेदान्वयबोधानुदयात् एकत्वेऽप्युक्तत्वाद्यवच्छिन्नसमवायादिसंसर्गावच्छिन्नप्रकारान्निरूपितविशेष्यतानिरूपितसमा
 वायादिसंसर्गावच्छिन्नावच्छेदकतावच्छेदकत्वादिसंबंधेन शाब्दबुद्धौ एकत्वत्वादिभेदस्य एवैकत्वत्वादिभेदकर्मत्वाद्यव
 च्छिन्नैर्आधेयतासंबंधेन तद्वतोन्मुख्यबोधवारणाय कर्मतात्वाद्यवच्छिन्नावच्छेदकाधेयतासंबंधावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितध
 र्मिन्नावच्छेदकतासंबंधेन शाब्दबोधे कर्मत्वत्वादिभेदस्य घटो न घटदित्याद्यनुसृतेः शाब्दबोधस्य च वारणाय यद्यवच्छिन्नभेदप्रका
 रतानिरूपितधर्मितावच्छेदकतासंबंधेनानुमितौ शाब्दबोधे च घटत्वादिभेदस्य हेतुत्वात्तरकल्पनमनादेयम् तद्वर्मभेदस्यैके

पुनरुत्तासंवेधेन पदार्थोपस्थितेरभावात्प्रकारनिष्ठप्रत्यासत्त्या यदार्थोपस्थितं ननु साव्यभिचारेण कल्पयितुं मशक्वेति वाच्यम् परा
 र्थसंकारणजाविचारदर्शितदिशब्दविचारस्य वारणीयत्वात् इति चेन्न तर्हि तद्विच्छिन्नाभेदसंस्पर्गवच्छिन्नप्रकारतानिरूपितदि
 शब्दव्यतावच्छेदकतासंवेधेन शब्दबुद्धित्वावच्छिन्ने प्रतिपत्तिरुत्तमभेदस्यापि हेतुतायाः स्वीकरीणीयतपानघटो घटइत्यादिस्यनेशा
 दवोधोपापत्तिः सघटइत्यादिवाक्येष्वतितादिना घटत्वादिधर्मितावच्छेदककसस्वरूपो घटत्वादिप्रकारतावच्छेदकस्य घटः
 सदस्यादिवाक्यात्स्वरूपो घटत्वादिधर्मितावच्छेदकस्य जातित्वादिविशिष्टघटत्वादिप्रकारतावच्छेदकस्य घटः सदस्यादिवाक्या
 त्स्वरूपत्वे घटत्वोदिधर्मितावच्छेदकस्य जातित्वादिविशिष्टघटत्वावच्छिन्नप्रकारताकस्य शब्दव्येधस्योपपन्नयेति विशेषव्यवर्तप्र
 कारत्वयोरवच्छेदकत्वेनिरवच्छिन्नत्वेन विशेषणीये घटो नीलघटइत्याद्यन्वयवोधस्य प्रामाण्यं कतेनान्यत्रदर्शितरीत्यासा
 न्युपपादनीयः समसइत्यादिवाक्यात् जातित्वाद्यवच्छिन्नधर्मितावच्छेदकताकतद्वर्मावच्छिन्नप्रकारताकाभेदान्वयवोधस्या
 वारणायतद्वर्मावच्छिन्नावच्छेदकताकप्रकारतानिरूपितधर्मितावच्छेदकत्वप्रत्यक्षित्याशाब्धवोधप्रतिपत्तिरुत्तमभेद
 स्यापि एथक्कारणत्वं कल्पनीयम् एवंपदएतवान्नदण्डवानित्यादिवाक्यादण्डसंयोगत्वाद्यवच्छिन्नवदभेदान्व
 यवोधस्य वारणायदण्डसंयोगत्वाद्यवच्छिन्नावच्छेदकताकप्रकारतानिरूपितविशेषव्यतानिरूपितसंयोगत्वाद्यवच्छिन्नाव

घवच्छिन्नस्य पदादनुपस्थितत्वेऽपि द्रव्यत्वाद्दौतादृशप्रत्यासन्नयोग्यतादानात्तत्रादृशप्रत्यासिन्त्याशाब्दबोधाप्रतिः आत्मनि
 सुप्रत्यासन्नाहेतुभूताद्रव्यत्वाघवच्छिन्नोपस्थितिर्भेदेरेणापि तादृशप्रमेयत्वाघवच्छिन्नोपस्थित्यादिह शांयाप्रमेयत्वादौ धर्मितावच्छे
 दकतासंबंधेन ज्ञानस्य फलजनकत्वात्तादृशद्रव्यत्वाघवच्छिन्नोपस्थितिर्विरहस्यास्ति चित्करत्वादिति वाच्यम् समानप्रकारताप्र
 त्यासत्यापदार्थोपस्थितेः शाब्दबोधेहेतुत्वोपगमात् येन संबंधेन यद्द्रोमोवच्छिन्नकार्यप्रतियोगसंबंधेन यद्द्रोमोवच्छिन्नकार्येस्प
 पकतातेन संबंधेन तद्द्रोमोवच्छिन्नकार्यो त्यादकसामग्र्या अपितेन संबंधेन तद्द्रोमोवच्छिन्नकार्यो त्याज्ञातत्वाप्रकारतासंब
 धेन द्रव्यत्वादौ द्रव्यत्वाहेतुत्वात्तदार्थोपस्थित्यसत्त्वेन त्रधर्मितावच्छेदकतासंबंधेन शाब्दबोधार्थैरेयो गात् न च यत्र प्रमेयत्वाघव
 च्छिन्नविशेष्यकवृत्तिज्ञानजन्योपस्थित्यसत्त्वात्तदार्थोपस्थित्यसत्त्वात्तदार्थोपस्थित्यसत्त्वात्तदार्थोपस्थित्यसत्त्वात्तदार्थोपस्थित्यसत्त्वात्
 घवच्छिन्नविशेष्यकशाब्दापत्तिवाक्यार्थेन तद्द्रोमोवच्छिन्नविशेष्यकशाब्दबोधप्रतिनिरूप्यकवृत्तिज्ञानजन्यतद्द्रोम
 प्रकृत्यसत्त्वात्तदार्थोपस्थितेहेतुतावाप्या न तथा च प्रकारविशेष निवेशावश्यकत्वे विषयनिष्ठप्रत्यासत्तैवेहेतुताकल्पनमयुक्तम्
 तेषां सति पुरुषभेदेन कार्यकारणभाववाङ्मूल्यप्रसंगइति वाच्यम् स्वजनकइति नोयदृष्टिनिष्ठप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छे
 दकताविशिष्टप्रकारतासंबंधेनोपस्थितेहेतुतांस्तीकृत्यतादृशापत्तिर्वा रणात् न च पदार्थोपि प्रकारतासंबंधेन शाब्दबोधोत्पत्त्यातत्र

घटतावच्छेदकविधयानीलादिभाननियामकनीलाद्युपस्थितितात्पर्यज्ञानविशेषादिघटितैवसामग्रीघटावच्छिन्नविशेषकनीलघट
 तावच्छिन्नाभेदान्वयवोध्यप्रयोजिमानदभावादेवघटाघटइत्यादिषुनतादृशशब्दोधापन्नितिकेचित् तन्नद्रव्यत्वादौधर्मितवच्छे
 दकतासंसर्गेषूप्रसिद्धसंशुद्धघटतावच्छिन्नप्रकारकोभेदान्वयवोध्यस्यघटतादावापत्तिर्भवति नचतत्रापादकाभावः तात्पर्यज्ञान
 विशेषादिघटितायाधर्मितावच्छेदकत्वमन्यत्वादनृत्यादनियामकसामग्रीएवापादकत्वात् नैवधर्मितावच्छेदकतासंवंधेनद्रव्यत्वा
 दौनादृशान्वयवोध्यस्यप्रसिद्धिर्नैव नानाद्रव्यत्वावच्छिन्नविशेषकोपस्थितितदवच्छिन्नविशेषकयोग्यताज्ञानादिघटित
 सामग्रीवधर्मितावच्छेदकतोयास्तत्कार्यतावच्छेदकसंवंधताविरहेपिद्रव्यत्वादिनिष्ठायास्तत्कार्यतावच्छेदकधर्मघटकत्वान्नो
 तादृशसामग्रीआत्मनिष्ठप्रत्यासत्त्याद्रव्यत्वाद्यवच्छिन्नविशेषकघटत्वाद्यवच्छिन्नाभेदोधापादकत्व नसेभवतीतिवाच्यम् योग्यताज्ञानस्य
 सत्तेरेववाप्यतयाघटतादौधर्मितावच्छेदकतासंवंधेनअनन्तरकारणताकल्पनमपेक्ष्यलाघवाद्दुर्मितावच्छेदकतासंवंधेनतदृशसंवंधेननस्य
 धर्मितावच्छेदकनिवेश्यतेदेनअनन्तरकारणताकल्पनस्यैवयुक्तत्वात् घटत्वादिधर्मितावच्छेदकघटत्वाद्यवच्छिन्नप्रकारकयोग्यताज्ञानवलोदे
 धर्मितावच्छेदकमनिवेश्यहेतुताकल्पनस्यैवयुक्तत्वात् घटत्वादिधर्मितावच्छेदकघटताज्ञानस्यैवयुक्तत्वात् घटतावच्छेदकनिष्ठप्रत्यासत्त्याहेतुत्वोपगमेद्रव्यत्वा
 वघटत्वादौधर्मितावच्छेदकतासंवंधेनतदापत्तेः संभवात् नचयोग्यताज्ञानस्यधर्मितावच्छेदकनिष्ठप्रत्यासत्त्याहेतुत्वोपगमेद्रव्यत्वा

धकम् एवं च यत्र धातुमात्रस्यैव पाकादौ तात्पर्यतत्र तद्विशेषणवाचकपदान्वितौ यैव यत्र तु कृदन्तसमुदायस्य पाकादौ तात्पर्यतत्र तादृशपदान्धातुविधकृदन्तसमुदायसमानविभक्तिकमेव तदुक्तं कान्तत्रपरिशिष्टकृता कथंस्तोकः पाकः कृदन्तविशेषणत्वात् धात्वैकाधिकारण्येनुस्तोकमोदनस्य पाकइति स्यादेवेति वदन्ति तदर्थकपदोत्तरविभक्तासंख्याबोधनेऽभेदसंसर्गवच्छिन्नप्रकारताभिन्नतदर्थविषयताशालिशब्दबोधसामग्रीअपेक्षिता तादृशश्च बोधस्तदर्थविशेष्यकस्तदर्थनिरूपितभेदान्वयविषयकश्च नीलौ घटावित्यादौ च विशेष्यवाचकपदोत्तरविभक्तैरेव द्वित्वादिकंप्रमाण्यते एवं च क्रियाविशेषणवाचकपदोत्तरविभक्ता अवाधितयोरपि द्वित्ववदुत्तरयोः प्रत्यायनासु भ्रूज्जुहूशपदोत्तरमौत्सर्गिकमेकवचनमेव भावाख्यातस्य त्ववहित्यवधेयम् अथैवान्वयबोधश्च विरूपोपस्थितयोरैवेति व्युत्पत्तिः द्योतयेत् आण्डवान् आण्डवान् कपचतीत्यादौ घटत्वं दण्डवत्त्वात् कत्वात्वं वच्छिन्नैतन्नद्रूपावच्छिन्नस्य तथा विधान्वयबोधो धातुद्वयान् अथ तन्मयोऽदन्तमानविभक्तिकत्वादेः सत्वात्कथन्तादृशान्वयबोधः अत्राहुः यादृशफलं क्वचित्प्रसिद्धानि तादृशास्यैवापत्तिः स भद्रनित्कृतसामभिवलान् यादृशं च सर्वथैवाप्रसिद्धं तादृशस्य चापादकाप्रसिद्धेरापत्तिराशये वेति घटत्वा घवच्छिन्नविशेष्यताकाभेदसंसर्गकघटत्वार्थवच्छिन्नप्रकारकशब्दबोधस्य क्वचिदप्यनुद्भूतत्वं त्वयंतदावृत्तिः अथ घटो नीलघटः दण्डवान् रक्तदण्डवानि त्यादौ तादृशशब्दबोधस्य प्रसिद्धिः विधेयकोटावधिकावगाहिनः शब्दबोधस्य नवीनैः स्वीकारादिति चेन्न हि घटाद्यंशो विशेषा

W

पुष्प

नां प्रयोगसाधुत्वमात्रार्थकतया धातुनैव तत्र पाकादिप्रतिपादनदिवाच्यम् क्रियापदस्य तत्र सार्थकं प्रत्ययान्धानुपस्था-
 प्यार्थपरत्वात् स्तोके स्थीयते इत्यादौ आख्यातस्यापि वर्तमानत्वात् सार्थकतया सार्थकत्वात् न च वर्तमानत्वाद्यविबक्षायां द्वितीयां नु-
 पपन्निप्रतिवाच्यम् वर्तमानत्वादिविबक्षास्य लट् अर्थबोधप्रयोजिकावाक्षासालिङ्गेनैव तदविबक्षास्य लेप्तिभावात् सार्थकत्व-
 न् केचित्तु धातोरिव घञे तस्यापि पाकादौ शक्तिरुच्यते अन्यथा सुद्धिभक्त्यर्थं संख्याकर्मत्वादीनां तत्र पाकादावन्वयानुपपत्तेः प्र-
 कृत्यर्थो न्वितस्वार्थबोधकत्वं प्रत्ययानामित्युक्त्यै धातूनां च सुविभक्त्यप्रकृतित्वात् प्रकृते कदेशार्थेऽपि प्रत्ययार्थान्वयोपपत्तेः प्र-
 चन्तं पश्यतीत्यारितः पंचमं नृपश्रूणीत्यादितश्च पाकादौ द्वितीयाद्यर्थकर्मत्वाद्यन्वयबोधप्रसंगात् एकविशेषणत्वेनोपस्थितस्या-
 न्यत्र विशेषणत्वेनान्वयस्याभ्युसन्नतया तत्र प्रत्यया-----य विशेषण-पाकादेर्न कर्मत्वे विशेषणान्वय इति चेत् तथापि
 पाकादि विशेषणानया सुवर्थे संख्यायः अन्वयसंभवात् यत्र पाकादौ केवाधिकं वाधितं तदवाधितं तत्र यद्वा तत्रौ प-
 श्यति पंचमानौ पश्यतीत्यादि प्रयोगः, --- प्रसंगस्मदुर्वीरत्वात् धातूपस्थाप्यार्थसुवर्थसुवर्धप्रतितत्वात् तत्र प्रत्यय-
 र्थिकं किंचिदर्थपरत्वं ज्ञानस्य प्रतिबंधकतामुपगम्य तादृशानि प्रसंगवारणं चैव रवान् एव शोभनं पंचमि त्यादौ धातुमात्रो-
 ण पाकाद्युपस्थितौ च तत्र शोभनाद्येदावयवो धातुपपत्तिः विशेषणविभक्त्यसंज्ञातीयविभक्तिप्रकृत्यनुपस्थाप्यत्वात् प्र-

लेन आतद्धर्मिणि तादृशसंवावच्छिन्नतादृशधर्मोवच्छिन्नप्रतियोगिताकतदभावावोपपत्त्युत्पत्तिसिद्धत्वात् प्रतियोग्यभावात्वा
 योचेत्यादेरप्ययमेवार्थः एवं च न जो भेदो धकत्वं न कुत्रापि संभवति अनीले घट इत्युच्यते तादृशो घट पदसामानाधिकरण्यामुक्तो घेना नि
 सुषदस्य नीलमिच्छपरतयानजो भेदो वत्येवलक्षणया उपगतव्यत्वात् इदं तु तत्त्वम् अममस्य नीलो घट इत्यादिस्थले भेदस्य संसर्ग
 तोपगमेपि गौरव विरहात् तत्र ति शेषा विभक्तौ हेतु कल्पनमनुचितम् न च यत्रा भेदे विषया विभक्तैः शक्तिभ्रमस्वारस्य कल्प
 क्षणाग्रहो वातत्र सर्वमद एवा भेद प्रकाशः—बोधस्य नीलो घट इत्यादिवाक्यादुत्पत्त्या तादृशसमभिव्याहारज्ञानस्मृद्धिबोधो धेहेतु
 तादृयंकल्पनीयं अभेदस्य संसर्गतावादिनेति गौरवम् एवं तादृशसमभिव्याहारज्ञानघटितसामंस्या भिन्नयोग्यताज्ञानघटितत्वे न हि
 विध्यमिति भिन्नविषयकप्रत्यक्षादिकं प्रतितादृशशाब्दसामग्रीप्रतिबंधकताया अप्याधिका मिमिवाच्यम् अभेदस्य संसर्गतावा
 दिनोक्तस्य तेपि तत्संसर्गकबोधस्यैवोपगमादिति दिक् स्तोके पचति मृदुपचतीत्यादौ विरुद्धविभक्तावरुद्धयोपस्थपितस्यापि स्तो
 कमृदोदेही त्वर्थया कादावभेदान्न योपि व्युत्पत्तिसिद्धः तदनुरोधेन च हितीया तपदधातुपदयोः समभिव्याहारस्यास्य भेदान्वयबो
 धोपयिका कांक्षा तमुपगम्यते क्रियाविशेषणस्थले च न हितीयानि रित्कविभक्तिरुत्पद्यते क्रियाविशेषणात्वा कर्मत्वमित्यनुशा
 सनेन तत्र कर्मत्वानि देशात् न चैवं स्तोकः पाक इत्यादावपि हितीयाप्रसंगस्य तत्रापि स्तोकादेः क्रियायां भवेव विशेषणत्वात् भावक

गिता कत्वसंबंधेनाभावव्ययउपेयते. तावतैवतत्रद्व्यक्तित्वावच्छिन्नाभेदलाभइतिनकिंचिदनुपपन्नमितिवाच्यम् विशेषणताव
 छेदकावच्छिन्नायाएवप्रतियोगितायाअभावप्रतियोगिनःसंबंधतयाभानात्. अन्यथाविशिष्टवैशिष्ट्यावुद्भिन्नानुपपत्तैःप्रतियोगिवि
 शेषिताभावज्ञानेचविशिष्टवैशिष्ट्यवो धर्मयोदान्नातिश्रोतइतिदर्शनात्केवलविशेष्येविशेषणमितिरीत्यानकांश्चिदभ्युपैतीतिचे
 त.सत्यम्. अत्रेदलादात्मम्. तच्चैस्वदृश्यसाधारणोधर्मःअसाधारण्यचएकमात्रदृष्टित्वम्. तच्चस्वसामानाधिकरण्यस्वप्रति
 योगिदृष्टित्वाभयसंबंधेनभेदविशिष्टयत्रदन्यत्वमित्येकमात्रदृष्टिधर्मएवविशेषणविभक्तेरर्थःदृष्टिश्चतत्रप्रकृत्यर्थस्यसंसर्गम
 र्यादयाभासने. तादृशधर्मस्तत्रद्व्यक्तित्वादिरूपएवअपूर्वव्यक्तिनिष्ठतादृशधर्मस्यविशिष्ट्यत्वात्तुमशक्यत्वेप्येकमात्रदृष्टिधर्मत्वा
 दिनासामान्यधृत्यासन्निनःसुग्रहत्वमेव. अभेदस्यसंसर्गतामतेप्येतादृशानुगताभेदस्येवतूथाल्मुचिनं. तत्रद्व्यक्तित्वावच्छिन्नभेदा
 भावकूटस्यविशिष्ट्यनथात्वेघटोन्ननीलद्रत्यादिवाक्यज्यवोधेप्रतियोग्यभावात्त्वयौचतुल्ययोगक्षोमावितिन्यायेनतादृशानुगत
 संबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाननैर्गानाभावाएवभासेरन. नतुनीलदृष्टिरेकोभावःतथासतिचिच्छिन्नादृशभावतात्पर्येणप्रयुक्तस्मि
 मेपिननीलद्रत्यादिवाक्यस्यप्रामाण्यस्यात्. इदञ्चोध्यम्. विशेषणविभक्तेरभेदार्थकेलेघटोन्ननीलद्रत्यादौनजानीलाद्यभेदाभाव
 एवप्रत्याययिष्यतेनतुनीलादिभेदःआदृशसमभिवाहारस्यलेयेनसंबंधेनयद्द्विगोयेनरूपेणयद्वत्वेनअसत्वेप्रतीयतेतादृशस्य

बद्धेदकीभूतनीलत्वप्रमेयत्वादिकर्मेवविशेषणविभक्त्यर्थः नीलत्वादेर्नीलत्वावच्छिन्नभेदाभावरूपतयाः भेदार्थकत्वप्रवादोप
यत्तिरित्यपि निरस्तम् नीलत्वादौ नीलत्वादिमतः स्ववृत्तित्वसंबंधेनान्वये आकांक्षा विरहश्च यथा हि तद्विशिष्टे अधिकरणो न व
धिकरणतया तदन्वयोनो भवविरहः तथा तद्वर्मे आधेयतया तद्वर्मे वदन्वयोपि अतएव कर्मगच्छनीतिवाक्यस्य निराकांक्षताभ
नचैवं संसर्गतामनेष्य निस्तारः नैलोर्ध्वदृष्ट्या दौ स्ववृत्तिनीलत्वादेः संसर्गतास्वीकारे उक्तस्थले प्रामाण्यपत्तेरुर्वीरत्वादिति वाच्य
म् स्ववृत्तिनीलत्वादेः स्वस्मिन्संबंधे तोषणमेव न पटादिद्विवृत्तिनीलत्वादेर्घे दौ पटादिसंबंधता विरहेण तादृशानि प्रसंगाभावात्
वस्तुतस्तु तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नभेदाभाव एव नीलत्वादिप्रकाराणां भासमाना तत्तद्व्यक्तीनां स्वस्मिन् संबंधतय भासते तद्वृत्तिनका
प्यनुपपत्तिः संबधता च तस्य भेदप्रतियोगिताकाभावत्वेन तत्तद्व्यक्तिभेदप्रतियोगिताकाभावत्वे नैवेत्यन्यदेतत् नचैवं विशेष
णविभक्तेरभेदार्थकत्वमेतेपि तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नाभेद एव विभक्त्यर्थो वक्तव्य इति वाच्यम् तथा सत्यपूर्वव्यक्तिनिष्ठ तत्तद्व्यक्ति
त्वस्य कथंचिदपि भानासंभवेन तदवच्छिन्नभेदाभावोऽप्युक्त्या संभवेनापूर्वव्यक्तीनामभेदान्वयवोथानुपपत्तिः संसर्गज्ञानस्य
विशिष्टबुद्धावहेतुत्वेनानुपस्थितस्यापि संसर्गन्याभानसंभवेन संसर्गतामनेनुपपत्त्यभावात् नच विभक्त्यर्थमिमेदेतत्तद्व्यक्ति
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंबंधेन नीलत्वादिना तत्तद्व्यक्तीनामन्वयः तादृशभेदानामपि तत्तद्व्यक्तिभेदज्ञावच्छिन्नप्रतियो

नापि शाब्दबुद्ध्यानुभविकत्वादित्यपि वदन्ति अथेतन्मतेऽप्यभेदो यदि भेदत्वावच्छिन्नाभावस्तदाऽप्रसिद्धिः यद्विचयेऽप्रति यो।
गिकोभावस्तदानीलेऽनमित्यादिवाक्यस्यापि प्राप्ताया पत्तिः जलेद्विनादिना नीलभेदाद्यभावसत्त्वत् न नीलभेदत्वे वाच्छिन्नाभावस्य वि
भक्त्यर्थत्वे नीलादिपदार्थानन्वयप्रसंगः न च भेदप्रतिकोपिकाभाव एव विभक्त्यर्थः नीलपदसमभिव्याहारा नीलभेदत्वावच्छिन्नाभावः
प्रतीयते इति वाच्यम् पदार्थद्वयसंसर्गभानस्यैवाकाशानियम्यत्वा नीलभेदत्वावच्छिन्नप्रतियोगितातर्भावेण दृष्टिं विना भेदरूपपदार्थ
त्वावच्छेदकस्याभावेनादृशसंबन्धेन आनासंभवात् भवस्य भेदोऽभावश्च विशेषणविभक्त्यर्थः विशिष्टत्वाभस्वाकाशादिवशात् एते
न भेदे नीलादिपदार्थान्वये एकदेशान्वयप्रसंग इति निरस्तम् न च विशेषणविभक्त्यर्थे दार्थकत्वे नीलघट इत्यादावप्यभेदान्वय
बोधापोक्षेर्धर्मैतद्धनवानित्यादौ न नीयया अभेदबोधनात् अभेदप्रकारकबोधे विरुद्धविभक्तिराहित्यस्यानपेक्षणादितिकच्यम्।
द्वितीयादिनाऽभेदबोधने द्वितीयकं न विशेष्यवाचकपदसमभिव्याहारस्य प्रयोजकत्वमित्युपगमात् अथ प्रमेयो घट इत्यादौ प्र
मेयत्वावच्छिन्नभेदाप्रसिद्ध्या लक्ष्यधर्मसमनियतगुरुधर्मस्याभावप्रतियोगिता न वच्छेदकत्वकम्बुग्रीवादिमान् घट इत्यादौ विपक्षं
बुग्रीवादिमत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कभेदाप्रसिद्ध्या विशेषणविभक्त्यर्थे दार्थकत्वासम्भवः एव नीलपटादिपरनीलादिषु
दृष्टान्तस्य नीलो घट इत्यादिवाक्यस्यापि प्राप्ताया पत्तिः नीलत्वादित्यापटादेर्भेदाभावस्य नीलघटादौ सत्त्वान् एतेन विशेषणता

काकांशविशेषवार्त्तकपदनिष्ठविशेषावाचकपदाप्रकृतिकविभक्त्यप्रकृतित्वंचनतया नीलघटमानयेत्यास्तवसंभवादिति
नूदमन् विशोष्यवाचकयदाप्रकाशकत्वस्य तादृशयदानुत्तरत्वस्य तदुत्तरत्वेनाप्रतिसंधीयमानत्वरूपस्य वा नीलो घट इत्यादौ नी
लादिपदसंभविवाहृतविभक्तौ घटस्य दसंभविवाहृतविभक्तिभिन्नतया सत्वात् अथ विशोष्यवाचकपदोत्तरादृष्टिविभक्तिविभा
जकधर्मवद्विभक्तिराहित्यस्य विषयोऽपि न चोद्यते चेत्तद्विभक्तित्वादिकमजानतः पुंरूपस्य तादृशधर्मज्ञानासंभक्तं शाब्द
बोधानुपपत्तिः नीलो घट इत्यादौ च पिसुपदस्यामुपदत्वादिभ्रमदशायां तादृशबोधस्यानुदयार्त्तं नीलस्य घट इत्यादावपिषा
ख्यादेः सुप्रदत्वादिभ्रमदशायां शाब्दबोधोत्पत्त्यास्वरूपतो विरुद्धविभक्तिराहित्यस्माप्रयोजकत्वात् अथ नीलो घटः नीलघट
इत्यादिद्विविधबोधसाधारणस्वोत्तरसुपपदमिन्नपदानुत्तरत्वविशिष्टस्वोत्तरत्वादिरूपस्यावबहितोत्तरत्वसंबंधेन नीलादिय
दवत्ते सुखं जघरादिपदत्वमेव तथास्त्विति चेन्न नीलघट इत्यपि भित्त्यादिवाक्यसाधारणानुरोधेनाप्यादृश्याकांक्षायाः समा
सस्य लउपगतव्यतया उपदृशितसमासत्वात् समाधारणानुगताकांक्षानुसराणां प्रयोजकत्वादिति अथ नीलघटमान
येत्यादौ नीला इर्ष्यत्वावन्वयेष गमे नीलादिपदोत्तरविभक्त्यर्थकर्मत्वादेः कुत्रान्वयइति चेन्न कुत्रापि विभक्तिपदसाधुत्वार्थमे
व प्रयुज्यते अभेद एव वा विशेषणविभक्तेरर्थः अभेदस्य संसर्गमर्थोदकाभा ननु समासस्य लप्यंतत्र लुप्तविभक्त्यनुसंधानं वि

विपितृपितामहादीनां संहितानामेकरूपेण देवतात्वविरहेण पितृत्वपितामहत्वादिना एव गोवत्यागोदृश्यत्वसु देवतात्वम् उदे
 श्यतावच्छेदकभेदेनैव उद्देश्यताभेदान् न त्र एकत्वस्याविवक्षाया देवतापदस्य बहुवचनात्तेतिदिदिक् स्वप्रकृतिकं त्वेव स्वात्मव
 हितौत्तरत्वेन प्रतिस्थायमानत्वम् तेन दधि सुंदरमित्यादौ विशेष्यपदानंतरं विभक्तैरसत्वेपिनक्षतिः तत्र विभक्तैरनुसंधा
 नं छिन्नोशाब्दबोधानुपगमात् एवं तादृशविभक्तिसजातीयविभक्तिकत्वमपि तथाविधविभक्त्यवहितपूर्ववर्तिनया प्रति
 संक्षेप्यमानत्वम् तेन दृढं दधीत्यादौ विशेष्यणपदानंतरं विभक्तैरसत्वेपिनक्षतिः अथ नीलस्पष्टादित्यादावपि पदार्थोपस्थि
 त्यादिका रसासम्बन्धानां सभावानुत्पत्त्युत्पत्तनीलघटाद्योरभेदात्त्वयवो धः सामग्र्याकार्यजनने उक्तनियमभंगप्रसंगरूपवाचक
 स्यात्किंचित्करत्वादिति चेत् न तत्रैवैधान्वयवो धोपयिका कांक्षाविरहात् तथा हि तादृशाभ्यवयो धेप्रथमाविभक्त्यनघटा
 दिपदसमभिव्याहृतप्रथमातीत्यदिपदत्वमेवासमस्तनीलघटपदाद्याकांक्षा समासस्थले च घटपदाघट्यवहितपूर्वव
 र्तिनीलपदत्वेनीत्यादियदाभ्यवृत्तिनोत्तरवर्तिघटादिपदत्वं वा आकांक्षा उक्तस्थले च तादृशा एकस्या अप्याकांक्षा याविरहा
 न्नापत्तिः कार्यतावच्छेदककटावपवहितोत्तरत्वनिवेशान्नोक्ता कांक्षाज्ञानयोः परस्परबोधे व्यभिचारः यत्तु समासव्याससा
 धाराणां विशेष्यणपदस्य विशेष्यवाचकपदप्रकृतिकविभक्त्यप्रकृतित्वरूपं विरुद्धविभक्तिराहित्यमेव तादृशाभ्यवयो धोपयि

घटोस्तीत्यादी घटनिष्ठभेदप्रतिपत्तिरिति तानवच्छेदकैकत्वाप्रसिद्धावपिन दक्षतिः एतद्देशविद्यमानघटनिष्ठभेदप्रतिपत्तिरिति तानवच्छेदकैकत्वस्यैव तत्र बोधाविति न तस्य च प्रसिद्धत्वात् एतद्देशवद्घटसत्त्वदृशा यो तादृशद्राक्प्रयोगस्तु जात्यैकत्वादेव समर्थ
 छेदकैकत्वस्यैव तत्र बोधाविति न तस्य च प्रसिद्धत्वात् एतद्देशवद्घटसत्त्वदृशा यो तादृशद्राक्प्रयोगस्तु जात्यैकत्वादेव समर्थ
 नीयः यस्तु एकत्वाविवक्षायां पि भावाख्यातस्य ले एकवचनस्य साधुत्वदृशेनात्मग्यार्था अविवक्षणेऽपि संपन्नो द्वीहिरित्यादावे
 कवचनोपपत्तौ रलो जात्यैकत्वप्रतिपत्तिरिति तदप्यकिंचित्करम् भावाख्याने स्य ले गत्यंतरविरहेण विभक्तैर्निरर्थक
 त्वोपगमानुपपत्तौ रलो जात्यैकत्वप्रतिपत्तिरिति तदप्यकिंचित्करम् भावाख्याने स्य ले गत्यंतरविरहेण विभक्तैर्निरर्थक
 दितान्तेनुरित्यत्र हेतुपदकार्योत्पत्तिप्रयोगो जकतावच्छेदकममुदायत्वावच्छिन्नपरतादृशसमुदायत्वा न्वितमे कृत्वे एकवचनार्थः
 एतदेव शक्तादीनां त्रयाणां तृणारणिमणिन्यायेन हेतुत्वशक्ता निरासः तथा सत्येषामेकैकसमवधानदृशा यामपि कार्योत्पत्ति
 तैश्चैव कतया तच्चित्तयपर्याप्तसमुदायत्वस्पर्कार्योत्पत्तिप्रयोजकतानवच्छेदकतयोनेषां त्रयाणां तथैकैकसमुदायां प्रा
 यत्नानुपपत्तेः एवं जात्या कृतिव्यक्तयः यदार्थद्वयत्रितयनिष्ठस्य पदशक्तिरूपपदार्थत्वस्यैकत्वं विवक्षितमिति तत्र विविशेष
 पदस्य बहुवचनान्तत्वेऽपि विशेषणपदस्यैकवचनान्तोपपत्तिः प्रत्यक्षानुमानेऽपि सद्विषयप्रमाणत्वस्यैकत्वस्यैव तानवच्छेद
 कस्य प्रत्यक्षानुमानादिनिष्ठस्यैकताया वा धितत्वेनाविवक्षितत्वात् प्रमाणपदस्य बहुवचनान्तोत्पत्तिः एवं विविशेषादेव ताना इत्यत्रा

नरविभक्तितात्पर्यविषयसंख्याविरुद्धसंख्याया अविश्वस्तत्वं तत्र विशेषविशेषणपदयोः समानवचनत्वनिमित्तः अतए
व पुरुषो मादुवसौ विश्वे देवा इत्यादौ द्वित्वविशिष्टयोः पुरुषो मादुवः प्रभृत्योर्विशेषणतया विवक्षितत्वात् तस्यैव कस्यपदस्य द्वि
वचनात्तावेदाः प्रमाणमित्यत्र च विशेषणयदोत्तरविभक्त्या बहुत्वविरुद्धमेकत्वं दिवक्षितं तच्च प्रकृत्यर्थतावच्छेदके प्रभितिक
रणत्वेनेति प्रणब्दप्रमाणत्वं च शब्दत्वावच्छिन्ने यावच्छब्दनिष्ठमेकमेवेति नायोग्यता न च यदर्थः पदार्थेना न्वेतीति व्युत्पत्ति
रित्युक्तं संयत्नो ब्रीहिरित्यनेकब्रीहितात्पर्यकेप्येकवचनदर्शनेन तादृश व्युत्पत्तिं संकोचस्यावश्यकत्वात् यदि स्वाश्रयप्रकृत्य
यतो न च्छेदकवत्त्वसंबंधेन प्रकृत्यर्थे एकत्वान्वयः ब्रीहिल्लजातेः स्वरूपतएव ब्रीह्यादिपदशक्यतावच्छेदकतयान्वयितावच्छे
दकरूपेणानुपस्थितेः जत्र पदार्थान्नैस्त्वरस्यान्यतदा प्रकृतेयीदृश्येव गतिः यत्तु संपन्नो ब्रीहिरित्यादावैकैव
चनोपस्थितानि नामकत्वान्निर्दिष्टैकं नाना ब्रीहिल्लब्धीयते इत्युक्तैव सामंजसे जातेरेकत्वभा नोपगमो निरर्थक इति तदसत्तय
तः स्वसंजातीयनिष्ठभेदप्रतिषेधिता न वच्छेदके कालरूपसंजातीयद्वितीयरहितत्वमेकवचनार्थः न त्वेकत्वमात्रे न स्य वस्तुमा
त्रसाधारण्येनार्थतएव लाभात् अनुपयोगाच्च अतएव पशुना यजेत इत्यादौ पशुनिष्ठतादृशेकत्वस्य विवक्षितत्वात् अनेके
पशुकरणकयागान्नादृष्टिद्विः संजातं च स्वसमभिकाहतपदार्थसंसर्गित्वविशिष्टप्रकृत्यर्थतावच्छेदकवत्त्वमप्येव अतोत्र

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ शाब्दबोधे चैकपदार्थः धर्मपदार्थस्स संसर्गः संसर्गमर्थ्यादिया भासेने सचकचिदभेदः क्वचित्तदतिरिक्त
 त्वाधासधेयं प्रतियोग्यनुयौगि विषयविषयिभावादिः अभेदश्च प्रतिपदिकार्थस्समानविभक्तिर्केन स्वाव्यवहित इवेदं त्रिनाचपदे
 नोपस्थायित्वेव संसर्गमर्यादशभासते यथा नीलो घटो नीले घटमानयेत्यादौ घटादौ नीलादेः ननु विरुद्धविभक्तिमत्पदार्थस्य
 नीलस्य घट इत्यादौ नीलघटा वेदान्ते यवोधस्य सर्वानुभवविरुद्धत्वात् स्वसमानविभक्तिकत्वे च स्वप्रकृतिकविभक्तिसजातीय
 विभक्तिकत्वमसात् न च विभक्तैविभाजकप्रथमान्वादिना ननु समानानुपूर्वीकत्वं साजानं देवाः प्रमाणं शतं ब्राह्मणोऽस्यादा
 वन्वयद्वैधानुपपत्तेः ननु विशेषणवाचकपदयो रसति विशेषानुशासने समानवचनकत्वनियमान् अन्यथा घटानील इत्यादेरपि साधु
 योगः विशेष्यविशेषणवाचकपदयो रसति विशेषानुशासने समानवचनकत्वनियमान् अन्यथा घटानील इत्यादेरपि साधु
 ताप्रसंगात् समानलिंगकस्य लेतयानियमोपगमेन वेदाः प्रमाणाभित्यादेः साधुत्वोपपादनेऽपि इति हेतुस्तद्वेद इति कारि
 काया इति त्रयः समुदिता हेतुरितिकाव्यप्रकाशव्याख्याया असंगतिर्दुर्वैव एवमसमानलिंगकस्य लेविशेष्यवाचकप
 दाममानवचनस्यापि विशेषणपदस्य साधुत्वेनादृशस्य लेओत्सर्गिकमेकवचनेनैव सर्वत्र विशेषणपदं नंतरं प्रयोक्तुमु
 चितमिति प्रत्यक्षानुमानोप

मानशब्दः प्रमाणा निमित्तो देवता इत्यादेः ननु पपत्तिः नैवम यत्राधिक्येण वाचकपदे

॥ श्रीकाशीजी मे महत्वाधुगानासामाकीगह्नीश्रीयुतवाबूहरखचंदजी केवाडेमे दुर्गा प्रसाद कटारे के ग॥
गोशयंत्रालय मे व्यूनिवाद छापागया लिखासीताराम मिश्रने छा पने वाला पूर्ण वासी जिसे लेना हो थ॥
मे कुंजगली के प्रस्थिमे एा टक के पास दुर्गा प्रसाद कटारे के दुकान मे मिलेगा॥ सप्त॥ ११॥ श्री. फा. सु. ६

